[illegible]

Թէև մեղաւոր և [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ի խորոց սրտէ
խօսք ընդ այ

~~Ներսէս Շնորհալի~~

[illegible]

[illegible]

1109
551
1660

[illegible]

1660

ՈՒՐԲԱԹԱԳԻՐՔ

ՀԱՒՐՄԻԱԹԻՆ·ԵՒ

ճառագայթ կերպարան են։

Ծննունդ անձն· սկզբնատակին։

ամենատարամր բաւմ ծննդ են։

Որև եղեն ներգործ են։

իմանալիք որք երև ին ։
Մարմին եղեալքս ևանմարմ ին ։
անքննականօքս հանդերձ բան ին ։
Կենդանականք որք բուսան ին ։
ևանկենդանք որ ոչ շարժ ին ։
Ընդ որում հօր քում սիրող ին ։
քեզ գոհութիւն վեր առաք ին ։
Եւ ընդ հոգւոյդ քում էակց ին ։
փառաւորութիւնք մատուցան ին ։
Ի ընտրելոց մաքրագուն ից ։
որք ընդ յարկաւ [illegible] ին ։
Ընկալ և զմեզ տէր ընդ նոսին
կոստուցանողանն զս պատուիրանին ։
Ըզ՝ըմանողս անաւակ ին ։
ևզինչ որս հաւրըրդ վատնող ին ։
Զի քէն պատւին անարգող ին ։
ևհամատար դոլ անմիստ ին ։

Ի դժխեմցն ապարանէ ին ։
գերեալ խոզիցն արածող ին ։
Սովեցել լ͞յս ոչ սով հաց ին ։
այլ լսելոյ տնօրէն բան ին ։
Ցանկացելոյ ջերմ եղջեր ին ։
բաղցեր մեղաց դառնագոյն ին ։
Որպէս ադամն այնուաջ ին ։
այն որ մեղաւք անուանի հ ին ։
Որով մեռաք ամենեք ին ։
Եւ կորուսաք ըզ ցանկալ ին ։
Ո՞ հես մեղաց նշման նըմ ին ։
Եւ յանցանաց մերոցն եւս ին ։
Ես ստատ ամենեւ քան ըզ նոս ին ։
գթայ անցող մէք ոչ ըլին ին ։
Զի պատուիրանն էր նոցա մին ։
վասըն մին դառըն պտղոյ ին ։
Ի սկ ինձ բաղձումըս քարոզ ին ։

վասն բազմաց զիս սպաննող ին ։
Յորմէ՝ ի բեմց կալ հրաժար իմ ։
զեմն՛ մահու մեռանից իմ ։
Եւ ես կապեալ կամ՛ խոսս ին ։
տուամբ մեղաց որպէս աս ին ։
Բացի զակմնջըս պատող ին ։
Իզըլսելի սըս չարուծ ին ։
Եղուաւս ետու զպատ՛ մխան ին ։
ան մըտաւբըմբ խորամանկ ին ։
Զաչըս հարին առ՛ ցանկալ ին ։
յորմէ՛ արդէն բան հրաման ին ։
Ոտք իմ յընթացս արշաւեց ին ։
փայտին մահու զիս մերձաւ ին ։
Ձեռնիմ ձըգեալ յու-զղէշ ծու ին ։
կթել պտուղ լինձ մահած ին ։
Բերանս առեալ զճաշակ մեղ. ին ։
բայց յորովայնըս մաղձ դառ ին ։

Յորմէ վիժեալ թիւնք վիշապին ։
Եւ գարշահոտ մահաբեր ին ։
Եհեղ ըզ սմրատ խայթ ալ ին ։
զեր նկամոնն իջերմ ախտ ին ։
Ըզպատմուճանն սրբեա սիր ին ։
զոր ըզգեցայ աւազան ին ։
Զայն մերկացայ խաբմամբ չարին ։
զինա՛ արկի զմաշկեղին ին ։
Ընդ փափկութեն կենաց դրախտին ։
որ խմատեցն ուրնակ ին ։
Մըշակեցի յիմումս անձ ին ։
զփուշն զտատասկ մեղաց բուսին ։
Ընդ անաշխատ կենաց վայր ին ։
որ ըստ յուսոյն թէթեւաց ին ։
Ուտեմ քրտամբք զաւուրբ ին ։
դառնամբ ի հող ուստի առ ին ։
Արդ աղաչեմ ես ընդունեմ ին ։

Թէ՛ հայր մեղայ քեզ յերկ ին ։
Չեմ արժանի կոչիլ որդ- ին ։
այլ՝ վարձկանայն արա զերջ ին ։
Արժանացո մաքրագուն ին ։
հաւրըդ սըրբոյ մէ ողջուն ին ։
Ընդ հովանեաւ հարսնարանին ։
Ժողովեցես զիս վերըստ ին ։
Եւ զպատմուճանըն զառաջ ին ։
զոր աւազակըն մերկացուց ին ։
Արկցես զինեւ դարձեալ նրկ ին ։
ով ըղ զմարդ պըճնեալ հարս ին ։
Զ արքունական ըղ մատան ին ։
ըզնըշանակ տիրական ին ։
Տացես յունըսն յաջոյ ձեռ. ին ։
ոչ խոտորել այլ յաճեկ ին ։
Եւ պահպանայն ընդ դէմ օձին ։
շնորհեաց կաւշիկ դարշապարին ։

Զ ի մի՛ հարցէ՛ ընդ խաւար ին ։
այ՛լ կոխեսցէ՛ գըլուխ նոր ին ։
Զ ենմամբ եղի՛ն պարարակ ին ։
որ ի խաչի՛ն պատարագ ին ։
Ե ւ տեգահ̃ոս յարեան կող ին ։
կենաց վըտա̃կ մեզ բըղխող ին ։
Հ աղորդս ար̃ ղիս վերըստ ին ։ Է
ըստ առակի՛ անառակ ին ։ ԺԷ
Ո ւտել ըզ հա̃ց կենարար ին ։
ըմբել զբաժա̃կ քո՛ զերկնայ ին ։
Մ ոլորեցի՛ց յանապատ ին ։
Թափառեցի՛ց յանվայր վայր ին ։
Ո րպէս առակնէ՛ ոչխար ին ։
մի՝ ի թուոցըն հարիւր ին ։
Զ որ պատառեա̃լ չա՛ր թշնամին ։
վիրաւք լըցի՛ց անհընար ին ։
Ո ւստի այլ՞ ո՛չ է դեղ վիր ին ։

բայցԹէ կրէ՛ ու բժշկեսց ին ։
Աւ որ գոչեմ զարտասուալ ին ։
աղաղակեմ զես փրկող ին ։
Հոլիուրդ քաջ եւերկնայ ին ։
Եկ ի խընդ-եր փոք ու հաւատ ին ։
Այցարա՛ տր անկեալը՞րամ ին ։
Եւ կորուսեալ քո պատկեր ին ։
Զոր Թաղեցի մեղաց ախտ ին ։
Եւ չարաչար հոտեալ յաղբ ին ։
Լուայ զիս տր յաղտոյ անձ ին ։
Ի մաքրուԹն ձեան սպիտակ ին ։
Լցցես ըղԹիւ տաան երրորդ ին ։
որպէս ըզմէ քառասնեկ ին ։
Բարձ ի յուսոյդ բարձօղ խաչ ին ։
հանցես իվեր զանկեալ հող ին ։
Ուրախացոյ զզուարըն վեր ին ։
վասն միոյ մեղաւոր ին ։

Ընդ աբելին պատարագ քեն ։
եւ նոա անուշ քեզ ընծայ քեն ։
Ընկալ եւ զիս որ ընդ նոսին քեն ։
մի՛ խոտեսցես ընդ կայեն քեն ։
Թէպէտ եմ չդատապարժան քեն ։
քեզ մատուցին զողջակէզ քեն ։
Զի ընտրեցին զինս առաջ քեն ։
եւ զերոյն վերջին մասն ի զոհ քեն ։
Նմանեցայ նենգաւոր քեն ։
եղբայր ասպանն դաւաճան քեն ։
Սպանանելով զիս կամով քեն ։
եւ նենգելով անձամբ անձն քեն ։
Ո՛չ զարտաքին եղբայր մարմին քեն ։
այլ՛ զղ հոգին իմ զղ ներքը քեն ։
Ուստի շրջիմ զերերալ քեն ։
մտօք եւ խորհուրդք իմ տատանին քեն ։
Որ մխիթար տրտմացելոց քեն ։

ետուր ըզշնորհ ընդ հաբել ին :
Լինել սերմանդ նախաստեղծ ին :
եւ նահապետն բարոյ ազգ ին :
Փարատեցոյ տէր և յին էն :
զորդէ կորուսս սուգ տրտմաց ին :
Որք են մասունք իմաստու ԹԷ :
Ծընեալ մանկամբք գործնի ն ին :
Եւ յաճեցոյ յիս վերուստ ին :
զմանապական սերմըն բան ին :
Զլուսոյ ծընունդս իմ առաջ ին :
հրեշտակական և երկնայ ին :
Մինմանեցոյց որդւոյ սեթ ին :
ցանկալ դստերըցն կայէն ին :
ւՉյլ՞ ենովսա նահապետ ին :
որ յուսացաւ նախատաջ ին :
Եւ ենովքայ անարատ ին :
այն որ փոխեմընէ ի դրախտ ին :

Որժառանգեցայ ող հայրեն ին ։
ընդ պահելոյ պատուիրան ին ։
Բայց յայտնեցաւ զինչ աւգտեցիմ ։
որոց նըման ես ոչ էին իմ ։
Զի չհետեւեցիմ շաւղաց նոց ին ։
ոչ վերանանամ մըտաւք յերկ ին ։
Այլ կամ անկեալ յախտըս խորին ։
խղուբ տղմոյ դէժ խոնաւ ին ։
Որով անդունդք անհընար ին ։
զիս ՚ի յին բեռանս ըմբըռնեց ին ։
Որպէս մարդիք նախնի դարին ։
որք ՚ի յաւուրս էին նոյ ին ։
Որք ուտէին եւ ըմպէ ին ։
անառակաբար խառնակէ ին ։
Մինչ եւ եհաս ջուրհեղեղ ին ։
ապականեաց զամենես ին ։
Մնայն պահելոյ զայն որ պահենց ։

ամ հինգ հարիւր ըղկուսու Թին ։
Այլ որ ըղնոյ նուղյութ ոգ ին ։
աղբեցուցեր ի տապան ին ։
Զանդերձ սեռնիւք չորքոտանին ։
ւթեւանորս յանթական ին ։
Եւ զիս փրկեա ի հեղեղ այ ։
աշխարհածուփ յաղեաց ծովին ։
Նոյ տապանաւ մէ խորան ին ։
ամրած ծածուկ ընդ հովան ին ։
Մերժեայ ողջոյս իմ տապա նէ ։
զգեցայ տեսանի գոյն ազաւն ին ։
Որէ նայ տնկ գաղտնի նետ ին ։
այնմ որ Թուչն ընդ խաւար ին ։
Եւ բաց ըզ սիրտս աղջա մըջին ։
ինձ պատու հան մեծ ի լուս ին ։
Յորմէ խաւարըն մերժած ին ։
հալած ական անհետ լին ին ։

Մոյծ ընդ բացեալ լուսատուանին :
զի գոյն ասեմ մէ աղաւն ին :
Բերել առ՞ յիս ըղձիթեն ին :
որէ մարմնոյ և մէ հող ին :
Բայց ես ախտիւք մարմնական ին :
միայն չհեղձի՛ զանձն ի ծով ին :
Աչ՞ հոգեկան և մտաւ որ :
կրկին ըն եղէ անաւթ չար ին :
Զան զի նման գոլով նոց ին :
որ զաշտարակըն շինեց ին :
Ի բաղանէ մեծ ի դաշտ ին :
նաւաշխարհի բաբելոն ին :
Որ ի ջրոյցըն հեղեղ այ :
եթէ գայցէ այլ պահեց ին :
Կամթէ յերկինս վերան աւ :
հպարտութեամբըն խորհէ ին :
Մինչև հընչեալ հողմն ուժգին :

Թ ժդ

հոգւոյն հըն չուրմըն սաստկմագին ։
Փակեաց զլերինուըն հալածին ։
նզովատարակն այն ահագ ին ։
Եւ ըզ լեզուսըն միակ ին ։
զայն խառնակեաց եօթանասնին ։
Զի մի՛ իշխար միաբան ին ։
այլ բաժինք բաժանեաց ին ։
Նոյնպէս եւ ես բարձրացու ցին ։
գրաւեալ մեղաց աշտար ակ ին ։
Չարաւորութե՞ շինեալ քարամբ ։
անբարտաւանն անբարտակ ին ։
Որոյ հիմնում ճարտարապետ ։
է՛ արևուսեանն անդընդ այ ին ։
Եւ գործ աւն եայլ չար իշխանին ։
դիւացըն գնդէ լեգէոն ին ։
Որ և անկեալ կործանեաց ին ։
ընդ մեքենայս զոր շինեց ին ։

Եւ

Եւ իմ զերծեալ հաւրեից նոց ին ։
ում երբեմն եբրայեց ին ։
Որ յաւրինակի քեզ ընտրեց եր ։
զմելքիսեդեկ քահանայ ին ։
Ան հայր ան մայր ան ազգայ ին ։
եւ քահանայից մեծայ ին ։
Տաճարորդուղ ղեւտական ին ։
մինչ էր յերանան աբրահամ ին ։
Եւ թագաւոր էր սաղեմ ին ։
ում եդեւ որ երկնայ ին ։
Ընկալ եւ զիս հայցմամբ նոր ին ։
յերուսաղէմ ըստ քո վեր ին ։
Թագաւորել ընդ քեզ իմ ին ։
ում զ որդին սըն սերովբ ին ։
Որ կոչեցեր աղաչմամբ ձայն ին ։
ըզ նահապետն հանուրց ազգ ին ։
Ըզ աբրահամն այն առաջ ին ։

սքանչելագործեալ օտար յերկրին ։
Ե բնակեցար խնամքբն ին ։
մինչ դեռ նաւակն նայ ընդ կողն ին ։
Կ երակրեցար որդ մարմ ին ։
յորժամ բնութեն դեր անմար ին ։
Ե ւ խոստացար նմ զորդ ին ։
որով որդւք մարդկան ածու րհն ին ։
Ի յօրինակ քո պալատան անդ ։
որ մարմնացար որդւոյ նոր ին ։
Հ անգես եղբն որոյ նեղ իմ ։
միջոյ չարեաց նենգաւոր ին ։
Ի բազմագոյն ախտից նեղչ ին ։
ւ ի բանդից մեղաւոր ին ։
Զ նըժդեհացեալս մրմռ խամ ին ։
յաւտար ոտն կեանս երկրայ ին ։
Փ ոփոխեսցես կհայրեն ին ։
որդ զորդն ան աբրահամ ին ։

Երևեցոյ զերեսս քո տր։
ինձ որ նստիմ ներքոյ ստուեր ին։
Զի ընդ ատամք քոյարուց եալ։
երկրպագին ց քեզ նգետ ին։
Խոնարհեցին և իջեան ին։
ընդ քեզ և հայր քո և հոգ ին։
Կերակրեցին խմուլ բան ին։
յաղքատանանց և իչընչ ին։
Զան ծնընդ ամյան ղամուլ հոգիս
բարեաց գործոց հոգևոր ին։
Պաղաքերեմ ընդ սառայ ին։
մուեսամուր քոյ բան ին։
Որ աղմուԹին զք նահապետ ին։
սիրեցելն աբրահամ ին։
Աղատեցեր զեղբմուր որդ ին։
համեր ըզզո վա խառոում ին։
Զիս արձակեմ տր ընդունիմ ին։

կայլից մեղաց հայցմամբ նոր են ։
Ի խորհրդոց սատանայ են ։
և ի գործոց պծանիր են ։
Զի մի՛ ի հնուրն ծըծըմ բաժ են ։
տաշոր եցեմ որպէս նոր են ։
Եւ մի՛ արձան մածանից եմ ։
ով ըղ՞ կենն ի չար դարձ են ։
Աջյը՞ հրամայեա՛ մե՜ հրեշտակ են ։
յանկը չառնէն՝ ղեն ընդ-նոս են ։
Հանել՝ ի կեանն ընդ Երկնայ են ։
կարգել ի դասս ընդ որ կայ են ։
Սանըծիչ սրտից մը տանան են ։
տեսող գործոց և խորհրդոց են ։
Ի փառս մըտեն առ՛ սիրել են ։
պատապատել՝ բեղ զամս որդ- են ։
Երթալ ի խոմ՛ծ բարձր լեր են ։
ի գոհութեան որպէս առ են ։

Յաւնալ ըզ փրկութ ողջակիզ ին:
իւր միածնին ողջախոհ ին:
Զոր եւ համանեմ խնդրան ին:
որպէս ըզ քեզ տր իմաց ին.
Յուսըն հարեմ խոստուսեր ին:
եւ մերձեցեմ պարանոց ին:
Մինչ խլերու սու հնչեալ ձայն ին:
Թէ մի մերձիր խպատան ին:
Այլ հայեսջիր յաջոյ ձեռ ին:
կախեալ ըզ խոյն ի սաբեկ ին:
Զոր փոխանակ բանական ին:
խոստանակից քում ծառայ ին:
Ետուր ի զոհ պատարագ ին:
զան բան մատեղծեմ զկենդանին:
Մի զիս փորձեր տր ընդ-նմ ին:
զան փորձ բարեաց տմ ին:
Զ փորձեմս իշխան եւ չ բար ին:

և զան համբերեր անձն իմ փորձ ին։
Զի ոչ արծաթեմ քուրայ ին։
և ոչ ոսկի թէ հրով փորձ իմ։
Այլ եմ անարգ ընդ կապար ին։
որ նուաղեցելն կորընչ ին։
Եւ ոչ եմ վէմ յեզր ծով ին։
որ ծփալեացն անշարժ պահ ին։
Եւ ոչ արմատ ծառոց խոր ին։
որ ի հողմոց ոչ տապալ ին։
Այլ եմ նման բեկեալ նաւու ին։
տարաբերեալ ի մէջ ծով ին։
Կամ հողմահար խուէ խոտ ին։
ի ժամանակս աշնանայ ին։
Արդ մի տանիր ի փորձու թին։
որ ոչ փորձես զքեզ երկրած ին։
Զի քո անփորձ գոլով չար ին։
փորձեն մեզ ի մէջ որպէս սա ին։

35228

Այլ՝ ի փրկել զմեզ փութաց իր :
ի փորձութե՟ց ժամանակ ին :
Որպէս ը՞ զհնայրըն հաւատ ոյ :
յորոգայթե՟ց փորձասէր ին :
Պատարագեա՟ ընդ խնդալ ին :
զհոգի զմ՟տս և ըզմարմ ին :
Կենդանակա՟ն զոհ անմահ ին :
հաճոյ և մէ՟ ա՟ծայ ին :
Որ ըզկրասէ՟ր ծնեալ որդ ին :
խաահակա՟յ ևուբեն ին :
Անուանեցե՟ր քեզ սիրել ին :
զանոր փոխեա՟ն իսրայել ին :
Ցուցեր նմա՟յ զպատգամ ին :
կանգնեալ սանդուխ յերկրէ յերկին
Զոր տ՟ր ինմա՟յ բարձրաւոր ին :
և ել և էջք հրեշտակայ ին :
Իւղով աւ՟ծեր ըզգլ՟ուխ վիմ ին :

տունամուանէր տիրական ին ։
Իմմանուէլին մեծ խորհրդ ին ։
զոր հոգէ կնիքըն ծանուց ին ։
Գաւառէ մարտեան յերեկոյ ին ։
որպէս դըրեամ ՚ի մէջ տառ ին ։
Եւ ժուժկալեամ առաւօտ ին ։
սակայն յաղթեամ ոճ մարմ ին ։
Եւ ես կրտսերս առ՞ ՚ի կէար ին ։
և կատարեամ զուլ ՚ի չար ին ։
Որպէս նամն ընդ նախածն ին ։
բայց ըստ հոգոյ գոլով վերջ ին ։
Աճառակերս անզգեն գանձ ին ։
վասըն յաղամն յորովայն ին ։
Եւ եղծանողըս կամօք ին ։
զգերս անդրանկաց որ ՚ի յերկ ին ։
Զ որ աղաչեմ զլոյսըդ վեր ին ։
Է զկշխամն դասուցըն հրեղէն ին ։

Բացցին և ինձ դրունք եթերին ։
որպէս յայնժամ իսրայէլ ին ։
Հանցես ի վեր զանգեալ հոգին ։
ըստ լուսանկառովն աստիճան ին ։
Որ յառբինմանն մարդկան բերին ։
յերկրէ յերկին նա անդրամ դարձին ։
Աւծմամբ անառշխ զոյ հոգւոյն ։
զոր կորուսին խաբմամբ չար ին ։
Օծցես ըզգլուխս իմ ի վեր ըստ ին ։
պահպանակումն աջով քո ին ։
Ոչ ժուժկալեալ դեմ հզօր իդ ։
դառուտէ կըռնի և ըստ յակոբ ին ։
Քան զի տըկար դոլով անձն ին ։
անկայ նըբումն ան ըզգամ ին ։
Աւն կարկառեա զաջդ երկնային ։
զաս ընթերկնուս իմ իմաստ ին ։
Եւ խորտակեա զիմ թշնամ ին ։

զի մի՛ կացցէ այլ՝ նոր	ին ։
Երկրպագութեան ցեղապետ	ին ։
Ծնեալ որդւոց նահապետ	ին ։
Դիւաճանեալ մետասան	ին ։
զյովսէփ ինձն ու խոնարհել	ին ։
Զեղբայրն իւրեանց վաճառեցին ։	
ընդ երեսուն դահեկան	ին ։
Ի նմանութեան աշակերտ	ին ։
դաւող նենգաւորն զոր յուդային ։	
Վաճառեցար տէր ընդ նոյն	ին ։
Ծառայ ի տանն պետափրէ	ին ։
Եւ փրկեցեր յեգիպտոսոյ	ն ։
զյոգն մարմնոյ ողջախոհ	ին ։
Մտեր ի բանտ փարաւոն	ին ։
տեսիլ ցուցեր նոցին	ին ։
Եւ զերանեցեր զնա երաշ	ին ։
Եւ կացուցեր տէր աշխարհ	ին ։

Նոյն դեւս եւս ինձ դաւ գործեցին։
որդւոցն մարդոյ գաղտ նենգեցին։
Յաղթահարեցին ախտից մեղաց։
վաճառեցին զիս դիւրաւ ինձ։
Թէ եւ լցի զկամս նոր ինձ։
անհակառակ գոլովնըմ ինձ։
Սակայն է որդի զիս ներանդ ինձ։
յանել անլոյս արգելան ինձ։
Այ՜լ որ ըզնամ յամենայն ինձ։
ազատեցէր անյոյս վայր ինձ։
Եւ զիս փրկեսցէ որ ընդ նըմ ինձ։
նըզամնաղման ախտից չար ինձ։
Եգիպտոսն վալաւշոտ ինձ։
մի՛ մատնեսցես գարշ պոռընկ ինձ։
Ոչ յն որ սողմանըման աւձ ինձ։
ահեղ կոչէ ըստ առիւծ ինձ։
Այ՜լ բարձրացիս բան ըզնոս ինձ։

և մեր կացն յեգիպտոս ին ։
Զէյաղթեցին չար իշխան ին ։
աներևույթ բռնաւոր ին ։
Ի սովամահ լինելոց ին ։
զխստաւն արմն կենաց հաց ին ։
Զերագեցայց և բաշխեց ից ։
որք էն կարմուտ անմահ բան ին ։
Զյուր յիշեցմամբ զերանել ին ։
զայն որ յիշման արժան ին ։
Թեպետ յորդմանն նաւու ին ։
այլ գերագոյն բան զյանկաք ին ։
Այն որ նշէն յայժ գովել ին ։
ևվերկայնամնէ նբար ին ։
Թէ այր արդար և ճշմար իտ ։
և կատարեալ յամենայն ին ։
Զոր բանսարկէր չար Թշնամին ։
խնդրէր նխիրա պատերազմ ին ։

Յորում տուեալ իշխանու թին ։
յայտնի է ինձ՝ չքում ծառայ ին ։
Նախ ղարտուքն ի ծառայել մեծ ին ։
Ջնջեր խապան ըղկենդան ին ։
եւ պա՛ զորդին սըն տասնես ին ։
Օպանյապար մնան ի բաղմոց ին ։
Որոց համեալ առ՞նամ դուժ ին ։
ոչ բան առէր ինչ մարդկայ ին ։
եւ յի՞ գոհութին սածայ ին ։
իմաստութբ խաւսեր հոգ ին ։
Տէր առէ եւ զմեծութեն ան ։
եւտր էառ որպէս կամ ին ։
Մերկ եղաւ յորովայն ին ։
եւ մերկ դընխմէ ի տապան ին ։
Դարձեալ վաւեալ առ՞նամ չ ին ։
զիւր մեքենայս բազմագուն ին ։
Խընդրել իւր ի զնորին մարմ ին ։

տանջել ցաւամբք անհընար ին:
Որ տանեալ ըղձանկալ ին:
բայց ոչ եհաս խոր բաղձալ ին:
Ա՜յլ մանրեցաւ ծախող ժամին:
Իբր խալըղին նձ կամ երկաթ ին:
Քանզի սաստին շարժեց ախտին:
Եյորդնալին ց արար դիմարմ ին:
Նըստերնէ խեւալ խմէջ յաղբ ին:
բերեր բարձմբ ղ շարաւ վէր ին:
Բ արեկամացն որ մերձ էն ին:
բանիւք զըզօ-եալ զերանել ին:
Ա՜յլ եկըներջն անըզգամ ին:
որ զէն տաւեալ ըստ եւայ ին:
Ե ւայս բանեօք ոչ խախոդեց ին:
զան դ-ամանդ-եա վէմ հաւատ ին:
Խ ոսել բանին է հայհոյու Թէ:
տա՛ տիրականըդ-բո բան ին:

Այ՛լ գոհանամք ըղբէն ի՛նմ ին ։
ընդ դիմանամք բանից նոց ին ։
Մինչև եղև զլրումն մարտ ին ։
և կատարումն մըն հանդէս ին ։
Երևեցաք մեր ՛նմիդ ին ։
և խաւսեցաք ընդ սիրել ին ։
Պաւղ եղաւր դու յաղթող ին ։
առողջութե՟ն յոյժ հիւանդ ին ։
Ըզկենդանեաց ազգ անբան ին ։
զայն շնորհցեր նըմայ կրկ ին ։
Իսկ ըզ բնութե՟ն բանական ին ։
պարգևեցեր նոյն միակ ին ։
Էւ այս խորհրդոց ծածկիլ խոր ին ։
յառաջադրին մեզ ցուցան ին ։
Թէ՛ որ է մեծամն ոչ կորնչ ին ։
այ՛լ յարիցեն յաւերըն վերջ ին ։
Արդ ես հայցմամբ նահատակ ին ։ ԺԲ

և համբերօղ ճգնաւոր ին։
Զո՞ւ քեզ կարդամ և պաղատիմ։
հեղում զարտասուսս ցաւագին։
Զի թէ՛ խընդրէ՛ իմ թշնամին։
առ ի փորձել զիս ի մարտին։
Մի՛ տար ի ձեռս աւազակին։
մի՛ մատնեսցես ի կամաց նորին։
Զի՛ ես տկար լուծեալ մարմին։
հոգիս յօժար բայց ոչ շարժին։
Զանձն իմ խաւար միտքըս մթին։
կամաւ ի բանուդ կամ ի խորին։
Բայց դու ըստ իմ տարտամ անձին։
մարտիր ընդդէմ մախոյանին։
Որ սատանայ բաղձայ կլանել։
զխայթեցեր ի չար նշանին։
Միայն զկամըս իմ ի բարին։
ընկալ փոխանն յոբայ ջանին։

Եւ ընդ պսակս յաղթական ին:
ինձ պարգևեմ յապագայ ին:
Որըզմովսէս ըզբան չէլ ին:
զի ծնընդենն ընտրեալ ար ին:
Փրկեալ ի ջուրց հեղձական ին:
մնուցեր ի տան փարաւոն ին:
Եւ ի կըրթման ժամանակ ին:
կրկին ամաց քառասնեկ ին:
Երևեցար նմ ի կէր ին:
բոցով հըրով ի մորէն ին:
Փրկիչ ըզնոյն դերեալ ցեղ ին:
առաքեցեր իսրայէլ ին:
Ան առաջին սըրբոյ ուխտ ին:
եղեալ առ հօրն աբրահամ ին:
Ոչ արձակել փարաւոն ին:
եդիր ըզնոյն ածնոր ին:
Եւ զաւրութե գաւառան ին:

Ետուր նմին ըղձեան նըշան ին ։
Հարեր զաշխարհն եգիպտոս ին ։
տասըն հարուածով որպէսաս ին ։
Ցուլմ խորհրդով զգնմն դառն ին ։
Նեղէ որդւոցն իսրայէլ ին ․
Բաժանեցեր երկուս մաս ին ։
զանդունդս խորոց կարմիր ծովին ։
Եւ ըզ բնութին լուծակեան ին ։
կարծր բացուցեր ներ արձան ին ։
Որպէս ծաղկեալ մարգագետ ին ։
էր ճանապարհն անդընդայ ին ։
Ընդ որ տոնէ ընթանայ ին ։
ոչ թանալեալ դարշապար ին ։
Եւ զփարաւոն եգպտաց ին ։
որ զհետ մտանէր կառօք նոցին ։
Ընկըղմեցեր ի մէջ ծով ին ։
Խորընակ բեկեալ ին ։

Իսկ

Իսկ քո ընդրեմ՛ եւս՛ հնուտեն-
առաջնորդեմ որպէս խաչ են-
Հորդան ետուր յանապատ են-
հրով լուսով եւ սեամբ ամպ են-
Ետուր նոցա հաց երկնամ են-
եւմանանայց հրեշտակաց են-
Տուրաւ որեմ ըղքայթ մարմն են-
զերկնից իջեալ ըն կենդան են-
Հարեր ըզ վէմ մն եւբխեց են-
զերկոտասան վտակն ար են-
Ի յաւուրքնակ աղբեր կող են-
առաքելոցըն քարող . են-
Երեան պահօք քառասնեկ են-
մովսէս գոլով խոնջ մեղ են-
Որպէս կենաց ժամանակ են-
անէքըն նորոց այս քանթըն են-
Ցուցեր զյետոյս քո խորհրդ-են-

Թադուցելոյն՝ իմաստ վկմ ին ։
Հեղեր ըզ լոյսդ անճառել ին ։
՚ի հոգեղէն դ-էմըս նոր ին ։
Առեալ զօրէնմն խոսխոտակ ին ։
դրեալ մատամնցդ ածայ ին ։
Ասան անմարմնան հաւատ ին ։
եւ խատ երանխտ ժողովըրդ ին ։
Զոր խորտակէր նայ զառաջ ին ։
ընդ պէծ որ Թոյն զոր կազմեցին ։
Առն խորհուրդ ծածկեալ երին ։
վասն մեր նոյն որ լուծան ին ։
ճ խ Ով երկրորդն որ հաստատ ին ։
բոյում եղեալ անշարժ ուխտ ին ։
Որկան եւ մնայ յաւէտ եմ ին ։
մինչ ՚նկատմբ յաւիտեն ին ։
Հրամանն եմոր կազմել նոյ ին ։
ըզ զանազան կարգ խորան ին ։

Իմանութեն պետրէ լլիմ ին :
կամ դերակոյ մաւր սիրոյն ին :
Եւ տապանակ կտակարան ին :
յանփոյտ փայտից պատեալ ոսկին .
ւՀնապականն մարմնոյ քոյ ին :
յոծութենդ յաւրինակ ին :
Եւ շպատմուճանն ահարոն ին :
ըզշնատակն քահանայ ին :
Առի խորհուրդ հոգւոր ին :
զարդարեցեր զեր նել ին :
Եւ սույս քանզօք բարէ գործեալ :
նաւամեալ քան ըզ սոս ին :
Սակայն որթոյն երկնրայագ ին :
Նբերբերոյր զոհ մատուց ին :
Զմեծըն մշէս դառնացուց ին :
նշահարոն անարգեց ին :
Ընդ մադիամ խառնակէ ին :

զորդիս դիւացըն զոհէ խն.
Մինչեւ խապան բարկացուց խն.
զներողութիւնդ շարժեց խն.
Հուր նշանէ բորբոքեց խն.
և բարկութիւն յերայ էջ խն.
Եւ մեծամեծացն սէր աշխար խն.
զոր խոստացար դու տալ նոց խն.
Բայց ի յերկնից անտ ոչ մտ խն.
վասըն մեղացն որ գործեց խն.
Արդ ես ծնխատողս յամենայն խն.
և համեմատ չարեաց նոց խն.
Որ առաւել առն զբար խն.
նմարերախա բանըզ նոս խն.
Նոցա հերձեր զծով ըղուղալ խն.
Ընձ ըզ խաւարին աղջամ մըղջ խն.
Յանժամ ծածկեմ զեղկալց խն.
և աստ զխշխան ըն մահած խն.

Նոյա

Նորա՛ խոսուէր ամպ հովան ֆն·
ի գիշերի լոյս արփեան ֆն·
Իսկ ինձ է լոյս խմաստ բան ֆն·
և հովանին ո՞ւ հոգ ֆն·
Ընդ մանանայն լուծանել ֆն·
զնորք կերան մեռանէ ֆն·
Ես աստ մարմին քո երկնայ ֆն·
որ կենաց տայ ճաշակող ֆն·
Արբէին ջուր վիմած ֆն·
և ես զարիւն վիմոյ կող ֆն·
Նոցա կախեալ օձ պղինձ ֆն·
և ես տեսի զկենանոյ խաչ ֆն·
Նոցա Մովսէս էր ըն միջնէս ֆն·
ձաւորականն խոստաստակ ֆն·
Ես ունիմ հոգւոյն իմաստու Թֆ·
Աստուածորդին ծայ ֆն·
Ամենայնորեն յոյժ պատահանք ֆն·

քան ըզ նոցունց յինէն զբար ին·
Որպէս սուամկնէ ծառայ ին·
գիտող կամաց ւանգիտող ին·
Նոքա ունին որթ կաշինց ին·
Ւ ը ոփոխման երկնր պատ ին·
Եւես խնէր հիւթանութ ին·
խոնարհեցայն ան յադ յախտ ին·
Նոքա քաղցեալ տրտմնջէ ին·
վասըն հացին յանապատ ին·
Եւես լըրմամբ հարկաւոր ին·
միշտ նեղեր աւել որդ ին·
Նոքա զերկնր շաղախէ ին·
պաշտընկութե մաղխամ ին·
Ես ըզհոգեւս իմ զերկնայ ին·
աղտեղեցի գործով չար ին·
Բայց որ քաւեն չ եղեր նոց ին·
որ իմ գթած հաւր միած ին·

Եւ դարձուցեր ըզ բարկութի-
հայցմամբ մեծին մարգարէ ին-
Անցոյ յինէն զան ներել ին-
ըզ պատուհասն որ ինձ պահ ին-
Եւ պարգևեա զղջումն անձին-
ևթողութին անցեալ անց ին-
Մի՛ արգել ցես զիս ընդ բազմին- ձ Կ
աւետամբեր յերկրէ քոյ ին-
Այլ ընդ երկուցն որ անդ մտին-
մուծ զիս յաշխարհըդ քո՛ վեր ին-
Որ ըզ յեսու որդին նաւէ ին-
ընտրեալ իշխան յետ մովսէս ին-
Եւ յնոր ըստնեալ ի խորան ին-
և ի երեխանէր ընդ նմ ին-
Անուանեա կնիրն ըսքանչել ին-
անուանըդ քոյդ փրկական ին-
Յորում յուսոյ նախ կոչէ ին-

եւղինի յեսու առձայնէ ին-
Որ յաղթանակն գոլ խնդրոյ ին-
ընդ դէմ ծըղպերին աւանդէն ին-
Մինչ տարածմամբ եւ մինչեւ ձեռն ին-
գոյր առուրինան ընդ ի խաչ ին-
Որով զորդենն նորայել ին-
զայնոր ծընան յանապատ ին-
ւՆ ծեր յաշխարհըն պաշտեալ ին-
ընդ քո խոստմամն անսուտ բանին-
ԺԻԷ Ընդ յորդանան անցանէ ին-
տապանակին կենդանարան ին-
Զուրըն ի յանկմունըն դառնային-
կենարարինն մարդկան ազգ ին-
Մարխազ ըստն Է. երկրով ին-
Յինմանութեն խոր դըժոխ ին-
Ցեւթնիցս շուրըջգալով նոյն ին-
զերիքով քար հալեալ կործանէ ին-

Եւ զթագաւորքն հեթանոսաց ածցին.
որ երեւմանդ թըւովէ ին.
Հանեն նուէր զամենես ին.
կախեալ զխաչաւէնը չըւալ ին.
Զաւրս ընթացից շրջուածն արփին.
զարեգական լուսաբեր ին.
Աստղց հանդերձ զարթուցանեն ին.
զլուսինն ծոցոյն եւ ծով ին.
Եւայ՝ բաղձիւմ որպէս ա ին.
հո՞ Հզաւրծեան լայնոց յաշխարհին.
Զոր վկայեաց յեղից նոց ին.
խոյս ժամանելոց հարցն առաջին.
․Ջ ըր՝ ճշմարիտ դա՞ւ ընկալ ին. ՃԴ
հոգոց ըզփրկիչ մարմնականին.
Յաղերս ածեմ վասն իմ անձ ին.
զարդարութիւն գործոց նոր ին.
Թեպէտ եւ ոչ նման նըմ ին.

արխայմ ընդ դէմ չար էին:
ԶՀյլ մերկացմ աստարխս էին:
եղէ նըմին վատծառայ էին:
Բայց ձեռըն տուր խնուլ մրտ էին:
ընդ անմարմնոյն ամարէկ էին:
Զգմամբ ձեռին քո խփայս էին:
ընդ մալխեսն անդր նշեր էին:
Հարցես եղմթարդ խորհրդ էին:
որպէս նովին դըրամանաց էին:
Զոր կորուստեանն եւ զպրուընկէին
զարծաթասէրն եւ ձանձրալ էին:
Ըզբարեկութեն արտմակամ էին:
եւ զնորափառ պեղծ հպարտ էին.
Կարկուտ քարէ հասեալ նոց էին:
եւ ըզ պետամէ գձուրաց նոց էին:
ճէ Անցոյ ընդ գնտս այս երկրայն էին:
անթաց յաղթեց գարշապար էին:

Պար

Դարձոյ անդրէն ուստի էլ Ին-
անմահականն վայրիս դրախտ Ին-
Մարխսաղ մեղաց երկրով Ին-
դըրանէ փակեցաւ անյուսալ Ին-
Ու շարժականաւ տապալեաց Ին-
դ՞րունք ՚ի հիմանց բանդեալ քռձ Ին
Եւ յամենեցուն յն վեր Ին-
յորում մըտեր նախ աւազ Ին-
Հեւեւեցոյ հետոց քոյ Ին-
Ժառանգ լինել ինձ վերըստ Ին-
Որ ըստ արդար դատաստան Ին-
ոտով դատես զազդ երկրած- Ին-
Խնամեալ պահեա քաղուրով Ին-
խուրանք խէր ու ըստ կարգ Ին-
Ըստրեալ եղեր յիմաէլ Ին-
յետ յետում զօրավար Ին-
Ըղդատամիտ ցեղից նոց Ին-

ըստ

ը սոյ յաւրինաց դասել զնոս ժն·
Ըզգեղեցկին յաղթող առ ժն·
որ զմարտիկսն հարեր նով ժն·
Երեք հարեւր զաւրականն ւ·
գեդէոն ընտրեց այլասեռ ժն·
Եւ ըզսամփսոն անյաղթել ժն·
որյու խառակին յորոշեյն ժն·
ւՂ ին որ զկինանձն սաներ մաղ ժն·
ըստ հոգոյն շնորհաց է առիթեն ժն·
Եւ զայլ անձնս որ կան կից ժն·
մինչ ի հնեղն յոց ծերուն ժն·
ւՂ ին որ մեռան ըեհիման ոզն·
վասըն դերեւն տապանակ ժն·
Ահայ նոյնոս քաղաք ժն·
զոր շինեցեր ձեռամբ քո ժն·
Եդեր դատել դատաւոր ժն·
զհոգիս այրն մտաց խորշ ժն·

Բայց ոչ դատեմք ըստ օրին ին -
ոչ դխնացումն չար սոսկ ին -
Զի՞ր մեղկացումն կամաւ յախտ ին -
մատնեաց իմս ու սուտղակ ին -
Արդ որ փրկել է եղեր նոց ին -
ետուր յաղթել հակառակ ին -
Տայես և կենս տէր յաղթու թին -
ընդ դխմանեաց անօրյան ին -
Ոսոյ դատեալ որպէս նոք ին -
արդարապէս մատոյ զ հոգ ին -
Զ խմի զչետինն նաքարակեալին -
պահանջեցմյց անդր իրանդ ին -
Որ աննայն լուսարձայն ին -
եամլութեն նոուր զորդ ին -
Զոր ըեղ մատեց նխորան ին -
ընծայ պտուղ յորոմայն ին -
Եւես գոչեմ ձայնիւ նոր ին -

ան

անշարժ· շըրթամբք խորոց սրտին:
ւՁ ղաղակեմ զան լուել ին:
հեծեծեմ հոգւովս վըշտաց ին:
Թէ զանսպառութս անձն ՚ի բար ին:
և զպտղաբերս գործոց չար ին:
Պտղաբերեմ բարեաց գործօք:
և զօսացոյ զարմատ չար ին:
ճղ Զախտս մեղաց ըզբաղմած ին:
դադարեցո ըստ փենննայ ին:
ւՁ մուլ հոգւոյ ըստ անձնայ ին:
շնորհեայ որդւն եօթն երրակ ին:
Մեռցին անդամք իմ երկրային:
կեցցէ հոգին իմ վերըստ ին:
Իջցէ ՚ի դուբ չար Թշնամ ին:
և զիս հանցես յերկնին վեր ին:
ճղէ ☩ Որ ըզդամէնթ յեսաւէած ին:
յորդւան եղեալ ծընունդ վերջին:

Ման

Մանուկ խարտեա՛շ գեղեցկագին·
հովիւ խաշանց անբան հօտ էին:
Աւծեր իւղովն որ եղջեր էին:
առ՝ ի բեհեկումն որ յապարան էին:
Ի ձեռըն ու՜ մարգարէ էին:
սամուելի՛ն անուանող էին:
Յորմէ հետէ՛ խաղայր հոգ. էին:
և հովանի՛ լինէր նըմ էին:
Հընչէր նովի՛ւ զերգ սաղմոսին:
իմաստնայքէ՛ն ՛իմաստնաղ էին:
Հալածեցի՛ն դայսըն ձայն իւ:
զոր հարկանէ՛ր ՛ի նուագ էին:
Մերժէր զգաղինս երեւ էին:
դառն և չարաշեծ ՛ի մաս էին:
Եւ ՛ի խըմբէ՛լ պատերազմ էին:
Ճակատ ընդ դէմ յիսրայէլ էին:
Անեալ նովա՛ւ դու ըզնոս էին:

տուանց զինուոր պատերազմ խն·
Քանզի պարսին հովուականին խն·
դասուն բարին հեղեղատ խն·
Հարեր զճակատն գողիաթ խն·
բարձեր զնախատինս յիսրայելէ խն·
Եւ ննջեցելոցն որոց հաւ խն·
բազմաց դխումբ փորձանք նըմ խն·
Աղբերցուցեր զկենդանուս նոր խն·
Եւ կայացուցեր զըլուխ նոց խն·
Ո՛չ ընտրեցեր զազգն եփրեմեա- խն·
ոչ ըզխորանն մանասէ խն·
Այլ զյուդայեան բեթղեմ խն·
յորմէ եւ դու առեր մարմ խն·
մ Եւ տուր նմա պարգեւ կրկ խն·
յոյժ բարձրագոյն քան ըզ քանան խն·
Զի բերայ աստուծեան հրեշտական խն·
եւ մարգարէ աստուծոյ խն·

Թէպէտ և անց ըստ հրամանին ։
ողջակեայց կամաւ իներկրոս էին ։
Պոռնկեցաւ ընդ Բերսաբէ էին ։
Եհեղ զարիւնն Ուրիայ էին ։
Զ խայտ լիցի թէ է մարմ էին ։
ունի բնութիւն նայ մարդկային էին ։
Եւ ոչ յօտար կամ յերկնայ էին ։
այլ ի ծննդոց հողեղին էին ։
Նայ և ի յոյս անցաւոր էին ։
Եսուր գըթեն յայն ժամ մեծ էին ։
Զի մի՛ մեղանք անյուսաց էին ։
այլ ո՛չ զնայ փութով դարձցին ։
Եւ զիս առ նր մարդ հողած էին ։ ՃԷ
ի յադամայ որդւոց վերջ էին ։
Ճընաւնդ գողով գիշեր այ էին ։
ախտիւք բերեալ և ախտայ էին ։
Ճընար անախտ զիս վերըստին ։

ստեղծեր նորոգ տաճարան ին :
ւՀ° ուծեր խուղով քո երկնայ ին :
յորդեցօւթին հօւրըդ վեր ին :
Բայց ես անկամ յանխտըս կրկին :
եղեալ ծննդոք մեղայ սիր ին :
Զուծումըն սէ տուայ ին :
ապտեղեցն գործ տուք չար ին :
Արդ պատարանիմ երգով նոր ին :
հայցեմ իւլէն ըստ սաղմոս ին :
Սիրտ սէ հաստատեա յիս վերըստին :
յորովայնէն գուղեղ հոգ ին :
Ինձ լսեցո ըլուր քո ձայն ին :
զուրախանութըն և գըցընծալ ին :
Յոր ժամ հընչէ փողն ահաղ ին :
ազդել ոսկերս խմ ցնծալ ին :
Տր խնեղնո դարձոյ ղհոգ ին :
պարտեա ցխնեց գիր Զընջեալ ին :

Եւ

Եւ յարենէ գոյն յորդան ին ։
մաքրեայ յխնդս նուատար ին ։
Յայնժամ շրթունք հոգւոյս բղխեն ։ ՃԾ
բերանս օրհնել յաւժարաց ին ։
Եւ զուարակն զենման գառ ին ։
հաղորդ գտանել սպատարագ ին ։
Որ յաւուրքենան քեզ ընտրեց եր ։ *
զորդի մեծին մարգարէ ին ։
Ըզ սողոմոն խաղաղու թին ։
Իրէն բերեալ երկնաւոր ին ։
Նայ ի հաւրէն իւր սեփհակ ան ։
պատմուճան առեալ ըզ հայրեն ին ։
Որպէս եղբօր հաւր միած ին ։
ոչ արտաքուստ կամ աւտար ին ։
Տաճար շինեալ նմա երկնա ին ։
դու ըզ բնութեանս մարդկայ ին ։
Նըմայ տուեալ յիմաստ բան ին ։

բայց դու տուօղ անճառ շնորհ ին։
Նա ժողովմամբ յողջն իմաստ ից։
անուանեցաւ իսրայէլ ին։
Իսկ դու զշրեան աղբերկերծ ին։
ժողովեցեր ՚ի միաս ին։
Նմա դշխոյն հարսանեայ ին։
Եկն ՚ի տեսիլ բաղձմամբ սրտ ին։
Քեզ բառանկերտն կոչմ ին։
անտեսաբար երկրպագ ին։
Եւ ես շնորհաց քոց ընդունմ ին։
եղէ ստացող մի բանբեր ին։
Ոչ պահելով զայն ընդ վատ ին։
այլ կորուսի ըզ գլուխ նոր ին։
Զ խոսպէս նմա զփառս անեղ ին,
փոխեաց ՚ի փառս եղծական ին։
Նոյնպէս ըզ լոյս շնորհաց քո ին։
փոփոխեցի ընդ խաւար ին։

ւորդ եթէ նա՛ վասըն անոյ ին ։
տուժիւք պատժեա՛լ յօրինակին ։
Զ ինչ ունիմ յոյս թշուառս անձին ։
կորուսողն ըզ ճշմարտ ին ։
Եւ եթէ նորա՛ գալ թողու թին ։
երկրայնէն զըղջմամբ սրտ ին ։
Ինձ արդարն՛ անյու սաղ ին ։
բարկացելոյդ հա՛ւր հաշտութին ։
Բայց որ գթածդ ես ամեն ից ։ մէջ
հեղ յես ըղձէր շնորհաց քո՛ ին ։
Իմաստութին հաւըրդ վէր ին ։
իմ սասանացն զիս յերկս ին ։
Զ արդեւն արար գործնականին ։
նի յիմանա տեսական ին ։
Զ ի կարացեն լուսով շնորհ ին ։
երկու աչօք նայել յերկ ին ։
Ք ան զի է՛ սկզբըն իմաստութե ։

Երկնեղ քո՛ մէ՛ ըստ առակ ին:
Եւ գիտութե՛ առանց նոր ին:
առնեմ չարեայցէ ունող ին:
եՁ յառուսն բաղումբ անդիմանին.
Եւսողումին նախ առաջ ին:
Սոյն իմս եւ խոհուն իմաստութե՛:
անմա՛ն գտանիր առանցս ան՛ձ ին:
Թողեց զյոյնեն որըստ կարգին:
զի ո՛չ ներէ բանըս բազմ ին:
Ըզ մարգարէս եւ թագաւոր ս.
եղեալ ՚ի տա՛ն հրէ աստան ին:
ԺԷ Որ ՚ի յերկնուս եղեալ բած ին:
՚ի յուդայն՛ եւ եբրեմ ին.
Զի դերբէ մէ՛ ամ՛ այ ին:
յառաջագոյն մեզ պատմեց ին:
Զի բարեանց նոր վարըս նոցին:
՚ի զգուշութե՛ մեզ ծանուց ին:

Զոմանց բարեաց վկայեց ին ։
զի յաւրինակ մեզ եղեց ին ։
Զայլոց ըզ չար վկայեց ին ։
զի մի՛ նմա՛ն լիցուք նոց ին ։
Եւ ես մերժեալ յինէն զբար ին ։
չբերի զլուսոյն տիպ յանձն ին ։
Այլ ընտրեցի զներհակ նորին ։
եղէ նման յոյժ վատթար ին ։
Եւ կորուսի զիմաստու թին ։
զոր ընկալայ բանիւք քո ին ։
Բայց ես գոչեմ զաղերս բան ին ։ ✝
Եզեկիայ թագաւոր ին ։
Ի նեղութեանց փրկել նրն ին ։
որպէս եւ յայնժամ ըզնոր ին ։
Ի տարրոց բանաւոր ին ։ Մ Լ
իսպառնալեացն ըստափտակ ին ։
Եւ ի յախտեցըն սատակող ին ։

հայցմամբ մեծին մարգարէ ին :
Հարցէ խաղաղու սուրբ հրշտակ ին :
ըղ բաղմութն չեղէ ան ին :
Զանմարմնականս սուրբ խմբին :
ընդ եկեղեցւոյ բուռ մարտընչին :
Եւ ղախտ մեղաց մահաբեր ին :
տագնապելոյս ջերմամբ սոց ին :
Բարձես յինէն հղմուր դիւր ին :
որպէս կարող յամենայն ին :
Դարձոյ զլուսաւորն երեկոյ ին :
եղոյս կենացդ առաւօտ ին :
Որպէս նոյնու մեր միակ ին :
դարձեալ եղև առ նորայն ին :
յԲ Որեր նշան երեք լուս ին :
Երրորդութեան երրեակ անձ ին :
Նաւ եւ ծառայից քո եւ դարձ ին :
և պաշտօնեից քո Երրորդ ին :

Բայց

Բայց իմ բարձեալ որպէս նորին :
մեւուրք կենաց հողեւոր ին :
Մերձ իմ խորհրդոցս դժոխ ոյ :
եւ ստուերք մահու զիս ծածկեցին
Ի յիշատակի Թողում յես ին :
զհանրծ չարեաց զպարտս անձին
Կամաւ մատնեալ չար սատն ին :
որ ի տա խոծ նշանակ ին :
Այն որ մանրեաց զոսկերս խորին :
եւ խորտակեաց զխորհրդոց սրտին :
Ի ծնընդենէ տառամեալ ին :
մինչ ի դեղերն մահու տատեր ին :
Եւ ես անկար որպէս ծխծ տա :
տադ խմադ մրձ նըր աղամն ին :
Տեսեալ ձըշնմ ան Թշնամ ին :
Նըրամ ձայնին որպէս մինչի ըն :
Զայս ի լուսոյ խաւարեց ին :

Ակարութե՛ զիս տուժեց ին:
Յաշխարհն նման ինձ ուսուց ին:
Ուրչ իւրյուն ած այ ին:
Մխ Աղրդ ինձ չնորհեա՛ տր ընդ նմին:
Մերժիլ յախտից ցաւոցս անձին:
Դարձոյ զմեղաց ըզ դառնութ ին:
Իքաղցրագոյն խաղաղու թին:
Ընդ որս եղեն փախստէկեաց են:
Իպտղաբերն զանձուլ հող ին:
Առ՞ իծննդեան զպրդարու թին:
Զորդիս լուսոյ հագ նոր ին:
Զի անդաստ՛ար բեզ աւհնու թին:
Մատուցանեմ մինչ ի մարմ ին:
Եւ ընդ հրեշտակս յապագոյին:
Փառս ըս հընչեն ի տաճար ին:
Եւ ընդ ամենց Երից հընդ ին:
Զոր մեղեն իկեանս նոր ին:

Շնորհեայ եւ ինձ զանթուելին ։
անզրաւական յաւիտեն ին ։
Զայնիւ մխիթեմ մանաւանդ ին ։
զղջացելոյ յանցաւոր ին ։
Որ ըզպատկեր չորեք դիմ ին ։
կանխնեաց խորան սրբազան ին ։
Եհեղ զարիւն մարգարէ ին ։
մղոցիւ հերձեալ նման փայտ ին ։
Եւ ինքնէ աւ դարձուած չարին
կապեալ յերկաթ խոսան բանտին ։
Գոչէր լալով յայրմամբ սրտին ։
արտասուելով թախծեալ անձին ։
ւՁ ղաղանէր աղերս բան ին ։
բախէր ըզ կուրծս ողորմագ ին ։
Աւռնական սոնեղծաւղ գոյ ից ։
որ եւած աբրահամ ին ։
Իսահակեայ քում ծառայ ին ։

նշխարօքն սրբոյ սորա ին:
Որոց չեղեալ աշխատաւոր էլ:
զի վէրք մեղաց ոչ ունէ ին:
Ողջ իմ ցաւոցս բազմեղան ին:
զի քան զաւազն շատ է ծով ին:
Զեմ արժանի նայել յերկ ին:
զի կախուցին զաչս ի բար ին:
Ես կուրացայ աշխարհս տար ին:
կապեալ մեղօք իբր երկաթ ին:
մծ Եւ կանգնեցին զպատկեր չարին:
հանդէպ աչացս ըզտեսս անտին:
Այժմ ի խոնարհ քեզ արկանեմ:
զծունր ըստ ծընկաց ներքուստ ին:
Հայցեմ անձամբ բըս ցաւ-ազ ին:
լեզուաւս ամեն մեղաց երկ ին:
Թող ինձ տր թող մինչ խնայրմ ին:
զի մի կորնչայց ի մեղս անձ ին:

Մե՛ դատեցայց ընդ սպանողին:
ընդ փայլակմանն զատ որանգին:
Այլ՞ ընդ զուարթունս արմնոցոյ:
փառաւորութեն անվաղճան ին:
Յաղերսուանն քեզ ընդ բազմին:
որ վարս աձեմ ղեղխայ ին:
Զայնոր երկրներ երկնայ ին:
իբր անմարմին կոյսն ստուերին:
Որ կերակր ներ նյաննձաւ ին:
Ի յաղթութեանց բերեալ հայց ին:
Շրջեր մարթմիլք մուեալ մաշկին
մորթականն յանապատ ին:
Զիջ եւանեմն առ կենն այր ին:
Եղկութեան շնորհաւոր նըմ ին:
Իյսոր հեռակ կենաց հայց ին:
Եւծութեան հոգոյդ շնորհ ին:
Զփակաւոր բանին բոլոր ղերկին:

Եւըղ

Իւըղ բացծղըն յետ ղուհ ին :
Յոր խնեղանն ողջակեզ ին :
լուար նմայ հրով երկնայ ին :
Ալ յն որ անձրև յետ երաշտ ին :
Իջոյց նման իջման բն ին :
Որով պատուեցաւ ազդ մարդ-կային :
ղցաւղըն կենաց հոգոյն առէ ին :
Ի սպառնալեացն երդէ էլ ին :
փախեաւ պանծօք բառնան էկին :
Զի մեկարութեան ընթեւոյանեին
Թէ ոչ ամտոր հողանիթ ին :
Եւ նորոյ կ ըստ մովսես ին :
Եմուտ եկեղեցին ըստ հրաման ին :
Էառ ղհրեշտակն սատակ հողմին :
նման անցեալ ջրհեղեղ ին :
ՄԿ Եւ տես ըղ հնոցըն սոդոմ ին :
յորում դուռ ոչ մր ի նոս ին :

Զի բարկութի՛ւն հանդերձեալ ին ։
Եւ ոչ սիրոյ ցասման մեծ ին ։
Լուսով եւ ղձո՛յն ըղբաղձր ամ՛եդ ին ։
ի տեղ ինձ մա՛ն քո՛ մեղմագ ին ։
Որ զհեղաբեա՛ր գալուստ քո՛ ին ։
Նշանակէր յամբուս վերջ ին ։
Զնոյն որ մաշկամբ մեռեալ ախտին
զեղխեալ ես կոչեաց յանդ ին ։
Որպէս եղծո՛ւ զկէմ հնացեալ ոյ ։
Եւ զօրդ՛նուն զեբեթ ին ։
Եւղ յորդանան ցելեալ նով ին ։
անցին ցամաքը ըստ յեսու ին ։
Հրեղէն կառօք համբեր յերկ ին ։
զհոգին եղիսէր միայն կրկ ին ։
Որ համբարձմանդ քո՛ գուշակ ին ։
տալ ըզ հոգին առաքելան ին ։
Եւ քո՛ փոխման լինել նոց ին ։

եւ յետ

Նայեաց նոցայ որ ըստ կարգ ին։
Զի որպէս նա՛ վարդապետ ին։
Եղև նորման ամենև ին։
Եւ քեզ ընտրեալքն նոցա էս։
Ի գործ հրաշից ՝նմանից ին։
Նա՛ մաշկենեաւ սփածել շնորհելին
Եհերձ ըզ Ջուրն յորդանան ին։
Սորայ զմեղաց ծովըն հերձ ին։
քարոզութե՛ն կենաց բան ին։
Նայ ըզ մանկունսն բեկել ին։
տապաստանօրի վիշան այսպան ին։
Սորայ ըզ ծննդոս մեղաց չարին
սերով հոգոյն կատարից ին։
Նա՛ ամլութե՛ն շնորհեաց զորդ ին։
զոր եւ յարոյց ըզ մեռեալ դ ին։
Գալոյն առ նա՛ ի եօթն էկ ին։
ըստ գալըստեան քո՛ ի յութ ին։

Եւ յետ մահուն կենդանութի։
ետուն ոսկերքն նատապան ին։
Ի տիպ մահուանն քո ՚ի վիմ ին։
որով կեցցուք մեք վեր ըստ ին։
Որպէս զամենուլ եկեղեց ին։
՚ի բազմածնունդ փոխարկեց ին։
Եւ ըղ մեռելոյս յարուց ին։
ի յարութեան հաւատ վերջ ին։
Նազրաւըն Ջուրն երիքով ին։
փոխեաց ՚ի քաղցր արկմամբ աղին։
Որպէս ՚ի քէն աղանուանե ալ։
զանհամութիւն անուշեց ին։
Նա զնեեմանն դամասկաց ին։
յորդանանու սրբեաց յախտ ին։
Որպէս ըղ սնուցս մարդկայ ին։
աւազանին Ջուրք մաքրեց ին։
Աղուեզ հանճոյ վարիւք սոց ին։

զիմ փոփոխեմ զկարս ՚ի բարին :
Եւ փոխադրեմ յերկրէ երկին :
զհոգիս մարմնովս յապագայ ին :
Հայց մամբ կառօք ամբարձօղին :
զոր ՚ի Թափօր բերեր չեր ին :
Հանդերձելոց հանդերձող ին :
կարապետն քո յերկրորդ ին :
Զյրն հոգոյս տուր լոյս Թին :
որպէս նորա՛ւք առ՛երկուս ին :
Եւ մաշկենաւ մեռելոտ ին :
անցոյ ընդ գետս այս երկրայ ին :
Ի դառնորայն մեղաց համ ին :
փոխեայ ՚ի քաղցր եւ ՚ի բար ին :
Զնապականս աշխ բան ին :
զոր յիս արկցես ըստ առակ ին :
Ցարոյ զհոգիս մեռեալ յախտին :
որպէս նորա՛ւք զերկս մարմ ին :

Մաքրեայ ըզբոր մահու մասին:
ըստ ասորւոյն Նէեմանն ին:
Զիս վերամ ծենալ ըստ տապարին:
փայտիւ քոյոյ կենաց կարթ ին:
Եւ բիբք աչաց հոգւոյս բացցին:
ըստ պատանւոյն յիմանալ ին:
Տուր աղերսանաց ինձ հզաւր ին:
հարուլ ըզ միրտ բելկար ին:
Որպէս Եսայ ի փաղջան ին:
նետիւք նշան ետարեայ ին:
Տացես Եւփն ձ արխոԹի ան: մ Ճ
նետիւք խոցել զիմ Թշնամ ին,
Եւ տարբեցանց հաղբեց նոր ին:
յորդայթէ չար որսող ին:
Ինձ ամբիանակ պարտէ ջիշ էլ: ✝
Եղբերութին քաբելան ին:
Յոր ժամ զուխանէ մէ ամբինին:

զոր աւանդեաց մովսէս նախկին :
Վան զի ար քա՛ քաղդեայ ին :
Եմուտ Երկիր Հրէաստան ին :
Զերուսաղէմ տապալեց ին :
զորդիս նորա՛ խող խողեց ին :
Զտաճարըն մէ՛ հրով լուցին :
և զսրբութիւնըն պղծեց ին :
Եւ զաւրհներգոնսըն սխոլնին :
ի գերութի՛ն խիստ վարեց ին :
Որք ի յուռիս ըն կախէ ին :
զմէ՛ երգարա՛նս ըն տաճար ին :
Եւ անդադա՛ր նստեալ լայ ին :
մինչ առ գետո՛վ բաբելոյն ին :
Նոյնպէս և զիմ քաղաքս առ ին :
խառնակութիւնք ախտս սիր ին :
ևԶն մարմնական զօրքըն չար ին :
որք ի բաբէլ նշանակ ին :

Զմասունս երկնս տիր ակած են -
ախտից սըրտիւ խողխողեց են -
Եւ ըզ բառեմն ծընընդ սոր են -
որով մասանց նոր յարդար են -
Ի գերութեն տարագրեց են -
յուստր աշխարհն այլ ասեւ են -
Ի յարածեմ դերամ խող են -
յայլ աշխարհն յապարանկ են -
Եւ խոսաձորս ածայ են -
յորում ընակեմց քո մէ հող են -
Ըղձուր մեղաց բորբոքեց են -
Կեղմամբ ախտից տաչորեց են -
Զայդ խ ուընկեմն աջով քո են - մը
և մշակեմն հուր քո ձեռ են -
Զցանկըն բակեմն յատակեց են -
կթեն անցորդք ճանապարհ են -
Այս որ զգերեմն ըսն սխոն են -

դարձուցեր յետս առ հայրեն ին ։
Շինել զտաճարըն վերըստ ին ։
պայծառ եւ շքեղ քան զառաջ ին ։
Դարձոյ եւ զխմբս գերու թին ։
որպէս եւ զնա խաղըն հարան ին ։
Յանտառոտն յերկրէ չոր ին ։
զմտըս գերեալս ըստ գերող ին ։
Որք ի յերթալն իմ ողբայ ին ։
մինչ ըզանդրմանսըն տանէ ին ։
Դարձեալ ի գալըն ուրախաց ին ։
արդ խնդաբեր հունձս որայ ին ։
Հատոյ դրացեաց եօթնեկ ին ։
ընդ բիւր չարեացն ի ծոց նոցին ։
Ի սպանանելոյս շահեալ զյոգ ին ։
խնդրեա զարիւնըն զոր հեղ ին ։
Այլ եւ դստեր բաբելոն ին ։
Թշուառականն եւ դըժնեայ ին ։

Հատոյ փոխանակ ի ծոց նոցա ես ։
զոր նախըզգէմանց ինձ արար ես ։
Հզաւրութիւն ինձ լինել ուժգին ես ։
եւ ի դիմի հարուլ չար ես ։
Զանուլ զոտից մանկանց նոցա ես ։
եւ հարկանել զկարծըր վէմ ես ։
Լսել ըզ բան մարգարէ ես ։
ընդ դէմ մահու բանաւոր ես ։
Ուր սաստ մահ քո յաղթու թէ ։
կամուր դժոխք խայթոց քո ես ։
Մինչ դարձուցես առ հայրենին ես ։
ուստի անկաւ մարդն առաջ ես ։
Ի փափկութեան յադենին դրախտին ։
յանմահականն եւ երկնայ ես ։
Հայցմամբ մաքուր յորովայնեն ես ։
Երեմիայ մարգարէ ես ։
Եւ ընտրելոց տեսանող ես ։

զմտաց նմ երամ բուսար գետ ևն -

Է Որ ըստ Երեմեայն ըն Թամայեն-

որպէս հողմն ըղ կնի հում ևն -

Զի մի՛ անդիւտ մոլորեսցի ևն -

և դահամեն ծ հոգով լից ևն -

Նայեցողութեանց համանման ևն -

որք յայտնեսցեն ժամանակ ևն -

Քո են հոգով տեսանէ ևն -

և Դանիէլ պատգամն պատմէ ևն -

ԺԷԹ Յովսէ բարոյ սերմանող ևն -

և յԱմովսայ քարոզող ևն -

Միքիայ զծնունդն քո տեսող ևն -

ի Բեթղեհէմ տուն Եփրաթա ևն -

Եւ Յովէլայն ողբ երգակ ևն -

որ նուէր եմ վեց տայր անձ ևն -

Եւ Աբդիու հոգէ կրող ևն -

ընդ որս և նմանն եղկեաց ևն -

Ամենակուսեան զաւրեան այր յն-
պահնու է ելոյն բարձր եւլին ին·
Այնմար զվարսնիցն հրշտակին·
առեալ բերէր ձայն նորա ին·
Սոփ ոնեան հրատարակ ին·
ևանդէմն բարոզող ին·
Եւ յունանան որսոյնէս ին·
նյնուէ այցց մեծ քար ով ին·
Զիս վերմեծ եմյ տր ընդենմ ին·
յորովայնէ չար վիշապ ին·
Հայցմամբ բոյն ոյ տւրնեակ ին·
յերեք օրեայ թաղ մամբ յերկրին·
Զարարիչն տեսանող ին·
Նեռնութեան լոյս աշտանակ ին·
Այնոր նստեան յուանակ ին·
զկեղ տւ երեր նոր սխոն ին·
Մաղաքեա որեր վերջ ին·

եսար

ի մարգարէից այն առաջ ին:
եւ նուաստակէր ոչ հրեշտակ ին:
եւ համատեղ գերդ նոր ին:
Երեց մանկանց բաբելոն ին:
աշակերտաց դանեել ին:
Սրբա սրնունդ սրնեալ նոց ին:
նորայ կուոց ոչ զոհեց ին:
յԺ Անանիա աղաւ է ին:
մաքուր մանկանն միայ էլ ին:
եւ յոր որ ի հնոյրն անկան հնոցին:
զի պատկեր ին ոչ զոհեց ին:
Յորում եզեր տր առնոս ին:
չորրորդ եղեր ընդ երրորդ ին:
Փղխարկեցեր զբնութ ին հրոյ ին:
իմեղմայգոյն ցաւղ երկնայ ին:
Որ բարձրանայր չորրեակտասն ին
ինըն կանկոն ուեղած ին:

Իյաւրինակ եւթնեանց եօթ ին ։
յայսըմ կենաց եօթնեանց դար ին ։
Ցորում զաւրէ հուր ախտայ ին ։
վառեալ փչմամբ մեղաւոր ին ։
Լինի պատճառ անցաւոր ին ։
եհրդեհէն որ ոչ շիջ ին ։
Ձ յոր աւուր յութերրորդ ին ։
բառնի խայթմա գալով բոյ ին ։
Եւ մեղաւորք մեղաւք ջնջ ին ։
եւամբարիշտք ոչ գտան ին ։
Բայց ես մեղօքս այժմուս կիզիմ ։
երբ ըղ վառող անըր հրատ ին ։
Եւ բարձր անայ յիս բոց չար ին ։
յոյժ առաւել բանըղ հնոց ին ։
Փրկեա եղեն որ ընդ նոս ին ։
յայրեցմանէ չար խորհըրդ ին ։
Ի կիզմանէ անբնական ին ։

ւ ի հրամանէ ընտրութեան ախտ հն-
Յուղղոյ նշանէ ների ինհնոց հն-
անձր և կենացդ առ մեւմաւ հն-
Զիմ չիջուսցէ զբոց տապ հն-
մխիթարեսցէ ամպ ցօղոյդ հն-
Եւ զանվախճան հուր գեհենին-
զոր ժառանգեն հրեշտակք չարին-
Ըզ դառնագոյնըն խաւար հն-
որ է ծնունդ մեղաց ախտ հն-
Զոր վառեցին անձամբ անձ հն-
բորբոքեցին փըշամբ չար հն-
Շնչոյ յինէն հայցմամբ ենոց հն-
ար ժանացին լուսոյդ վեր հն-
ԴԺ Մաղթանօք մարգարէ հն-
ի մանկութենէ տեսանող հն-
Դանիէլի հոգով ծեր հն-
մարմնով ծերոց կշտամբող հն-

Զան յայտ տեսն՛ ըն մեկին ող ին:
բաբել ազգաց մեծար բայ ին:
Զվէ մըն հատեալ աւանց ձեռին
դառ ի կուսէ քո ըղ մարմ ին:
Եւ շգալ ըստ եան քո օր վերջին:
որպէս տեսեալ ծանուցող ին:
Զհայր հինօրէ֊րց անուան ողին:
Նա զ բեզ ընդ- ամպըս տեսող ին:
Եղիազար մակաբայ ին:
ինքնամ նուէր քահանայ ին:
Եւ ըստ հոգոյ ուղ-ոց նոր ին:
Նեսւ թեն եղբարց նմարց նոց ին:
Որբ ի վերայ հարցն ուրին ին:
մարմնով մեանս նոչ լուծ ին:
Եւ զանտոնըն երեել ին:
Նզան մարմնին անարգեց ին:
Զին աղատեայ հայց մամբ նոցին

իբր

Իբանութեանց բնկեար ին:
Զարչարանացն է քո առաջ ին:
դուշակողաց դխորհուրդ խաչին:
Բայց այս բանք բժշկեանն ին:
ոչ բուժեցան ախտ մարդկային:
Քանզի կարեցք ընութեէ էին:
ներժաշխեն ոչ կարաց ին:
Զի ըստ հզօր ցաւոց մր ին:
հզօր դեղոց պիտանայ ին:
Զոր ըղգածեան տկար մարմ ին:
տարաբնակն ոչ բառնէ ին:
Մինչև կենաց դեղդ երկնից ին:
եարբ բնութեն մեր տխտայ ին:
Է հեղ ըղ մանցըն մեր ախտ ին:
փոխեալ ՝ի կենացն առաջ ին:
Նախ ՝ի հոգւոյդ ածայ ին:
մաքրեալ հոգն որբոյ կուս ին:

Եւ զօրութեն հօրըդ վեր ին :
համանայնեան գոլով նմ ին :
Այսպէս որդւոյդ հօր միած- ին : ՃԼ
կամաւ իջեալ յորովայն ին :
Ճշմարտապէս առեր մարմ ին :
ած եւ մարդ մի երկոք ին :
Ցընար մարմնով ըստ մարդկ ին :
որ ի հօրէ նախ անմարմն ին :
Լուծեր զերկնչունս նախաստեղծ ին
զտերեւապատն ի խանձարուր ին :
Յանդ իմանելըն անբան ին :
գոլ կերակուր բանական ին :
Լուսոյդ յայտնեան լուսով աստղ ին :
մոգքըն նուէր երկիրպագ ին :
Գաւառ հրեշտակաց իջեալ յայր ին :
ուր ծնընդեանս քո սպասէ ին :
Հովուացն յաղթեան աւետէ ին :

փառք ի բարձունս վեր երգէ Հն:
Ըստ նախնեացըն սէր ուխտ Հն:
Թլփատեցար յութ աւուրէ Հն:
Զի զանթլփատ սիրտ մարդկան Հն
Թլփատեսցես հոգւով քո Հն:
Աւրէնսդիրն ըստ աւրինին Հն:
մտեր ընծայ ի տաճար Հն:
Եւ զհինաւուրցըն ընդ ծերուն Հն:
գըգուէր տղայ ի սէր գրկի Հն:
Զքս որ մեզօք ծնեալ լալոյս Հն:
ծնար դարձեալ աւազան Հն:
Զոր մկրտեցիւ խաչ մամբ չըն Հն:
շաղախեցայ յախտս կրկ Հն:
Արեան ծնընդեանն քո վերստին Հն:
ընծայելով հաւր ի յերկն Հն:
աւ ղաչանօք աւծածն Հն:
եւ ծերունոյն սիմէոն Հն:

Որ յերկնուղէ տղմյասարան ին·
մանկականօք հերովդէ ին·
Գ°նացեր յաշխարհն յեգիպտոս ին·
ըստ բարբառոյ մարգարէ ին·
Զի յերկնուղէ գիշերայ ին·
մարդ մ խոշին բնմուր ին·
Ամրացուցեր աջով քո ին·
ի պաղտամն գնեալց նոր ին·
Որ շրջեցար խոնարհ յերկիր ին·
Զի վերացոյ յերկրէ յերկ ին·
զանկեալս խմէղս անդընդեայ ին·
Որ յետ լինելոյ երից տաս ին·
ամսեան մարմնոյ քո հասակ ին·
Զ բեղ մկրտեմց սէ ամն որդ ին·
վկայելով հայր և հոգ ին·
Ո՛չ թէ կարօտ մաքրագուն ին·
մեզ պարգևեն չ մաքրող բան ին·

Այլ՝ զի ըզ մեղս ադամայ էին ։
լուացես ջրով յորդանան էին ։
Եւ զեմ լուսեղէնս զանցանս անձին ։
զտիղմն մեղաց սեւացուն էին ։
Որդիս երբեմն ծնաւ աւազան էին ։
զոր հնացուցին մեղօք կրկին էին ։
Ընդ յաղթութեան քո երրեակ էին ։
ի փորձութեան յանապատ էին ։
Տուր ինձ յաղթել չար նշխանին ։
աներեւոյթ բանսարկու էին ։
Գրեալ բանիւ քում հրաման էին ։
յիմ լինի վերամ եւ երար էին ։
Կոխել ոտիւք գարշապար էին ։
Զգլուխ կամակոր վիշապ օձ էին ։
Ընդ ընտրելոց մետասան կն ։
զոր ընտրեցեր դեր աշխարհ էին ։
Հրաւիրեցեր զիս ընդ նոսա էին ։

լնուլ կեցուցող լուսոյ գոյն ին·
Բայց ես հոգւով հեղգս վերջին·
խոտան գտայ ըստ յուդայ ին։
Թէ պէտ եւ ոչ տիրական ին։
այլ մատնեցի անձն ամբանձ ին։
Իբրեւ հայցեմ մաղթմամբ նոցին։
դարձեալ ուղղեմ լուսոյ շաւղին։
Առնել գործօք զբարոզ բանին։
զոր հրամանաւ քո ուսուց ին։
Ի հարսանեացն մարդկայ ին։ †
որ կոչեցար ընդ մաւր քո ին։
Փոխարկեցեր զջուրն ի գին ին։
Իբրեւ հրաշից նախ առաջ ին։
Եւ զիմ լուծեալ ախտից բնութի յՏ
փոխ արկեցես ի կարծրութի։
Ցամաքեցո զջուր հեղեղ ին։
առ քո զբաժակիկ աստուերան ին։

† Դարձեալ զորդւոյ Թագա զարմին
բանիւ լուծեր զախտս ջերմին.
Եւ ես մաղթեմ ընդ հօրնոր ին-
զառողջութիւն հիւանդս անձ ին-
ՃԾԵ† Ելեալ նաւամբ բարձր ելեր ին-
որպէս երբեմն իջեր ի ս ին-
Յամպոյն խօսեցար զօրէնսն հին-
զնորս ուսուցեր բանդ խնամով ին-
Բացեր զբերանդ մեծայ ին-
երանեցեր զորս ի բար ին-
Ընդ տախտակաց տասնիգր ին-
նորոց նոմոսր զինն երան ին-
Սանատուխ եղեալ յերկրէ յերկին
ինքն մատաւորք աստիճան ին-
Հաներ նովին զազգ երկրած ին-
դատապեցեր ինքնեան դաս ին-
Բայց ես այն բանն եղէ օտար ին-

մեղաց ախտիւք ծանրում բեռ ին ։
Մինչ զի եւ ոչ ելի ընդդէմ ին ։
աստիճանաց իններորդ ին ։
Յաղքատացեալ հոգով չար ին ։
որբայութեան պատճառ ին ։
Ւ Զի՞ միշտ փարթամ կամ խոսին ։
բարեաց աղքատ ամենն եւ ին ։
Ոչ ուրեք եմ հողս ներբ ին ։
լալ արտասուօք զմահ իւր ինչ ինին
Զի ամփոփեն յայնմ աշխարհ ին ։
ծին աղակման անուամբ բան ին ։
Ւ Զի՞ խնամեն այս ծիծաղ իմ ։
և խրախճանաւն ի վիճ ասս ան ին ։
Որում եւ վերջն փոխանակ ին ։
և աստամանց կարծեմք լալ ին ։
Ոչ հեղ բանիւ ան՞ համարդ ին ։
խոստովանեցից ըստ հրաման ին ։

Զի ընդ պահողսն օրէն ին-
ժառանգէ ի գերկեր վեր ին-
յԿ Աչքաղցեցայ արդար հաց ին-
Եւ ոչ ծարաւէ յես բան ին-
Զի յագեն սիրով քոյ ին-
Ի յըմպելոյդ ածայ ին-
Զողորմեցայ ես աղքատ ին-
խնամ յուսոյդ կերպարան ին-
Զի յաւուր մեծին դատաստան ին-
ողորմեսցի Թըշուառս անձ ին-
Աչսըրբեցի յաղտոյ չար ին-
զխմանմաքնուր սիրտս եղհող ին-
Զի տեսութեդ ածայ ին-
արժանացայց մինչ խմարմ ին-
Խաղաղարար հակառակ ին-
չեղէ առնուլ ոչ ատար ին-
Որով որդի հաւրդ վեր ին-

լինել ընդ քեզ գործով քո ին-
Հ ալածեցին բայց տըմգոն ին-
խոզործանիցանց չարա խորհ ին:
Զ ի թէ կամաւ ժառանգէ ի-
զարքայութեն քո երկնայ ին-
Բ անիւք բազմօք նախատեց ին-
բանբասանօք զկծեցուց ին-
Բ այց ոչ ընդ քո կամ սուտանուրին-
այլ արդարև ճշմարտէ ին-
Ա րդ պաղատիմ մր լալագ ին:
գիրկս արկանեմ անընդ ոտ ին-
Թեթևացո զխս ի մարմ ին-
ի ծանրութենց մեղաց բեռ ին-
Զ ի հնար լիցի հոգոյս սուր ին-
ելից առ քեզ մատուք յերկ ին-
Ը նդ սանդըխտաձև բանիւ քոին
դոնէ մասամբք սատկճան ին-

ը ևՋ նապակեան աղբ-ևրինայ ին :
որ աղեցներ զաղջ մարդկայ ին :
Այլ անճառանեալ հայցմամբ գնդ-ին :
զխս աղեացեն բանիւ քոյ ին :
Զան համբու-Թիս խմոյ անձ ին :
համեմեացեն բանիւ քո ին :
Զի մի՛ անհամ գտանալ ազ ին :
արտաքս անկեալ կոխան լին իմ :
յհ Լոյս ՚ի լուսոյ հաւր միած ին :
լուսով լցեր զաղդ երկրած ին :
Ես զաշակերտս լուսոյ բանից :
լոյս ասացեր բանիւ քո ին :
Լուսաւորեալ լուսով նոյ ին :
զան գիտու-Թե խաւարս անձ ին :
Թեպէտ և ո՛չ յաշտանակ ին :
այլ ևբր ըզ ճրագ ընդ գրոց-անկին :
Ինոր աւրէնս նորս հրաման ին :

հրա

Հրամայեցեր զորս ըստ կարգ ին ։
Թէոչ լուծցէ ինքեամբ ըզ մին ։
փոքըր կոչին առ՞ որ բուն ին ։
Զինչ արասցէ առ՞ այսպիս ին ։
հոգիս լուծող զամենես ին ։
Որ եւ մինչ Թէ՛ ընդնից ին ։
չէ կատարող պատուիրան ին ։
Պահանջեցեր ըզ կնիկնոր ին ։
առաւելուլ արդար մաս ին ։
Քան ըզ դպրաց հին աւրին ին ։
զաշակերտայըն մովսես ին ։
Եւ ոչ միայն չեմ աւել ին ։
այլ՞ ինուազ համեմատ ին ։
Նայ եւ Թափուր ամենե ին ։
ի հին եւնոր կտակարան ին ։
Զի պարտաւոր հրոյ գեհենին ին ։
զիս արարի ցաւամաւք սրտ ին ։

Եւ բարեկացմ ես ընկեր ին:
տարապարտուց չարչարեալ ախտին:
Աչօք նայիմ ցանկական ին:
ի գեղ գեղխմաց եգական ին:
Իսկոյս առնում զկնճուածն եմին
ոչ գիտելով ասել ձգօղ ին:
Ոչ շատանամ միով խոց ին:
ի միանգամ հայեցեալ ին:
ւՂյ՞ յօժարիմ բազմադուն ին:
մինչ կարէ վէր խոցեալ լին իմ:
Եւ այն գի ձայն քո հրաման ին:
միշտ ի յակմնքս հնչեալ ուժգին:
Թէ՛ որ հայն տարփ մամբ ելկին:
հնացաւ անդէն յիշբում սրտին:
յԴ Ում դատաստան յայտնի լին ին:
առաքելոց քո ու՞ տառ ին:
Թէ՛ շուաք և գոչք ուրք ելկարգին:

արքայութեն բուն արտաքս ին-
Բայց զինչ ասեմ ըղոսկալ ին-
ըղ սոր սափռոմն խնայս անձ ին-
Զի թէ՛ աստուածութ այն քանութեին
զինչ անքննականն որք ախտացին
Յորով հարեալըս յերկս ին-
ի մահաբերն նետից չար ին-
Աղաղակեմ ըստ ախտակիր ին-
դիր դեղ հոգւոյս խոցոյս ներք ին-
Զաչաց մտաց զախտից փոշին-
մաքրեա զներքին և զարտաք ին-
Որով յստակի տեսից յերկ ին-
ըղ կերպարանըդ նախատպ ին-
Եւ ընդ լուսոյ տեղեղ բոյն ին-
յաւիտենութեն լսարան ին-
Տպաւորեա զբան սէ տառ ին-
ածախմբս հոտակարան ին-

Դի՛ր պահապան շրթանց լեզուին:
ո՛չ բարբառել խիստս անձին:
և ո՛չ միշտ խօսել կամաւ բանին:
ի չարն իշխանս լռողին:
Ձեռաց շնորհեա գործարանին:
ըղ մի՞ ագահին գործել ղըարին:
Ո՛չ հեշտական վարել լռովին:
իմե՞ ասակմար շօշափելին:
Եթէ գթեմ գայթակղեացին:
տուր հետևել լսոս հրամանին:
Սա՛ աննող անձին ըղ լսելին:
ինչ տուժել բոլորովին:
Զոտն հոգւոյս ուղղեա յերկին:
և հաստատեա անշարժ վիմին:
Զիմ՛ գլորմամբ բոլորս անձին:
անկման ի հուքն աւ՞ ի թելին:
Բերան բացեալ անդ-ու-ան ուհիմ:

որով բարին ոչ բաւեաւ ին:
Զի՞ վայրապար դատարկ բանին
հետեւեցայ ծուլամտաբար ին:
Եւ երանի՜ թէ՛ դատարկ ին: ԺԴ
Թէ՛ եւ համար տալ պահանջ ին:
Եւ ոչ թունօք մահաբեր ին:
սուտ եւ նենգողի չարախօսս ին:
Աւր ըստ ձե՛րն քում հրամանին:
լսեմ յանդիմանն մարմնական ին: ✝
Թէ՛ մի՛ երդնուք ամենեւ ին:
ոչ յերկնային եւ ոչ յերկ ին:
Եւ ես խոցեալ պականմամբ անձ ին:
ոչ տամ տեղի եւ մտաւ բան ին:
Զի՞ հակառակ բերեմ նմ ին:
եւ անհնազանդ պատուիրան ին:
Զի ես ոչ միայն յաւթում մեծ ին:
եւ խոստ որ եւ պատուանդան ին:

այլ՞ որ նստիս յերկնից յերկ ևն.
և էակից հայր և հոգ ևն.
Յոր ոչ յողոյս բղխէ հոգ ևն.
այլ է՛ անդ-ռեմն բանաւրկու ևն.
Զի ընդ այսմէ զկամաց ևն.
և ոչն նոցա հրաժարել ևն.
Իսկ մեծելն բանդոյս չար ևն.
խոկղեանն՛ մարդ-ասպան ևն.
Զորս խնւ-րոց անտի խօս ևն.
ոտք յաւրէն ի ձեռն մեծ ևն.
Բայց որ եստեւր գործ ի բան ևն.
գիտաս և զ լեզու չուն չօղայ ևն.
Բաց ընդերանս հոգով բոյ ևն.
լեց մեհնութ-եբ հոգևոր ևն.
Խմւել յօրէնս մծայ ևն.
յմեն տարանս նորմ կտակ ևն.
Յիմաստութ-են տեսակաց ևն.

ւ ի խորհրդոց գործնական ես :
Հեռաւորս զբանհերձուած ես :
ղհայհոյութեան աններել ես :
Ճշմարտութեան ըստ բանիցն ես :
ըզբրթմնջիւն ընդ շողմոգ ես :
Զխաբէութեան ատ ընկեր ես :
ւղմտանութեան նենգաւոր ես :
Զերդմանց բանն երդմնահարկես
ըղջուտ խօսիցն որէ չար ես :
Զգրգռութեան կռուասէր ես : ն
Երբեմն զչնչինս ատ կերակրի ես :
Սրբ անհեղեղս բարբառ ես :
ևթշնամեաց միմեանց բեր ես :
Ըղձ արդանոյ խեղ կատակ ես :
ւզախտայ չարժ բանընդոյ ես :
Զանղուռ բերան բազմախօսես :
ւըղձնդայնպարծ բանիմար ես :

Ըղ շատախօսն դիւական ինձ-
ւղղու՟ղանջենն դիմագրաւ ինձ-
Ե՛ւ ըղձամուրեն հոյլ ըս բան ինձ-
զորյետ խօսնցըն գղջատ ինձ-
Եւ տուր ինձ բան բանդ խմարմին-
խմիշտ խօսելոյ բանիւ քո ինձ-
Ի շնորհըս տալ իմ լսօղ ինձ-
ևշենութեն քաղցրեալ անձ ինձ.
Ո՛չ մատուցեն հարկանող ինձ-
յետ աջ ծնօտն զկողմն ահեկ ինձ-
Եւ ո՛չ փոխ աղքատ ինձ-
որոց փոխան տալ ո՛չ ուն ինձ-
Եւ ո՛չ նգացեն ընդ վարող ինձ-
տարապարհօն մղոն երկ ինձ-
Ո՛չ սիրեցեն ըզ թշնամ ինձ-
եւ ո՛չ ցուցեն գթութ ինձ-
Աղջ՟ աղեցեն ըղ սիրել ինձ-

չար

չար հատուցին բարերար ին :
Սերեմ շրթամբք շնչմամբ լեզու ին
նման գոլով նենգաւոր ին :
Զգուշացայ ո՛չ բոյս ո՛ բան ին :
ողորմութեն տալ աղքատ ին :
«Զյլ՞ ծախեցին դնուաղ չքնչ ին :
ընդ մարդ-կայնոցս գոլեաս ին :
Զինչ միայն ահեկ ձեռ ին :
որ են կողմանք հակառակ ին :
Այլ՞ ուփողոյ նման ձայն ին :
հռչակեցին զ ո՛չ ինչ բար ին :
Ըստ աղօթից պատուիրան ին : †
չմտի մտօք խոտուն սրտ ին :
Եւ ո՛չ յանդեան հրապարակ ին :
գոնեայ ունել վարձ մարդ-կա՛ ին :
Այլ՞ հեղգացայ ես երկոս ին : ԵԺ
առ կերպարանն ու ճշմարտ ին :

Զի ծուլութիւն յաղթեաց յոյսին :
յերկրաւորին եւ յերկնայ ին :
Արդ ըզ հայր քո բնութեէ յերկնին :
զոր մեզ ետուր շնորհիւ քո ին :
Տուր ինձ կարդալ բոլորով ին :
նաէ սրտէ զանուն նոր ին :
Արքայութեն տիրական ին :
գայցէ տէրն իմուս անձ ին :
Եւ երկրաւորս առ նոցց ին :
կամքն նորայ որպէս երկ ին :
Զ հացս առաւրն եւ միշտ է ին :
զմարմնոյս դարմանն եւ ըզ բան ին :
Տացես առաւտ կարօտացանձ ին :
զխմանալին եւ զըղջալ ին .
Թողցէ զանցանս իմում պարտին
որպէս եւ եմ պարտապան ին :
Կամ մանաւանդ թէ զերկոս ին :

Թողուլ տայէ զի ինձ Թողց ին :
Եւ մի՛ տացես Թոյլ փորձող ին :
փորձել ըզՏէրն իւր որպէս զար ին :
Զ՚ի՞ պահեսցէ խորոց նոր ին :
Ինք մարտիցէ ընդ դեւն չար ին :
Ո՛չ ժխնեցի պահօք զմարմ ին :
զոնեա՛մ հանգոյն կեղծաւոր ին :
Եւ ո՛չ հոգւովս օծի զհոգի ս :
Լուացի լուսով պատուիրան ին :
Ո՛չ լուացի զմիտս խղճ ին :
որ ՚ի յերեսն աւրինակ ին :
Զ՚ի՞ պարապատմամբ որովայն ին :
Լուծի զկամնոն մէ պահող ին :
Աղօտ լուսով աւօրէ ին :
Ճրագ մարմնոյ աչքս մտ ին :
Իսկ աչք հոգւոյս բանական ին :
Միտքս նսեմ խաւար ին :

Ով բո եթէ զինս պատկեր քոյ ին:
մեղաւք փոխեմ խաւարայ ին:
Խաւարն որ քան յիս զօրաց ին:
անկեալն յերկնից արուսեկ ին:
Ով յլ աղաչեմ զլուսոյ երկնայ ին:
զփառաց ծագումն հայրեն ին:
Ն̅Ի Զպատրոյգ մտաց հոգւոյս ձըգ ին:
դարձեալ վառեա լուսով քոյ ին:
☩ Երկուց անձանց որք ներհակ ին:
ծառայեցի գործով կրկ ին:
Սերպատանօք խոկական իւ:
և ճշմարտի խաբեբայ ին:
Ի սէր ժխտող մամոնայ ին:
զիս կապեցի կամաւ յախտ ին:
Եւ զրոյց լուծի առողջայ ին:
ըղ կապանաց պատուիրան ին:
ԿԵ ☩ Պատուիրեցեր չհոգալ զվաղու ին:

ըղ կերակուր եւ զըմպել են :
Զի սպասք սատանայ ի բէն լինին :
ըստ աղտաւորութեան որ կերակրին են :
Չհաւատացին խոստման բանին են :
եւ ոչ տեսլեանն բըն շուշան են :
ա՜յլ ծխերեցն հոգւոց նոց են :
եւ մաշեցին զկենանս ընդ նոսա են :
Այսց յառաջ ժամանակ աւ :
ամբարեցին զնխեթ երկրայ են :
Որպէս անմահ մանկանցն են :
եւ ան վաղձան առաւօտն են :
Եւ չխոստովանեցին զորբայս ԹԷ :
ըստ հայր օրէն բարոյ խրատ են :
Զի եւ առանձինք լինել են :
ինձ հարկաւ որըն եւ աւել են :
Մեղաւք խաւար տեսարան են :
ոչ նկատեմ յիս դերան են :

Սրտանս լինիմ յայլում շեղ ին :
նման դողիմ կեղծաւոր ին :
☩ Ըղորմութիւն աւաղան ին :
և զմարգարէտ բոյեն շնորհ ին :
Շանց և խողից նմանող ին :
կամաւ եւաւ պղծասէր ին :
Բայց արդ խնդրեմ զոր ոչ ունիմ :
տուր ինձ խմիյս ըզ խնդրել ին :
Հայցեմ իբէն զոր կորուս ի :
արդյ դատանեմ լուսով ճրագ ին :
ՏՆ Բախեմ ըզ դուռ ըդ երկնային :
Նեւրան զփակեն ըդ դեմ հընդին
Զողորմութեն դուռ ըդ բաց ինձ
մինչ դեռ փակեալէ ճշմարտ ին :
Ընդ պողոտայն չորս աւոր ին :
լայն և արձակ ճանապարհ ին :
Ի կորուստեան յաւթեան ին :

յորում բազմամբ հետևեց ին:
Ուղղեալ զոտս խմյանձուկ շօղ ին:
Թեթև արամ մեղաց բեռ ին:
Զի կարասցեն ընդ սահման ին:
Թեթև թռչել ամպով յերկ ին:
Մոյծ զիս ընդ բեղ դուռ ընդ վերին
ածցես առ՞ հայր քո երկնայ ին:
Ճանապարհաւ նեղ և նրբ ին:
ուղիղ վարուք ած այ ին:
ՒՂ յղ՞ որ չարենաց ապա շնորհ ին:
նաւորդարաց որք ի բար ին:
Տաս հաւասար ցօղ անձրև ին:
և ըղ ծաղկանս լոյս արև ին:
Ինձ որ մեղօք մեռեալ չար ին:
և տաս շնորհ առ՞ քո բար ին:
Ցօղեա ըղ ցօղ շնորհաց քոյ ին:
և ըղ ծաղկումն խմանալ ին:

† Զեկեալքս առ՞ ընդ ըստ հաւատին
եւ ըղձ լսօղ կենաց բան ին :
Էինել շնորհեալ ըստ արժան ին :
հիմնեալ ըն ւմ անշարժ վիմ ին :
Զի ի շնչէն հողմոյ ուժգ ին :
եւ ի յառնել գետոց փորձ ին :
Տանըս հիմնեալ մի՛ շարժեսցին :
ըստ յիմարին որ յաւազ ին :
† Այսօր եկեղ ըստ բարսա ին :
եւ հաւատով մերձեցող ին :
Կամիմ սրբեալ բոլոր ով ին :
եւ մաքրեցին յաղօթս չար ին :
† Զինուորեցան կայսեր սատր ին :
որպէս եւ պէտրն հարկ ուր ին :
Յարուցեալ ես ըստ նմ ին :
զաշխարհական բանըս նոր ին :
նկս Զեմ արժանի թէ ընդ արկաւ :

մացես ընդ յիմ ըս տաճար էին։
Ալյո՛ հրամայեցից բանըդ բանիս-։
զախտից մարբեա՛ ընդ ծառայէին։
Տագնապեցայ՛ ջերմամբ ախտէին։
պռուընկական զայլր ա՛զուն էին։
Եւ յանկոզն նըս գաշնել էին։
մեղկեալ անկա՛ զանկանդնել էին։
Ընդ զըբանչէ անմն վիմ էին։
զիս յարուսցես ազ հզօր էին։
Զ ի պաշտեցես եւ ընդ նմ էին։
զկենդանա տուր խոյ անձ էին։
Ադբեւր կենաց ջուր խնդրեցեր։
սամարուհոյն իծարա էին։
Եւ խոստացար ջուր կենդան էին։
փոխանակեն յանցաւոր էին։
Շնորհեա լսին կենաց ազատ էին։
ըդ հոգուոյ մէ զմեղ էին։

Գետամհեանեան յորդւոյն է :
զաւատաբերութիւ շնորհաց հոգ ին :
Ընդ բազմամբքն անկեալ անձին :
արտաբատիկէ մեղաւն ին :
Յորում եւ ես զոր ոչ ունիմ իմ :
զի զիս արկցէ մինչ յուզից ին :
Ասա բառնալ խմոյ մահճ ին :
այսէ մարմնոյս թանձրացուցն ին :
Ո՛չ մեղանչէլ դարձեալ կրկն ին :
յետ ողջութեան ըստ հրաման ին :
Որ ի խռովէն ալեաց ծով ին :
եւ ընկղմեան բարձեալ նաւ ին :
Դու սաստեցեր եւ լռեց ին :
ալիք ծովուն հանդարտեց ին :
Տուր եւ ինձ ձեռն ըստ պետրոս ին :
վերայ բերեն յալեաց չար ին :
Զիմ՛ մեղաց շարժեալ ալ ին :

հեղձուցանէ զիս ինքն ին :
Ընդ դժնատանջըս մոլեգ ին : ✝
նըղերեղմանացն ընկալող ին :
Տանջիմ ևեթ յոյժ ցաւագ ին :
նխորհրդոց որ չերև ին :
Սատանայ և իմ չարադև ին : նծ
որպէս և յայն ժամ առ նոս ին :
Էւանդընդոց մատնեայ խոր ին :
որպէս ըզ խնդս երամակ ին :
Որ զանդամոց լուծեալ մարմին : ✝
կարծրացուցեր հոգով բան ին :
Շնորհեա և ինձ լսել ձայն ին :
Թէ մեղայ եւ թողեալ լից ին :
Ի շխան մտօք ընդ այրոս ին : ✝
բուռըն հարից տնըրդ սա ին :
Վասըն գտանէր մեռեալս անձին :
խառն մարմնոյս մահաբեր ին :

Խոն

Խոնարհեցեր յիս ըստ կամ ին։
դառնարեցոյ զձայն կական ին։
Կալ ըզ ձեռանց բանական ին։
դարձո այսրէն յիս զըհոգ ին։
Եւ ըզ մուտ ախտաճուոր ին։
Եղանցըս տնէդ հըպող ին։
Մաքրեա զհոսմունըն վտանկ ին։
յարեան մտանց զաղբագուն ին։
Յոյժ կաղացայ պատուիրան ին։
Եւ կուրացայ լուսոյ բան ին։
Կանխեա եղիս որ ըստ կալ ին։
Եւ լոյս ծագեա ինձ ըստ կուր ին։
Զի վաղեցին ներ եղջեր ին։
ըստ կանխասաց մարգարէ ին։
Եւ զ արտասունըք առատ առատ ին։
տեսից նըխանըս հայրէն ին։
Եւ համբարձից բարեաց բան ին։

որպէս բերանն այս ահար ես ։
Սմանելով խուցն հասր ես ։
և խղխուցն խոցեալ խլ ես ։
Ընդ արձակեմ դիմալըս լեզու ես ։
բարր առեցի խնձ ըղ բար ես ։
Եւ խոց զախմնջս ընդ դէմ օձ ես ։
դի միլումյց բառ նայ ես ։
Որ գոսացեալ գործնական ես ։ †
և չորացեալ յախտէ ձեռ ես ։
Զայն տէրական քո հրամանն ես ։ ԾԿ
ի ղ գայութին փոխարկեց ես ։
Հընչեալ խմբում մեռեալ մաս ես ։
կենդանարար ձայնի քո ես ։
Պի կար կամեցլս ան հնար ես ։
նորոգ բարոյ արձակեաց ես ։
Աջոյն հոգիս լա ընդ այր ես ։
ներ նմայն լայն զօրդ ես ։

Գթածեյին տէր ընդ նմ ին ։
արժանացոյ կենաց ձայն ին ։
Եւ ընդ կնոջ մեղաւոր ին ։
բուրումն հարկեց կենացդ ոտ ին ։
Տուր համբուրել ինձ ընդ նմին ։
որպէս նմա սիրով սոտ ին ։
Բղխել աղբերս արտասուել ին ,
լսել ըղձայնդ տեառ ին ։
Հաւատքէ քո զքեզ կեցուց ին ։
գնայ յանդորրութ խաղաղու թին ։
Կամաւ մարմնոյս լալրծող ին ։
զթեւաց ընկէց զիս թշնամ ին ։
ւՋ նկմամբ խմով գայթակղեցին ։
որք փոքրոգնէք իմաստուն ին ։
Որ ինձ պատժոց գերագուն ին ։
քան զիմ յանցանս առնիթ լին ին ։
Զ պարանոցէս ծանր արձան ին ։

անկ մամբ ի ծովն գեհեն ին ։
Վա՛յ որ հրաժարդես անհնար ից ։
կանգնեա և զին այժմ ի տա ին ։
Զի որք դժեմբք վն իմ կանգնին ին ։
և որք կանգնոն զէն գոհաց ին ։
Յագարակին թշուառս անձ ին ։ ✝
որ ցանեցեր սերմն ող բար ին ։
Իբրև լինել հեգուս հոգ ին ։
ցանեաց զորոմն թշնամ ին ։
Որք նախ հնձոց ժամանակ ին ։
քաղեալ յինէն ի բաց դեղ ին ։
Զխմ զցորեանն առ ցես զշտեմարանն
զորոմն տամս հրոյ գեհեն ին ։
Յորժամ կարծրացայ ըստ ապառաժ ին ✝
եղէ նման ճանապարհ ին ։
Փուշք աշխարհին զիս հեղձուցին ։ ո՞հ
և անպտուղ զանձն արար ին ։

Այլ՛ սերմանողն որ ըզ բար ին:
յիս աճեցոյ ըզ բոյս բան ին:
Զ խոտաց պտուղ մի երես ին:
հարիւր վաթսուն կամ զերեսն ին:
Ոչ ծախեցին զդեւք վառանել ին:
ընդ գիւտ գանձին յագարակ ին.
Զոր գողացաւ իմ թշնամ ին:
Եւ ես մոլորեալ ըզ կապանել ին:
Ըղբեղ որ գանձեցես երկնա ին:
մաղթեմ սրտին բոլորով ին:
Տուր ինձ իմաստ գանձել յերկն ին:
Եւ անուր ունել զխորհուրդ սրտ ին:
Որ եգուցին գինձերոյ ին:
գաղտնի ական ոչ հատան ին:
Այլ՛ զգուշութբ ամբոխ սպաս ին:
ըստ քո լուսոյ պատուէ իրան ին:
Ընէ* Որ ի խնդրեր քո մարգարտ ին:

չէ՛ք նմանս վաճառող ին ։
Եւ ո՛չ փոխանակ անփոխան ին ։
Ետու ըզ սէր անցաւոր ին ։
Զվաճառեցի ըստ հրաման ին ։
ըզ ցանկութի՛ն ի խլթական ին ։
Էջ ուն սնոտցոյ մըն մեծապն ին ։
Եւ զյոյր զածէն լուսաբեր ին ։
Մարգարտօրէն ծընունդ կէտին
ած եւ մնայր մի երկոք ին ։
Տուր ինձ սիրոյդ ած այ ին ։
լինել խնդրող խանդակաթ ին ։
Յաղ զուարդական փափաք ողին ։
մուտ ընկնեան տարփմանս սրտին ։
Տանարացոյ զիս վերըստ ին ։
Եւ ընդ գրկեայ աջով քոյ ին ։
Զ հնաւոր բոլոր մանան եւ ես ին ։
զարբըայութեն յաւրինակ ին ։

Ո՛չ ըստ այսմ խմումն անձ ին-
զի չար չերեմք փոփոխել ին-
Եւ ոչ նման Թռչնոյ երկն ին-
յասա ըս համդեմ պատուիրանին-
Ցորժամ հողմք մարդկան հանգչին
ժամանակ երկնից ոչ խորան ին-
ն Հ Եւ ոչ եղե խնամս ըստ համ ին-
կամ կար ծրագրին ձգձեաց մտին-
Ցորոց մանրեալ մանր ըղ ժամին-
և զէս կառ մի ատըս ծառ ին-
✝ Խմոր եղէ՛ վատթար և հ ին-
և ոչ առաւել աձման բան ին-
Ցայնոր Թաքոյ յալխ ըրն կ ին-
յեկեղեցւ զխորհուրդ քոյ ին-
Զ՛ինայ իբէն աւեալ նախի ին-
նովաւ ծանեան դասք ըն վերին-
Եւ ընդ զանգածս աղ ամային-

խառնեալ բոլոր խմորն է ին:
Զրկեալ միայն ես երկոս ին:
անճառելին լոյս իմաստ ին:
Ուսմարացեն հաղորդ կրկ ին:
տաց ես դարձեալ զոր կորուս ին:
Ընդ յորոցեմանն խոստակայն ին:
հաներ եղին յեղեր ծով ին:
Բայց ընտրութեան բո ըղ բար ին:
անկեալ ներեաց ըստ խոստման ին:
Որով նորոյն ջուր ըս խոր ին:
դարձեալ նշն նշէջ տեղիս ին:
Որում անդ գոհութ անհնար ին:
զհոգւոյս մասունքն պաշարեցին:
Այլ դու կարող ամենայն ին:
վերամ բերեմ զիս վեր ըստ ին:
Եւ նբարն սէ ման ին:
Ժողովեացեն ընդ ընտրեալ ին:

☩ Որ հնգից նկանակաւ քն :
նշխարեցեր հինգ հազար քն :
Եւ ի չորից դարձեալ զնոս քն :
կերակրեցեր յանապատ քն :
Զիս որ քաղցեալ եմ քո հաց քն :
ամենայնիւ երկնաւոր քն :
Եւ բաց շնորհ հոգւոյս նոյ քն :
յերկնից իջեալ եւ անմահ քն :
☩ Քանանացւոյն լուար ձայն քն :
Եւ շնորհեցեր զոր հայցել քն :
Աղաղակեմ ես ընդ նմ քն :
Շնորհեա եւ ինձ զիմ խնդրել քն :
ծղ Զի թէ՞ շուն կոչես զմեզ քն :
արագապէս լսես ձայն քն :
Ձեռնել յընթացս ինչ հալածք :
Եւ հալածել զուատոր ոտ քն :
Թէ եւ մանկանց անարատ քյ :

չեմ արժանի կցորդ մաս ին·
ւՂյ՞ փշրանաց ու սեղան ին·
որ ժամացոյն կենաց հաց ին·
Կարկամեցի ես առ՞ բար ին·
նման կընոջըն կարկամ ին·
Ձեռըն տայցես ինձ ընդ նմ ին·
զանկեալ հոգիս կանգնեսցես ուղ ին·
Որ յայտնեցեր զանձուԹի դ· ☩ եղբ
աշակերտաց քոց ՚ի լեր ին·
եւ զանձառ փառաւորդ հայրենին ին·
փայլեալ ցուցեր աշաց նոց ին·
Մաքրեա եղկիս միտքս մԹ ին·
եղջդյարան ըս խաւար ին·
Ընդ յայտնմամբըս ՚ի յերկրորդ ին·
յաւել փառօքն ահեղ ին·
Ընդ լուսնական այսահար ին·
մանկանըն հօր անհնարս-ատ ին·

Ո՞ւր ըստ մարմնէ տանջ խոնարհ ինն ։
ի հուր ցասման ի ջուր գիջ ինն ․
Ց որոց հրամանն ըստ մարդկայ ինն ։
չէ ողջութեան իմն երկոս ինն ։
Այլ՞ թէ՛ իւրեան մտ երկնայ ինն ։
ցաւոյն ախթը հալածեաց ինն ։
Զ ի ջերմութեանբ ամ՞ընջենայ ինն ։
նշուսնական ըն գիշեր ինն ։
Ս ի՛ մեղիցեն իմձ ըս դաւթ ինն ։
և մի՛ մեղաց պատճառ լից ինն ։
Ի հարցմանն ըղբեղ վիմ ինն ։
քանիցս թողուլ եղբաւրն անցին ։
Ո՛չ ասացեր եաւթըն եկ ինն ։
այլ՞ չորս հարիւր ընդ քննս ինն ։
Զ որ կենդանիս ամբըն թու ինն ։
անդաւորխս եօթնեանց դար ինն ։
Թէ՛ որ չափենն խյայս մարմ ինն ։

պարտէ Թողուլ զղջական ին։
Եւ ես Թէպէտ եղէ վերջ ին։
Նոյնչ Թողուլ պարտական ին։
Աան ախտոծ որ բնութեան անձ ին։
Եւ անկատարք գոլ իբար ին։
Սակայն աւելի ի քէն լցց ին։
Քո ինձ եղեւ բան հրաման ին։
Թողուլ ըզմեղս առ քեզ պարտ ին
որ բան զաւազ շատէ ծով ին։
Ո՛չ աղքատին միայն չափ ին։
Եւթանասնից ըն կանոն ին։
Աղ՛ աւանդեալ քոյդ զառբարաց ին։
ըստ ողորմութեան որ ոչ թըւ ին։
Կենդանական չլուայ ձայն ին։
որ ոչ Թաղեալ զհայրն Թող ին։
Աղ՛ կամեայ ընդ մեռեալ ին։
Մեռեալսն գործոց շար ին։

Բուռըն հայրն զմաճոյ բան Խն-
բայց ոչ նման մաճակալ Խն-
Զինայ չհայն անդր ի յետ Խն-
այլ ի յանձին որ առաջ Խն-
Եւ. ես Թողն զխորհուրդ վերին-
ըղ ճանապարհն մտից յերկ Խն-
Դարձայ այսրէն երկիր ստորին-
ուստի հանէր նմանէ բոյ Խն-
Ջրոյ բարձրացոյ զիս վերստին-
առ ընդ հանգեն յերկնից երկ Խն-
Մի տար դառնալ առ Թշնամին-
զի մի հարցէ ընդ խաւար Խն-
Իներբինեանցն երից բաժ Խն-
զոր որոշեաց բանըն բոյ Խն-
Յոտովայնէ և մարդկայ Խն-
և ընդ վարուց երկնաւո Խն-
Նուիրեցայ ես մաս Խն-

Հրեշտակական կուսական են-
Պատերազմեալ ընդ դևմ ախոյեան են-
Եւ ընդ բնութեան ըս չար ծոց են-
Բայց Թող դատ յաղթարփն են-
Եւ զէն ընկեց ի ճակատ են-
Յորում նմանեալք մարխ չար են-
Ի սկիզբն հարման տէրական են-
Զպահանջեցեր զանկարել են- ՃԷ
այլ՞ զիս եղեր իշխանն նոյն են-
Թէ որկարողն էն տանից են-
Եւ որք տկարք ոչ պահանջ են-
Ամենայն որքիկ ոչ ունից են-
պատճառ բանին խոցմանս անձ են-
Եւ ոչ դնելով զպատասխան են-
Ի քո արդար դատաստան են-
Այլ՞ որ ընկնի չդեն խորհրդ- են-
Եւ տեսանողն դատաւորաց սրտ են-

Մտերիմ փոխան պատրէլս անձին-
ընդ Թշնամոյն իմ յաղթող ես :
Մի՛ տար անողն զիս փորձող ես :
մարմնոյ ախտանօք զիս պատր ողին
ա՛յլ պարագրեալ Թեւովք քոյին :
որպէս ըզ տնկս ըն բերակ ես :
Յընթերս ըն մեծ հարցմէն մեծ են-
տին ըղ ծառանը զիս կոչէց ես :
Յորմէ ներանց հրաժարեց ես :
պատճառ եղէվ խրատու չար ե :
Ապն աշխարհէ ազարակ ես :
Եւլամն եղանց գգայական ես :
Եւ ընդ կենդ հեշտա սեր ես :
որով կայեմ կամ խոս ես :
Լուծեւ կապէն դ-մախոյ ես :
ըզծ-ըղ կապանս իմ զերես ես :
Զան ներմլաէս այս տրամագ ես :

տար ի տաճար ուխտեալ տեղ ին :
Արժանացո՛ կենաց հայց ին :
Նշմբեկոյդ տծայ ին :
Ուրախանալ գինեա՛ւ բան ին :
զոր խառնեցեր անըղգամ ին :
Յերուսաղէմ մերոյ դրախտ ին :
ընդ ադամայ յանցաւոր ին :
Խներկրովս ելքի սոոր ին :
անկայ ի ձէ ես տառապակ ին :
Որք ի լուսոյն մերկացուց ին :
զհոգիս մեղաց վիրօք լըց ին :
Ոչ կիսամահ թողեալ գնաց ին :
այլ յետ մահու պատրաստ ին :
Զոր եւ մովսէսըն ղեւտաց ին :
եւ Ահարոն վս քահանայն հ ին :
Տուըն մեծին նահապետ ին :
եւ մարգարէք հնոյ տեւրին ին :

Ջնջեա ըստ ողորմութեան անհնար քեն-
Եւ ըղձ խոստովանողիս մատակարդ քեն-
Ռեղով բաժնին անջրեալ տես քեն-
Եւ ըմբռշխին ոչ կարաց քեն-
Սամարացւոյ՝ զոր կոչէ քեն-
առնելն ժողովրդն հրէական քեն-
Ցուցեց ըղձմանս ինձ անձ քեն-
տեսանել աշխարհ՝ մեծայ քեն-
Փթայ ի յոյն ըստ արամ քեն-
դիր զեղ հոգւոյս խոցոյս խոր քեն-
Ռատեան զգեստիւքն իմ առաքին
ղուրմաղանիքն մերկացուց քեն-
Ւ ըն իմելեղ ձէթ եւ գին քեն-
զղեղն կենաց հոգւոյս մեր քեն-
Տալով օծման դարձեալ զհոգին-
Եւ ըղ բաժանել նորոյն ու խոտ քեն-
Յարձ իմեղան դրատառ խաչին-

տար խաղանդ֊ո՛կ ենկեղեց ին:
Յանձնեամ գլխո՛ քահանայ ին:
բեղ ըստ մարմնո՛ պատարագ ին:
Տուր ըստ երկնուս դաւանեկանին:
զեան հին նոմր կատակարան ին:
Տանել դարմանն հոգոյս նոյ ին:
որպէս կեցցէ հացին մարմ ին:
Նախ քան ըղձմ բարեկամ ին:
հոգոյս խնմ պահանջող ին:
Իյերկնայնոցն երկնաւոր ին:
եզկս յերկննս ուղղեալ ին:
Բնութէ բարո բարեկամ ին:
զոր առեցն սիրով չար ին:
Աղդրութս լուսո աւանօտեր:
կանխեմ հոգո գեշերայ ին:
Տուր ընդ երկնականաց ին:
զդաւանութե երկրդ անձ ին:

Եւ ըզ մարմինն քո երկնայ ին ։
որով ծանեաք զերկս դեմ ին ։
ՃԷ Զի խրատելեաց գործոց մաս ին ։
չունիմ դընել բարէ սէր ին ։
Մեայն զշնորհս շնորհաց քոյ ին ։
և ըզ Թոշակ կենաց վերջ ին ։
Ընդ դեմ յայնժամ աղաչող ես ։
մի՛ պատճառ ըզ դ՚րանց մաշկին ։
Եւ ըզ մանկանցն ի յանկող ին ։
զան մեզ հոգոյն ինանց ըստ ին ։
Եւ մի՛ առեր զան կարել ին ։
որ չկամել ոչն փոխանակ ին ։
Զի քո կամքն աւեն և ին ։
է՛ կատարեալ գործ խրատ ին ։
Այլ՞ տուր ժամ ըստ առակին ։
զի ընկալեայց ըզ խնդրել ին ։
Ուչ ըստ սիրոյն զոր կորուս ին ։

այ՛ ընդ ժուժութեան աղաղակ ին-
Ընդ մեծատանըն յիմար ին-
յորում եսանէն անդր տանիմ ին-
Ցիմս աճեցին սերմանք չար ին-
եւ բազմացան խիստ անձ ին-
Մինչ եւ բակեալ շտեմարան ին-
հոգւոյս մասանց բանական ին-
Եւ մեծագոյն գործել զտեղ ին-
յոգնապեղոյն պտղոյ չար ին-
Ջորս մանկաղաւ քո երկնայ ին-
հատցես ըզ բոյս դառնաբեր ին-
Եւ յաճեցոյ յիս ըզ բար ին-
պտղաբերին բեզ ի յերկ ին-
Ի մաքրութեան նուաղան ին-
որում ստեղծեր զիս վեր ըստ ին-
ւյորըն չարեաց յինէն եղց ին-
այնք որ յաւէծ անդրմա ին-

Որոց շրջեալ ընդ անձրև ին·
յոգնս յանապատս ցամաքս ին·
Որ հանգստեան վայր ոչ գտին·
որ ըստ կամաց իւր ոչ է ին·
Եւ զի աշխարհ մեղաց ախտ ին=
միշտ անդադար յինէն վէժ ին·
Որ եւ պատուհան իսկ արդար ին·
տուն եւ տեղի հոգւս նմ ին·
Հն Առեալ զընկենլոյս եօթնեկ ին·
ըստ կենդանւոյս չորրորդ չոր ին·
Խառնեալ ընդ երեքն բարձրն առ Քին
դարձեալ նորոգ խառնես անձ ին·
Որ գերապանծդ չորից վերջ ին·
եղև ձնձեն բանն ըղ նախն ին·
Զի աշխարհ ... ոչ մարր ին·
այլ դամանման նդ ... ար ին·
Եւ զբուշաղին գոյն նոր ին·

յետ ըմբռնմանն ամբրական էին :
Սրում տիրենայց դարձեալ կրկին :
ըստ առաջնորդութեան յարմ ցուց էին :
Զոր հերքեսցեն դու վերըստին :
ի յանապականն անդ ընդ այ էին :
Թէ՛ պետ և ոչ ըստ սուրբն էին :
այ՞ ըստ առանց բն պարգև էին :
Եւ ըստ չարեացըն եսութենէկ էին :
զոր մաքրեսցեն ըստ ներհակ էին :
Բնակեցուսցեն յիս ըղ հող էին :
ի եօթն արփեանն շնորհաց քն էին :
Ըստ մարմնոյն մագդաղեն էին :
յորմէ՛ և եօթըն դևն ել էին :
Եւ ըստ ղազարեայ մաքրաւոր էին :
և ըստ բաղմացն սուրբնակ էին :
Չեղէ նմանող քն ծառայ էին :
որ անկնուներ տեղ դարձ էին :

Եւ ոչ երկրորդ կամ երրորդ ին ,
պահու սպասեմ գալոյ քոյ ին :
Ըստ այսմ և ոչ յուսամ վեհ ին :
և անմոռանում խոստման պատու ին :
և ծել ընդ մէջ քո ըղ գաւառ ին :
անցեալ պաշտել ըստ ծառայ ին :
և զիս նման յուսահատ ին :
քում ծառայից հարկանող ին :
և բռնեցողին և կերող ին :
և ղենչըս տնըդ վաճառող ին :
✝ Եւ երանի Թէ՛ տգէտ ին :
և ոչ հանդգնոյն չար իմաստ ին :
Զոչ ըմպելին գան մաստակաց ին :
այլ յոյժ սակաւ չափով ջրաս ին :
ՀԾ Բայց արդ գինւոյնեմ վատթար ին :
ուրգէտ կամաւ լուծ ագուն ին :
Զեմ զգուշական պահող անձ ին ։

արթուն մտօք ըստ հսկող ինձ:
Ի քնոյ զարթոյ մահաբեր ինձ:
զի զգուշացայց աւազակ ինձ:
Տուր անկումնել տուաւ աւտ ինձ:
զի յագեցայց տեսլեամբ քո ինձ:
Ըրմանման զիս ծառայ ինձ:
ծառայիցն հերակող ինձ:
Տալ՚ի ժամու զիմաստ բան ինձ:
իւրաքանչիւր քաղցեալ անձ ինձ:
Զարխակման տուր ինձ գաւտին:
մնդեալ ընդ մեզ ցանկական ինձ:
Լոյս ըղ ծրագ պատուիրան ինձ:
յոգիս անլոյս խաւարայ ինձ:
Կարկամութիւնք կամ մոլախոտին:
ողորմութիւնք խորտակեսց ինձ:
Եւ քսակըն հ ինձ փոփոխեսց ինձ:
տուանց հնութեան ունող գանձին:

Նուաստ ընտրեալ փոքր հօտ ին.
խառնեալ զծուլս անբեր հող ին:
Շնորհ քո կամք հաճոյից ին:
զարքայութիւն տալ ընդ նոս ին:
Որ եղեր երկնի զհուր երկնային.
որով մարդկան հոգիք մաքր ին:
Չորբորբոքեցո՛յ յանձն իմ ցրտ ին:
զհոգիս ջեռո՛յ սիրով քոյ ին:
Պու տէր միայն լեր ինձ բաժ ին:
ըստ պողոսի զբեղ սիրող ին:
Ջփոխանակել լէից մաս ին:
ոչ տանջանաց զանազան ին:
Ռ հաշիւն ես ոչ ըստ ոսոխ ին:
ետու յաստեաց ճանապարհ ին:
Սո՞ ի չմատնել դատաւոր ին:
ըստ մասնութեան չարախօս ին:
Վրոց բերանքն կարկեցին ին:

ոչ դատապարտեալ լինել վասն ին:
Զիս ի ձեռաց կորզեալ դահճին:
և հանյանել բանտէ նոր ին:
Ի նոր ձորձս զարդան ին: ՀԿ
ոսկեծամ զմեղաց կապերտն հին:
Որ ընկալաւ զիս որդ՛ նոր ին:
ըզգոյն տըխուր և զաղտեղ ին:
Զերծ առ յինէն զըսուրձ զգեստն:
և ըզգեցո՛ զուրախալ ին:
Եւ զպատմուճան հոգոյն երբին:
լուսաչաց ջուրբ արտասու- ին:
Զնորայութն ըզտիկն հ ին:
ի հնութեան մեղաց զհող ին:
Զի նոր գինին պատուիրան ին:
տուանց հեղման յիս պահեսց ին:
Նորացուսցէս զիս վերըստ ին:
աջըդ կարօղ հօր հզօր ին:

Զի հայրատոհմնկ որթոյդ գինին
անապականն յիս պահեաց ին:
Ի վեհագոյն նստար բարձ ին:
աստուծանանց քոյ առաջ ին:
Ո՛չ առաջնոյ կոչմամբ քո ին:
այլ՞ ինքնաշարժ փառաւոր ին:
Յորժամ կոչեմս ղաղդ երկրած ին:
ի համբաւկան կոչարան ին:
Մի՛ անդգնեմս բանդ կոչող ին:
ի վայր մատեր բարբառեաց ին:
Ձյ՞ եանկեալս այժմ իգեա ին:
լուսոյց բարեացն իբէն բան ին:
Ի վեր մատեր բարեկամ ին:
ի բարձրութենս ածայ ին:
Ե լեցյերկինս աշտանակ ին:
եղամրութենս ընդ դէմ չար ին:
Ընդ կուսութեն հրեշտակայ ին:

Եւ յորովայն մաքրոյ պահ ին :
Ո՛չ հաշուեցայ զծախս վարձ ին : †
Եւ ո՛չ զերկոտասանս չինուած ին :
Այլ՞ հինգ ածն կրօնից կարգ ին :
առանց գլխոյ կատարած ին :
Բայց կատարեն չդ ամենայն ին :
կերտող բոլոր էական ին :
Զիմ կատարեալ զլինուածս անձին
ա՛ւթել ՚ի գլուխ խորդ վերուստ ին :
Զիմ՛ անցորդ ծին ծաղեաց ին : ՀԵ
առանց լրման թողեալ լին ին :
Այլ՞ քո՛ բանին պակեաց ին :
հինգ եւ յաւարտն խմբոս ին :
Իմ թագաւորութ իշխան հոգ իս : †
յորժամ մտեն յաշխարհ նոյ ին :
Ընդ աշխարհականսս խառնուր ին :
Եմուտ խմորս պատերազմ ին :

Նախ ոչ խորհէին եւ խնտ ին ։
Եթէ տատամբէին հազար ին ։
Իբրեւ մարմնոյն զզայարան ին ։
չլոյէ կարօղ մղել մարտ ին ։
Ընդ այնմ որ զմ բանաւոր ին ։
հանդերձ զօրօք բանան հազարին ։
Որք նմ տատանմբք նիզակաւք կրկին
խմբով ընդ նս անդուլ մրտ ին ։
Զորս եւ տեսօղք զնս զօրէ ին ։
նեբ ըզգնողց չարին անձ ին ։
Ի մարտ մտեալ ընդ դէմ տկար ին ։
եւ ոչ բանզնս դիմադրաւ ին ։
Այլ տուալէն նմ հրեշտակ ին ։
նախ բան ըզ գմն պատերազմ ին ։
Ըշկամս յերկնից ընտրական ին ։
զն մաւրնոք խաղաղութ ին ։
Սակայն չէրքն ուննկըն խորամ ին ։

սատակմանւոր ըմ հրաման ին:
Սրով անկեալ խեղճ մարդ ին:
խոցեալ վիրօք անհնար ին:
Չայլ ըս տեսին հանման մարմ ին:
յաղթող գտեալ յասպարիս ին:
Եւ կարծեցին զիս ընդ-նոս ին:
աղթեալ կուռոյ մենամ մարդ ին:
Բայց փորձութիւնն երրև հաս ին:
զանզգուշութիւն իմ յայտնեց ին:
Յաւար խնեանցն որոշեց ին:
և ընդ-վատանցըն զիս լք ին:
Զըրդ-թագաւորն տր երկնի ին:
ամենազօր հաւր միած ին:
Լեր մարտակից տկարս անձ ին:
Ինդ և տր պատերազմ ին:
Վար ըղ հաղթօղ որահեկ ին: Է Հ
որդւոյ յայտնագործ չարչարանօք կւ ին:

Եւ ըղձելւորմն որս յաջակողմ ին :
որ է և բարեօք կերպարան ին :
Զիս ամրացոյ խորոց նոց ին :
Ճշմարտութեան գիտու քո ին :
Եւ պահպանեա զկեհ անդամին :
սաղմաւարդ օք բոնըշան ին :
Մոլորեցայ ըստ ոչխար ին :
ի բանաւոր հօտէ քոյ ին :
Նուաղեցի զթիւ հարիւր ին :
զոր յանապատ թողեր վեր ին :
Եկեր սիրով խնդրել զմ ին :
գտեալ հաներ յուսով յերկ ին :
Լցեր ըզթիւն անկեալ դաս ին :
ուրախութիւն հրեշտակաց ին :
Եւ զիս բարձեր ուր ընդ բազմին :
լուացեր յաղտոյ մեղաց տղմ ին :
Յորում դարձեալ արդթօ ալիմ :

ըստ անմահն աղբերան ին :
Լուա՛ դարձեալ զիս արտասուօք :
զոր շնորհեցեր անզեղջս անձին :
Առատ վըտակ հոսանակ ին :
ըստ որդւութեան ծնաղան ին :
Եւ զմոլորեալս կամաւ կոչ ին :
դարձո՛ ի կամսդ ածայ ին :
Զ իշխանական կամս իշխող ին :
բարձ՛ որ ըմբռնեալ ոչ հնազանդ ին :
Թէ՛ արտաքոյ է բնական ին :
զոր շնորհեցեր բանական ին :
Այլ՞ զի պատճառէ ինձ չար ին :
ի թուլութեան թշուառս անձ ին :
Զ արքունական պատկեր քոյ ին :
դրոշմեալ ի դէմս մարդկայ ին :
Խոր թաղեցին յաղբեսս ախտ ին :
կորուստական խրատուք չար ին :

Զոր

Զոր խնդրեսցէս լուսով ճրագն
ածութեղ որ կորսեալ ին:
Եւ տառն անէլ ած ըստ բանին:
մաքրեալ յախտից ըստ աշխարհին
ՀԴ Քով հրամանօ գործեալ զպսակին:
Եկեղեցւոյ անբծական ին:
Կոչել զդրացիս դեր աշխարհին:
ուրախութեն խնդոյ դարձ ին:
Եւ զիս նշխարդ արանց ին:
՚ի խրախութեն որդ վասն իմ:
Զուարճանամք ընդ ցնծալ ին:
որք ըզ մեղաց սուրբն ոչ առ ին:
☦ Հեռեւեցաւ անառակ ին:
՚ի հեռաւ բնօ ամէկ տարր աշխարհին:
Զհայրենականն վատնեալ բաժին
զոր ընկալեալ ատաղան ին:
Յորում սովեալ կենաց հաց խնդ:

ւըմբելոյդ ած այ ին ։
Իյարածեն լուռ երամ ին ։
չյաղեմ մեղօք բաղցր եղջեր ին ։
Զ հայրըդ կոչեմ ըստ կրտսեր ին ։
մեղայ ասեմ քեզ կցերն ին ։
Թէ ևորդւոյ կոչման ձայն ին ։
չեմ արժանի հօրըդ վեր ին ։
Արա զիս մին ընդ վարձկան ին ։
որք ընդ վարձու գործեն զբար ին ։
Ընդ ապրեցելոյն երրորդ կոդ ին ։
բանդի քուծեն զսէր հայրեն ին ։
Ի գիրկս ընկալ խնամոց վեհ ին ։
արժանացոյ-ուէ համբոյր ին ։
Փոխարկելով զհոտ անմահ ին ։
ընդ դի անկելոյ հոգոյս հոտ ին ։
Տուր ինձ ըզ մես պատարակ ին ։
ըմբել զգինին որ ի խաչ ին ։

Զուարճացո՛յ զդասս անմարմնն
ընդ մեղուցելո՛յս կենաց դարձ ին։
Էրէց որդե՛ն Եբրայեց ին.
Եւ կամ որե՛ն արդար մաս ին։
Որբոյուրնամ՛ցն ապարան ին.
յեկեղեցւ՛ քո մերձեկ ին։
Մխայն լուսո՛ն հեռուստ ձայնին։
պարանկցելո՛յ մանկանց նոց ին։
Եւ խտաճո՛ր անդր ո՛չ մտ ին։
եբր ախտացեմ՛ք ըստ մարդկա՛ն։
ո̅ Նախանձո՛րեկ դղրդ նոցա՛ ին։
աւ՞ փրկութե՛ն հեթանոս ին։
Որով նախնեն՛քըս պարծ-է ին։
զի շնո՛ւրհնօք քո՛ ո՛չ ան՞ց ին։
Որ ո՛չ միայն պարարան ին։
զենամբ որդո՛յդ չաղատէ ին։
Ա՞յլ ո՛չ փոքու՛ զենուլով ին։

հրեշտակական կամ մարդկայ ին։
Թէ և նոցունց պարգև է ին։
Նախնի բարիքն ամենեք ին։
Կտակարանքըն պատգոս ին։
Նաւետիքն և քոյդ մարմ ին։
Բայց առ՞ ինձ չհամեմատ ին։
միտք այսոցիկ զի ոչ յաղ ին։
Այլ՞ նախանձու իմ թշնամ ին։
ըստ արարչութեան երեց որդ ին։
Որք չարախօս զինէն լին ին։
միշտ անդադար հաւրըն զերին։
Որպէս յորժամ ծանուցան ին։
Եւ այլ՞ բազմաւ որ ըստ կարգ ին։
Յորոց կարէլ հայցեմ լեզ ին։
Եւ ոչ դնել լուսնկըն բան ին։
Եւ մի՛ մատնէր փորձան սիր ին։
Թէ և խնդրէ զիս ընդ նմ ին։

Ով բարձրեալդ անուն թէ քոյ ին :
մի տուն շինեալ բանական ին :
Տնտես գտեալ մարդն առաջին :
յատակըս տանս այսերկրայ ին :
Եւ յառաջեալ ծննդեան նոր ին :
տընտեսք եղեն զանազան ին :
Որոնք մարմնով դերեալ փառ. ին :
Նայլ և բաշխօղք հոգևոր ին :
Ի վէհ մխեալ թագաւոր ին :
մինչ հեռանայր կարծանակալ ին :
Եւ ի սելեալ հարցն առաջ ին :
մինչ ենն երևեր դաս խորան ին :
Ի ուրաքանչ եւրոք ըստ կարգ ին :
տնտեսք եղեն զանազան ին :
Որոնք գոյնգ նուիրական . ին :
Նայլ և անմխեալ պարգեւալ բանին :
ռժ Յորում ենամ ընծայեալ մաս ին :

յերեւնականս թշուառս անձն էին ։
Տնտես լինել տանըն քոյ էին ։
բաշխանող բանին ծառայ էին ։
Տալ իմաստութ ծառայ անց էին ։
ըղ կերակուր կենաց հաց էին ։
Զոր ոչ եսուր բաղցեալս անձին ։
այլ՞ սովամահ թողի զնոս էին ։
Դարձեալ տնտեսս հաւատար իմ ։
մարմնոյ հոգւոյ միոյ անմարմ էին ։
Զիւրաքանչիւր պէտս նոցին ։
տնօրինաբար տալ ըստ կարգ էին ։
Կերակրելով բանիւ զհոգ էին ։
Նուարմամբ չափով զմարմ էին ։
Եւ երկոցունց կացեալ միջ էին ։
սպասեալ անվրէպ ըղ կարգ նոցին
Ի ծառային գտնով մաս էին ։
որպէս սաեղծներ կարգէ զմնմին ։

Եւ տիրական իշխան զհոգ ին:
ըստ նախատեսլ ըզ պատկեր ին:
Բայց անհրամանու ի յերկոս ին:
ի յիմս անձին եւ յօտար ին:
Նմանեցայ անհրաւ ին:
իմ վատութեամբ օրինակ ին:
Որ անբաստանման զինէն լին ին:
վասըն չարեացն որ միշտ գործ ին:
Սէ պահապանանն մ անմարմ ին:
եւ մարմնաւորքն որք տագնայլ ին:
Եւ ես չունիմ խնամատու Թի:
զօգուտն ընտրել ժամանակ ին:
Ո՛չ առ ՚ի կեանս մինչ ՚ի մարմ ին:
եւ ո՛չ կենաց անվաղջան ին.
Թէ՛ ո՛չ ՚ի լրումն կենցաղոյ ս:
կարեմ գործել ես ըզ բար ին:
Եւ ո՛չ մուրբն որոց ուն ին:

զի անաչէմ յոչ տալնոց են ։
Այլ դու առատ յամենայն են ։
տուր ըզ զղջումն անզեղջս անձին ։
Գիտենալ առ քեզ բոլորով են ։
նախ քան կոչման զիս առեն են ։
Պարտապանաց դատաստանեն ։ ոհ
մասն ինչ թողութեան գոնէ պարտ են ։
Ձոգոյս զյխոստմունքն մարձիթ են ։
մարմնոյս ըզ քոյոյն քաւացորենեն ։
Դարձեալ ըզ կենի օծման շնորհեն
մեղուցելոյ զղջական են ։
Բազում շնորհել զիս ներեն են ։
տկար բնութեան պատճառ են ։
Ի սկոր հնայց բո յերկնայ են ։
անմաքրայեն ըստ իմ մերձ են ։
Սակաւ թողութեան թուով քանեն ։
քան զի կարեծք չքանաւատ են ։

Նայ և ըզ մեղս որ ըստ հաց ին :
գործով ծանուց թանձրացուն ին :
Եւ զխորհրդոցն որ ըստ ձիթ ին :
մաքրեայ յինէն շնորհիւ քո ին :
ևԶ ըմանացն ըստ տնտես ին :
արժանաւոր քում գովեստ ին -
Թէ և որդին եմ աշխարհ ին :
տուր ինձ զխմաստ մեղաց դարձ ին :
Ըստ մեծատանն փափկասեր ին :
Եւ փափկեացն առ ուրբ ին :
Մարմնով այսու անանձայ ին :
ի փափկութեն անըզգամ ին :
Զգեցայ զբեհեզն և զծիրան ին :
ըզ յանգուածոց բազմագուն ին :
Թէպէտ և ոչ զերևել ին :
այլ բազմագոյն կեղծօք զքար ին :
Սեղան զխեցայ ամենայ ին :

յոգնահամաճմր խրախարան ին-
Թակոյք լցեալ կանուշդին ին-
զխմարութեն առաջնորդ ին-
Ուրախ եղէ ես յայսպիս ին-
յուրախութեն անցաւոր ին-
Յերգ նուագմամբ ձայն ախտայ ին-
փոխան երգոցն ածայ ին-
Եւ այսպիսեաց բարեաց բազմաց-
զոր շնորհեցեր պարգեւ մաս ին-
Ո՛չ դարձուցի զտաան երրորդ ին-
քեզ հզօրիդ ըն պարգեւ ին-
Այ՛ սեփհականն ինձ կարծէ ի-
զոր ընդ յարկան ժողովէ ի-
Յերկրէ յօդոց եւ ծովայ ին-
բիւրապատիկ բարեաց քոյ ին-
Յորոց չետու ես աղքատ ին-
եւ ո՛չ բարձի զպէտս նոց ին-

Ո՛չ կերակրոյ քաղցեալ անձ ին:
և ո՛չ ծածկոյթ մարմնոյ մերկին:
Ո՛չ հանգստեան տուն տնանկին:
ո՛չ աւթևան հիւր աւտար ին:
Ո՛չ տեսութիւն առ՞ հիւանդ ին:
և ո՛չ խնամել զորս ի բանդ ին:
Ո՛չ տրտմակցից եղէ վշտաց ին:
տրտմեցելոց յիրս առանձ ին:
Եւ ո՛չ խնդումն ընդ խնդալ ին:
այլ՛ նախանձու վառեալ նով ին:
Որք ըզ ղազար աւրինակ ին:
բազում պատմիկք են և ո՛չ մ ին:
Ա՞ռ դրունս անկեալ իմ արտաքին:
աղաղակեն ողորմած ին:
Եւ ես անլուր ձայնից նոցա ին:
չտալով փշրանս ըզ սեղան ին:
Որում պատճենիկըն յաղէ ին:

եւ հաց կատարեալ պատրաստէ ին·
Շունչ յօրինմանց քոց արտաքին·
դնէ լեզուաւ ողորկէ ին·
Եւ եսյամն զքո հրաման ին·
լեզուաւ հարին զքո նորման ին·
Ի միտ չարին զմիտս քան ին·
զամ ախմանմ քո առակ ին·
Որ միշտ լուեալ անտեսլին ին·
քան զի չունիմ ականջ ներքին·
Ո՛չ յիշեցին զմահ աղքատ ին·
՝ի հրեշտակաց տանել զհոգ ին·
Յաբրահամու նահապետ ին·
ինձ աւատանց հանգչել զօդ ին·
Թէ՛ աւրինակն մարդկայ ին·
աղքատութեանց համբերող ին·
Զի յետ ծըգման վաղջանել ին·
յարքայութիւն տանըլն գհանգչ ին·

ոխ Եւ ո՛չ ըղձմանն յողբմանս ին-
որ ՚ի դժոխս էջ խաւար ին-
Յորում լեզուք պապակին ին-
Եւ բոց տապոյն դառնացուն ին-
Որ կարօտեալք կաթիլ ջր ին-
ի շաղարէ ծագի ւ մատ ին-
Ընդ Թաղոյ բանց լսեաժակ ին-
բարձեալ մատանց մատ ըսւակ ին-
Թէ՞ մեծատանց որ աշխարհ ին-
այսպ առ՞ ՚ի խորատն բողոքով ին-
Մ՛ի պաշարէր որդանց զմարմն ին-
այ՞ փոքր ինչ տալ նուաղեալ ին-
ւոյ որ մի՛ լուսոյ զպատասխան ին-
առ՞ մեծատանն աբրահամ ին-
Թէ՞ ընկալեր դու ըզ բար ին-
զոր գործեցեր զփոխարէն ին-
Եւ ղազարոս փոքու չար ին-

հատուց ըզ վրէժ ցաւօքն անձին·
Որով այս անձն մխիթար ին·
դու պատպակին նշենէն ին·
Այլ տուր աստէն զըլխուն անձին·
ապա շնորհէ զոր գործեց ին·
Ընդ յղփութեան յորովայն ին·
պահօք ճգնել զստուար մարմ ին·
Եւ ընդ երգոց ըզ սպառընկ ին·
երգիծաբանութեան անատակ ին·
Տուր ձայնս ողբոց արտասուաց ին·
լալ ինձ խառնէ և երգիչէր ին·
Զի բարբառեալ նոքօք հնոց ին·
վառուածն այրեմաց շինմանց ին·
Եւ խորասխին մեծ ի վեհ ին·
լցեալ անցանց եւ առ նոս ին·
Եւ ընդ բարուց անողորմ ին·
խառնեալ յիս զութ ողորմած ին·

Զի ողորմեալն ինձ աղքատ ին :
ողորմութեն հասից քեզ ին :
Ի յիմ քաղցր մարմնոյս գն ին :
աթոռ միածնոյ դատաւոր ին :
Ի յոյս աներկեղ ին :
խմարդ-կանէ անմահութ ին :
Զի անձն իշխանն է այնպէս ին :
յոչ երկնայնն և յերկրեղ ին :
Եւ անպատկառ ըստ խորհրդ-ն :
զի ումեքէ ոչ տեսան ին :
Այս և հոգին իբէն այր ին :
ինկնայեղ իւր երկնա ին :
Քանզի սեղեմ ուտար ոտ ին :
եյաւագոյն եմուծ քեզ ին :
Որ անդ-ադ-մր այրմամբ սրտին :
աղաղակէ մտաց խղճ ին :
Տուր դատաւանն ըստ սաստախին :

դրկող մարմնոյ բաղաքաւց ին·
Զներքինն առնել դարձել վերին·
Եւ զվերինն առնել ստոր ին·
Որպէս կարգեալէ արարչ ին·
Հոգոյ ծառայ լինել մարմ ին·
Ոչ կամելով անկրաւ ին·
Լսել ձայնի աղաղակ ին·
Վասն երկեղի ածայ ին·
Եւ ամենաթոյն ինչ մարդկայ ին·
Սակայն աշխատ առնել այր ին·
յիշատակաւ խոցեալ սիր ին·
Պատասխանի լսել նոր ին·
՚ի նշմարեալ ժամանակ ին·
Ձայ՛ դատաւորդ իմ երկնամ ին·
որով երկինք եւերկիր դատ ին·
Պատաւ որքն խմեալ անձ ին·
դատել տայցեն զխորհուրդ կարգ ին·

Զի մի՛ յաւուր դատաստան ին-
դատապարտելն ընդ դատող ին-
Յորժամ կայցեն ի նմա ին-
հոգւով շարժմն անլուծ կապ ին-
Զայրեցելոցս ի մեղս դարձեա լ-
կապակցեսցես սիրով քոյ ին-
Փեսայ լինել հոգւոյս հարս ին-
յօժարամբ իղձիւ քո վերբերա ին-
Եւ զհակառակս ոսոխ մարմին-
նահանջեսցես ներքոյ նոր ին-
Ծառայապես լինել բան ին-
Եւ ան յապաղ գործել զբար ին-
ով Արինաւոր փարխեց ին-
✝ աղօթելով խնամար ին-
Դնէր առաջին զգործեալ բարին-
ամենայնեն աչաց քոյ ին-
Հպարտանայր յիմար հոգ ին-

առ

առ՛ հեռաւոր ազգ մարդկայ էին :
Եւ ՚ի վերայ մերձաւոր էին :
աղաւթակից մաքսաւոր էին :
Զոր ոչ միայն զաղաւթել էին :
չէառ լեզուաւ մեծաբան էին :
Այլ՛ նշաւրաւր գործոց նախկին :
վրխալեաց սնս ապարծ խաւրով բնին :
Բայց զինչ առնեմ խմուամս անձին :
ախթասերին բոլորով էին :
Բարեաց գործոց հեղգանդունին :
չարեաց մասանց ժողովող էին :
Զի բարութեց ոչ հետևէ իմ :
զոր պանծացաւ փարիսեց էին :
Եւ գերազանց լին իմ նոյն էին :
՚ի փառաւորել հայարու ախտ էին :
Այլ՛ տուր ըղ ձայն մաքսաւորին :
բաժնեալ հոգոյս մաքսապետ էին :

Աղաղակեսցուք բանիւ նոր ին ։
ած. քաւեա զմեղս իմ անձին ին ։
ած. բղխարարից զիս ընդ նմ ին ։
որպէս ըղձից միով բան ին ։
Ես ոնարհեցից զմիտս իմ ներքև ին ։
զի բարձրացելոց շնորհիւ քո ին ։
☩ Ընդ ղազարու բարեկամ ին ։
մեռեալ եղեայ ի տապան ին ։
Ո՛չ բաւաւորեմ այլ՞ բազմամբն ։
մեռեալ հոգիս է՛ ի մարմ ին ։
Զայնուդ հնչեա ես երկնայ ին ։
ելանելի արայ բան ին ։
Լոյծ ի կապից դժոխայ ին ։
հան ի տանէ խաւարայ ին ։
☩ Ընդ զակեբէն մաքրաւոր ին ։
ո՛չ բարձրացան յերկրէ ստոր ին ։
Ի բարձրագոյն ծառ խմաստ ին ։

խաւսութեան ածայ ին :
Փուշ հասանի հող եւոր ին : ՃԿ
բարեաց գործոյն յիս չանձեց ին :
Ուժ յիմ յարակից նուաղեց ին :
մինչ կաթնաբերուղիս արար ին :
Դարձեալ առանձն հախուռակ ին :
Եղի ի ծածուկ մարմնոյ ժանդ ին :
Ի բաղցրահամ սէր երկրայ ին :
որպէս եւնոյն ի թըղէն ին :
Ցորմէ հզօր բանիւ էր ին :
փութով ինձ զիս ընդունիլ ին :
Ու գանելով խոստմանս անձ ին :
ընդ բեղ եւ հոգւոյն եանէ հոգ ին :
Հոգոյս զինման տալով զմարմին
զծառայութեանն չորեքի ին :
Եւ զկէս գոյից մարմնական ին :
աղքատացելոյն տկարական ին :

Զի փրկական առնամ քան ին:
արժանացուցի բոլոր ձայն ին:
Որդւոյ գովիւ աբրահամ ին:
ըստ հաւատոյ նահապետ ին:
Որ յաւրինակի հրեշտական ին:
Եւ անմարմնոյ հեթանոս ին:
Նստար ի յէջ յաւանակ ին:
զպաւանացելոյն եւ որմիղ ին:
Մաքրեայ եւ զխս ըստ առակ ին:
Եւ յիս համբերեր հոգով քոյ ին:
Աղբամ աթոռ զիս երկնայ ին:
բազմեաց յաջին ըստ քրովբէ ին:
Եւ ըստ մեւսնոյ աւրինակ ին:
հրեկից աղբանց առ Թըզեն ին:
Զոր նշխարեր գողով պատ ին:
ոչ ըն ծայեանց դելենկայր ին:
Մի անկեներ նմն ըմնւնոց ին:

զի Թէ՛ ի նմա՛ն եւման բեր ին:
Զ խմի՛ տերեւ՛ըն հաւատ ին:
պտղոյ գործոյն իմ չորասց ին:
Այ՛լ հաստատեա՛ զիս ի բար ին:
որպէս ըզ ոստըն մէ՛ որթ ին:
Զ որ մըշակէ՛ հայրդ երկնային:
պտղաբերէ՛ յաճումն հոգ ին:
Եւ զանսպառ ծառըս քաղցր ին: ՌԶ
և զպտղատուս դառնացուն ին:
Մ ի՛ հատանէր յայգւոյ քոյ ին:
այ՛լ փոփոխեա՛ բերելով ազգ ին:
Հ րաւիրեցա՛ առաւօտ ին: †
իմ խակըղըեա՛ն յաշխարհ սա ին:
Գ ործել յայգի պատուիրան ին:
ընդ քո՛ պատուէր դահճական ին:
Եւ ես չըրուա՛ հրաւիրող ին:
մըտանելով միայն յայգ ին:

Բայց հեղեղացն իդորդբան ին ։
որով չունիմ ակըն վարձ ին ։
Այլ տէր առատ ամենայն ին ։
տուր ինձ ձրի զպարգև շնորհին ։
Ընդ մշակացն մետասան ին ։
մտեալ յայգին յաղթին դրախտ ին ։
Ի հարսանեան տծայ ին ։
զոր հայր արար քեզ միած ին ։
Կոչեաց և զիս ձայն քարոզ ին ։
ուրախանալ յանճառել ին ։
Ատի խորհուրդ քո խորան ին ։
և անդ անմեղութ քաղաք վեր ին ։
Յաւէժականն անպատմել ին ։
անփոխականն ուրախալ ին ։
Եւ բան զի զգեստ պայծառ չունիմ-
արժանաւոր հարսնարան ին ։
Զի սևագոյն մեղօք անձ ին ։

աղտեղեցին զձուաղան ՀՆ :
Զգեստ ևզգեցող տէր անձինն ՀՆ :
զգեցոյ զխս քեզ այժմիկ կրկ ՀՆ :
Եւ զպատմուճանըն զառաջ ՀՆ :
պայծառացո՛ զայժմ աղտեղ ՀՆ :
Զի մի՛ լուսոյց տնօր ձայն ՀՆ :
զընկերն ընդ-էր այսօր մուծ ՀՆ :
Ե- մատնեցելոց նըման նըմ ՀՆ :
ի բանդ անձեւ դըժոխայ ՀՆ :
Ձ իմաստնացն եսյերկոս ՀՆ :
ըստ իմաստնոց կուսից հընգ. ՀՆ :
Զի զգիւշխրութիւնըն դժուար ՀՆ :
ոչ ընտացայ ես ըզ բար ՀՆ : ՈՒՂ
Այլ յիմարացն եղէ յետ ՀՆ :
ոչ պահելով իւղ լապտեր ՀՆ :
Ընդ կուսութեան զողորմու ԹՆ :
Եւ կամ զօծ ու-թի անուազան ՀՆ :

Որք նշխարքն անգործ վերջ ին։
ինձ արծաթով ոչ վաճառ ին։
Որով եղբարքն հարսնարան ին։
հեղգացելոյս ընդ դէմ փակ ին։
Ողջ՛ տատա ծր մինչ խմարմ ին։
զհեսայդ խնճոր հոգոյս հարս ին։
Զոր փոխան անդր աղաղակ ին։
այժմիկ գոչեմ ողորմած ին։
Յայց ինձ ըղձոտուըն երկնայ ին։
մոյծ աւադանսոըդ րն վեր ին։
Ողբմանացս մէ համբուր ին։
անախտականս մաքուր գրկ ին։
Ինձ մելնոյս լսել ձայն ին։
զոչչխտականս պատասխան ին։
Ողջ՛ տուր վառեմ չշիջեալ ջահ ին։
մըտաց կուրեխ լուսով քոյ ին։
Նըմանեցայ չար ծառայ ին։

խտա

ի տաղանդացն ոչ շահող ին ։
Եւ գերագանց գտանիմ ին ։
զի կորուսի զպարգեւ շնորհ ին ։
Ո՛չ գործեցի ըզ բոյն կրկ ին ։
բազեակ զերկոսս տասն ըզ հնկ ին
Զի տիրէն բոլորով ին ։
տասըն բաղձէ զգայական ին ։
Եւ յլ թագուցի յերկիր ըզ մին ։
ծօրարեալ ախտոնիւք վարշամակին ։
Զարկի զարծաթն ՚ի սեղան ին ։
զի խնդրեսցէ ըզտոկոս ին ։
Եւ յս ինքնէ՛ բան պատուիրանին ։
՚ի լսելըն տէրական ին ։
Որքէն սեղան իմանալ ին ։
իմաստութեան կենաց հաց ին ։
Վասնայսորիկ ես ակնունիմ ։
ընդ մէջ հատման եւ խաւար ին ։

Մինչ խնդրէր զաս տաղանդ ին:
զոր շնորհեցէր յաւազան ին:
Է Աջ փրկողին իմոյ անձ ին:
լալով ձայնէն զայս ասաց ին:
Թէ մինչ հեծեծմամբ ինձ բար ին:
տուր քեզ հաճոյ լինել նով ին:
Որով լուսոյդ զուարախալ ին:
ընդ ծառայն հաւատարիմ ին:
Թէ մուտ ի տունն իմ յերկնային:
ուրախութեան տէրըն քոյ ին:
Ունայնութեամբ զանգեալ անձին:
սայ սակս յիշման կատարեաց ին:
Կենաց բաշխօղ միշտ անթերին:
ի ձէնջ եւ մեզ ձիր շնորհեաց ին:

ՈՐԶՓՐԿԱԿԱՆ
խորհուրդ խաչին։
յայտնեալ ցուցեր յեր
եկոյին։
Եւ զկենարարըն քո մարմ ին։
բաշխեալ ետուր ընդ բաժակին։
Զքո նուզին ընդ մէ դաս ին։

հաղորդ լինել քում սեղան ին ։
Կենաց հացիդ յորմէ սով իմ ։
ըմբելոյդ քում ծարաւ իմ ։
Որ մաքրեցեր աւազան ին ։
մաքուր ձեռօք զոտըս նոցա ին ։
Եւ ուսուցեր զխոնարհու թեն ։
զոր նախ բանիւ յայնժամ յեր ին ։
Լուայ եւ զիմ ոտիցըն չար ին ։
աղաչանօք սրբոյ գընդ ին ։
Եւ ըզ գնացս ուղղեա զոտ ին ։
Խոնարհութեն ելիւք յերկ ին ։
Որ ըզ բնութեն քո մարդկա ին ։
ցուցանելով ի գիշեր ին ։
Տագնապեցար դու յերկիւղ ին ։
աղօթեցեր առ հայրն յերկ ին ։
Փրկեա եւ զմս գաղտնի նետ ին ։
եւ յերկնաւորըն գնդերայ ին ։

Մատուցք հոգւոց մեր Էմմանուէլին:
յերկիւղ քրովբէ բեւեռեալ ին:
Որ կապեցար ընդ կապելոյ ին:
արձակեցեր զհանգոյց կապ ին:
Զիս արձակեա յմեղնաց կապէս:
կապից մեղաց դժոխայ ին:
Որ ընդ մեզօք պարտաւոր ին: Է Ժ
կայեր անմեղդ յատեան ին:
Յորժամ փառօք գաս հայրենեօն:
մի՛ դատեսցես զիս վերստին ին:
Որ ձաղեցար ի թուք աղծ ին:
վասն անօթին նախաստեղծ ին:
Սնջեա՛ զամօթ մեղաց լրբ ին:
որով զերեսս իմ ծածկեց ին:
Որ ներեցեր չար ծառայ ին:
ածել ձեռօք քեզ ապտակ ին:
Հարուածգնանկն զգեմլս չարին:

որաւս

որպէս և զինս եհար յուժգ ինն ։
Որ ո՛չ թողեր հասնել վէմ ինն ։
ի խոր մեղաց անդընդայ ինն ։
Ա՜յ դառնապէս լալով սրտին ։
քաւեիչ եղեր ուրացող ինն ։
Կանգնեա և զինս նման նմ ինն ։
ի գլորմանէ դարձեալ կանգնեսին ։
Յորդ արտասուս տալով աչացս ։
և ջուր գլխոյս նման ծով ինն ։
Որ ըշգեցար ըզ ծերան ինն ։
արկար քղամիդ կարմիր յանձ ինն ։
Նախատանաց զոր կարծէ ինն ։
զինուորք պոնտաց պիղատոս ինն ։
Ըզբուրց մեղաց մերկեա յինէն ։
զորդան կարմիր արեան զուենին ։
Եւ ըզ գեցո զուարթախալ ինն ։
որ զգեցուցեր զմարդն առաջին ։

Ի ծունր իջեալ կատարէ ին ։
խաղ աւնելով ծիծաղէ ին ։
Զոր հայեցեալ զօրքն երկնային ։
ահիւ երկրպագանէ ին ։
Զի ըզբնութեան ադամայ ին ։
բարձես զամօթ մեղսամոլ ին ։
Եւ զիմ հոգւոյս մեղաց խոցս ին ։
լուծցես զամօթըն տրտմաց ին ։
Որ ըզգըլուխ քո երկնայ ին ։
յորմէ սարսեալ սերովբէ ին ։
Ծածկեալ ձորձովըն կուսէ ին ։
նեղեգնեամբ հարկանէ ին ։
Վասըն գլխոյ հողեղին ին ։ Էի
խոնարհելոյ կնոջն սա ին ։
Զի վեհագոյն երկնից գաս ին ։
ըզնոյն դիցես խոյդ մարմ ին ։
Եւ զիմ անկեալ մինչ ի գետս ին ։

և խոնարհեալ ատից չար ին ։
Ասուըն գործոյ անօրէն ին ։
որ զխայերկնը կործանեց ին ։
Մի՛ թողու զնւս խաղաղ նով ին ։
որպէս մանկանց դնդան խաղ ին ։
Զայն փրկեցէս իթշնամ ոյն ։
յօդել ինչ քիս քո վերաստ ին ։
Որ ի նեղութե քոյդ մարմ ին ։
և բուժանդ ման մասն անդամ ին ։
Զնաեր սաստիկ զհարուած գանկին
յետ վերջին դատաւոր ին ։
Զիս որ ատեց մինչև ցվերջ ես ։
ցաւօք նեղեմ ան հնար ին ։
Զ ողջացն դարձեալ կրկ ին ։
որպէս շնորհօք յաւաղան ին ։
Որ փոխանման մեղաց փուշ ին ։
զոր մեզ անէծքն բուսուց ին ։

Պսակ ի փշոց բոլորէ ին :
ըզ փուշ մեղացըն բարձող ին :
Խըլեալ ըզ փուշ մեղաց յին էն :
զոր յիս եհար իմ Թշնամ ին :
Եւ ողջացոյն զխայթուած վիրին :
զի սալէբ մեղացըն ջնջեաց ին :
Որ ընդ պատոյն քաղցրագուն ին :
դառըն խայթին մահացուց ին :
Ճաշակեցեր զխառնեալ լեղ ին :
և ըզ քացախն իծարան ին :
Ըզ դառնութիւն Թիւնաւոր ին :
զոր ի մասանց հոգւոյս արկ ին :
Մաքրեա՛ ի բոյց հանդերձ նոյլին :
և քաղցրացոյն սէր քո՛ իմ ին :
Որ փոխանակն մահաբեր ին :
ծառոյն բուսեալ ի մէջ դրախտին :
Բարձեր յուսոյ ըզփայտ խաչին :

ի դողդողմանց հաներ անդ ին:
ԻԷ Յիմ առ ՚ի մեղս անկեալ հոգին:
եւ ծանրագոյն բարձող բեռ ին:
Թեթեւացո՛ քաղցըր լըծ ով:
եւ փոքր յոգնի բեռամբ խաչ ին:
Որ ուրբաթու ժամերորդ ին:
յոր պատրանաց նախաստեղծ ին:
Բեւեռեցար տր ՚ի խաչ ին:
ընդ անօրէն աւազակ ին:
Ձեռք որ զերկինս հաստատեցին:
տարածեցեր զայն ՚ի խաչ ին:
Փոխան նորա ձգման ձեռ ին:
որ ՚ի ծառոյն մահ կթեց ին:
Զիս որ յանցեալ նման նոցա ին:
եւ առաւել քան ըզնոսա ին:
Ձեռամբ անկեալ տնկ գամոր ին
պտուղ կթեալ սուտ ումայ ին:

Մի՛ տուժեսցես չափով չար ին։
մի՛ պահանջեր զհամար պարտին։
այլ՛ լեր քաւեն չխմոյ անձ ին։
որպէս նոցայն անյոյս վայր ին։
Որ բարձրացար ՛ի խւէ խաչ ին։
բարձեր զանէծս ըս մարդկայ ին։
Եւ ըզ բնութեն ըզ թշնամ ին։
բեւեռեցեր դու ՛ի նըմ ին։
Զի ես ամբարացո ընդ հովան եաւ։
յամենա յաղթ քո՛ նշան ին։
Եւ ՛ի ծագեն լն յար նեղ ին։
լուսաւորեա լուսով նոր ին։
Որ յաջակողմ աւազակ ին։
բացեր ըզ դրունն յադ ին դրախտին։
Յիշեա եւ զիս յորժամ գայց ես։
յար քայութե քո՛ հայրեն ին։
Լուայց եւ ես ըզ ընծայ ին։

ղէ՛ն ասացեալ պատասխան ին:
Այսօր ընդ յիս նշեսյաղ ին:
ՙի հայրենին քո՛ առաջ ին:
Որ ողբալով բախմամբ սրտ ին:
Մնըդ խմոյ մայր առ խաչ ին:
Յորժամ լսէր ըղ ծարաւ ին:
Հեղոյր արտօսըր ցաւատ ին:
Է Խա Տացես և ինձ հեղուլ վասն ին:
յորդ արտասուօք նման ծով ին:
Զի լուացից ըզյանցանս անձ ին:
և ըզաղտ հոգոյս պատմուճան ին:
Որ յանհագին գթչմամբ ձայն ին:
բարբառելով ըզէլի էլ ին:
Հիմունք երկրին տատանէ ին:
շէրինք բարձունք սասանէ ին:
Եւ վարագոյր հին օրէն ին:
վերուստ ի վայր պատառէ ին:

Եւ գերեզմանունք բանայ ին ։
մարմինք սրբոցըն յառնէ ին ։
Զարեգական լոյս քօղարկե ալ ։
խաւարանայր միջ օրէ ին ։
Նայ եւ լուսինն արինակ ին ։
փոփոխեցաւ յարեան գուն ին ։
Քանզի ըզ Տէրդ իւրեանց տեսին ։
մերկ ՚ի խաչին չհանդուրժէ ին ։
Որ փոխանակն բանական ին ։
անբան տարերքըն սարսէ ին ։
Զարդ ընդ վիմացն ողշարժէ ին ։
շարժեալ զանշարժ սիրտս հրէարին
Ընդ մեռելոցն որ կանգնէ ին ։
կանգնեա՛ զմեզ օր մեռեալ յոգին ։
Ընդ պատառել վարագոյր ին ։
վասնըն պատառեցն ադամային ։
Զիմ պատառեա՛ զհնութեան չարին ։

Ջնջեայ ըզգիր մեղաց անձ ին ։
Ընդ խնկաւորն լուսաւոր ին ։
մաքրեայ յինէն զգունդ խօ արին ։
Ընդ լուսանման յինն երրորդ ին ։
լուսաւորեա զիս վերըստ ին ։
Ընդ մերկանալդ քո նախայս ին ։
ընդ մերկութեան նախաստեղծ ին ։
Զի ծածկեսցես փառօք քոյ ին ։
յաւուր մեծին հրապարակ ին ։
Որ փոխանակ խաչահանու ց ։
տանջանս լըեալ հրէից ազգ ին ։
Աղաչեմ տէր աւ հայր յերկ ին ։
Թողուլ ըզ մեղսն որ գործեց ին ։
ճծ Իմ որ հոգւով հաւատացե ալ ։
Երկրպագեմ ընդ միած ին ։
Թող զիմ զանցանս որ գործեցի ։
մի յիշեսցես մեղքն առաջ ին ։

Որ յետ ընծերիս գրելոց բան ին։
աւանդեցեր առ հայր զհոգ ին։
Տիգաւ հարեալ զկենաւոր ին։
աղբիւր բղխեաց ի մէջ կող ին։
Ջուրն ի լուսաւորութիւն աւազան ին։
արիւնն արբումն խորհրդ- ին։
Վասն վիրացն կողածն ին։
որով մեղաւ մարդն առաջ ին։
Զես որ յախտէ ծնեալ մարմին ին։
եւ ի հողոյ ղանգեալ արի ին։
Զոր մարմնեցեր ցաւղով կող ին։
Եւ դարձուցեր ի նոյն երկ ին։
Մե՛ թողութիւն կալ ինըմ ին։
այլ լուացեն դարձեալ նով ին
Թէ ոչ պարգեւքըն շնորհեալ
այլ արտասուօք առոգեաց
Բաց ըղբերան իմ վասն ։

ըն մեզ յարեան կողահոս ին:
Որպէս տղայ սուրբ ընդ-հաց ին:
որ զմարմին յինքեան ծգէ զատ ին:
Զի ես արբեցի զուրախալ ին:
Եւ զմայլեցայց ՚ի մէջ հոգ ին:
Եւ քաղցրացեալ համ բաժակ ին:
սէր անարատ անապակ ին:
Որ ՚ի մահուն ըն անմահ իւ:
զոր ընկալայ մահ ՚ի մարմին դ:
Յանմահութին զիս փոխեց եր:
զմահու հատեր զջիլըս վերջ ին:
Զիս որ մեղօք մեռայ կրկ ին:
Եւ կորուսն զանմահ բար ին:
Կենդանացոյ կամօք քոյ ին:
…որդ արութէ պատուիրան ին:
Զ… նանց պարգեւըն անցաւոր ին:
՚ի պա… որդւն խնդրեմ մաս ին:

Ըզ պարգեւիչդ արարածո ց :
մահկանացուաց և անմահ ին :
Ընդ յոլովափայլ արեմաթ ին :
արդ-ար ևս՛ք աշակերտ ին :
Ինձ պարգեւեալ զքեզ ձիր շնորհին
կենաց բաշխօղ յամենայն ին :
Որ պատեցար սբ կտաւաւ ք :
եդ-ար ի նոր գերեզման ին :
Զխամ՛ թողուր նման լին էլ :
որք ի ջամն ի հոգուք ներք ին :
ւՁյ՛ մեռուցես զ անձն իմ աղոտին:
կենդ-անացն երկնաւոր ին :
Աւե խորհրդ-ոց սբ զըմբռս ին :
անուշահոտ մաքուր խնկ ին :
Որ ի դատուց հողեղէն աց :
անհիւ պատուէն յիմանալ ին :
Նոյն պահեցար ինչնուոր աց :

պահպան անքուն իսրայէլ ին ։
Զիս պահպանեա աջով քոյ ին ։
եւ անձնարոյսովք հրեշտակ ին ։
Պահել ողջմամբ ի գիշեր ին ։
աներեւոյթ պատերազմ ին ։
Որ կնքեցար դու մատանե ան ։
դասուք լուծեալ քահանայ ին ։
Գանձդ կենաց անմահութե ն ։
ծածկեալ եդար ի սիրտ երկր ին ։
Զդրունս մտից ըղձայութեանց ։
յորմէ բարւոյ մուտ եւ չար իւ ։
Կնքեա խաչիւ քո նշան ին ։
եւ հաստատեա յիս զբ բար ին ։
Որ ի կանանց նուաղեր ից ։
արտասուեցար առաւօտ ին ։
Շնորհեա եւ ինձ կաթիլ արտօս ։
ջերմ արտասուօք տարփմամբ քոյին ։

Եւ աւետեծք սերովբէ ին ։
որ ՚ի վերայ գոչէր վիմ ին ։
Ինձ լսելի արա զհնչիւ ն ։ ✝
զձայն յարութեան փողոյ վերջ ին ։
Ի նոր եւ կենս գերեզման ին ։
յարեար մարմնով քո կուսած ին ։
Եղեալ պտուղ եւ անդրան իկ ։
ննջեցելոց մեզ առաջ ին ։
Զիս որ կապեաց իմ թշնամին ։ Հն
ախտիւ մեղաց որ ՚ի մարմ ին ։
Արձակեսցես զիս վերըստ ին ։
որպէս զհոգիսն որ ՚ի բանտ ին ։
Որ յայտնեցար իւղաբերից ին ։ ✝
մարիամու մագդաղեն ին ։
Եւ մերձենալն ոչ ներեց եր ։
որ յեւայէ ազգէն կրկ ին ։
Յայտնեաց եւ ինձ ութերորդ ին ։

մեծ ՚ի վերջին աւուրս ... են։
Եւ նորոգեսցես յայնժամ մերձ եղ։
անարժանեն ինձ անձն են։
Որ յարութեան երեկոյ են։
միաշաբաթն կիրակէ են։
Երեւեցար մեռելոցն են։
փակեալ դրանց ՚ի գիշեր են։
Եւ ըղ փրկչութեամբն զաւազ են։
զոր կորուսաք մեք ՚ի դրախտ են։
Պարգեւեցեր դարձեալ կրկին են։
նորոգեաց բնութիւնս մարդկայ են։
Զիս որ զհոգոյս փակեալ ունիմ։
զդրունս մտաց բացյ բան են։
Եւ անճաճանչ խաւարայ են։
ներքս զտանն զօրայ մթ են։
Մի թողուցուս յանդնդս յարկնին։
մի յաւիտենականն լինել չար են։

Աղ՛ զառագաստ բաց ըղ սրտիս ։
մայրեայ նամ ղըյս արփեն ինն ։
Ինմին մ-ուր կերպակէ ինն ։
յեմ՛ուսայ ճանապարհ ինն ։
Կղէոպամնց մինչ երթայ ինն ։
խա՞ւսակցելով ըն ընդ նոս ինն ։
Տանօթ եառուր յօթեւան ինն .
Ի բեկանելն սրբոյ հաց ինն ։
Աչ նոսես եղեւ աչաց նոց ինն ։
Ճմլեալ սրտմբ վարանէ ինն ։
Տանոյ եւ ինձ զանձառուել ինն ։
Զծածուկ սեաւն ըն բաղձալ ինն ։
Եւ ճմլեալն սիրտ իմ անձ ինն ։
յիշմամբ սիրոյ ըն յերկնայ ինն ։
Յայտնըն հոգւոյն արտասանական ինն ։
Եւ ի սրտիս դընել յերկ ինն ։
Յոր ու խառնեցեր մեղ միած ինն ։

զարքայութ թինդ քո վեր ին:
Որ իմաւոր ութերրորդ ին:
մատեր դարձեալ տր առ նոս ին:
Լցեր զողջոյնս աշակերտ ին:
Թերահաւատութն Թովմայ ին:
Հօշափեցիլ զխոցւած կող ին:
և զբևեռացըն մէ տեղ ին:
Որով առաւք մեք զերան ին:
որ քոյս տեսամբ որպէս նոք ին:
Ջիս որ հոգւով հաւատացե ալ:
տր և աստծ խոստովան իմ:
Զայնիւ գոչեմ զայս ընդ նմին:
որպէս ուսոյ քանիւ նոր ին:
Արժանացոյ յօրըն վերջ ին:
յորժամ գայցես փառօք քո ին:
Ջբեզ տեսանել մարմնով նովին:
ողջայթ ուրեմն սիրով սրտ ին:

Որ առ՞ ծովուն տիբերայ ին:
ներգործեցեր հրաշըս կրկ ին:
Լրմամբ ձկանցըն յուռուկան ին:
Նորաստեղծ ձուկն ի՛կրակ ին:
Զիս որ աղխըս այս երկրայ ին:
ծովս մեղաց ընկըղմեց ին:
Վերաբերեսցես անախտ բար ին:
մէ ուռկանաւ պատուիրան ին:
Որ երրորդին սիրով բան ին:
հարցանելով բո՛յ եւ ճաշ ին:
Զուարթութեամբն զերես ին:
բժշկեցեր ըզպետրոս ին:
Զիս որ թերեւս հարցման փորձեմ:
բարեաց մասունք ո՛չ երեւ ին:
Ող ողջացո՛յ զվէրըս խոց ին:
եւ դիր իմոյ զըղջալեղան ին:
Զի խոցեցայց սիրով քո ին:

ըեղ ընդ գրկեալ սիրտ իմ լից ինձ :
Որպէս երգեալ առաւօտ ինձ :
ըզ մէր հայրմն առ՞ մեռայ ինձ :
ՃԴ Եւ ուղղեսցեն զիս ընդ նմ ինձ :
հետևանմ ըեղ իյերկ ինձ :
Թեպէտ նման ինձ անհնար ինձ :
բայց ըեղ հնար ամենին ինձ :
† Որպէս մեւ սուսմ աշակերտ ինձ :
սիրեցելոյն քո ըստ անձ ինձ :
Խ ստանայմ բանիւ քոյ ինձ :
ոչ ընդ մահու լինել ձեռ ինձ :
Որ վեր լուծեալ այլաբան ինձ :
անմահ մեալ բանից նոր ինձ :
Կամ Թէ կամեց իմ չներհակ իմ :
Թէ կամեցեմ ըղկեալ դոր ինձ :
Զ իմ ըղմեւեալ հողես կրկ ինձ :
կենդանացոյ տր վերըստ ինձ :

Եւ գալստեամբն քո վերջին ։
անմահացոյց զիս ընդ նմ ին ։
Եւ ընդ յօդոյս իշխանու թին ։
զոր բնութեբ այժմիկ ուն ին ։
անխռովարար խաղաղու թէ ։
զիս անցուսցեն հայցմամբ նորին ։
Որ՛ ի լրման քառասնեկ ին ։
մէ յարութեն յետ պասեք ին ։
Ի ձիթենեաց համբերլեր ին ։
զընտրեալ ըղ դասն մետասանին ։
Եւ զաւետեսն հօր ըղհոգ ին ։
խոստմանայնի շնորհելնոց ին ։
Եւ ա՛րհնելով տր ըղնոս ին ։
վեր համբարձար փառօք յերկին ։
Եւ ըզ բնութենս մարդկայ ին ։
զոր չարն արար անդընդայ ին ։
Բարձրացուցեր դէր ի վեր ոյ ։

բան

քան զղ բնութին հրեղէն ին ին :
Նստար յաջմէ բուն ծնող ին :
ըստ կանխ ասացն մարգարէ ին :
Երկրպագեալ անմարմնական :
զօրացն ընդ հօր և ընդ հոգ ին :
Իսկ զիս զանշարժս առ նեար ին :
վերաբերեալ ընդ քեզ յերկ ին :
Զնենխեալ անդամս այս երկրային
յօդեալ նիւ լու խնդ վերըստ ին :
ող Թէ և վերջին ամենայն ին :
երբ և տացէս դարշապար ին :
Ականջն խթին սէ անդամ ին :
համարեցայ զիս ընդ քաղմ ին :
☩ Որ յեսն երկեան յաւելն ին :
ի կատարման աշխարհէ կասա ին :
Զաւրեցէք զքո սէ զհող ին :
ի վերնատունն ըն խորհրդ ին :

Ըստ կանխասացելոյն խոստման բանին·
եւ առեւտեանց բոց հրաման ին ։
Մխիթարիչն եղ տրտմու թին ։
աշակերտաց մետասան ին ։
Յորում անուամբս եւ նորին ին ։
հնչեաց նման հողմոյ յուժգ ին ։
Էլից եղ տունն որ նստ է ին ։
մաքրեաց բոցով ծախօղ չար ին ։
Յորմէ պարգեւք ամծայ ին ։
հրեղէն լեզուօք բաժանէ ին ։
Ի հնչաւորութեան ընտրեալ բան ին ։
որ ցրուեցան յաշտարակ ին ։
Զիս որ թախծեալս եմ տրտմութ ին
ի հեռանալ շնորհաց քոյ ին ։
Ասան իմ մեղացն որ միշտ գործ ին
ամենն իմ սիրտ կամաւ չար ին ։
Աւարեսցես զպատաչող ին ։

որէ անծամխ խմարգե իւ :
Լինել սփոփիչք տրտմեալ անձին :
խմաբութեն չա՛ր խորհրդ ին :
Եւ նորոգեա զուղիղ զհոգ ին :
որ ո՛չ հնանայ ամենև ին :
Յես ի հնացեալ մեղաց բաղ ին :
և յօթարանն կամս կոր ին :
Հոգւով հաստեալ տէրական ին :
և մի՛ հաներ յինէն զհոգ ին :
Այլ՛ առաջնորդ ինձ լյերկ ին :
հոգևոր լինյլ մէ և բար ին :
Պաղատանօք ածածն ին :
անապականն և միշտ կուս ին :
Եւ յովհաննու կարապետ ին :
յանապատէն բարբառձայն ին :
Առաքելոց մաքուր դաս ին :
մարգարէից նախ առաջ ին :

Որք ըզ հոսմանս հոգւոյդ արբին ։
Եւ ընթանանօր մեզ արբուց ին ։
Զ շակերտաց գերամ դուն ին ։
Որ հիւսատոյ անշարժ վէմ ին ։
Եւ անմահութեան ընդրեալ բան ին ։
անճառելեացըն տեսող ին ։
Մաքուր որդւոյն զեբեթ ին ։
որ հիւլերումն որոտաց ին ։
Եւ անդրէն բում խաչակից ին ։
Եւ մատթէին քարոզ բան ին ։
Փիլիպպոսին զհայր հարցող ին ։
բարթուղիմեայ զմեզ կոչող ին ։
Յակոբոսին մակ ալփէն ին ։
Եւ թումային երկւորեակ ին ։
Նախանձայոյզ շմաւոն ին ։
Եւ յակոբեանըն յուդայ ին ։
Եւ ըստ անուան եղբաւր քո ին ։

արդար անուն աշակերտ ին ։
Եօթնանց սրբոց զոր ընտրեցին ։
սարկաւագաց փոքու հաւատ ին ։
Որ նախկին պարուց դաս ին ։
պսակ անուննէ ընդ նոսս ին ։
Եւ քում ընտրեալ եօթանասնին ։
աշակերտաց քարոզ բան ին ։
Եւ որք նոցայն հետևեց ին ։
Իւրաքանչիւր ժամանակ ին ։
Հայրապետաց հանուրց ազգին ։
վարդապետաց ուղիղ բան ին ։
Որք զքեզ որդի հօր միած ին ։
խոստովանել մեզ ուսուց ին ։
Սպասաւորաց նէ խորհրդ ին ։
յիննեակ դասուց յեկեղեց ին ։
Համանմանեաց վերնոյ զուն ին ։
փառաւորողացն ածայ ին ։

Նայ ենոցունց որքէն յերկ ին-
հայցմամբ վեհիցն ողորմեայ ինձ ։
Որք եւ վասն իմ քեզ պաղատ ին ։
անտես չառնել զգործըս ձեռ ին ։
Մարտիրոսօքն անթիւս անձին ։ մի
որք վասըն քո զարիւնս հեղ ին ։
Տուր ինձ արտօսըր ցաւագ ին ։
հեղուլ փոխան յարեան նոց ին ։
Ի վկայէն մէ առաջ ին ։
ստեփանոսէ զքեզ տեսող ին ։
Մինչ ի վկայն բնաւից վերջին ։
որ յինեւնէն կատարեց էն ։
Զարչարանօք ամենայն ին ։
ի տանջանաց փրկեայ չար ին ։
Եւ կամաւոր մահուամբ նոց ին ։
ի մահուանէ անվախճան ին ։
Խաւար բանդ-նօք արգելան ին ։

լուսաւորեա զխաւարս անձ ին ։
Եւ կուրութե աչաց նոց ին ։
յաչըս հոգւոյս փայլեա զարփ ին ։
Հաստատեա ունկանց լսարանին ։
զխմըս բացցես բոյր ձայն ին ։
Եւ ծայրահատուր փողոյ յող- ին ։
յոգնս բուրեա զհոտ անմահ ին ։
Կարեալ լեզուէ սրբաբան ին ։
զխմս արարեա բանիւ քո ին ։
Եւ ատամանց կարմամբն յօժգ ին ։
բաց ըղ բերանս առնուլ զհող ին ։
Հաստատեա ուսոյն երկուց ձեռ ին
զխմս արձակեա միշտ ի բար ին ։
Եւ կոտորմամբ մատանցս նոց ին ։
զխմ գրեսցես անուն յերկ ին ։
Հերձմամբ մարմոյն յորովայնին ։
հերձառ յինէն զխորհուրդ չար ին

Եւ

Եւ կարեկցով ուխտից նոցա ին ։
ուր իմ գթոռոյ հաստատեաց ին ։
Քերովբէ մարթոյն սրբոյն անձին
բոլոր մեղացն իմ քերեաց ին ։
Եւ մորմոքման հարմամբ աղ ին ։
հեշտ աղթութիւքն մաքրեաց ին ։
Ընդ բղխմնմբ տանջման նոց ին ։
տանջանք հոգւոյս բժշկեաց ին ։
Եւ ընդ հատեալ մատանց նոց ին ։
ցաւք յօդուածոյս իմ ողջացոյց ին ։ ալ
Բեկմամբ բարձիցն եւ յօդուած ին ·
զիմ ըս սնտեամ յոդդ յոդդ մարմն ին
Եւ խիստ գանին գաւազան ին ։
ըզ խստութիւն կակղեալ սրտ ին ։
Ընդ տատանկաց սուր երկաթ ին ։
ըզ սուր քո հան ընդ դէմ չար ին ։
Եւ բեւեռօք դարշամար ին ։

զիս բեւեռեայ յերկիւղ քոյ ին։
Ընդ նետաձգն որ առ՛ նոս ին։
զիս խոցեցեալ սիրով քոյ ին։
Եւ ընդ դեղոց դեղարան ին։
զիմ ճմլեցեալ սիրտս առ՛ բարին։
Ընդ եղայումն կապար ին։
զոր ի բեբերանն արկանէ ին։
Շիջո զեռանդ բոցոյ ախտ ին։
Եւ եռացո յիս ըզ հոգ ին։
Ընդ սպառնալեաց խստմտութենին
զորս առ՛ ոչինչ համարէ ին։
Ի սպառնալեաց փրկեա չար ին։
Եւ դարձուցեալ ի գլուխ նոր ին։
Եւ ընդ խոստման անցաւոր ին։
յորոց ի բաց հրաժարէ ին։
Մի մատնեցայց եւ պատրող ին։
խաբիլ սիրով հեշտանութ ին։

Սախտաղանօք որբոցն ստ ին ։
զընծայս ուղղեմ առ ընդ յերկին
Եւ կապանօք ծանր երկաթ ին ։
Թեթեւացոյ զհոգս երկրայ ին ։
Ընդ շղթայից պարանոց ին ։
զիս կապեցեալ սիրովըդ ին ։
Եւ ընդ կոճղս որ յոլով ին ։
զիս ՚ի կապից լուծեալ չար ին ։
Որ վասն քո ընդ հուր անցի ին ։
Եւ ընդ եռանդուն կաթսայ ին ։
Շիջոյ ըզ հուր մեղաց ախտ ին ։
Եւ ըզ վառումն գեհեն ին ։
Եւ ծովահեղձ սասանմամբ ցրտին ։
որովհետեւ համբերեց ին ։
Զիմ ըզ պաղեալ սիրտս առ քեզ ին
Ջեռոյ սիրովդ անձայ ին ։
Որ վասն քո ողջէ ին ։ ողե

ըզ չար գազանան ուտել զմարմինն ։
Զիս ի ժանեաց փրկեա չար ինն ։
Եւ յեղջերէ մի եղջերու ինն ։
Ընդ բազմօրեա քաղցինող ինն ։
տուր ինձ ըզ հաց քո յերկնային ։
Եւ ընդ պասկումըն ծարաւ ինն ։
զանապականն աղբիւր կող ինն ։
Ընդ օձամ բնաւ խմեալ դէ ինն ։
որ լուսատունէր իմ անձ ինն ։
Հան զիս ի դժնեայ տառապանաց ։
տղմուտ կենաց հայցմամբ նորին ։
Եւ զինչ առնեմ զի ոչ Թու ինն ։
լեղուծ մարդկան տանջնք նոցին ։
Որք այժմ առ քեզ ծածկեալ ի՞ ինն ։
Եւ անդ յայտնէ հատուցան ինն ։
Որոց տուժն նը զանազան ինն ։
բուժեայ ըզ ցաւս խոց անձ ինն ։

Զ մարմնոյ հոգւոյ եւ բոլ մտ այ ։
եւ զխորհրդոց գործոց բան ին ։
Եւ ընդ համօրէն զխոցնոց ին ։
որով զխնդ անդամք չին ին ։
Զ խաւարեան մտ ընդ նոսա ին ։
առնուլ զպատճառմն ընդ բոլոր ին ։
Ծ գնաւորօքն անապատ ին ։
հեռաւորոց կենաց ձայն ին ։
Տ ուր ինձ թողուլ զսէր աշխարհի
վառել նաւէր բո յերկնայ ին ։
Եւ բարձրոց յուսով խաչ ին ։
մեռոյ եղին ըստ աշխարհ ին ։
Եւ բո ըղկն ընթացող ին ։
ըղ գընացս նմ ուղղեայ զոտ ին ։
Ա ղատանօք մեծ նահատակ ին ։
հնազանդակն սէր երամ ին ։
Եւ յոյժ նորմա յայտնակաց եկին ։

մինչ

մինչ և այժմ մնիս և որբ լին ին։
Զանազանեալ վարուք նոց ին։
և ծաղկերանկ բեղ ընծայ ին։
Շնորհեա փոխան անբերս անձ ին։
ըստ պտղաբերն բոյց տնկ ին։
ՃԾ Որք շաղօթիցն ըզ շնորհսն տու ին
և զարտասուաց յորդ վտակ ին։
Զգեն և զլեն հայցմամբ նոց ին։
Թէ և հեզգամ ինոյն բար ին։
Եւ որք պահօքըն մեռուց ին։
զախտըս մարմնոյ սկզբնա չար ին։
Տուր ինձ նոքօք առ ցանկալ ին։
սանձել ըզ կիրս յորովայն ին։
Որք խորհրդօքըն յաղթեց ին։
պոռընկան պատերազմ ին։
Տուր յաղթութին ծուլիս անձ ին։
դանէ լրման գործոց չար ին։

Եւ որք ՚ի խոնուն փոքու նկութ ին :
ագահութեանցն տիրեց ին :
Տուր ինձ յաղթել հանկրուն ին :
Եւ շատանալ բնական ին :
Քաջեղեցելոյն յարխու թին :
ընդ ձանձրութեան միջամուրբ ին :
Զերկացին զհեղգս առ բար ին :
Եւ զարագծղս առ վատթար ին :
Որք բարկութեանցն յաղթեց ին :
Եւ զտրտմութեանցն սանձեց ին :
Նոքօք սանձեմյ որ զեղկոս ին :
մինչ տարապմբա առ յիս չարժ ին :
Եւ յոյք հպմբա փառաւոր ին :
յաղթող գոմն յասպարիս ին :
Զի փրկեսցես հայց մանկնոց ին
յաջակողմեանն մենանոր ին :
Որք գերազանց սպասաւորան ին :

բան ըղձնութեն ժուժկալեց ին ։
Տուր ինձ գոնեա՜ բառնալ քոյին ։
քաղցր լծո՜յ թեթեւ բեռ ին ։
Եւ թէպէտ ո՜չ ընդ առաջ ին ։
ճանապարհո՜րդս որ յերկ ին ։
Սակայն վերջնո՜յն եղէ վերջ ին ։
հետեւելո՜վ հետոցնոց ին ։
Եւ թէ՞ վեհի՜ցն օթեւան ին ։
չեմ արժանի՜ հօր քո՛ յարկ ին ։
[illegible] րժանացի՜յ յոյժ խոնարհ ին ։
բանըղ քնաւնի՜ց թերեւս յետ ին ։
կ պ Միայն ի թիւէ՜ յօդեաց դաս ին ։
կացոյ ուղի՜ն յաջակողմ ին ։
Եւ լսեցո՜յ ըզ ցնծալ ին ։
գերամանուէն ձայնըն քոյ ին ։
† Յորժամ գրեա՜լըքն կատար ին ։
որ զայնմ ուո՜ր մեզ պատմեցին ։

Մարգարէից բանիցն յորդ ին :
առաքելոցն վճար ին :
Յորժամ տարերցն դղորդ ին :
հաստատութիւնքն սասան ին :
Իբր ի ծովէ կոհակք կուտ ին :
ի յեռանդնեանցն կատարայ ին :
Լայնատարած դաշտ դետ ին :
ի թանձրութեանց հիմանց շարժ ին :
Մի՛ ըղ մինչ հետ խաղիան ին :
կանեալք յերկնիցն տատան ին :
Լերինք հիմամբքն դարհուր ին :
եւ ժողովականք բախմամբ թընդեին :
Կարծր բնութիւնք վիմաց հող ին :
եւ ամենայն նիւթք հրդեհ ին :
Մինչդեռ հրեղէնք յորդահոսան
ներ ըղ հեղեղ ջուրց ծաւալ ին :
Ձորմով հնոց ներքն սաստիկ հընչին

ևմիզմ խնամքն մաքր ին ։
Խորհրդնմնայեսնց գլխոյք վառ ին ։
ևսթափանցին վերմբեր ին ։
Իբրև զաներ՝ մի՛ բորբոք ին ։
բնութիւք ամե՛ն հողեղ ին ։
Ելուրք լերանցն հալեաց ին ։
ևդաշտաձև աշխարհ լին ։
Ծովու ալիքըն ցամաք ին ։
ևկենդանիք նր նուաղ ին ։
† Յորժամ բարբառքըն նուաղ ին ։
փողըն գոչէ՛ գաբրիէլ ին ։
Յանկարծակի մէջ գիշեր ին ։
ի յեղակարծ ժամանակ ին ։
Յորժամ հոգիքըն ալաց ին ։
ուր ամբարեալք այժմիկ պահ ին ։
Գան միանան ընդ նոյն մարմն ին ։
որք յադամայ եւանդ լին ։

Մինչ գերեզմանս մարդկան բնին : պդ
փառեալ մարմնովըն նորոգ ին :
Եւ զոր կերեալ ձկանց ծով ին :
Եւ զոր գազանքն կլանաւ ին :
Քանզի տարերք ամենեք ին :
առնուն յուսանդ ըզ մեր մարմին :
Եւ անկորուստ պահեն զնոսք ին :
զի հնազանդեն քում հրամանին :
Եւ կոչել ահեղ ձայն ին :
Ած որդւոյն կենդանաբաշխ ին :
Զի բարձանցն պահեստ մարմին
բերեն յառաջ ըստ զաղար ին :
Իւրոյն բնութեն դարձեալ խառնին :
ըստ արուեստաւոր բոլոր բանին :
Ո՛չ կայծմեյս լուծանել ին :
այ՛լ ի յանեղծն որ նորախառ ին :
Ո՛չ ծերն ինձ էր առնել մարմ ին :

եւ ոչ արհամարհեալ աղայն ինձ ին ։
Այլ հաւատամբ յերեւման ամ ին ։
ի չարի յառնել ն նախաստեղծ ին ։
Եւ ոչ ընդունեցին այլէ արու ին ։
ոչ ճանաչէին թէ է այս կ ին ։
Այլ հրեշտակաց նմանուեր ին ։
ըստ կանխասացին բանից բոյ ին ։
Յորժամ նշանն ընծ սէ խաչ ին ։
որպէս փայլմին երեւեաց ին ։
Յարուեալին ճառագայթ ին ։
ի չորս անկիւնս տարածման ին ։
եւ ընդ պահին լոյս նուաղ ին ։
եւ լուս լուսն խաւարեաց ին ։
եւ Աստեղք յերկնից թօթափեսցին
եւ զօրութիւնքն շարժեաց ին ։
Եւ հրեշտակն ազդըն կոծ ին ։
զի տեսանեն ն զոր խոցեն ին ։

Մահմէտականքըն կորընչ ին ։
որք անարգէն զնշան խաչ ին ։
Երկեր պագուքըն քեզ պարծ ին ։
և խաչանկցեալքըն քերկրեսց ին ։
Իսկ մեղաւորքըն Թախանձ ին ։
որք ծուլութբ զկեանս անցուցին
Լապտերք կուսից պայծառ վառին ՃԷ
որք զիւղն յաւուր պատրաստեցին ։
Իսկ յիմարացըն շիջան ին ։
որք անագան գնել գնաց ին ։
Յորժամ հայր և որդ հոգ ին ։
ընդ քեզ յերկիր խոնարհեսց ին ։
Որպէս տեսեալ դանի էլ ին ։
ըղ հինաւուրցն ևմիշտէ ին ։
Զի արարածք արժանասց ին ։
յայնժամ տեսլեանդ երրեկդ անձն
Ի վկայել քեզ միած ին ։

ըստ յորդառման ներեր ին :
Ընդ քեզ նշօրք վերինհաս ին :
մինչ զի թափօր ծայլ երկ ին :
Հրեշտակք առաջ ընթանայցեն :
հրեշտակապետք պարունակ ին :
Սէ զօրութեանց ընդ աս կարգ ին :
եւ պետութեանցն գումար ին :
Իշխանութեանցն զարհուր ին :
եւ տէրութեանցն սարսափ ին :
Սերովբէիցն թեւաւոր ին :
եւ խնամարն ըզգեստուն ին :
Եւ քերովբէք աթոռք կարգին :
զի զթագաւորն ընդունեց ին :
Իսկ թագաւորն խմեծ բեմբին :
նստի յաթոռ դատարան ին :
Զի հայր չդատէ զոք երկրած ին :
այլ քեզ միածին ետ միած ին :

Ձուլեալ հանդէպ զան մարմնովին
հօտեցնմամբ այդ երկրոյ ին ։
Յօդեալն յաջենայսդ կարգեցին ։
ուղըն նձախմանց բուսմանց դաս ին ։
Անդ թագաւորք ոչ երեւ ին ։
Եւ ոչ իշխանքըն պատուեաց ին ։
Ոչ մեծամիտք հպարտաց ին ։
Եւ ոչ հզօրքըն բարձրաց ին ։
Զի միայնակ միայնըն ին ։
տանց զաւրըն զոր այժմ ունին ։
Եւ տեսանեն զոր ոչ տես ին ։
Եւ ճանաչեն թէ ստուերք ին ։
Աղքատք հոգւով թագաւոր ին ։ պէ
Եւ բարեգործքըն մեծաց ին ։
Քաղցեալք կենաց հացիւն լցցին ։
Եւ մեծատունք յունայնաց ին ։
Լեզուք ճարտարք անդ համրացին

Ու հայհոյիչքըն կարկեաց էին :
Զի ոչ ունէին զպատասխան էին :
տալ քում արդր դատաստանին :
Անդ կարկամեցըն ձեռք կայէին :
որ խաղքանս ոչ արձակ էին :
Իբէն լսէմ ըզ սուկալ էին :
ի հուրն երթայք յաւիտեան էին :
Անդ զրկողաց կշխուքըդն էին :
որչափ զրկեալցըն պահանջ էին :
Եւ իգողըց գողանք խնդր էին :
դառնալ խաբեալս ուստի առ էին :
Եւ զի Թափօր Նմերկ լին էին :
հատուցանել ոչ ունէին էին :
Զգործըս բրեալ փոխն առնուն
Թէ ոչ ըզ շնորհս աւազան էին :
Անդ եսպանողքըն պատժեցէին
անպարտ արեանցըն զոր հեղ էին :

Եւ բորբոքեալքն ՚ի բոց ախտ ին ։
պտունիկքն անշէջ հրով տանջ ին ։
Անդ ամ գաղտնիք յայտն ին ։
զոր ՚ի ծածուկ սատ գործեց ին ։
Քո առաջին և հնչուր քոյ ին ։
և հրեշտակացն ամենայն ին ։
Մեայն որք ամա խոստովանին ։
լինին ծածկեալք և ո՛չ յիշ ին ։
Եւ որ զամօթ կրեն առ մ ին ։
ո՛չ պատկառեն յայնմ ատեն ին ։
Որք ՚ի մարմին սերմանեց ին ։
հնձեն զորոմն հրոյ լուցի ին ։
Եւ յոյզ յոգնս պտղաբեր ին ։
աւնոյն զորայն յատոք հասկ ին ։
Որք երգարան գնեաւ լիտ ին ։
և պագշոտեալ ծաղու լցց ին ։
Լան նողբեան ՚ի գեհեն ին ։

Եւ ատամամբքըն կափկափ ին:
Ը Որք յորովայնըն սրտաշեց ին:
Եւ զամառթիւըն պատառեց ին:
Յանմահական հացէդ սով ին:
զգեստուն զամօթն յաւիտեան ին:
Որոց պղծեալքն անկող ին:
Եւ պագշոտելոյն առ ցանկալ ին:
Ի կայծ ակամց վերամ նկոհ ին:
անբուն յորդմանցըն կերլ ին:
Որ նկշեռ տուր եառ ին:
վաճառականքըն խաբեց ին:
Եւ Զօրդարանն քն կշիռ ին:
բազմապատիկ պահանջեց ին:
Որք աշխարհին գործ արուեստին:
Եւ յերկաթոյ կամ արծաթ ին:
Եւ կամ այլ ինչ նիւթեղ ին:
զուեարսըն նոցին նենգեցին:

Հատուցանն՝ անդրէն նոց ին:
ի քո՛ արդար դատաստան ին:
Ոչ թէ՛ ըստ նենգութեն չար առ ին:
այլ՝ թէ՛ զբարին տառ գործեցին:
Որք դատաւորք են երկրի ին:
Եւ ո՛չ զայդ բնու ուղեղ դատ ին:
Ի անաչառ քո՛ յատեն ին:
յանդիմանեսցէք կշտամբ ին:
Որք մոլութեն աշխարհն ուն ին:
եզխան բարքի կամ նուաղ ին:
Եւ դառնա՛ դոյն սրտիւ քին ին:
առ՝ հնազանդեալ ըստ հրամանին:
Քո՛ քաղցրութեն ամենն ին:
ի դառնութեն փոխին նոց ին:
Ի յերեսաց քոց որոշ ին:
Եյանել բանտն արկան ից ին:
Որք ընդ փոքր ինչ պատճառ ին:

հաստին զնդամբ քո ստեղծուածքին:
Եւ կամ սպասնեն բոլորով ին:
զոր ո՛չ աւրէնք քո դատեց ին:
Պահանջեսցես զարիւնս նոցին:
Եւ ըզ հատեալ մասն անդամ ին:
Եւ իբրեւ ո՛չ տալ ունից ին:
մատնես ՚ի մահն յաւիտեն ին:
ՃԺ Որք նենգաւորք մի մեանց լինին:
դաւաճանեն զանմեղ յոգ ին:
Գաղտնիքնոյ յանդիման ին:
Եւ ըստ չարեացըն տուժեսց ին:
Որք ոխակալք են ՚ի սրտ ին:
Եւ ո՛չ թողուն անցաւոր ին:
Յայնժամ ՚ի քէն ո՛չ ընկալց ին:
ըզ թողութիւն իւրեանց պարտին:
Որոց յիժից թունաւք լեզու ին:
հայհոյութեամբ առ՞ քեզ խաւս ին:

Եւ

Եւ որք յերդմունս անդդն էին ։
Եւ խնկոցըս զազրալ էին ։
Լեզուքնոյ հրով տոչոր էին ։
Եւ ի դեհենմանըն պապակ էին ։
Քանզի համբոր տալ խնդրեսց էին ։
Դատարկ բանից ըստ հրամանէին ։
Որք բամբասանս ընդ նախանձու
յաւդենս սուտ թէ ըստ ընկերէին ։
Ըղ չափ մեղացն որով սաեց էին ։
յանձինս խուրեանց ընդ ունիցէին ։
Որք որպէս են այժմ երան էին ։
Եւ չարք եղեալ բարի կոչ էին ։
Տխեղերաց ծանեակ լին էին ։
մինչ մերկանան մարդըն ներքէին ։
Դարձեալ որքէինձ համեմատէին ։
Եւ կոյր աչօք լոյս անուան էին ։
Մինչ խօ արէին գրծքըն յայտնէին ։

իկաշողացըն նախատ ին:
Որք յերկնիւղէն ինչ մարդկայ ին:
կամ ընդ փառաց անցաւոր ին:
Զա՞ռ բեղ հաւատ որ մերրոյ ին:
փոխանակէն ընդ խաւար ին:
Չոր առաջին և հրեշտակ այ:
յուր ատա լինէն վայրընոց ին:
Յանհաւատից դասըն կարգ ին:
որոց անշէջ հուրըն է բաժ ին:
Որք ի խորհրդոց բն երկնայ ին:
մեռեալ մեղօք հոգով մերձ ին:
Ընդ ածասպասուըն կարգեց ին:
կայծափայլ և աննմայ ին:
Ջն Եւ ամենայն որք յայնմաւուր:
անապաշխար մեղօք լին ին:
Իւրարանչիւրոք զարժան ին:
առցէն իբէն չափով յանց ին:

Նայ եւ բարւոյ կողման մաս ին·
պարգեւք բարեաց իւէն տաց ին·
Ըստ հօ տառոյն եւ ըստ գործոյն։
եւ ըստ շնորհացն աւազան ին·
Նախ առաքեալքըն բո դաս ին·
յերկոտասան աթոռ նստ ին·
Զերկոտասան ազգըն դատին·
մեղուցելոյ Իսրայէլ ին·
Անդ մարգարէքըն յարդար ին·
Երամ երամ դասաւոր ին·
Որք զայնմ աւուր մեզ պատմեցին·
յառաջագոյն զոր ինչ լին ին·
Անդ նախաստեղծքըն հիացին·
եւ նահապետքըն ըսքանչաց ին·
Յայն բան տեսանէ ազգ մարդկային·
որք ի յինքեանց յառաջ եկ ին·
Անդ եւ հոգեւորքըն բազ պարծին·

Նուէրաբերողքն ընդունելից են :
Իսկ հեղգացեալքն տուժեսցին :
որք նդայլոցն ոչ պահեն են :
Անդ մարտիրոսքն պսակ են :
որք նմարտեալն ըստ յօրին են :
Կուսքն մաքուր Թագիւ պճնին :
որք փեսային ըսպասեց են :
Զբեղականն նման ծառ են :
միայնն հանգոյն արեւանեկ են :
Պէսպէս փառօք զանազան են :
ըստ աստեղացն որ յերկն են :
Իւրաքանչիւր արդար մաս են :
առցեն իւրէն զոր գործեց են :
Ամուսնացեալքն ըստ օրէն են :
Եւ ճգնաւորքն որք առանձ են :
Եւ ամենայն որք ըստ կարգ են :
զիւրոյ անձին գործեալ բար են :

Քեզ ընծայեմ երգս ծաղ կին:
Ի հոտ անուշ և երկնայ ին:
Ամէն զաղօթըս մէ սրտ ին:
Եւ զարտասուս որ միշտ հեղ ին: ԾԷ
Ուշ յը՞ ոմս ըզջէքն տծայ ին:
Եւ որ եղբայրանէ ըստ անձ ին:
Ամբողջ հսկումըն գիշեր ին:
Եւ ըզ կանխումն առաւօտուտ ին·
Ամն ըզ պահոց ըզ պնդու թին:
ըզ կերակրեմն և ըզ լեզու ին:
Ամէն զառատ տուրս աղքատին:
Զոր ընդունեսն ձեռամբ նոր ին:
Ամն ըզ բաժակըն ցուրտ ջր ին:
Զոր տայցեր թէ չկորընչ ին:
Ամն ըզ խնդմն ընդ խնդալին:
Եւ զարտասուէն ընդ արտասուին:
Ուշ յը՞ ոմս ըզ տեսըն հիւանդ ին:

ւզհեշտ ուժս որ ներանդ ին -
Մինն ըզ ծածկոյթ լինելն մերկին
ւզհովանին յարկ տնանկ ին -
ւՇյղ ումս ըզ հայր լինելն որբին -
ւխնամ ածել կթով գլայր ին -
Ոմանք զլացթեն լըն խորհրդ ին -
այնմոր շարժէն ըզբոց ախտ ին -
Այլ ըզ փակելն ըզ գործարանին -
ըզ պատուհանն ընդ դէմ չարին -
Ոմն ըզ պարկեշտ ամուսնութեի -
ոմըն զամէնն ըզ կոյս հոգ ին -
Ոմըն զարինըն պահծառ ին -
ւզ չարչարանս որ նմարմ ին -
Մինն ըզ ներքոյ լինել սրտ ին -
ի բարկութեն ժամանակ ին -
Եւ զթշնամոյ առնել բար ին -
վասըն քոյոյ սէր հրաման ին -

Բայց ես թախծօրս յամ ին.
մեծամեծ ացդ նենուազ ին.
Զինչ տացս յայնժամ քեզ ըստ բաղձին
բարեաց աղբերաց ամենի ին.
Զ խրայացմանէ զոր առաց ին.
զոր ընտրելոց քեզ ընծայ ին.
Չունիմ մի մասն ի բոլոր ին.
այլ եմ յանձնանկ հակառակ ին: ՎԵ
Վասնայսորիկ ինձ տաց ին:
վարձս ըստ գործոց զանձաղանին:
Եւ ես զրկեալ ամենի ին:
յաստուածային քո պարգեւ ին:
Եւ բոց նազերս բանիւ խօս իմ:
կամեցողին բարեաց վասն իմ:
Զիս փոփոխեա այժմ ի բարին:
զի մի անկիցի մասնիմ չար ին:
Աղաչանօք ընտրեալ հօտ ին:

որք յաջակողմն քո դաս ին :
Ի յարեւելս սրբոյ նաւակ ին :
մինչ ի արդար մարդն վերջ ին :
Նահապետաց մարգարէ ից :
նախ քան զյորէնն եւյոր ին :
Շուաբելոց նորա կտակ ին :
եւ որք նովաւ հաւատաց ին :
Ի յարձակման մահուցհող ին :
եւ ի կապանաց քո վերուստ ին :
Ողորմեսցին ինձ երկոս ին :
զի բարեխօսութեամբ երեւեսց ին :
Եւ լսեսցի տէր ընդ նոս ին :
զերանաւէտ բարբառ քոյ ին :
Եկայք օրհնեալք հօր իմ վեր ին :
Ժառանգեցէք զանձառ բար ին :
Եւ ոչ միայն խնամեա անձ ին :
այլ եւ խմբոցն այս եղից ին :

Նախնի ծնօղաց հարցն առաջ ին·
այժմու եղբարցս եւ ոյք լին ին ։
Եւ ոյք բարեխ մասն ինձ ցուց ին ։
Եւ անարգիս պատիւ եդ ին ։
Հատոյ նոցա զպարտըս վարձ ին ։
Իբր արժանոյ Թէ՞ արար ին ։
Նայ ոչ միայն որք սիրեց ին ։
այլ՛ ողորմեա՛ եւ ատող ին ։
Եւ Թշնամեացն իմոյ անձ ին ։
Թողցես զանցանս առիս պարտ ին ։
Հանուրց ծնօղացն տուողան ին ։
որք այժմ կեցեն հաւատաց ին ։
Ո՛չ ծանաւթից եւ ծանաւթ ին ։
ողորմեսցես յայսմ ատեն ին ։
Եւ ինձ շնորհեա՛ տուր ընդ նոս ին ։ ՔՏ
յօթեւանացն հաւր քո՛ վեր ին ։
Թէ՞ սլէս եւ ո՛չ առ՛ յառաջ ինսն ։

այլ՞ հիւսկ յետոյ վերջնոյն յետին-
Եւ որ ի բանսաձայ ին ։
զոր շնորհեցեր խնամս անձ ին ։
Ի յընթեռնուլն աշխատեաց ին ։
Եւ յաղօթելն տաժան ին ։
Շնորհեաց նոցայ զաղօթել ին ։
հաստոյ ըղ վարձս աշխատող ին ։
Լոյս տուր աչացն որ նայեց ին ։
մաքրեայ զլեզուան որ վերծանին
Նայ եւ ձեռամբն գրող ին ։
Եւ ուշադրաբես փոխարկող ին ։
Հայր՞ եւ դայեկ ընտանող ին ։
մասունք բարեաց ի բերն տաց ին ։
Եւ անձնախնամ փափաքող ին ։
Եւ ջերմեռանդն ընթերցող ին ։
Եւս ի բերան բան առնող ին ։
լցցես սովոր զլեզձս սրտ ին ։

ւՃյլ՞ Թէ՞ ևմխտ ոչշարժեցին ։
պարտաւ դէտ բանիս լին ին ։
Որք ո՛չ յինէն առաջ են ին ։
այլ՞ ան նախանձ քո՛ պարգ և ին ։
Մի՛ համարէր զմեղըս նոց ին ։
այլ՞ մբարէս զախտըն սրտ ին ։
Քաջ խմանալ զխմաստ բան ին ։
որ ամբարեալ կան ՚ի սա ին ։
Եւ որք ինև ևկամ յետ իմ ։
այսու բանին քեզ պաղատ ին ։
Համարեսցեն միշտ ընդ նոսին ։
զխս ըզ ներսէս մաղթել սով ին ։
Եւ առ՞ հոգին իմ յաւանդ ին ։
և ՚ի մարմին իմ տապան ին ։
Բարեաց աղօթից ՚ի քէնլից ին ։
և ցնծացեալք կոյսուեոց ին ։
Եւ մանաւանդ զիս յիշող ին ։

ւթողութեն ինձ խնդրող ին ։
Բարեբարոյն ընթերցող ին ։
զմիտըս բանիցըն քննող ին ։
ՉԿ Ողորմութեանց պարգեւք տացին ։
յառատաբուխ բարեաց քոյ ին ։
Եւ հնազանդ զամենես ին ։
տր իմ յիշեսց յօրըն վերջ ին ։
Եւ քեզ ընդ հօր բուն անծըն ին ։
անեղ անեղբ իսկական ին ․
Եւ ընդ հոգւոյդ քումակից ին ։
անճառ բխման ըն հայրեն ին ։
Սիոյ բնութենդ ածայ ին ։
մի տրութենդ եմիշտ է ին ։
Գերակատար երիցդ անձ ին ։
կատարողն արարած ին ։
Փառք եպատիւ եգոհու թի ։
եբարձրան գոյն իշխանու թի ։

Յանցեալն այժմոյս եւ ապագային ։
Եւան ըստ կամս յաւիտեանն էին ։

Յիշատակարան բանի երգողին մաղթանաց
Տ֊Ն ներսէսի կլայեցւոյ.

Ի վեց Ճ. հայոց Թուականն ։
Եւ ութսնին սկսեալ նորամ ։
Բանըս գրեցօ աղօթից ։
Երկ հաղբեան տէր յանկակին ։
Սկիզբն ի հօրէն մեր նախնին ։
Մինչ ի վերջին դարուս վաղջին ։
Զ բան նուրբ գործն համին դամին ։
Աւ ի սփոփեալ դիմաւակ ան ։
ԵւԶ րթուն հոգոց երախտամականն ։
՚ի բանս նշյորս ղանաղ ին ։
Ընդ յոյն դէմ անդիմ ին ։
Խօսակցելով անձն անարժ ան ։
Քան զի սերոյն արարչակ ան ։

որսերմանեմք ի մեզ բնական ան:
Սայշարժութեւցինք ներբնական ան:
հասող յաձնումն արդիւնական ան:
Զհոգին մերթին նսեմական ան:
զանկեալ ի հող այս նիւթական ան:
Սայ փոփոխէ լոյս պարզական ան:
խառնէ ի գոյնոյ անմարմնական ան:
Զմիտս ան մերուր աշխարհական ան:
որ ըստ ծուլոյ աչեաց ծըփ ան:
Սայ վերբերէ հըրոյ նման ն:
որպէս բնութենէ վերնական ան:
ՉՀ Զանձն ըղ գածեալ եղհոգեկան
ի պատճառ է ինչ տրտմական ան:
Սաներգործէ ուրախական ան:
ի թաղծութեն ցըն հիւթական ան:
Եւ որք արբեալք են թմրական ան:
ըմպողք գինոյն յիմարու թէ:

Սովծ՞ զարթնուն և՞ դաստանան
Թէ՞ ընթեռնուն մտաւակ ան:
Որք այ սիրուն բաղձ ան:
գերագունէն լուսոյն ցանկ ան:
Սորին Թեւօք վերա սլան ան:
Մերձին խոհմյն անտեսակ ան:
Եւ զփոքրագոյն անձըն մարդկան:
որք պատակէր ծառայակ ան:
ԵԶ նստանելոյն եւտերակ ան:
բնու Թեան ասնէ՞ սա օԹար ան:
Ըզ ծայրագոյնըն բարձրու Թէ:
որ էյերկնից երկին բնակ ան:
Այս վայր բերէ՞ խոնարհական:
որք յուր անուն ժողովեց ան:
Եւ զարարիչըն հանդրանկ ան:
որով բոլոր էակս ամենգծ ան:
Սովծ՞ կոչէ՞լ ուղիք մարդկ ան:

հայր ըստ շնորհին արժանացան :
Վանայսորէն տաժանեց այ :
գրել չափով զբանս իմ այ :
Ներսէս եղբայր գրիգորիս ի :
հայրապետին ազգէն հայկ այ :
և յամոր յորդւոց գոլ գերալ այ :
նախ նստելոց յաթոռ նոր այ :
Արեան առու լոյս ծագող ին :
և հետևող հետոց նոր ին :
Բայց ես հոգով գոլեացալ այ :
մարմնով չօգտեմ թէ մերձակայ :
Զի ոչ յիմնցըս խրատեց այ :
և ոչ այլոց զոր ընթերձ այ :
և ըթուն թվէին և թմրե ցմ :
և իմաստուն յիմարեց այ :
Լոյս կարծէին խաւարեց այ :
իմէջ աւրեալ նսեմաց այ :

Զիլուս տառ անուանեց այ։ ՉՀ
բայց մառախուղ մթին յիս կա՛։
Բժիշկ այլոց հրաւիրեց այ։
բայց ես ախտիւք մեղօքըս այ։
Փոխան մեծին ես կոչեց ա՛։
անզուգականն աթոռնոր այ։
Եւ խնամանք յոյժ հեռաց այ։
որ քան երկինն աւ՞ սիրական այ։
Քանզի ծրագի նմանեց այ։
որտեսողին ըզ լոյսըն տ այ։
ւՋյլ՞ խնքըն մի՞վ տգեղան այ։
Նիւթ լուսոյն չայծառան այ։
Եւ կամ աչաց որ խմեղ կ այ։
տեսող այլոց գոլ խեղացն այ։
Բայց խնքն խնքեան անտեսան այ։
Նըզ ոչ ալմնոն անդիտան այ։
Եւ կամ բարին այն յիսանե այ։

որ սուսերաց ըղ սուրբն տ այ:
Եւ ինքըն գուլ ոչ սրան այ:
Թէ՞ և բազմում անգամ ջան այ:
Սոյնպէս և ենս այս յարակ այ:
զայս մաղթանաց բանս խօսեցայ:
Թէպէտ և յեն ոչ աղդէ սայ:
սակայն արթնոց մաքրեչեա այ:
Եւ մի՛ ինձյս որբ ախտան այ:
Թէ՞ չափաւոր բանիւ է՛ ս այ:
Եւ արտաքին կարծիս ամ այ:
որպէս և զմրդն աիրոտ խաէ այ:
Զի Թէ՞ սոսան որ ձևան այ:
սովաւ յայն քան գեղեցկան այ:
Քանի արդեօք վայել չան այ:
Ճշմարտութեան բանս որ խամ այ:
Երգոյն հանդըյն սաղոմոն ի:
սայ որ երգոց երգանուան ի:

Որ զփեսային երկնաւոր ի ։
ըղձերն առթէ հարսին կուս ի ։
Եւ կամ դաւթեանըն սաղմոս ի ։
այսա՛ հալած մարգարէ ի ։
Որ յաւծմանէ սամուէլ ի ։
հովուէն երգէր նուագող ի ։
Եւ այլ՟ բազմաց որք են յայտն ի ։ ջղ
որք վարեցան չափով բառ ի ։
Ո՛չ ի յերկրենաց այլ՟ ի հոգւոյ ն ։
այնոր չարժէ յուրս կամ ի ։
Զի մի՛ աղքատ մեծըն կարծ ի ։
և կամ առատն քուիշտ դատ ի ։
Ըստ այսմ և շնորհն ո՛չ միակ ի ։
այլ՟ ի բազումըս բաժան ի ։
Ոմանց տայ շնորհ մեկին բան ի ։
զի հանրական լուր աւետեաց ի ։
այլոց իմաստ ծածկեալ ճառ ի ։

զի զարթուսցէ զնիրհեալ հոգ ի։
Սմանց տայ բան որ ոչ չափ ի։
բայց զօրաւոր և ըստ կարգ ի։
Այլոց շնորհէ բանըս տաղ ի։
զի և յայնու միտըն բան ի։
Քանզի բնութիւն մերէ յայտն ի։
արարած յոգն և ձանձր ալ ի։
Վասն այսորիկ նայ տայ լեզու ի։
ըղձողնասէր ազգըս բան ի։
Ըստ այսմ և ես նկարեց ի։
զներբողական բանս երգարտ ի։
Ի զուարճութիւն բանասէր ի։
և բարեմիտ ընթերցող ի։
Յորում յիշման զիս արժան ի։
համարեսջիք սիրով սրտ ի։
Զի թողութիւն խնձպարգև ի։
առատաձիր տնէն ձր ի։

Նմանածնաւղին մերոյ բար ի:
որք խմողին են այժմ յերկն ի:
Մախթեմ յիշմամբ աղաւթել ի:
արտասուաւելոյն ժամանակ ի:
Զիս՞ ևեղբարցն իմ ըստ կարգ ի:
նախ վեհագունն տն ըս մեծ ի:
Այպս վասըն վեհիշխան ի:
ևղաւր վարինն բարձրայ դուն ի:
Եւ ծնեալ նոյնունցըն զաւակ ի:
ևբաւանդամնկ աղդատոհմ ի:
Ցինէն նորոգ բանսայս լից ի:
պատճառ ընաւէից յիշատակ ի:
Եւ մարեմայ ճգնաւոր ի: ու
քեռ ըստ մարմնոյ մեր ցանկալ ի:
Եւ վահրամն իւր զաւակ ի:
համգուցելոյն առ քս ի:
Մնտ յիշատակ սայ եղից ի:

այժմ

այժմ և յաւիտենից աղաղակ Ի:
Թողուլ զանցանս որ նմարտին Ի:
կարգել ի դասն հրեշտակ Ի:
ո̃գ Նայ և հանգուցելոց ամենայն Ի:
տէ̃ր մերձակայից և որք հեռ Ի:
է Որ հաւատամք ի յս Ի:
որ համբերէն ողորմեաց Ի:
Եւ նմա փառք յեկեղեց Ի:
ընդ հաւր հոգւովն ճշմարիտ Ի:
Յաւէտ յայժմնս և միշտ է Ի:
և յաւիտեանս յաւիտենս Ի:

Սբ երջանիկդ տեառն ներս էս։
զքեզ տր ընտրեաց ի յաշխարհէս։
Տընօրինեն հայոց հանդ էս։
զեկեղեցին շնորհօք պէս պէս։
Երկնաւորաց նման պէս։
յինըն դասուց խորհրդոմ պէս։
Փառս առաքեն երկնայ հանդէս։
տն ամ ի յերկիր հաւատ էս։
եւ օրհնել զփրկիչն անհատապէս
ընդ հօր եւ հոգւոյն յոյժ միապէս։
Նմին վեհին մաղթեայ պէս պէս։
զքեզ աղաչեմ տեառն ներս էս։
Նուաստ յոգնի ես ստեփաննոս։
մաղթեմ վասն իմ միշտ առ քս։
Որով սրբեն բորբոք մարմնոյ ս։
քնքի անզգամք խաւար հոգւոյ ս։
Սովլաւ զարթնուլ ի խոր քնոյ ս։

վերայ բերին ընդ-դէմ նոյ ս:
Ի յաղջամուղջ տղմէ գբոյ ս:
ինձ ձեռընտու լինել նոյ յս:
Երգել ընդ-քեզ զերգըս հաճոյս:
Երրորդութեան սանեղծ-օղ ըղ գոյս:
Բ աբունամ բանի ծոյլ նիհգոյ ս:
ըր նմանակին ընկերմեղոյ ս:
Գ ոհաբանող լինել գերոյ ս:
մն աբարչին որ է մեր յոյ ս:
Ս տեղծեալքս մեզ հողանեւթոյս:
փառս առաքեմք առ տր յն:

Ն որին Սերովբէի ։ աստուածեալ առ՞

ոչ երրորդն ։ Տր

ՈՍՏՈՎԱՆ

եմ ած ըզհայր-

անծին անեղ և անըսկզբն ն-

Խ ոստովանեմ ած զորդին ։

անժամանականն հօր միած ին-

Խ ոստովանեմ ած զհոգի ին-

ի բնութենէ հօր անքնն ին-

Ե րրեակ անձամբ երրորդութի-

մի ասն ակա՜ն ա՜ծ ութե՞ւ ն ։
Մի էութի՛ եւ մի բնութե՞ւ ն ։
մի տիրակա՜ն իշխանութե՞ւ ն ։
Հայր է՛ ծնօ՜ղ որդւ ծնու֊ նդ ։
հոգին՛ ինո՜յն իբնութեն է ։
Ո՛չ մարմնակա՜ն ծնընդեան նման֊
զի է՛ աննի՜ւթ եւ պարզակ ան ։
Եւ ո՛չ աղբե՜ր հոսման հանգոյն ։
գոլ անմարմնի՜ն բղխումն հոգոյն ։
Ո՛չ բաժանեա՜լ յէութ է ։
բանի՛ն հոգի՜ն առ ինոր է ։
Ո՛չ մինն ստեղծի՜չ մինն արարած֊
եւ մի՛ւսն օտա՜ր պաշտօնատ ար ։
Որպէս կարծի՜քն արիոս ի ։
հեթանոսա՜ց համա՛ խոհ ի ։
Որ եղ եւ էջ՜ս սատանեան ի ։
բնութէ՜ եմոյծ հա՛ւասար ի ։

Եւ ոչ անձամբ խառնակել ով։
Երիցն ՚ի մի ժողովել ով։
Որում Թվեցաւ այս սաբել ի։
Հրէականին հետևող ի։
Այլ ՚ի յերիցս լոյս զատուցեալ։
Երիցն ՚ի մի լոյս միացեալ լ։
Որպէս ՚ի մի ջահ ժողովեալ լ։
Երից լուսոցըն մի եղեալ լ։
Ըստ արեգականըն հաւաքման։
զհուր և ըզ լոյս և ջօթարա ն։
Կամթէ զաղբեւր զգետ և ըզ ծով ուէ
այս օրինակ առ բերել ով։
Երիցըն ջուր բնութէ գոլ ով։
անուամբ անձամբ բաժանել ով։
Եւ այսէ մի ած ու Թի։
Երից անձանց անուանդրու Թի։
Կամ լոյս ՚ի ջուրըս ծագել ով։

և ճառագայթ ներգործել ով :
Որպէս և հայր յորմէ որդ ի :
հոգին ծաւալ ճառագայթ ի :
Հայրէ պատճառ անպատճառաց :
որդւոյ ծնօղն ամէ հոգւոյն բխմանէ
Զի ոչ է ինչ պատճ առ :
ինք պատճառաւն գոյից պատճառ
Ո՛չ է՛ յառաջ հայր քան զորդ ի :
և կամ որդին քան զհոգ ի :
Այլ ո՛չ հայր միշտ յաւիտեան :
և համագոյքն էին յէութե ան :
Զի եթէ լոյս որդին փառ աց :
և կենարար հոգին կեն աց :
Զի արդ երբեմն առանց լուսոյ :
և անկենդանն ո՛չ գոլ հոգւ ոյ :
Ո՛չ ըստ բնութեանն մեծ է հայր :
քան որոց ծնիչ բխէ և պատճ առ :

Եւ ո՛չ նուաճաւք որք ՚ի նման ե ։
զի այս եւս ղձա՛յր տկարան ե ։
Ըստ սպատճառին մեծ ախհայր ։
Եւ ո՛չ բնութեն բան զի է՛ հայ ր ։
Որպէս եւ մերըս հաւաս ար ։
Եւ ո՛չ նուաճաղ որդին բան ղհայ ր ։
Բայց զի որդի՛ն անի որդ ին ։
ո՛չ մարմնականն եւ ախտայ ին ։
Ի բրու կարծեմ կոյր բըն մտօք ։
հաւանականն բըն մահմետ ին ։
Որք բան ասեմ ըստ յոհաննն ու ։
Եւ յանուանէ՛ փաղչէին յորդ ոյ ։
Ո՛չ գիտելով յիմարքն հոգ ով ։
Թէ՛ չէ օտար բանն յորդ ոյ ։
Զի որպէս ծնանի-նդէ բան սրտի ։
նոյն պէս եւ հօր ծնունդ որդ ի ։
Լոյս ՚ի լուսոյ յառաջ բերու մ ։

Եւ ոչ նման ծնընդեան մերու մ:
Բան ասացաւ անուննոր ին:
Զի ան մարմնէ ծնունդ բան լին:
Եւ զի նմին հօրէ բնութիւ ն:
Անուանեցաւ որդիու թի:
Անհաս մարդկան և հրեշտակաց:
բանին անձին անտես մի աց:
Միայն հաւատ ուղղափառաց:
Երրորդութեան է՛ մերձակ աց:
Զի է՛ անկէտ և անսահմ ան:
աներբ անուր և անվաղջ ան:
Որէրըն մինչ և է՛ այժմու ս:
և էասցի անբաւ դարու ս:
Ո՛չ ըսկըսեալ ո՛չ դադարե ալ:
և սկըսելոց պատճառ եղե ալ:
Ի մանալեաց և ըզ գալե աց:
և զորս նորոց պարունակե աց:

Աչ այլ այլումն իբրու թէ։
Ու ո՛չ փախեամ խոեղուջ է։
Զի այլայլէին որք եղան ին։
Ուփոփոխեին ոյք փոխադր ին։
Լջյլ՞ է՛ նովաւ լցեալ երկ ին։
Երկիր ու խորք անդընդ այ ին։
Նա ունէրքն ամենայն ին։
Ուարտաքին արարած ին։
Խնամօղ տած ծ՜ղ եղական աց։
Ու՛ իյէից անպարմագայ ց։
Հուպ ամենից ումերձաւ որ։
Ույսումբքն ո՛չ հեռաւ որ։
Տեսող մարդկան ծածուկ սրտից·
զխորհուրդս ըղ բան զգործըս կրից։
Եւ ինքն աչաց հողեղին ի·
անտեսութեն ամպով ծածկ ի։
Միայն մտօք նկարագր ի։

աղօտնուաղ ըստ փայլածու ն:
Ի բերն ըղ հնուր սրբեցել ոյ·
Քնոջ եւմաքուր ըստ հայել ոյ:
Որ զըսկզբնատպն լուսոյնման-
զինըն դեցէ դեմ յանդիմ ան:
Այ ըղ նորին դեղոյնում ան:
յինըրըն ցուցցէ տեսլ տեսրակ ան:
Այ յո՞ ներնութին անտանել ն:
Եւ ո՛չ աղօտ մտաց ձգա ն:
Որ չմարդկայնն մաքրմուն նց:
Ո՛չ երկնայնոց սեւէն վեհ նց:
Զի եթէ՞ է դող հաւատամ ք:
բայց թէ՞ զինչէ անհնարմամ ք:
Իյաւաջին յիմաստ փութամ ք:
Եւ յերկրորդէն յոյժ վերջանամ ք:
Որք առաւելըն նկըրտ կն:
Եւ առ՞ սակաւըն տեսրան ան:
Ես որք չափնի վերա բեր կն:

գեր բան ըղ չափելն վերան ան ։
Յարարածոցս ծանուց ման ։
ստեղծող սոցա թէ՞ է՛ անբ ման ։
Եւ խոնարհեմցըն զանազ ան ։
Թէ՞ չէ ընութեն այն որ ցուց ման ։
Զամսս առն նըն կամաւ ձգ. է ։
զորս իբարին գըղ ճանաչ է ։
Որպէս ճարտար արհեստա որ ։
ընտրէ ըղին թ պատշաճա որ ։
Զի թէ՞ անհնա ամենայն ի ։
նայ ամէնից յուսանալ ի ։
եւ նդյանէ ոչ ձեռն արկել ի ։
Եւ ո՛չ մասամբ հաղորդել ի ։
Աստուածայորինի խոնարհն նայ ։
յանհաս փառացըն գերակ այ ։
Զի մեքեցին բ խորը ինչ առ՞ նայ ։
ի յաշխարհեն ըստ որակ այ ։

Եւ այն սիրով բաղձմամբ սրտի :
որով հոգին սրբեալ մաքր ի :
՚ի ծայ տէս այնուլին ի :
որպէս խոստումն տրուն ի :
Արդ այսպիսինս ածաց ան :
ընդ անեղին եւ միակ ան .
Ընդ անեբար խօսակցեց ան :
եղեալք բաղումբք միաց ան :
Սակայն յորժամ խորոց վերին :
միտք այսպիսեացս զան իբնն ին :
Ո՛չ տեղ ունէին ուր դադար ին :
Եւ ո՛չ կայեան ուր հանդըստ ին :
Զոր անընկլնելըն անդ անուանեն
եւ անցանել զնա ո՛չ կար են :
՚ի յո՞ խառորն նս այսր իջան են :
անմահական անուանըդն են .
Եւ ժողովեալ միագում ար :

զո՛չ ըսկըսեմըն եւ զանուտաւ   ար :
Յաւիտենից եւ միշտ ար   ար :
բանիւ զանուն էին ար   ար :
Արդ մի՛ անձանցըն միշտ է   ից :
մինն յերեից այս անբաւ   ից :
Յանճառ ծնունդ գերագուն ից :
ծածկեալըն ի ծոց հօր իսկան   ից :
Հօր իւր սահման անշարժական :
կնիք շարժման եւ կերպար   ան :
Աներեւոյթ անտեսակ   ան :
լոյս ի լուսոյ անմարմնակ   ան :
Պատկեր հօր ոչ փոփոխակ   ան :
այլ՛ անփոփոխ համանմ   ան :
Սկիզբըն սկըզբան արարչակ   ան :
աղբեր կենաց անմահութե   ան :
Ի կերպարանն իւր ըստեղծեալ :
զայս կամաւ հօր անդ խոնարհեալ

Զոր նկատէին յայնժամ տուեալ ։
նկատաթարէն այժմիկ առն ալ ։
Եզ ուեստեծըն հրեշտակ ին ։
ընակիլ յարդանոյ սրբոյ կուս ին ։
Նաև նհողոյն մաքրեալ յոգին ։
հօր զօրութե օթարան ին ։
Բանն անմարմին ըստ յէութե ։
եղև մարմին ճշմարտու թե ։
Զծնըն պահեմք աներա պէս ։
եղծմ ուտեմք ըստուդամ էս ։
Զոր այս խոստնուա ըռբանչէլն
ած ընդ մարդ ընութե խառ նի ։
Ոչ էութենըն փոփոխ ի ։
և ոչ ձևոյ կերպարան ի ։
Ոտ սանց ժամուն և տիք էս ։
Թէ ոչ մարմին առ խոկայէ ս ։
Այլ առ աչօքանց ընդ կուսին ։

խողովակին անմատակե ս ։
Կամ կաղապարն հրաշալելն աց ։
որ ըղ բնութեն ոչ տա յինքեանց ։
Մ խայն ըղձին ըս բանդակնե ալ ։
Նզզըդանամնիս ենթակայեն ալ ։
Եւ ոչ յերկնեցըն միու թի ։
բաժանելով երկու բնու թի ։
Եւ կամ յերկնուս որդւս ըղ մին ։
ըստ նեստորին չարաբատա ին ։
Եւ ոչ մարմին անմատա բար ։
որպէս աստղն ապօղին ար ։
Թէ անհողին խըր խրագ ին ։
ընակեաց ա՟ծ բանն խմարմ ին ։
Արդ այսպիսեաց փաղչիմք ի բն ։
խըր ինչորբենք թենամուոր աց ։
Հետեւեմք լուսոյ շաւղ աց ։
ըստ ուղղափառ վարդապետ աց ։

Եւ դաւանեմք զմիու Թի-
ո՛չ այլայլեալ կայնու զէնու Թի-
եւ զի՛ նոյն որդին որ ի՛հօր է-
եղեւ որդի ա՛ռ ի՛մօր է-
Եւ մի ասեմք բնութի այս ու-
ըստ խառնման անճառել ոյ-
Որպէս հոգի եւ մեր մարմ ին-
ի մի բնութիւնս ժողով ին-
Զի Թէ՞ սուրբ են արար ած-
եւ միանման անայլայլ ած-
Ի յանմարմնոց եւ ի մարմն ոյ-
անդիտաբար գոլ միաց ած-
Զի չեն զարմանք հիացմ ան-
Թէ՞ արարիչ բնութի եւ բա ն-
եւ յն որ յաւէտ անմարմնական-
եւ եղելոցս արարչակ ան-
Խառնի ընդ մեզ անշփոթաբար-

Եւ միանձնայ անճառաբ ար :
Է՛ օրինակ եղաղաբ ար :
մերում բնութենս եւ ո՛չ ստ ար :
Զի որք երկուս բնութիս ասեն :
եւ յերկեանկըս բաժան են :
Հարկէ երեսն գոլ բաժան ել :
եւ կամ խմն միաւոր ել :
Այսէ՛ հոգի եւ ի մարմ ին :
եւ ի բնութիւն ածայ ին :
Եւ կամ զխառնումըն մեթ-կայնոյն :
ասել հզօր բան զայ ն :
Երկու ասել դարձեալ բնու թի :
վասն ի երկուց գոլ միու թի :
Զի այս օտար ճշմարտու թի :
Թէ՞ չբաժանեմ յերկուս ըզ մին :
Բայց մեք այսպէս խոստովանիմք
ած-այնոցըն հետեւ իմք :

Ութէ հոգի մարմին և միտ   ը=
որով եղեւ ազգ մարդկայ   ին ը=
Եւ ի մէնջ ջնջած ըն ը   ան=
և միաւորեաց բնութիւն յինքե   ան=
և անմեղապարտ զմեղանչակ   անն=
զապականեալսն անապակ   ան=
Էր բովանդակ յորովայն   ին=
և էր լցեալ նովաւ երկ   ին=
Ծածկեալ յարգանդ սրբոյ կուսի
և ի ծոցոյն հօր անբաժ   ին=
Զոր ինն ամսեան ժամանակ   աւ=
տկար բնութիւն յինքեան տար   աւ=
Եւ որպէս մարդ զած ծըն   աւ=
և կուսութիւն ոչ խախտեց   աւ=
Աճեղծ օր մեծանայր մանուկ ցուց   աւ
և հին աւուրցըն տղայաց   աւ=
Ի անբաւանելոյ մուտր եղ   աւ=

Նհր

ի հրեշտակաց փառաւորեց   աւ:
Աստեղբըն լուսոյն ծագեց   աւ:
և ի մոգուցըն պատուեց   աւ:
Խ որհըրդապէս ընծայեց   աւ:
ոսկեաւ կնդրուկ և զըմըռսն աւ:
Բաց օթէից հովուաց յայտնեալ:
մծ փրկիչ և տր օծե   ալ:
աՂ յոր հովւերըն զխոսայ   էլ:
որպէս խաչին առաջնորդ   էր:
Կերակրեցաւ կաթն ի խօր   է:
ի կուսական մէ ըստեն   է:
Որ զարարածս իւր կերակր   է:
բանայ ըղձէ ուն և լցուաց   է:
Ըստ նախահարցըն Թլփատ   ի:
յն փրկիչ վերայ կոչ   ի:
Զ աստանօրեայ նկարեր   ի:
ըստ օրինացն խտաճար   ի:

Ի գիրկս առեալ սիմէոն ի:
առ̃ արձակօղ տէր պաղատ ի:
Ի յաննայէ գոհաբան ի:
Եկեալ փրկօղ իսրայէլ ի:
Նստի թեթեւ ամպոյ նմ ան:
գնայ յեգիպտոս փախըստակ ան:
Որպէս ըզ մարդ երկիւղակ ան:
բայց մանրէ զկուռս եգիպտական:
Յեգիպտոսէ կոչմամբ դառնոյ:
ի նազարէթ պանդըխտան այ:
Սնանի ի տանըն յովսէփ այ:
զոր անուանեաց հայր եւ վկ այ:
Զ երկոտասանամն լրումն ազգաց:
յերուսաղէմ տօնի զատկ աց:
Զ ինքեան խօսեալ բան օրինաց:
դնէր առաջի հրէից ազգ աց:
Մարմնով աճէր եւ զարգանայ ր:

որով մանկունք հասանեն յայ ր ։
Ի մաստութիւն իմաստնան այր ։
որ իմաստնոց զիմաստըն տ այր ։
Որում հնազանդեն հրամանաց ։
դասք անմարմնոց հոգեղէն աց ։
Լինէր հնազանդ մարմնով ծնողաց ։
ըստ օրինացն իւր հրաման աց ։
Ամս երեսուն այսպէս լու էր ։
Եւ ոչ նշանըս ցուցան էր ։
Եւ ոչ բանիւ վարդապետ էր ։
այլ թագնաբար յերկրին շրջ էր ։
Մինչ ի լնուլ թիւ երեսն ին ։
յայր կատարեալ չափ հասան ին ։
Զի մի՛ առ աչս երևեաց ին ։
անօրէնութիւնքըն մարդկայ ին ։
Յայնժամ իսկ գայ ի յորդանան ։
առ յովհաննէս ի բանին ձայ ն ։

Զ նկարծուըն մաքրու- Թէ:
աւ՞ ի մաքրեն շաղգըս մարդկան:
Սամ կարապետըն վկայ է:
գաւան ամ վերա ձայն է:
Ի մկրտել զնմ հրաժար է:
Թէ՞ ինձ իքէն մաքրիլ պարտ է:
Քանզի ծանեաւ ՚ի հրեշտակէն:
այնոր կոչեմց յանապատ էն:
Թէ՞ սայե բանն ինկեղբան էն:
զոր ծանուցեր յորովայն է:
Թոյլ տուր անդրէն տրն առելով:
-ի յորդանան իջանել ով:
Եւ մկրտիչըն մերձ կալ ով:
սաեղծօղն ինքեան մկրտել ով:
Հայր իվերուստ աղաղակէ ալ:
դայէ որդի իմ սիրեցե ալ:
Զ զաւնակերպ հոգին իջէ ալ:

զանձն էակցին մատամբ ցուցեալ
Ի յանապատ հոգով վար էր ։
քառասունօր ծոմով պահ էր ։
Որպէս մովսէս հսկնեալ էր ։
և եղիա նովին ձևն էր ։
Եւ զի սա տր գոլով նոցա էին ։
և անկարօտ ամենայն էին ։
Զինքն ոչ տայր Թողլ մերձիլ քշցին ։
մինչև ի լնուլ քառասնեկ էին ։
Այլ զի մարմինէր մարդկայ էին ։
ծածկեալ նովաւ զլոյսն երկնային
Արկեալ կամաւ փափաք հացին ։
իբրր կարթին կեր փորձող էին ։
Որ մերձենայր յերկրորդն ադամ ։
ըստ յառաջին խորին խաբմամբ ։
Դնէր առաջին որպէս յայն ժամ ։
բանիւս պատրող երիւք փորձմամբ

Եթէ որդի՛ ես աստուծ ոյ:
որպէս լուա՛ ձայն ի՛վեր ոյ:
Գործովք ըզնո՛յն ճշմարտեց ոյ:
առ՞ իքարա՛նց հացլինել ոյ:
Որ ո՛չ սաստեաց ըմբերանե աց:
իբրեւ կարօ՛ղ պատուհասե աց:
Այլ՞ հեզաբա՛ր պատասխանեաց
մեզ օրինա՛կ վարդապետե աց:
Թէ՞ ո՛չ հացիւ միայն կեցց է:
մարդ երկրածի՛ն զի կրկին է:
Հաց ըզմարմի՛նըն բուծան է:
բանն ըզհոգի՛ն կեցուցան է:
Ի տաճարի՛ն այնաշտար ակ:
դարձեալ կանգնի՛ չա՛րըն դիմակ:
Ի յայգմանէ՛ զքեզ ի՛վայր ար կ:
ի հրեշտակա՛ց լեր ընդուն ակ:
Որում տուեա՛լ պատասխան ի:

ըզ գրեալն յօրէնսըն մովսէս ի :
Մի տար ըզ բնիկ խիթորձ չար ի :
զի տր ած քո ոչ փորձ ի :
Հանէ դարձեալ բարձրըներ ին :
Ւցուցանէ զփառս աշխարհ ին :
Զոր խոստանայ տալ ստեղծ օղին
եթէ երկիր պագցէ նմ ին :
Որում սատանայց նա տիրա պէս :
լիրբըն փախեաւ ծառայ այ էս :
Հրեշտակք մատեան խայն հնդ էս
Ւսպասեցին ած ա պէս :
Ի կերակրոց ինչ հիւթակ ան :
որչափ մարմնոյ պատշաճակ ան :
Ոչ ի յերկրէ յօթեալ մարդկան :
այլ նորաստեղծ արարչակ ան .
Դի րձլ յետ փորձըն կատարման :
յայտնէ զբնութին ածակ ան :

Եւ նըշանօք զարմանազ ան :
զոր ո՛չ տեսին ազգըք մարդկան :
Նախ յաղթելով չար իշխան ին :
ապա առեալ զաւար նոր ին :
Զի իրաւամբ դատաստանին :
բռնաւորատողք մի՛ կարծեսց ին :
Աննայսորին բնութեամբ մեր ով :
մեր յաղթողին յաղթեաց մարմնով
եւ ո՞ իշխարծեն չարին այս ով :
Թէ յաղթեցայ մերկ ով :
Եւ մեք ուսցուք յօրինակ էն :
նախ խորտակել ըզ չարին զ էն :
Ապա սատակել դիւաց անդրէն :
զազգըս մըդկան բուժել յախտէն
Եթէ ախտից մեղաց յաղթ եմք :
զախտըս ցաւոց մարմնոյ բուժեմք
Եթէ զօրէնսըն կատար եմք :

ապա

տալայ քարոզ լինել կար եմք:
Արդ մինչ մինեամբ ըղձոդդ իմանական
առ Յովհաննէս գայ Յորդան ան:
Զոր անուանէր ի լուր մարդկան:
գառն այ և բառնաւր ան:
Դառնայ աշխարհին Գալիլէ այ:
և մնուանեալ գեօղին Կան այ:
Յերրորդ աւուր գալոյ նոր ա:
ի հարսանիսն կոչի նայ:
Զորս ինքն և մայրն անդր ընծենեն
յայտնեաւ ըզ փառս արարչական:
Սկզբըն գործոյն սքանչելական:
առ ի տէն եղեալ յայնժ ամ:
Զի որ իջուրսն հիւթակ ան:
փոխէ խոռոնկոսն սեւակ ան:
Դարձոյց և այժմ նոյն հրաման:
զջուրն ի գինի անապակ ան:

Այն որ զբնութիւնս լուծական ։
արար կայուն անմահական ան ։
Յայժմուս լուսաւորմանըն տուաղան
և անդ լուսոյն ածակ ան ։
Ի ճանապարհ վաստակեց ու ։
որով երկիր հաստատեց ու ։
Զի՞նչ է՛ հանգիստ աշխատել ոց ։
և ճանապարհ մոլորել ոց ։
Ա՞ռ ջրհորին ծարաւել ով ։
զբնութիւն մարմնոյն ցուցանել ով ։
Սամարուհոյն ջուր խնդրել ով ։
զջուրըն կենաց խոստանալ ով ։
Այլ՞ ուր առ՞ ինքն ձայնիւ գոչ է ։
ըղձարաւեան արբուցան է ։
Եւ որ ըստ գրոց հաւատաց է ։
գետոց բղխեալ յորովայն է ։
Դարձեալ կանանց գալիլէ են ։

յայտնեաց ըզ փառս ածայ ին։
Տաղով որդւոյ թագաւորի ին։
զառողջութիւն ըստ հրաման ին։
Պրոպատիկէ աւազան ին։
ութեւերեսնամենի ամ հիւանդ ին։
եւ սաց բանին զերբ եւ մահճ ին։
շրջել նովաւ յօր շաբաթ ին։
Յետ յովհաննու մատնիլ բանդ ին
ճրագին դընել իգրուան ին։
Ձայնըն քարոզ յանապատ ին։
լռեալ որով հերովդէ ին։
եւ րեգական ըն լուսածագ էր։
բանըն փոխան ձայնին խօս էր։
Զազգըս մարդկան լուսաւորէր
զախտըս մարմնոյն ի բաց մերժէր․
Նախ զաշակերտսըն ժողովեաց․
զոր ի նկըզբանն յառաջ ընտրեաց

Երկնատաանն իւր անուանել այ:
զեօթնամանուն զօրս առաքել այ:
Նորօք 'ի լեռանըն հետև ի:
ւ ժողովեց որք ըղ կն ի:
Խոնարհութեմբ բազմեալ նստի:
բանայ զբերանըն կենդան ի:
Յորմէ բարի բանըս բըղխե աւ:
կենդանարար ջուր արբուցեալ:
Երանութեն հնգեակ տուե աւ:
որոց գործովքըն հետևե աւ:
Դ ✝ Նոյն որ երբեմն մն ա՞ մովսեսիւ:
սինեա խօսէր ահեղ ձայն իւ:
Այ աստ խոնարհ և հեզ բանիւ:
ընու զօրէնս որ խիստ գան իւ:
Աւորս ընդդէմ զնայ կարծէ ին:
օրինականն տուեալ բան ին:
ւՉ սէ չեկի զի լուծան ին:

այլ

այլ՝ ի լնո՟ւլ ղնուաղ թեր ին ։
Ընդ տատասցա՞ թէ՞ մի՛ չն ար ։
բայց ես դատեմ զի հայեց ար ։
Ի սպանմանէ՟ անդ արգել ար ։
բայց ատա զեհեման թէ՞ բարկացո՟ ։
Իյերդմանէ՟ ուղիղ յա՟ծ ։
չէ յօրինմա՟ց նայ արգել ած ։
Բայց արդ յինէն՟ էհրամայ ած ։
Թէ՞ մի՛ երդնո՟ւր ո՛չ արար ած ։
Եւ այս պիսի՟ բանի՞ւք բազմ օք ։
խ՞րատեաց զաշխարհս ամենն ոքօք
Ուսոյց մարդո՟ւր լինել պահ օք ։
Նողորմա՟ծ որ ո՛չ կեղծ օք ։
Եւ մինչ հոգո՟վ կերակրեց ան ։ ԺԷ
բազումք մարմնո՟վ բժշկեց ան ։
Կոյրք լուսո՟վ պայծառաց ան ։
զլոյսնոր յերկնից աչօք տես ան ։

Պ ձայնըն կենաց խուլըք լուան-
և ի մարմնին անմահաց ան-
Ջ ամերց լեզուք բարբառեցան-
ընդ խօսակցեց ան-
Ձ եռըք կարկամըք պարզեցան =
և զօսացեալք առողջաց ան-
Ի բր եղջերուք կաղք ընթացան-
անդամալուծըք կանգնեց ան-
Յ ամակոյս լեռնէն իջե ալ-
և ըզ բորոտըն զայն սրբե ալ-
Կ ափառնայում քաղաք եկե ալ-
զհարիւրապետըն ծանուցե ալ-
Պ հաւատըն մեծ յայտնի արար-
քան զիսրայէլ հզօրաբ ար-
Պ ծառայն հիւանդ ախտ մահարը
կեցոյց բանիւ կենդանար ար-
Պ ոչանչն անկեալ կայր սիմով ոլ-

յախտըս ջերմա՟ն յոյժ տագնապի-
Զգեաց ըզ ձեռըն կենդ-ան ի-
յարույց առո՟ղջ վաղվաղակ ի-
Բաղմաց եղե՟ նա կենաատ ու-
յորժամ եհա՟ս մոտ արև ու-
Որ զյեսայեա՟յ գիրըն ըն ու-
Թէ՞ զցա՟ւըս մե՟ր խմ՟նջ առն ու-
Զանձըն նենգո՟ղ խորամանկեն-
կըցորդ չէ՟ ու ճանապարհ են-
Յորջք աղո՞ւեսո՟ւց ըզ չար հոգին-
որպէս ասե՟ ըզխմնեն են-
Սխոսումն որ նըշաշակերտ աց-
այն որ ըղհնա՟ գնտղաս աց-
Թողել զմեռեա՟լս ոչ հրամայեաց-
այ՞լ քարոզե՟լ զըանըն կեն աց-
Ընդ աշակերտա՟ն եմուտ նն ա՟ւ-
այն որ կապե՟ զծով ա՟ւ-աղ ա՟ւ-

Յորս

Ցոյս ՚ի շարժմնըն մըրըրկ ա՛ւ-
հանդարտեցո՛յց մի հրաման ա՛ւ-
Ե կեալ յաշխա՛րհ դերդեսացոյ-
պատահեցա՛ն տանջեալ ք յայսոց-
Զ մարդ-ոկն արա՛գ առողջացոյց-
գդ-ևսըն խողձ-ըըն խորաց ոյց-
Լուծեալ մարդ-ո՛յն ըղ մեղսեթող-
որպէս հզօր տէր ևյաղթ ող-
Բ Զ մարմնն այնքա՛ն արար կարող-
մինչ զի մահձա՛ցն եղև բարձող-
Ի յանցանմ՛ըն առ՛ մաքսայն ոց-
ետեսնատեա՛լ ըղ մատթէ ու-
Ծանեաւ՛ զհողո՛յն որ ՚ի նմայ լոյս
կոչեաց որպէս զեղխեւ ու-
Չ չխարհական սիրոյն կապան-
խզեալ սիրո՛վն աննիւթակ ան-
Չեղև արգել ինչ և խափ ան-

լսել

լսել ձայնին տրտմական ան ։
Զայրս անմահն դուստր իշխանին
ախտըն մահու հասնել դհոգ ին ։
Սանձնեալ բանիւ նորին լին ին ։
որպէս երկնից զարթուցման ին ։
Ի ճանապարհըն այն բար ի ։
տեսանեն կենդըն հաւայ լին ի ։
Ք զինուք զգեստուն փոխեալ լինին ։
հաւաքըն մեծ հրապարակ ի ։
Սուրաց երկնիցն ար տար անկել ։
ձեռին հրամանաւ լուսաւորն ալ ։
Համբր դեղին զմիըն կայն ալ ։
չմորհեալ խօսել զգծնայն ալ ։
Ըզգուշացեալքն իմէջ կոչէ աց ։
ձգել ըզձեռն ըն հրամայն աց ։
Զմեռեալ անդամն նկարթ ձգեց ։
յայլ անդամոցըն կենդանեն աց ։

Դիւահարին խուլ և համ ր:
շնորհեաց զխօսս և զլսե լ:
Որով լեզուքըն մանկան բե ր:
բէեղզեբուղաւ ասեն հան ել:
Նստեալ ի նաւ յեզր ի ծով ին:
վարդապետէր նշանաւ ին:
Ըզ սերմանեացն առակ խոր ին:
զոր եղ ցանել յերկիր բան ին:
Ոմն ի թռչնոց յօդական ին:
առ ճանապարհն բաղեալ հատին:
Ոմն յապառաժ տապով կիզին:
և այլն ի փուշըն հեղձան ին:
Իսկ որ յերկիր բարի անկ ան:
երեք պտուղ տոհմական ան:
Բարեբաստից պատահեց ան:
ըստ հաւատոց պարգևեց ան:
Օրհնաւորըն երեմաւ որ:

Նկուսութեան վաթսունամբ որ :
Իսկ պատարագըն բանաւ որ :
զկայր յարեամբ հարիւրաւ որ .
Դ ՜Հ հարիւր բերեալ պտղ ոց :
գաւառն յերկնից վիճակել ոց :
Եւ փափկութեան դրախտըն միջոց
երկիրս նորոգ տեղի վերջն ոց :
Եւ զորոմանցն յազարակ ին :
զոր ՝ի վերայ ցանեալ չար ին :
Ի հընձողաց խրցունք կապ ին :
Եւ ընդ ցանողըն ՝ի հուր մատն ին :
Ցայնժամ արդարըն արեգակ ան :
փայլեն ծագմամբ լուսոյ նմ ան :
Որք ՝ի յորմէ ոչ փոխեց ան :
այլ ամ մեծացին ցորեն ան :
Նայ ևըզ հատըն մանանխ ոյ :
որ փոքրէնա սերմըն խոտ ոյ :

ւՂ ձէ լինի ծառ մեծ-ագ ոյ :
մինչ զի զԹուչմունս բառնալ սաստոյ
Դի ՟չ՟լ խօսի վասնըն խոնար ոյ :
յադաբանալին գանձ ծածկել ոյ :
Զ վաճառականըն մարգարտ ոյ :
Եուականին ծով արկել ոյ :
Որք ևբանին- զանազան ին :
Երոք ինոյն միտըս բան ին :
Յ արքայուԹին որդիս լին ին :
որ ինուաղին բաղումեն են :
Ե կն ինչաղմըն իւր նուաղար ԷԹ :
օր շաբաԹու խժոդուէս ԷրԹ :
Զ գերս յեսայեան զոր ոչ ուսաւ :
Խփորձողյ լուր ընԹերց աւ :
Որք նախանձու բորբոքեց ան :
հանին լերինըն յարտե ան :
Գ ահավլիժէլ զնայ կանեց ան :

որ գնայր ընդ յօդըն յանդիման ։
Զճրագ օրինացըն Յովհաննէս ։
որ հրաժարեալ էր յաշխարհ էս ։
Շիջոյց արեամբըն Հերովդ էս ։
յաւուր ծնընդեան իւրոյ համար էս
Որ մինչ ի մանուկ նէր առաջ էր ։
Եւ ըզ գալստըն հարցան էր ։
Դու ի ներքին բանդըն գայցես ։
Եթէ զայլըն առաքեաց ես ։
Զի աւետիս տաս խնդալ ով ։
Եւ կատարեալ լինիմ յուս ով ։
Որպէս յերկրին ձայն բարբառով ։
Եւ խնդմոնս որոտալ ով ։
Զի դու փեսան ես երկնայ ին ։
Ես հարսնածու մաքուր հարսին ։
Դու արեգական առաւօտ ին ։
Եւ ես ճըրագ գիշերայ ին ։

Յում վկայէ բանս յայտն ի:
սոյն յովհաննէս յայլում վայրի:
Եւ դաւանէ ըզսայ որդ ի:
հօր այ անմեկնել ի:
Որ հաւատայ որդւոյ աս է:
զյաւիտենից զկեանս ունող է:
Եւ որ որդւոյն չհաւատացող է:
ըզ բարկութիւն այն կրող է:
ձե ✝ Մինչ նշանիւք անուն նոյ են:
երբեմն երթայր առաւօտ են:
Ըզ միամօր զրուցոյն որդ են:
Եւես բարձեան ըզմեռեալ դ են:
Իշխատաւորս մօրըն նոյ էր:
սրտով ըզորդ սրտին սփոփ էր:
Մանուկն դու ըբէր ձայնեալ ասէր:
և ընդ բանին յարուցան էր:
ձզ ✝ Ի նոյն բաղանք մինչ դեռ բազմէր:

մարխ եղոյն տուներն ձաշ էր ։
Այլ ինքըն պտունիկ համարձակ էր ։
ըղձից խողոյ նարդեան բեր էր ։
Ըղձ՛ լուխ բոլոր էլցս օծ էր ։
ա՛ ոտս անկեալ տն արտասու էր ։
Զ որ հաւատով տրըն կարդնէր ։
Թողեալ լիցին քեզ մեղքս աս էր ։
Որ կերակր է զաշխարհ ամ էն ։
եւ բազցելոց հաց դարեղ էն ։
Եւ ի հընդեց նկանակ էն ։
յաւէլ նշխար հինկ հազար էն ։
Եւ որ գ ընկ ամպ ըղ գնա ցս ։
մինչ անմարմինք բանն աս ազ ։
Նոյն եւ մարմնովն ԹեԹեւ գնաց ։
ի վերայ ջուրըն կոհակ աց ։
Ըզդեաստան ձեռըն կալ աւ ։
մինչ ի ծովն ընկղմեց աւ ։

աւլեօք մարմնի զեղուածն իմ աւ:
հողմոյն սաստկեալ հեղձ ծածկեցաւ:
ԺԸ † Քանանուհւոյն լուարձայն ի:
վասըն դստերն այսահար ի:
Առեալ զմանկանցն անարժանի:
ըզ հացն ես շան տիրասեր ի:
Զկինըն կալեալ դիւին կարկամ
անկեալ յերկիր ութուժ ամ:
Կանգնեաց յաղթէին առողջանամ:
կենդանարար բանիւ յայն ժամ:
Ժողովելոց դարձեալ շնորհ է:
ըն կերակուր յանապատ է:
Քան զի եօթեանց նկանակ է:
ըզ չորս հազարսըն կերակր է:
ԺԲ † Խօսի բանինոյ հարցանն ան:
ընդ աշակերտս երկուսս ան:
Վասըն կարծեացըն հրէական:

Թէ՛ ուսմանն զինէն նմ ան ։
Որմն անէլով Թէ՛ եղի այ ։
Նմուան անէ զերեմի այ ։
Ըզ յովհաննէս անուն նոր այ ։
Նկամ ըզմն նման սոց այ ։
Որ ոչ լուան ձայնին ամպ ոյ ։
Նյորդանան վկայել ոյ ։
Լուսաւորութե որդւոյ խմխրել ոյ ։
որ է՛ կամաց խմաց հաճ ոյ ։
Իսկ որ լուաւ զձայնըն հոգ ով ։
Ներկեաց ըզ մկաս անել գուն ով ։
ըՂ ղաղակեաց դաւանել ով ։
դու ես որդի հօր անել ով ։
Որով լուէր զերանել են ։
Ի բարբառոյ մէ զերան են ։
Եւ զնւրակման անուն վիմ են ։
Չնորհէր նշմոյ զանչարժել են ։

Յետ վեց օրեան ըստ Մատթէ- ին-
և ութօրեան ըստ Ղուկայ ին:
Որդին զաշակերտս եցոյց մեզ ին:
Մովսէն ընդ նախնեին և ընդ վերջ ին:
Հանէ կենարըն առանձ ին:
զնա և զորոտմունսն զերեք ին:
Յայտնէր ընդ փառսն հայրենին:
և ճշմարտէր զգեստս նոր ին:
Զմովսէս բերեալ ի մեռել ոց:
և զեղիա ի կեանս մարմն ոց:
Ցուցեալ թէ՞ չէ ունի կեանք ոց:
այլ տէր բոլոր արարած ոց:
Զի առէին վասն նոր ուն:
լուծ ինչ գրոյն և շաբաթ ուն:
Զօրինադրեն եբեր նոց ուն:
և որ վառեալներ նախանձ ուն:
Եւ զերկուցն բան հաստատ ի:

մինչև յերկնին օրինաւոր ին ։
Երկուս ՚ի հնոցն ածեալ լին ին ։
Երեք նորոգեալս վկայ ին ։
Իսկայս խորհուրդ զերիս մի այն ։
արար գետող այս խորհրդեան ։
Եւ զի յուղմն անդ միաբ ան ։
չէրարժանի այնմիկ տեսլե ան ։
Այսմ հովանի նոցայ լին էր ։
և հայր անմշոյն աղաղակ էր ։
Դայէ որդին իմ վկայ էր ։
զվնեարսեան բանըն հաստատէր
Ո՛չ եթէ՞ բանն խօսմ՛ բնաւ ակն ալ ։
այլ՞ որ յերկնիցն է միացե ալ ։
Ո՛չ որոշեալ ո՛չ բաժանե ալ ։
որդ նեստոր յերկուս հատե ալ ։
Ի դաշմանէ ահեղ ձայն ին ։
ղծագմանէ լուսոյ արփ ին ։

Սարսեալ յերկնէր անկանէ ին։
Եւ ի ծածկէն լեռն կանգնէ ին։
Պետրոս յանէն գոլ զարհուրած
խօսէր զերիս տաղաւար աց։
Եւ նշխարանացն Թէ՞ զինչ ասաց։
Հոգին յայտնէր զերրակն անձանց։
Եւ աշակերտքն զայն ոչ աս էլ։
մինչեւ ՚ի մեռելոց յառն էլ։
Զեղիայն սկսաւ պատմ էլ։
զերկրորդ գալուստն իւր ասէլ
Եւ կերպինն օծեալ զայն ալ։
առաւօտուն վաղիւն ի ծն ալ։
Ըզ լուսնական այսոյն մերժեալ։
Եւ ըզ մանուկն բժշկէ ալ։
Բայց անդրանկին տարած ոց։
նոյն անդրանկին եւ մեռել ոց։
Պահանջէր հարկս խաւեղծ ուած ոց

ըստ անդրանկանն եբրայեց ոց:
Զոր սեպհականն տալ հրամայ է:
ոչ արծաթոյ որ ի յերկիր է:
ՀԶ յի՞ արկանել կարթ ի ծով է:
զստատերն առեալ ի ձկան է:
Խորհրդական բնութեանս մարդկ ան:
տալըն բարձումըն որբեց ան:
Ի ննուէրքըն տաճարին փառս ոչ դատ ան:
բայց ի խմբին յօտարան ան:
Թըօր լուսոյ կենարար են:
լոյս շնորհեցաւ ի ծնէ կուր են:
Զեռք որ ըստեղծ զմարդն ողջին
նոյն նիւթոյ լոյս ետ նմ են:
Ա՛ռ զաղտարոյ բարեկամ են:
զինքըն ի յերկնից յայտնէ զբան են:
Մ ի՛ եւթն գործըքն կրկ են:
յածայինն եմարդկայ են:

Յարտասուելովն ըզ սերել ին :
Լուր եղեն անել զմարմ ին :
Յայսու գըծոու թեմբս մարդկայն ին :
ցուցանելով ըզ հաւատ ին :
Իսկ ինկուշել զանուն նոր ին :
Իդ-ժողովոց գ՟րանց ըստոր ին :
Լսել հոտեմըն խտայան ին :
Ուգալ արտամբս զոպ ընդ ձայն ին :
Ույս ըզ բնութեան մեծայ ին :
Եղող խառնեալ հողեղեն ին :
Քանզի ձայնն ոչ էր անմարմին :
այլ ի մարմնոյ խառըն բան ին :
Ո՛չ ի յերկնուս բաժանել ով :
Եւ երկանըն կերըս կոել ով :
Ոմն ըստ մերմոս արտասուել ով :
ոմն ըզ մեանեմըն կոչել ով :
Այլ ի յերկնից մնացել ու- մ :

անճառաբար մի եղելու մ:
Կուսին կրեց ներգործել ով:
ախորժաբար կամաց նմու մ:
Ըստ յարութիւն ղազար ու:
Հրեայք լցան չար նախանձ ու:
Ի յեփրայիմ քաղաքն այն ու:
գնաց յայնկոյս յորդանան ու:
Եւ յերեքում քաղաք դարձե ալ:
զանէծ ոյնուսն անդուստ բանիլ:
Ի տուն զակքեայ սիրով մտե ալ:
Եւ զորկողաց յորէնս եդե ալ:
Ա՛ռ ճանապարհն երերում ի:
լուեալ զկոյր բանին աղաղակ ի:
Խնամաձուարար առեալ զանեղ ի:
Զ լոյսն շնորհեաց պարգեւ սս ի:
Մերձեալ զատկին հրէական ի:
բեթանիայ եկաւ ար ի:

Ընդ ղազարու ընթրիս բազմ ի-
ի մարեմայ նարդեամբ օծ- ի :
Որ ի քրովբէից յաթոռ փառ աց :
նստաւ՝ ինքնամատ հեր արարած :
Եւ զոր ամենեն դասք հրեշտակաց :
գովեն մանկունք ընտրեալ աց :
Եւ չն օրհնեալ հրէից ազգ աց :
Եւ ճանաչեն հեթանոս աց :
Որ իս օրհնէր ըղձօնաց ած :
ամէն տրմունք ըղձնեա կամ աց :
Յորս բազմի բանին ած :
մաքուր յոգիս երկուս ազա նց :
Որպէս ըղ վեհն անկեան բարանց
միացուցիչ կրկին կողմ անց :
Որ ի ծառոց առեալ ծեր ոց :
իմբ թեննեմոյ պարարել ոց :
Իմաստու թն նմանել ոց :

ողորմութեան տեսլ ցուցել ոց :
եւ ընծայեալս բերեալ տաղս ոց :
՚նուաճութեան ձեւ արդար ոց :
Ընդ տաւաղխաղման ձայնիւ երգոց
մէ արարչին արարած ոց :
Զանպատումութեան դէմըս հրէից :
կամ նմանեղման պտղոյն բեր ից :
Ա՞ւ թղենին ձգեալ անիծ ից :
եղեւ ցամաք փոյթ ՚ի հիւթ ից :
Իձիթենեաց լեառըն նստ էր :
Աշակերտսն ուսուցան էր :
Տապադայից երըս պատմ էր :
Եւ ըղ գալուստն երկրորդ յայտնէր
Ասըն կուսից այն առակ ճու :
հինկն իմաստունքն լի լապտեր ճու :
Հինկն յիմար որոց չառ ճու :
ողորմութեան իւղ առման ճու :

Եւ ծառայիցն այն տաղանտօք ։
միումըն հինգ մեծաց շնորհ օք ։
Միւսումն երկու-միջակ բարեօք ։
այլումըն մի փոքումբք գործօք ։
Յորժամ փառաւքըն հայրական ։
Եւ հրեշտակաւք անմարմնակ ան ։
Գայ ի դատել զորս ըստ եղծաւ ։
զբանականաց ազգ ամ ։
Զբարիսն անձանց կեանըս կոչէ ։
որ աստ բարիքն հետ եւող է ։
Զչարսըն բանիւ անիծ ան է ։
Եւ ընդ չարին ի հուր մատն է ։
Յայնժամ միտս յաշակերտ աց ։
անուն յուդայ սկարիովտ աց ։
Գալոց ի հրէից ժողով դն աց ։
մատնել ի մահ զտէրըն տէր ա նց ։
Ընդ երեսնից թիւ արծաթ ին ։

ծախէր զարիւնըն մեր գն աւզին·
Աստուածակիր գող եղկել ին =
կորոյս ըզշահն ընդ վաճառ ին =
Յերեկոյին հինկշաբաթ ի =
անհաս վերնոյըն խոնարհ ի =
Լոյսն ըսփածօ ըզենճակ կոծաւ ի =
զոտըս լուանայր հողեղին ի =
Ե կերըզ գառըն հին զատկ ի =
Նըզ բաղարջն ընդ եղէգ ի =
Ելից զաւրէնսըն մովսէս ի =
Ճշմարտութեն աւրինակ ի =
Ըզհինն նորովըս փոխել ով =
զստուերն լուսոյ ճշմարտել ով =
Փոխան գառին նորըն գող ով =
գառն այ նուիրել ով =
Ընդ բաղարջին հաց անխմ որ =
Նորըզ մարմինն նուրբերկնաւ որ =

Ըզ կուսականն անսերմնաբու որ =
Եւ ոչ յախտից դող երկրաւ որ =
Եւ ընդ դաւինն արեան ուխտին
զարիւնն նոր Եւա մեզ ուխտ կրկին
Եւ եղեգեան դառնագուն ին =
փոխան ըզ վիմս ածայ ին =
Աւեալ զպատմունըն յուդայ ի =
Եւ ել արտաքս ի գիշեր ի =
Պետրոս խաւոեր խրա խօսէ լի =
Եւ կշտամբէ նոր հաւանաւս ի =
Ըզմետաստամանուըն յորդոր եր =
ոչ երկընչէլ քաջամ լեր եր =
Զի նոր աշխարհէ զփոխելն աներ=
Եւ ըզ գալուստ հոգոյն պատմեր =
Ի վերնատունըն խորհուրդ ոյ =
Եւ կեդրոնեանն յայնկոյս ձոր ոյ =
Եմուտ պարտէզն ընդ պարտիզոյ=

Եմոյծ զատամ դրախտիններ բոյ ։
Երեւք նեղեմ, առանձնամ բար ։
հոգայր ըզ հրեշըն տրտմաբար ։
փրկել զաշխարհ հոգիս յաւժար ։
բայց է՛ բնութեն մարմնոյս տկար ։
Աչոմս ուժեղ եղաւրաւ որ ։
եոմս անզաւր վտանգաւ որ ։
աւյլ մի եննոյն գոլ միաւ որ ։
կրեր ըզ կնրսըն կամաւ որ ։
Ցուներ դնէր խոնարհակ ան ։
որում կրկնէ ծոռներ ամեն այն ։
Յանըս խաւսէր աղաւթական ։
վասն իմ առ՞ հայր իւր էակ ան ։
Եթէ փրկել մարդկան հնար է ։
առանց մահուս իմոր դրեալ է ։
Յաժակ մահուս յինէն անցց է ։
ոչ իմ կամաւ այլ քոյդ եց է ։

ուղ յս հաւր կամաց չէ հակառակ։
որպէս կարծեն որ քեն ներհակ։
ուղ յի՛ հաւասար յոյժ և միա կ։
ցուցցէ զերկոսան անընդ դիմա կ
Առ երկնաւղէն քրտանց հոսեալ։
Երանակածն կայլակ վիժե ալ։
Ի շաւրանան հրեշտակ մերձեալ։
զաւրինակաւն գիրըն լըցե ալ։
Զի կատարեալ էաւ բնու թի։
ամենըն բանն ըղ մարդ կու թի։
Պարտէր զերկինք նշտրտմութի։
յիւրաւմըն կրեալ զանօրէնու թի։
☩ Եհաս յաւդաս որ մատնել ոց։
հանդերձ դասոքք փարիսեց ոց։
Անկան նման սատրանդել ոց։
որք յաւխտեան չեն կանգնել ոց։
Յուդաս մերձեալ համբուրելով։

ունիթ մահու նշան տալ ով ։
Փ ոխան սիրոյ գնա մատնել ով ։
չար ընդ բարոյ վրճարել ով ։
Պ ետրոս առ գոյթ ջերմըն սիրոյ ։
ըղձ ատայլին չարա բարւ ոյ ։
Ե հատ սուսերբ ղականջն աջոյ ։
որոյ լուծաւ տնըն խորատ ոյ ։
Ի սկ տր ըն մեր տծապ ես ։
յունկըն մերձեալ բժշկապ ես ։
ւՂ ուղղջացոյց արագապ ես ։
Եւ ոչ տեսին կուրացն հանդ ես ։
Կ ալան կամաւ զան կապել ին ։
կապեալ ըզ ձեռս արձակող ին ։
Ի յապարանսըն տանէ ին ։
կայիափայ եւ աննայ ին ։
ւՂ յլ աշակերտաբըն ցրուէ ին ։
պետրոս ըղհետ երթայր նմ ին ։

Ի յաղջկանէ շարժեալ վիմ էին։
Թողոյր երկնիցս ըղբաղձալ էին։
Զի տկար բնութենըս մարդային
առ ին մի պարծեաց էին։
Ընդ դխմանալ հնարից չար էին։
առանց Տորին հզաւր ձեռ էին։
Նշանակեալ հաւըն խաւս էր։
առ կալեարս տրակն արկ էր։
Զբանըն յիշէր դառնարտասուէր
կոլոր մանէն դարձեալ կանգնէր։
Ծառայն զերեսն Տն ապտակէր։
յորմէ սոսկըէն թեւաւբաւդ էր։
Քանտըն վկայս չարեաց բերէր։
աւրինաղանց դատապարտ էր։
Մերձ բերանով թքանէ էին։
այնոր թքով լոյս ետ կուր էին։
Զդէմսըն լուսոյ ապտակէ էին։

զայնոր փայլեանց լոյս ելեր ին ։
Ի յուրբաթուն աստուածեա ին ։
Ետուն յատեան պիղատոս ին ։
Ցառայն ատեան դատարան ին ։
Տրն խդատեալ կայր առաջ ին ։
Ի հարցանելն պիղատոս ին ։
Տրն ոչ առնէր զպատասխան ին ։
Զի կանխասացն գիրքն լցց ի ։
Եղէ ես մարդ որ ոչ լսեմ ի ։
Զոր ես տեսանել ա՞ հերովդ էս ։
ա՞ խնդրէին դատել հանդ էս ։
Եւ հերովդին անգոսնել ով ։
արհամարհեանց նման աւ էս ։
Բայց որ գլխոյ եղեւ մարդկ ան ։
միջնորդ գոլով հօր եւ մարդկան
Սովաւ նորա նախ հաշտեցան ։
այսպէս բնութիւն բոլոր մարդկան ։

Որոյ ըզգեստն է լոյս փառ այ ։
արկին հանդերձ նախատան այ ։
Նախ նախատեալ հասարակ այ ։
ապա ըզգեստեալ կարմիր ներկ ած ։
Զի որ զգեցեալն էր էր կրկ ին ։
ած եւ մարդ մի երկոք ին ։
Սպիտակն նշան ածայ ին ։
կարմիրն նշան արեան մարմնին ։
Իյընտրութեն կանանց նոց այ ։
խնդրեր զի մի թէ զբարաբ այ ։
Հ ղաղակին խաչել ըզն այ ։
զգօղն արծաթին փոխանն որ ա ։
Մեղատուն զձեռըն լուաց եալ ։
ի յարենէ՞ն այն պարտ եղ եալ ։
Փ լուխս ներբեանց աւնն ըրձել ։
եւ ճնորհ֊ց որդւոց ծ՝ըն եալ ։
Հ սամ կնքն դատապարտ եալ ։

զմահապարտաց զանըն հարեալ։
Ի զինուորաց ձեռըս տուե ալ։
որք յապարանս ըզ նայ տարեալ։
Ի հանդերձեն մերկանալ ով։
Եւ զգեցուցին կարմիր գուն ով։
Պըսակ փշոց նախատել ով։
Եւ եղեգնեան գաւազան ով։
Ի ծունր իջեալ կատակէ ին։
զգլուխն եղեգամբ հարկանէ ին։
Զ փուշ անխծնիցըն բարձող ին։
Եւ առ՞ ի կեանս ըզ մեզ գրող ին։
Յ ետ այնր 'ի խաչըն տանէ ին։
բառնայր յուսով ըզ փայտխաչին։
Մ ինչ 'ի տեղին գողգոթայ ին։
ուր էր եդեալ մարդն առաջ ին։
Ե տուն ըմպել գինի զմուռս եալ։
Եւ կեր ակն-որ լեղեաւ խառն եալ։

Զոր ըստ մահուն չափ ծաղանէն =
Ուղղովանդամեն այն ոչ արար եալ =
Զի իմաստքն իւր ստեղծուածոյն =
զա՞ռ իմեղաց ծաղկանէ պտղ ոյն =
Փոխարինեցէ ըզ դառնագ ոյն =
իմահ կենացըն քաղցրու թի =
Մերկացուցին զերկրորդն ադամ =
զի զգեն ցուսցէ ըզ հինն ադ ամ =
Զհանդերձս յինքեանց բաժանեցին =
պատմուճանին վիճակ արկ ին =
Ըզձեռս և զոտսըն կապեց ին =
ըստ յայտնապէս դ֊ծ թեան ձայնին
Ընդ փայտ խաչին բևեռեց ին =
զմտունսն որդւոց խոտախտակին
Ձեռք ընդ ձեռին տարածելոյ =
ոտք ընդ ոտին ընթանալ ոյ =
Փայտ ըզ փայտին դառըն պտղոյ =

կեանք ընդ մահու փոխարկելոյ ։
Ի մէջ երկուց անմաւրին   աց ։
կայր մերկացեալ տուօղն օրինաց ։
Զոր ոչ տեսին ազգըն կուրաց ։
բայց նմին աւազակ   աց ։
Ետես խաչեալ և հաւատա   աց ։
Թէ՞ է՛ մահու տր և կեն   աց ։
Յիշեայ զիս տր աղաղակէ   աց ։
ընդ իս լիցես պատասխանէ   աց ։
Ամնայսորէնի արեգակ   ան ։
ըղտիւն արար գիշերամիմ   ան ։
Ծածկեալ ըզ լոյսն արեգական ։
վասըն լուսոյն արփիակ   ան ։
Զստուերըն քօղ արկ մէկութե ։
զի մի՛ տեսցէ ակն անարժ   ան ։
Եւ զի լուսոյն մի ծի ծածկ   ան ։
ճաճանց փառօնց խաւարեցան ։

Ի մէջ մարմնոյ նսեմաց աւ ։
յորժամ ադամ մեղաւք մեռ աւ ։
Եւ յինքն երրորդ ի լոյս դարձաւ ։
յորժամ մահուամբ մահըն լուծաւ ։
Ք ագակս նորոյն ի ծառ ի ։
այն որ բղխեաց գետ յադեն ի ։
Եւ ի խլխմէն անապատ ի ։
Երկոտասան վտակ բար ի ։
Ի երրորդ ժամ պարտեալ մաւձին ։
զմիտըս նախնեաց մարդն եւայ ին ։
Ի վեցն անկեալ մարդն առաջին ։
համանակման բանին նոր ին ։
Ի սոյն ժամու տէրն ի խաչ ին ։
զի բժշկեսցէ զմեղըս նոց ին ։
Եւ յորժամ ել ադամըն հ ին ։
Եմուծ ըզ գողն ի մէջ դրախտ ին ։
Ի ըն եղն ադաղակ եր ։

խնամս ընդ նմին զհայր աղաչ էր :
Նոցա չյիշել զմեղս ադամութ էր :
եւ ըզ մեզ ոչ թողուլ հայց էր :
Դարձեալ ձայնիւ աղաղակէ աց :
զհոգին կամաւ հօր աւանդեաց :
Եւ ընդ նորեան վերամ թեւեաց :
զհոգիս մարդկան հօր ընծայեաց :
Ո՛չ ըստ մերումս արժան ինչ է :
այլ արտաքոյ մերոյս գործ է :
Զի մերձ խնամն ձայն մեր լու է :
խնկ նմա հնչմամբ ձայնիւ դող է :
Թէ՞ ոչ այլուստ սաստման ի :
եթէ՞ կամաւ նայ մեռան ի :
Որպէս տասանց խնքըն նախկ ի :
զնոզ լուանող մարմնոյն յայտնի :
Սոյն բանն որ էր ծնունդ նմա հօր
եղեւ մարմին յորովայն մաւ ր :

Ճշմարտապէս մեռաւ մարմնով :
զի փրկեսցուք մեք ով :
ԻԲ Անմահ բնութեան մահայ ին :
մեռօ՞ մարմնով մահկանացուին :
Եւ մահացուն խառնեալ ՚ինմին :
եղեւ անմահն ընդ անմահ ին :
Ո՛չ ոմն անմահն ոմըն մեռե ալ :
զի այս երկուքեան բաժանե ալ :
Այլ՛ որ անմահն նոյն եւ մեռեալ :
եւ որ մեռեալ ան մահ մնացե ալ :
Որպէս ծննդեանն ըմբռնել ի :
նոյն պէս եւ մահըն հրաշալ ի :
Եւ երկոքեանն ըմբռնել ի :
զի ոյ է՛ արարչ ի :
Զ է անդորրէր դարձեալ լին ի :
եւ էութեան ո՛չ կորընչ ի :
Եւ աստ անմահըն մեռան ի :

և խմահունէր կենդան ի ։
Որպէս և հուր ընդ երկաթ ոյ ։
տանջի ուռամբ հարկանել ոյ ։
Թէ՞ և նորման չէ այս աղդ ոյ ։
զի երկուքին են ինքուԹ ոյ ։
Ձյ՞ դուռ ղ նարեմ նորմանել ով ։
հոգին կրակին մարմնոյ դուն ով ։
Բայց չէ ևմյս ճշմարտել ով ։
զի բաժանեմ չար չարել ով ։
Իսկ էութեն ածակ ան ։
առեալ բնութեբս նիւթակ ան ։
Ձ նըակաւենէ միակ ան ։
յորովայնէ մինչ յաւիտե ան ։
Ուստի հոգին իւր մարդկայ ին ։
զոր ածանդենաց առ՞ հայր երկին ։
Ձ անդերձ բնութբն ածայ ին ։
էջ ի հոգեան որ նբանդ ին ։

Որ բովանդակն և ի մարմ ին-
մինչ բաժանեալ եղև հոգ ին-
Եւ ոչ թափուր ծոց հայրեն ին-
և ընդհանուր էից բնու թե-
Եւ զի ած էր որ մեռ ա̂ւ-
յատենն զարմանք զորգործեցօ̂-
Երկիր հիմամբ սասանեց ա̂ւ-
և վարագոյր ընդ մէջ հերձ ա̂ւ-
Վէմք նշխարեանց պատառեցան-
և գերեզմանք մահու բաց ան-
Մարմինք սրբոց բազմաց յարեն-
ի հաւատալ մեզ յարու թէ-
Եւ զի մեռեալն էր կենդան ի-
Թէ պէտ և մահըն հաւատ ի-
Յայտնեալ կողին զխոցուածովն
կայլակ աղբերցըն կրկնակ ի-
Ջուրն ի լուանամ մեղուցել ոյ-

իմաց նորա՛ մըկըրտել ոց·
աՋրիւնն խոնարհնու մաքուր Հոգւոց
ու՞ ի քո՛ տօղայացել ոց·
Սողին խոցմամբն որպատուեց·
ըղ կողածնին մեղըս ջընջե աց·
Զ եկեղեցի այնու չինե աց·
ւընդ դրախտին մեզ պարգեւեց·
Որ եղելոցըս շնորհ բաշխ է·
ըղնա յովհանէի պարգեւ խնդր է·
Եւ զոր փառաց լոյսըն ծածկ է·
մաքուր կօծուածք ըղնայ պատէ·
Բանն որ ըղբանն ըստեղծանէ·
իբարբառոյ բանից լը է·
Որ շունչ բոլոր ղգայնոց շնորհէ·
հաստատելումւքն ոչ տար բեր է·
Զ աշնոր զանդունդըս նկատէ·
յոլնեփ ձեռաւք կափուցան է·

Զունկն որ լուեալ շրթանց լս է:
դիպուած մահուն խափուցան է:
Զձեռն որ զերկինս հաստատէ:
Երկրպագելեաց պարանանդ է:
Զոտս որ ընդ յօդս զերամ թեւ է:
ակար բնութեն կռանաց կապ է:
Եւ Փ Խունկ եւ զմուռ նշան թաղման:
մարմնոյն բերեն անապակ ան:
Որոյ եթերնէ յօթար ան:
մարմնով եղեւ ինոր տապ ան:
Ախմինչ ընդ դէմ եղեալ դրան:
զվեմս արդելքն ըզգլուխ անկեան
Եւ զարծգամին անսասու երական:
ի գուբ ծածկեն ընսեման ան:
Անբուն էհյըն սրահաւ ան:
Ննջէ մահուամբ ի գերեզմ ան:
Եւ որ երկինք չեն բաւական ան:

կընէի յայրեն պարագրակ ան :
Որով մեռեալք համայն զգամ այն :
յառնեն ձայնին կենդանակ ան :
Ինքըն մեռեալ տնօրինակ ան :
կայր ի բանդին դժոխակ ան :
Յորմէ սարսեն զօրքըն վեր ին :
զինուորք պահեն ազգ երկրած ին :
Եւ տրտմութեն մեր բարձող ին :
կանայք ողբով խուղըս բեր ին :
Նընջէր անխուծն նխոր գէ ին :
մռընչելով չար գազան ին :
Ձայն որ ըզ ծնունդս ադամայ ին :
կլեալ պահէր յորովայն ին :
Մինչեւ ժայթքեաց զամենես ին :
զինքն կորոյս դիւօքնոր ին :
Զաւարն էառ ըզ գերող ին :
դարձոյց անդրէն առ հայրեն ին :

ԼԲ ☩ Ո՛չ արգելեալ վիմն երկրաւ որ-
յեկից ըզ վէմըն հող և որ-
ւԾյ՞ առծ՝ ա̃ւստն երրորդ- ա̃ւուր-
ծագեաց յերկրէ զլոյսն երկնօր-
Ի կոյս մօրէ ծնեալ մարմնով-
ըզ կուսութիւն ոչ խախտել ով-
Ի կոյս յերկրէ նոյն առնել ով-
ւզկնքըն ամբողջ խնկ պահելով-
Մի զօրականն զնորա տեսեալ ալ-
դասք զննուորացն եղեն մեռեալ-
Ըզ կափարիչ վէմըն բարձեալ ալ-
ահեղ լուսով վերա նստէ ալ-
Զայն ծետեսեաց կանանցն երգեր-
նման փողոյ հընչմամբ գոչ եր-
Յարեաւ խաչեալըն զոր խնդրէք-
մի զարհուրիք այ՞ խնդաց էք-
ւԾ չակերտացըն պատմեցէք-

Նշխայն պարտուցն լոց էբ:
Ի գալիլեա՜յ երթայք տես էբ:
Նաշխարհն քարոզեց էբ:
Յայլոցն երթեա՜լ վաղվաղակի ի:
բայց մարիա՜մ կայր արտասու ի:
Նայի ի գա՜լըն պատուան ի:
ողջոյն ոտիցն երկիր պագ ի:
Մարիամու մագդաղենն ի:
ցուցա՜ւ նմա՜ն պարտիզպան ի:
Կարծէր ըզնա՜ անյուսալ ի:
բարձաւ զ մարմինոյն տէրական ի:
Ծանօթըս տայր ընդել ձայնով:
Ի յանուանէ զնա՛ կոչել ով:
Զոր մարիա՜մ բաղձմամբ սիրով:
հըպել ինա՛ փափաքել ով:
Նա արգելու զնա՛ ասել ով:
մի՛ մերձենար զգալն գըթ ով:

Լ7

Զի չեմ եղեալ ա՞ռ հայր ամպով ։
ադամային զգեցեալ մարմն ով ։
Եւ յերկնային ծառս կեն աց ։
նախ ադամեանքն են մերձակաց ։
Եւ ո՛չ եւեայ ձգմամբ ձեռ աց ։
որ հան զադամ անճառ փառաց ։
Եւ յո՛ զյարութեն պտուղ առաջին
պարտէնուէրն հօրըն վեր ին ։
Որ իմ բնութե՛ է՛ հայր յերկ ին ։
եւ ձեր շնորհօք ծնաւղան ին ։
Ցս կոչէ իմ ըստ մարմն ոյ ։
զնմանէ՛ մեան արարած ոյ ։
Եւ ձեր ած բնութե բար ոյ ։
տր եւ ստեղծիչ գոլ անգոյ ոյ ։
Ընդ հակառակս ընթանալ ով ։
պետրոս եւ յոհաննէս սիր ով ։
Զպատանաըն լրկ տեսանել ով ։

Եւ վարշամակին ուրոյն դնել ով:
Ի հրեշտակաց ծառայեալ գոլ ով:
Առ՛ խաչատն մեծ խորհրդ ով:
Զ ինքըն զգլուխ մեր պատուելով:
Եւ զմեզ անդամօք յօդել ով:
Բ այց զինուորացն անդրէն դնել:
հրէից պատմեն զհրաշքըն տեսեալ:
Զ որս արծաթով կուրացուցեալ
յերրորդն աւուր զնա գողացեալ:
Ի նմին ժամու յայլում դիմ աց:
յայտնեալ երկնից կոյս ուղէ անց:
Ըզ վշտամանէ նոցա էհար ց:
իբր ըզ տրտմելոյ կշտամբէ աց:
Ըզ մոլորեալն կարգաւ պատմեաց:
զոր վ[ասն] ինքեան նախ գուշակեաց:
Ի բեկանելն հացին յայտնեաց:
Եւ նոյնժամայն զինքըն ծածկեաց:

Եւ

Եւ մինչ դարձան և պատմեց ին:
առաքելոցն մետասան ին:
Մին շաբաթու երեկոյ ին:
եմուտ փակեալ դրամբք առ նոսին:
Շնորհեաց նոցին փրկչական զհոգին
զայն որ կորոյս մարդն առաջ ին:
Իշխան արար յերկրէ յերկ ին:
Թողուլ ըզմեղս մարդկայ ին.
Յորում Թովմասն անդր ոչ գոլով:
յասել նոցա չհաւատալ ով:
Յետ ութ օրուր դարձեալ գալով:
որ հաւատասցի շօշափել ով:
ԼՂ Զխոցուած տիգին ձեռամբ տեսել:
ի նոյն մարմնին որ յարուցե ալ:
Տէր և Աստուած խոստովանե ալ:
զնա որ ի խաչըն բևեռե ալ:
Ոչ յարութեն այլափոխե ալ:

կամ ՚ի նուաստից փառաւոր էր ։
Որպէս եւ չար ումըն կարծ էր ։
անապականն նախ ո՛չ աս էր ։
Այլ է բանն ընդ դեմ չարեաց ։
զոր յարուցեալ ընկեր աս աց ։
Թէ՞ նոյն մարմին եմ ուներ աց ։
եւ ի յառնելն ո՛չ փոփոխե աց ։
Բայց աշակերտքն նորա գն ացին ։
՚ի ժամագրեալ նոցա տեղ ին ։
եւ զայլակերպեալ զտէրն տես ին ։
որպէս երբեմն խոստ լեր ինն ։
Եւ Թն ՚ի նոսամերկուանայ ին ։
բայց ՚ի ներքսն որ նախ տես ին ։
Տէրն խաւսէր մեռաստան ին ։
եւ առաքէր յերկիր զնոս ին ։
Ըղձեթանոս աշակերտ ել ։
երրորդութեբըն մկրտ ել ։

Ըզպատուիրանն ուսուցան ել:
ինքըն յաւէտ ընդ-մեզ լին ել:
Դարձեալ յայտնէ այլանմ ան:
առ ծուլակին տիեզերակ ան:
Ցուցեալ գործովքըն հրաշալին:
զինքըն ի՛նութին արարչակ ան:
Զկանց ծուխուն հրամայել ով:
յուռկանսնոցն ըմբռնել ով:
Եւ ընոր աստեղծ հացն առնելով
ձուկն ի՛կրակին խորովել ով:
Եւ ընդ-նոսին ճաշակել ով:
զիւր յարութիւն ընտուգել ով:
Զպետրոս երիս հարցանել ով:
զուրացութիւնն քաւել ով:
Եւ ըզ կինն իւր հետեւել ով:
չար չարմանօք խաչակցել ով:
Եւ զյոհաննէս յաւէտ սիր ով:

տանց պահէլ բանիւն իւր ով:
Եւ կյանութըրս բառատու ն:
զինքըն յայտնէր ամենեց ուն:
Խօսէր ըզ բանն ուղղոց արթուն:
արքայութ̅ե̅ն առնէր գիտու ն:
Եւ կընութլ բառաւանել ին:
ըզ կերակուր խնդրէր վերջ ին:
Զ մասն ինչ ձկանց խորոված ին:
և ըզ խորիսխս քաղցր մեղու ին:
Հանէ զնոսա ի բեթանե այ:
ի բեր ըզ մոլսէն լեառըն սինէ այ:
Եդ ի վերամ գըլխոց նոց այ:
զձեռս իւր օ̃րհնեալ բանիւ զնոսայ:
Եւ զնա երկինքըն հայրակ ան:
որ է հոգին սէ մաքրակ ան:
Ասէր ինքնամբ առաքակ ան:
որպէս մի տր̃ և հանս կամ:

Եւ

Եւ ՚ի յերկինս վերացե ալ :
վերա թեւոց հողմոց ելե ալ :
Նովին մարմնովըն համբարձեալ :
որով մեռեալն և յարուցե ալ :
Նստոյց յաջմէ հաւրըն փառաց :
զբնութիս անկեալ կոխան դիւաց :
Երկիր պագեալ ՚ի հրեշտակ աց :
և ամենայն երկնաւոր աց :
Մինչ և ներքեւ գօրրշապար աց :
նորա դիցեն հողք թշնամե աց :
Աներեւոյթ հակառակ աց :
երեւելի մարդկան չարե աց :
Յորժամ փառաւորք հաւր եկեսցէ :
նովին մարմնովն որ ՚ի կուս է :
Զբնութի մարդկան յարուցանէ :
և ըստ գործոց հատուցան է :
Զարեաց ըղ չար վճիռ հատցէ :

յաւիտենից հըրով տանջ է ։
Իսկ որ բարիքն են սպասի է ։
անճառ փառաւք փառաւոր է ։
Զեկեղեցին հարսնացուց է ։
և ընդ ինքեան միաւոր է ։
Որպէս անդամ ի գլուխ յաւղ է ։
և ժառանգորդ հաւր իւր տան է ։
Ի հրեշտակաց դասուն կարգ է ։
զինք անկելոց Թիւըն լըցոյց է ։
Զանճառ իմաստըն ծանուցէ ։
բանըն բանիւ վարդապետ է ։
Մինչ և նըման ինքեան գործէ ։
որպէս խոստացաւ իսկ անսուտ է ։
Զի տեսանել ինոցան է ։
իբրև ըզ հայր և ի հաւր է ։
Բայց վայելչութիւն եթէ զինչ է ։
և ոչ մտաւք ոք հասան է ։

ւՉնմահութեն բանըս դեռ է:
ւ անախտութեն միայն թէ՞ է՛:
Ըղձհարսանեաց անուն բեր է:
Զոր միածնին հայր խըր առն է:
Ե․ ինչ փեսանց անվաղճան է՛:
Նյա՞խուեան Թագաւոր է՛:
Առդ որ այսպէս հաւատաց է:
որպէս նզրեալ խնկըեան է:
Զ որ ծանուցեալ փոքր խրատ է:
ուղղափառաց հարցն աւանդ է:
Զարքայութենըն ժառանգ է:
յանբաւ բարեացըն վայել է:
Եթէ՞ գործովը հաւատար է՛:
Եւ ո՛չ նոքին մեռուցան է:
Բայց որ արդ-էն չհաւատաց է:
այլ ընդ դիմանի ներհակ է՛:
Յորժամ յերկնից եկեալ տեաց է:

յականս կենս երկրպագ է։
Թէպէտ եւ ոչ օգուտ բեր է։
այլ՛ անձամբ զմեծըն կոծեսց է։
Զորս գեհենին դատապարտէ։
զչարն պատրաստեցելոյն ինոցան է։
Իսկ մեք հանցմունք փառըս նմայ։
Հօր եւ հոգւոյն միշտ յարակ այ։
Յանցեալն յայժմնոյս եւ ապայն գայ։
Երրորդութենըն միշտակ այ։

Յիշատակարան տն ներսէսի.

Լ ան աստուծոյ խօսել՞
այս բան-
Իմձ ո՛չ երանոյ եւ ո՛չ նմ ան։
Զի սէրտ յիմար անձն անարժան։
ո՛չ է՛ տեղի իմաստու Թե։
Մարտէ սրբոյն ս՜ բնակար ան։

Եւ մաքրեցո՛յն մաքուր կայծ ան:
Զպա՛ լինե՛լ ծառ ան:
Եւ անձառե՛լըն վիպաս ան:
Բայց փափաքո՛ղն ողջոյն ըն ալէն:
սոփոլեաց քան զլոյժ ըս գեղաւիան:
Եւ զԹուԹե՛ըն հայր ան ան:
համարձակե՛լ եւ ինձ այսէ ան:
Ի գրել բանին ծառ ան ան:
ոտե՛ք չափեմ՛ ներսողակ ան:
Ա՛ եւ ուԹեն՛ անհասակ ան:
Եւ բանին հօր մարդեղու Թէ:
Ո՛չ նորածն՛ եանէջ ան:
յինէն չինա՛ծ առանց հիմ ան:
Զյո՛ նիլերա՛ անշարժակ ան:
վիմին եղեալ սայ նեփայե ան:
Եւ զի ստիւքէ՛ պարզակ ան:
Եւ ո՛չ բանիւ անչափակ ան:

Զի այս լերին պարսաւեալ ան ։
բարբառեսցի անփայլ բեր ան ։
Քան զի բազում մքնախ վարժեցն
այսպէս յիմաստս ածեալ ան ։
Զի արարչին բանի բնու թե ։
տացեն այսուն բան գոլու թե ։
Ող դաւթեան սաղմոսար ան ։
նուագողին առակաբ ան ։
Մեծին գրիգորի ածաբ ան ։
նուբն եփրեմ ասորւոյ ան ։
Նոցին նմերս հետ նման ան ։
բայց դոյզնաբեան համանման ան ։
Ուշմ տաւնև վերջ անկան ան ։
զի մի ծուլից լուր ծանրան ան ։
Եւ յլ խոստաբար փոփոխան ան ։
զի ընթերցողք ոչ ձանձրան ան ։
Թէ արժանի առնէք յիշմ ան ։

զիս ըզ նեղեալս և անձն անարժ   ան :
ԽԳԴ Իթիւն եօթնեանց տանց հարկաւորաց:
կատարեցաւ բանս հաւատ   ող :
Ի վեց հարիւր թ՛ վաթսուն հայ ող :
յետըն հարիւր չորս հասում   ող :
Ի մեկարանաց հաւսմանց   ող :
և զօրանալ հայտար աց   ող :
Ընդ բոլորովն մեղաց մեր   ող :
յորժ բարձրացուցն քան զբազմերցոյ ող :
Մասուա սուլսմանն յիկնացող :
Եկեալ յաշխարհ դերմանայ   ող :
Աւեալ զանուս բարար այն   ող :
Մին չինկողման եփրատայ   ող :
Իսկ հայրապետն համուրդ հայոց
անուն զարթնուն գրեգոր իւս :
Ճառանդ նախնեացն սէ աթոռոց :
անմահանայկեր սեռ ազգայն   ող :

Ի ծոցանձն դղեկէն էլէ ալ:
զոր սեփհականն ինքեան չէնէ ալ:
Իյանսաւնն կամրոցս հասնէ ալ:
հաւսակմն կ՞այ յուրձորջե ալ:
Ցորմ. նախնին տէրանցն էլէ ալ:
յահէ նեղ չմն ըն փախուցէ ալ:
Ըզսմ կամաւ սրմն տունէ ալ:
լինել յաւէտ սեփհականն ալ:
Եւ Զբդ այս պնտմ ժամանակ ի:
դաւն եւդ ըժնեմ նանբար ի:
Ցրուեմ բն ակնմբ յայսմ ամրոցէ:
ոդեասպմտ բարանձաւ ի:
Իյնփրատմն պարապրել ի:
որ յաւինմն բաս որդ հոս ի:
Ցելից կուսէն հեղին շարժ ի:
նմուս փորէն մոխութ պատ ի:
Ինքս ամբարձեմն ներ ըզ նշզ ի:

ալեաց ծովուն ոչ երկնչ	ի:
Ի մարդկանէ ոչ զարհուր	ի:
զի է՛ հնարից անյաղթել	ի:
Զոր անօրինինքն ամենայն	ի:
տեղ պատրաստեաց ապաւէն	ի:
Տէր աթոռոյս շարանչել	ի:
երարկութեան ժամանակ	ի:
Յորում մնեզինք յանօրէն	այ:
ի յարտաքին չար գազան	այ:
Եւ ոչ նուաճ ինդժրան	այ:
խոստ անուն քրիստոնէ	այ:
Յորոց փրկիչն մեր կեն	այ:
մինչև ցայսօր ամբողջ պահ	եց:
Որբ և ապայն ժամանակ	այ:
յանձն եղիցուք նորին կամ	այ:
Ի սմայ գրեցի զբան հաւատ	ոյ:
տառանաւոր տաղիս չափ	ոյ:

Խոչ

Եւ անարժան գոլով բարւ ոյ ։
ներսէս եղբայր տեառն մեր ոյ ։
Ո՛չ իշխեմ բան ըստ մարմնոյ ոյ ։
զի յիմաստ ո՛չ է յիս մարդ ոյ ։
Այլ՛ խոստանիմ սրբոց նիւթ ոյ ։
որք խօսեցան բղխմամբ հոգւ ոյ ։
Փոքր բանիւ կարճ ի կարճ ոյ ։
միայն ըղ մտացն ցուցել ոյ ։
Ընթերցողաց վերծանել ոյ ։
արագ մտաց հասանել ոյ ։
Հակառակաց պապանձել ոյ ։
որք ընդդիմանիք են հաւատ ոյ ։
Եւ ճշմարտից հաստատել ոյ ։
մանկանց սրբոյ եկեղեցւ ոյ ։
Իշխանաց բարեաց հոգւ ոյ ։
բարեպաշտից ծնօղացն իմ ոյ ։
Յաղթեն գովով պաշհաւուն ոյ ։

Համատոհմից աշակերտն ոյ։
Եւ հարազատ եղբարցս իմ ոյ։
Նախ վեհագոյն տէրս իմ ոյ։
Որ է՛ աթոռոյ սբ գրիգոր ոյ։
Գոլ հոմանունն համանման ոյ։
Եւ երկոցունց աշխարհացն ոյ։
Գեր փառաւունակ պատուեցել ոյ։
Վասըն անուան վեհար բուն ոյ։
Ւզօրավար կոչեց էլ ոյ։
Եւ մարեմայ քեւ ընտր էլ ոյ։
Ւյայրութեամբ բարի անել ոյ։
Որ յետ մանկանց որ ըստ մարմնոյ
սնանայր մանկունս ըստ ոյ։
Եւ համօրէն նոցին ծնընդ ոյ։
յոգնաշահից բարէ զարմ, ոյ։
Որք կենդանիք ատեն լուսս ոյ։
Եւ որք ննջեն առ Աստուած ոյ։

Ամանց

Ոմանց հայցեն՝ միշտ պահել ոյ ։
խաղաղական կենօք բար ոյ ։
Ոմանց խնդրեն՝ ժամանել ոյ ։
անճառ կենաց հանդերձել ոյ ։
Եւ խնդրողին զբանըս դր ոյ ։
Երկնաւորին եղբօր սրդ ոյ ։
Որ ապխիրատ յորջորջել ոյ ։
ըստ նախնեաց հօրդն անուանել ։
Այս եղիցի պատճառ բար ոյ ։
յիմաստութեն կրթել հոգ ոյ ։
Ըստ որնայնոցս ամբառնալ ոյ ։
Ի յերկնայն նորդն հրալել ոյ ։
Եւ բոլորից հնազանդել ոյ ։
պսմ ուանդեց ածայն ոյ ։
Տացէ յն պարդն բար ոյ ։
պժմ նաւէնուրն խմում վերջն ոյ ։
Ըղ փառըս հօր պատիւ սրդ ոյ ։

Եգոհութեն տո՛ւողին հող ոյ։
Որ միշտ երգեն արարած ոյ։
յմմանաշելոյս և նշդաղ ոյ։

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

I. Ruphonus f.

ՍՐՆ ներսէսի՝ որբեց նախակարգի Բան փառա-
ւ-ւսամն ամբրաց մանկանց · Ի գլխոյ այբ ու-
բենից տառից տառանաւոր չափով :

ԱՅԲՆԱՅՁՔԵԶ ԲՂ

մերձակ այ :
լինել խրատու՛ թէ՞ հաւատ այ :
Տեսող գործ-ոյ ըղնայ իմ այ :
լսող բանից ծանիր ըղն այ :
Գաղտնիք սրտից աչաց նոր ա :
չէն իծածուկ այլ յայտնի կայ :
Թէ՞ այս մտօք հայիս ին այ :

ան

անմեղ մանուկ մնչու յարակ այ :
Բեներն· բանից առէ չարէ աց :
սանձեալ զլեզունս մն ընկեր աց :
Ի բերանոց քո հան նէ աց :
զխօսս աղտեղի նախատան աց :
Նայ և երան բամբասան աց :
դեր պահպանէ քոց շրթ անց :
Զի առաքելոցն դու նմեղ աց :
ևյանաչառ դատաստան աց :
Գեղըն· դարձը մարթայ են :
ուսուցանէ խրատել լեզու են :
Բան քո նորօք յարդարեաց են :
գործքս դոցին հետևեաց են :
Եւ մի ընդ դէմ կալ հրամանին :
այլ հնազանդեալ պատուիրանին
Եւ ոտքք քո ոչ մոլոր են :
ի չմարխա ճանապարհ են :

Դայն - դատաւորին երկնաւոր ին ։
խրատէ ըղ քեզ սպասել յերկիր ին ։
Եւ խնարհինոյ քո վաղճան ին ։
Հոգւոյդ կոչմանցն տր ուն ին ։
Մնալով լինել յանկարծական ին ։
Նշման գողոյ նգնչէր ին ։
Զի որ սողին ակըն կալց ին ։
Նայ խնեղնոյ ոչ յաղթեսց ին ։
Եչն - երգէ մինչ յանկանջըս քռ ։
տալ ըղ համար պարտուցըն քռ ։
Որ մանկունքըն ուսման դըր ոյ ։
ըղ տախտակին համար տալ ոյ ։
Կամ որ վենոյ տնտես գործ ոյ ։
առ խղհամար պահանջ ել ոյ ։
Քան զի տնտեսս ես քո հոգ ոյ ։
Նպարդ նացն ած այն ոյ ։
Զան - զուգակից սխինծան իր ։

որ միշտ առ՛ քեզ զօրաց իր ։
Ի խոր քընոյ մահու զարթ իր ։
և ի յանձինս քում զգաստաց իր ։
Յանցաւորացս մի՛ խառն իր ։
յանանց կենացըն մի՛ զրկ իր ։
Զարդարութեամբ այժմ ըզգեցիր ։
և անդ փառօք պայծառաց իր ։
Ըն - հեշտութեանն հանուրց ծաղող
խրատու լինել միշտ հայեց ող ։
Ըղ մեղս առ՛ առնեւեթ ող ։
և սրբութեանցըն լեր սեր ող ։
Զի որպէս չէ՛ խառնար կեր ող ։
պայծառ լուսոյն ևներման ող ։
և յսպէս հոգւոյ չարեաց գործ ող ։
մաքուր հոգոյն չէ ընդ-ուն ող ։
Ընթն - ընկերին քո պատահ եղ ։
բարեաց երանց ինչ յաջող եղ ։

Խրա

Խրատ է՛ ըղբեղ մի՛ յաջախ եղ։
մի՛ մախանաւք ըղբեղայր եղ։
Այլ՛ թէ՛ կամիս առէ համդչ եղ։
Եւայ հաճոյ լին եղ։
Գիր գոհութեան մոլողին յաւ եղ։
այնմր գիտէ հաւատար եղ։
Թի ոյն. Թագ առէ արքունական։
կամ պետութեան նշխանակ ան։
Թէ՛ ընկալցիս դ-ու ըղ մարդ-կան։
մի՛ համարիր քեզ սեպհակ ան։
Այլ՛ ըստ հարմանց քոց որ անցան։
ծանիր ըղքեզ ծաղկի նըմ ան։
Եւ մի՛ լինիր անբարտաւ ան։
այլ՛ բաղցր և հեզ խոնարհական։
Քէն-ժամանակեան զկէնցս անցաւոր
կարծել չտա՛յ քեզ փառաւ որ։
Զի թէ՛ նկանաս նս թագաւ որ։

և կամ իշխան յոյժ զօրաւոր որ :
Հողոյ ծընունդ են հնութեաւոր որ :
յոր դառնալոց յոչնչանաւոր որ :
Այլ՞ որ գործ ոչ կաս սպասաւոր որ :
յորմէ կոչէիս ոչ յօժաւոր որ :
Ի նն · եօթանասնամեան դուռ երաց լեր :
եւ մի՛ ըղ բեղ ասէ այր ել :
Եւ մի՛ ըղ բանսըն Թիւնար եր :
առ՞ նորանէ յառաջ բեր եր :
Մ ե՛ անդրդուելըն զօր տանջ եր :
մի՛ անկրաւ երըս գործ եր :
Զի մի՛ կրեսցես զրկանաց որ :
զտանջելըն ե՛նհամբըն մահար եր :
Լեռըն-լռել վաղ-ապես էն :
եցաւ ագին բարկութեն էն :
Հանգչել ասէ եշխր ախտ էն :
Եւ յանհանգիստ տրտմութենէն

Ընկալ ըզ սոյն և խոռն էն ։
յերանութեան հեշտոյ բան էն ։
Ծանիր թէ՛ մերձէ որ դատէն ։
հատուցանել քեզ փոխար էն ։
Խէն- խորհըրդականս բարի եղեալ
մերձէ զխորհրդոց խոնարհանեալ ։
Լոյս նշէն նաւ հեռացեալ ալ ։
որ յայդ է՛ առեալ ալ ։
Ճշմարտութեան հետ նէն ալ ։
ուղիղ խօսից սիրող կամ ալ ։
Մինչ զնե բան լոկ ասացեալ ։
լինել երդման գերազանցեալ ։
Ծանածանօթն յայժ ծանրագոյն
ըզ բան երդման ուրանալ ոյն ։
Զի թէ՛ փակեալ ամն լեզու ոյն ։
և ի չարէն սատա րատ ոյն ։
Զինչ առնիցեն նեղերդն ոյն ։

միշտ նկատմանն տն ոյն:
Եւ այն սրբութեան յոլովագ ոյն:
որոյ մեղանց չիք վեհագ ոյն:
Կեն-կենաց զանցաւոր է:
կրկնե դրամբ բաղաբաս է:
Ընդ մին մտեր մերկ յաւազանդ է:
ընդ միասին ելցեն մերկ յաշխարհէ
Արդ զինչ օգտես դու նշան է:
ներագրես այս վաճառ է:
Ցորժամ ի դրունն կողոպտ է:
մահն որ կենաց թշնամին է:
Հոյն-հայենաց աւէյոյժ այս բանիս
և մի զբաղիր միշտ խնդրոտ ես:
Մի յապաղեր դու նշմար ես:
այլ փութասցես փոյթ ներար ես:
Զի յորժամ ոչ գիտես կոչ ես:
և ըստ գործոց քոց պահանջ ես:

Եւ թէ չունիս պատասխան իս ։
յանլոյս խաւար բանդ արկանիս ։
Ձայն · ձիթոյըղ բեղ օրինակ ով ։
զմարմինդ ինկանուլծել ով ։
Եւ կառավար ուղղիչ սանձ ով ։
զհոգիդ առէ անդ նստել ով ։
Թէ անմոլար ճանապարհ ով ։
գտնաս յօրէնս տն սիր ով ։
Յայն ժամ յառնէն լըն քո մարմնով
ընդ առաջ նորա Թռչիս ամպով ։
Ղատն · ղեկաւնով բեղձն ճրտր ։
նաւել յայս ծովս տայ հիմաբ ար ։
Սաւ յուղիղն լըեացն երկ ար ։
ընդ դէմ կացեալ հզօրաբ ար ։
Վարել զհոգւոյդ նաւըն անդ ատ ար
հոգւոյն Թեւօք արիաբ ար ։
Զի հասուցցես անդ որում ար ։

յանըրջայս՝ անեղին խաղաղաւոր ար։
Ճէն․ ձայնարկութ. մա՛ն հրաշէդ։
աւէ ծագեմց լուսոյ հանդ. էդ։
Զ բանուր բարն հեղ՝ հրեղէն էդ։
զողորմութեն հեռանցն ...աւ էդ։
Բայց յարարչէն բեղ պարգեւէդ։
մի՛ վասնթարմց վասներ յանդգնեա
թէ՛ ոչ վճար տասն ի յանձն էդ։
յորժամ խնդրել հյաոդ էդ։
Մենն․ մերձել նուեց աւէ՛ ի՛րէն։
շախտողն մեղմց որ ի չար էն։
Զ այս ընկալմնն և զայլ անէն։
որով զարդանն նեսանել խայ էն։
Յայ՛ կապկերճմց անուռն ի՛ր զէն
իգեղեցիկ անսլեան դէմ էն։
Եւ հարկանե զաչքայբեղ մայ էն։
ի՛չարութչար հայեցման էն։

Յին · յինէն ասէ մանուկընտրէլ =
զայս բանս խորհուրդ յաշխարհէն սգալ =
Յունայ նուաթեց ըզ ըեղ զմի՛ տալ =
մնոտի խաղօք անմտան ալ =
Ա՞յլ յիմաստնոց դ°րունըս դնալ =
Նյուամանէ ո՛չ ձանձրան ալ =
Զի մի՛ անձին տաս դըժան ալ =
յործամ հնար չէ յետ դառն ալ =
Նուն · նորոգ ասէ երկնաւոր դ =
զիմաստութիւն զգեցիր ըեզ զարդ =
Մե՛ զպտմու- ծանըս բազմաղաւդ-
որ ըզ տղայս առնէ զուարթ =
Այ՞ ըզ հանճար ծերոց և զխորատ
որով յայտնի ճանաչիս մարդ =
Քան զի յիմարնէ հոսեալ յարդ =
խնկ խմաստուննէ ող ըզ վարդ =
Տան · շատ ասէ ով ծերունի դ =

Հնացեալ մեղօք կեալ յմ խդ :
Ժամէ դառնամ յայժմ ի հօգլ խդ :
Մինչ դեռ իմն ու է՛ քեզ բարի խդ :
Ծառայեցէ՛ր մարմնոյ գեր խդ :
Մինչ և ի յամփն տապան խդ :
Տուր ի մնացեալ ժամանակ խդ :
Մասն ինչ հոգւոյ բանական խդ :
Ոյն-ուսուցանէ՛ քեզ դ-իօրու թբ
Եւ սատ և անդ-լի բարու թբ :
Սիրել զած ճշմարտու թբ :
Եւ զքո՛ ընկերն ըստ ուգու թբ :
Մերժել ըզ չարն ատելու թբ :
գրկել զբարին սիրելու թբ :
Պահել զհոգին-քո՛ սրբու թբ :
Եւ ան հպարտ խոնարհու թբ :
Զան-չար աւէ ղադահու թի :
զի չատ մեղացէ ծնելու թի :

Զի ինմանէ է՛ սպանու- թի ։
նայէ՛ աւա՛ր եւ գեր ու- թի ։
Անուն ընկամանի դողու- թի ։
եւ անիրաւ դատող ու- թի ։
Ի յայնմանէ վաշխառու- թի ։
եւ ըզ մի մեծանս ատելու- թի ։
Մէն-սրտութիւնէ՛ կալ անբամբաս ։
ի յայս չասնեմ՛յ յորում թէ՞ կ աս ։
Զի մի՛ հոգոյդ տանես զն աս ։
ի ձախակողմըն կալով դ աս ։
եւ մի՛ նախանձ ինկեանըս յայ ս ։
որում զարժանն ումեք ո՛չ տ աս ։
Տուր զանցանորըն զոր սատանաս ։
եւ առ՞ զանմանցըն յորդն աս ։
Օ՜ էն-ջնջէլ զհոգնէք սան ջրովք ։
յախտից մեղաց ջերմարտասուօք ։
Զի լա՛ւ-էլո՛ւ աստէն կամ օք ։

Եւ անդ ցնծամք մեծաւ փառ օք:
Վանաստ խնդամք պէս պէս մեղօք
Եւ անդ կրճեմ խիստ ատամ օք:
Եւ այս սակաւ ժամանակ օք:
Եւ այն յաւէտ անթիւ ամ օք:
Ռայն ուամինն առանց հանուրց:
Ոչ նախանձեմ խրատն վարու ց:
Ի գինարբուաց երգոց պարու ց:
Մի՛ հաղորդեմ չկամն բարու ց:
Զի փոխանակ աստէն ծաղու ց:
կոծումն եղիցէ՛ անուն նացունց:
Ընդ մեծատանն այնմիկ դատու ց
որ փափաքէր կաթիլմի ջուր ց:
Սէն- սէր ՏԷն այս ախտաշար ժ:
ատել խրատէ չարտեղի դար հ:
Եւ ԹԷ մեղաց մի՛ լինիր բա ժ:
ախտից տուամբ ձգելով նգարչ:

Զի

Զի թէ մարմնով տառապեցէ վաշ=
հոգւով հիւանդացելին եւ հա Հ=
Թէ աստուածոց տանէ եւ հրաշ=
այլ յետոյ տանջեն մահուձա Հ=
Աւա՜խ վարքանէ պղծեալ անուան
տն կամեցանէ յորժ ներհ ան=
Եւ որ ի յանյս ներէ համ ան=
է՛ այն սիրոյն դ-իմ ան=
Աւրդ մի՛ ընդէմ խիստ ակաւն ժամ=
ղանցանէ որքն սիրոյ բաժ ամ=
Աչք փոփոխեալ զմրրատես ան=
յանապականն ներքն յոստ ան=
Տէրն ընդ-ան տէրանց եւ խնկոյս ած=
խրատ ընդ այլ խնամոտ Թէց=
Թէ մի՛ սիրեցէ ժողովելով նձ=
այլ ըղձողովէ բարեւ տեր նց=
Ընդ մանրմանըն տր ու Թէց=

և զհետ և ըզպուլն քաջու թեց :
Որբ վ՛ ձե՛ր խմահ անձան ց :
կամա՛ դ խմեն որպես իգան ձ :
Ըէն - տառ չէ՛ բանի սկսու ած :
այլ ակամա՛ բանաբար ած :
Յայց դ ու ղակնջդ առ՛ ընթերած
Թէ՛ զինչ խօսի ըզ մտա՛ ած :
Սիրեմ բոլո՛ր սրտիւ զ ա՛ծ :
և օրինաց նորին խնամ ած :
Զ հոգիդ պհեա՛յ յախտից մաքրծ :
և խմեղաց մշտ լուաց ած :
Յոն - ցուցանէ՛ միօսբան խրատ :
որ ի չարեաց առնէ աղ ատ :
Մի՛ նախանձիր բնա՛ ընդ մարդ :
և մի՛ նենգեր ղընկեր քո գաղ տ :
Զ իմ՛ ծածկեալնէ յայ տ :
և հաստուցէ՛ փոխան քեզ դատ :

Կամ խաստմ կեանքս անընդ-հատ
կամ խիլերջին օրըն հասատ   ատ:
Ի խւնն - յօդ-ական միայնէ տառ:
բայց ղ որ յօդ-է քեզ խրատ   առ:
Յորժամ մեղանց դ-առըն պատառ:
քեզ երևեն բարցր ն-դ-ևր   առ:
Նաև բան ղուտեն ըն նորա խոսյառ
յիշեա ղամօթ-նեըղ պատկ   առ:
Եւ չիջանն բոցն որ իվ   առ:
Նղղծնանայ միտքըդ յամ   առ:
Փ խւրըն-փառածցէ քեզ քար   ող:
այս խրատական բանից տալ   ոյս:
Ու մ թ-ք սրտի լինիս իյո   ղ:
Նտաս աձել որպէս ըղէ   ոյս:
Զ հոգիդ մաքուր պահեա նլոյս:
իյաշխարհի խաւարել   ոյս:
Եւ հանդերձեալ կենաց տայ յոյս:

պսակ անձին՝ եւ գեղ ընդ հաւ ոյս:
Քէն՝ կատարումն հէնք այս տառից:
տալ անխուսն՝ զուարթութեն էլ ից:
Ո՛չ ընդ սիրտ ատարակս ից:
միշտ բնակեալ՝ անդրայծ հաւաք ից:
Հա՛յ աղաղն՝ յանձնեալ անկից:
ընդ քեզ գող խաչան ից:
Լինել սրտից բաղաքան ից:
Կատարեալ զինզել ծայնան ից:
Նորոգ բանիս այսմիկ հանդես:
գուշակեցից առա տեսանել ես:
Երգել տաղիս հանդեպ պես:
խառնեալ ի հնուսն հոգեւ ես:
Բանեալ եւեզ ըստ տարրապ ես:
զանազանեալ առանց յարդ ես:
Այս ո՛չ գիտ ինչ ծղայալ ես:
մանկանց առաւ նուաստեալ ես:

Լ Թաղուցեալ բան մարմնացեալ ես ։
Երից յանձնից խորհրդատու ես ։
Մէ հող եւ՛ որ բանըս պէսպ ես ։
որոց նմանատ եղեւ նէրս ես ։

Նորին ՟տն ներսէսի · Եան հնուստոյ · Վ ՟տն եղելոց հայկական տառից չափերմամբ · Ոգն ալ՝ ներսէսէ

Այէն անըսկիզբն աստ՞ ՟ծ ·
անեղ բնու՟թն ոչ արարած ·
Յերիս անձինս բաժան ած ·
նմի բնու՟թն միաւոր ած ·
Բնաւից աստ անճառաբ ար ·
հասման մտաց դոլ անհն ար ·
Զ որդոյ ծնունդն անեղաբար ·
զհոգոյ բղխումն անժամանաբ ար ·
Գրէ ին բեամբ ինիւթէ ի ·
զաննիւթական իմաստ բան ի ·
Թէ՞ ՟ծէր մշտ կենդ ան ի ·
Նէ՝ յայժմնյս ւեղից ի ·

Դաւանեմ զերրորդու թին ։
Երեք սրբեան մի տէրու թին ։
Ո՛չ միութեան խնամնու թին ։
ո՛չ բաժանմամբն յօտարու թին ։
Երրեակ անձամբ թիւ կատարել ։
զերրորդութեանն ծանուցե ալ ։
Ո՛չ քան զերիս առաւելե ալ ։
Եւ ո՛չ երկոսս կամ մին եղե ալ ։
Զայս թիւ առեալ ըստ Եսայեայ ։
սերովբէից որպէս եւ այ ։
Երիցըս սբ՛ ասել նմ այ ։
Եւ միանգամ տր գերակ այ ։
Էապէս մեզ քարոզ է ։
զոր էնն ուսեալ Մովսէս է ։
Թէ՞ ած էր նկ ըղ բանն է ։
Եւ ո՛չ եղեալ նյութմբ է ։
Ընդ էին հօրզուգակ ան ։

զորդ ի սանէ համաքեալ ան:
Ի յոհաննէ ուռեալ զոյս ր ան:
որ որսոտից յաւերատր ան:
Թ արբիանէ մէջ ոխրար ար:
զ հոգոյն բռղխոծ մե ամիլմանարար:
Թ է իհօրէ էի յառհար ար:
առնու յորդ ու ոյ ձայնարատ ար:
Ժ ամանակին պարուն ան ող:
առէ զնոծ գոլ ըստ եղծ ող:
Ո՛չ ծամանակ առնան հաս ող:
եւ ոչ առ ուղ ըղնայ չար ող:
Ի սկսպէսատաւ բան են:
Նյոչընչէ ստեղծեալ զերկ են:
Հ աղորդ ընդ հնա ր է ւ հոգին են:
որոյ եղեն քս ամէն լին են:
Լ ոյսն այն որ դերադան ց:
ըստ սկսզէ սոտէ ստեղծուած ց:

Նախ առաջին ըզ հրեշտակաց ։
Երկրորդ զգայլն համատար ած ։
Խաւար մածեալ՝ ի յանդընդոց ։
ած փոխեալ լուսովն իւ ոց ։
Որով եղև տիւ ըն գործ ոց ։
գիշեր հանգիստ քընոյ արթնոց ։
Ցիրն երկնային յերկրորդ աւուր
Մեկնեաց ած՝ զջուրն երկնաւոր ։
Եւ յերրորդին տունկ բուրաւոր ։
յորում եդ դրախտըն լուսաւ որ ։
Սալեաց զանկեալն ած ըզ լոյս ։
ի չորրորդին յանօթնիւթ ոյս ։
Զարեգակնն և ըզ լուսն ոյս ։
և զաստեղցն պարոյսն յօդ ոյս ։
Հրամանն ած արար չակ ան ։
հան ի ծովէն կրկին կենդ ան ։
Զայն որ ի յօդ ըսն թեւակ ան ։

Նոր իջմունքն լուսակ ան:
Ձայն տիրական առէ եհ աս:
առ՛ խաւարին հողմնութ այս:
Բեղխել յերկրէ չորք տասնայս:
զանազանեց կենդանեաց դ աս:
Ղօղեալ խորհուրդ առէ թաղըն:
Երրորդութենն միաբու ն:
Աւ՛ ինողն տեղծեալ մարդոյն:
առնել պատկեր նման նորու ն:
Ճառագայթ առէ փառ աց:
զգեցոյց մարդոյն զանմահ կենաց:
Ջ կենն ինողէն արար հաստուած-
օրէնս եդ ներ պատուիրան աց:
Մախեալ առէ առ՛ իշխ էն:
ընդ մեր պատճեն որ յարաչ էն:
Եհն խաբմամբ առ՛ ինդրախտէն:
էած յերկիր յայս փուշեղ էն:

Յայնքան մեղաց առ՛ ի չար ես:
արկ ըզ բնութիւն հողեղէն ես:
Մինչ առահանանց բանալ երկնից:
ծածկել ջրով զորս ի յերկիր ես:
Նոյ ազգի մնոց առէ ընտրե ալ:
ի տապանին զորեր գործե ալ:
Նայ ևր որդովքն եղե զերծեալ:
յորմէ կրկին զերկիր լցե ալ:
Շինուած առէ զաշտարակ ին:
յետ այնորիկ յանդըգնէ ին:
Յոր խառնակեալ լեզուքնոցին:
ձեռամբն ևըրեմաց զայն քակէին:
Ուսուցանէ աբրահամ աւ:
Թէ հաւատոյ տան հիմն եդ աւ:
Որով զմած հուր ընկալ աւ:
Լաւետեաց որդի ծըն աւ:
Զարեօք առէ մարդկան որդոց:

լցուած աշխարհն պաշտամամբ կռոց :
Բայց յակոբեան յայն ծընընդոց·
որ յերկաթին մախին հն ոց :
Պրուեմ տապան առէ զմովսէս :
եւ յակոբայ զարմին հանդ էս :
Փրկել զնոսայ ծառայ էս :
յեգիպտոսէ սքանչելեալ էս :
Զանաց աւէ առ՞ ինքն ձգ էլ :
որ ըն զորդիս մարդկան փրկ էլ :
Մատամբ նուրբ օրէնքն գր էլ :
եւ մարգարէս սէ առաք էլ :
Որամբ աւէ զաշգըս մարդկան :
զի ոչ այսոն աւնայ դարձ ան :
Մեծագունին կարօտեց ան :
հնարից դեղոց բժըշկան ան :
Սիրով աւէ հայր առաքե աց :
զբանն ընդ մարմին միաւորեաց :

Զոր և մաքուր կոյսըն կըն	ած ։
ծնաւ մարմնով որով փրկե	ած ։
Աերնոցըն լոյսն առէ մաքըր	ից ։
ծագեցյաշխարհ այս ըստուերից ։	
Եւ հալածեաց զխաւարնյե	ից ։
ոգոց փայլեաց լոյսն ամէն	ից ։
Տայ առել բանըն ծայրագ	ոյն ։
վասն բանին խմանալ	ոյն ։
Տն փառաց խոնարհել	ոյն ։
մինչ զի խաչն համբերել	ոյն ։
Րամ աւետեաց ձայնիլըն	ի ։
Թէ և բնութին ձայնի չուն	ի ։
Թէ որ ննջեցն նաւապան	ի ։
նոյն աղատեաց զորս ի բանդ	ի ։
Ցոն-ցնծութին մեզ բարող	է ։
զմիշտ կենդանոյն յարութեն	է ։
Եւ զյարութին մեր հաստատ	է ։

 նմին

նսխս սնմա յարժամ գայց է ։
Ի խուսէ ըղձմց ընդ նոյն սէր ով ։
յօդեալ եղբ ու խն ամբառնալ ով ։
Աջին որ նստի բնութ մեր ով ։
հօր ընդ աջմէ բազմեալ մարմնով
Փառաց անճառ լինի դուռ ակ ։
որոց զոմն սիրեն յառ ակ ։
Յորժամ մարմնովն մերուանակ ։
ծագի յերկնից որպէս փայլ ակ ։
Քեն. Քն ձեռամբ իւր ով ։
զմեզ յարդարէ խաչակցել ով ։
Զի եւ փառացն նորա յուս ով ։
հաղորդ լինելոց մարդկան հոգով ։
Խր ☩ Ն որոց մանկունք խմաստութէ ։
տուաք զայս բան ձեզ խրախուէ ։
Երկնաւոր որոցն գիտու թէ ։
և համայնից եղելու թէ ։

Բակերտէլին արարչու ԹԵ։
և փրկական տնօրէնու ԹԵ։
Սերովբէ բանին խոնհնիմու ԹԵ։
զմիալս սուրբն տուք քննու ԹԵ։
Եւ ճաշակէք համբերու ԹԲ։
քան ըզմեղու յոյժ քաղցրու ԹԲ։
Սակաւ է՛ այս բանակու ԹԲ։
և յոգնախոսումք յունակու ԹԲ։
Ի յիմաստնոց ծանօթու ԹԲ։
որք միա դընեն վերծանու ԹԲ։
Ել են բանն բան գոհու ԹԲ։
մատուցանեմք փառատրու ԹԲ։
Զներսէս յիշել մի՛ դանդաղ եք։
որ զուարճանայքդ յայդոս եկ։
Տուք զփոխարէն զոր եպարտիք
զաղօթըս մէն որ պաղատ եք։

Ա որին բան · Ա երաադական · ԱՄն ներսեսի որբոյ ։ Բան խրատու ուսմնասիրաց մանկանց · Ի դիմաց այբ ուբենից տառից · տառ ծ̃ոյ չափով ։

Այբն առաջին ըղձեղ տղայ
հանէ յիմաստս
գերակայ ։

Բեր որդու թե՛ղն մերձակ այ ։
շինես երկու ատեղամբքնոր այ ։
Գենըն-բանին իւեղ բղխ է ։
կաթն իմաստից արբուցան է ։
Դևոխ խոբով վարդապետ է ։
ըզ խոնարհեն որդոյն պատմ է ։
Եմըն-գանձն բեղ բխուր բարի ։
գրելով զիմաստն խտախ տակ ի ։
Զնայ արկ իբր պարանոց ի ։
որ պատուական բան զոսկ ի ։

Դայն ·

Պայն․ դուան բանմ՛ բեղ գխուէ
ըղ տաճարին խմաստու Թէ։
Ջախեայ եւմուտ արխու Թէ։
մի՛ արտաքոյ մաօր հեղգու Թէ։
Ռչն․ երկնայնոցըն տայ ցանկալ։
ի յերկրայնոցն ի բաց դառն ալ։
Ս․ոսմամբ գրոց զուարձան ալ։
իմաստութեան ուրախան ալ։
Վայն․ զըռթուցանէ ըղ բեղ մանուկ
ձայնիւ հընչ մամբ ոտ թըմբուկ։
Տ ի՛ յուսմանէ լինիր տաղտուկ։
զի մի՛ տաս վըճ անձ իմդ յատուկ։
Րն․ երանութեց նախնի գոլով։
զբեղ հրաւիրէ դաւթեան երգով
Ցու իշարեաց հեռանալ ով։
խորհել յօրէնս տն սիր ով։
Ւթն․ըղ բեղ խօսմ զայս բան խրտ

Նյանխրատնիցըն կայ նշա ու ։
Գի մի՛ տնկեն զինքեանցն արատ
խրատն ըռւմ որպէս արմա ու ։
Թօն. թէ մեա դնեն ամէ բանին ։
խմաստու-թեն սողոմնի ին ։
Ո՛չ կարօտին խմւմ խրատ ին ։
բան զինոմամ խօսն հոգ ին ։
Ճէն. ժւժկալ լինէ շամէյեւանս ։
Թէ կամպտմնի անմուս յարբուանս
Հայեաց յամկին որ երրացուանս ։
զի ծեծելով առնոր զմարրուանս ։
Ինն. նմանրու-թեց ամէ դարձիր ։
կասւա խաղօչ մի՛ ըղ բաղ իր ։
Ըն-մնմտ մանկանց մի՛նճմանձիր
այ՞լ խմաստնոց նման եղ իր ։
Լիւնն. լուրամէ հօր բռ խրատու
լեր օրինաց մօր բռ կը ու ։

Ադ-պետին հնազանդ կաց դ-ու :
յորմէ շահիս բան լուսատ ու :
Խէն-խրատէ խաղաղ ընդ-մէ գրոց :
մի՛ ընդ- ան մնալն տղայ ոց :
Եւ ընդ- բանից մեծ- իմաստն ոց :
փոխան վիժմանցն ըզ չար յիշոց :
Ծան- ծ-ովու նման աւէ զիմաստ
որ ի յերկնից իջեալէ աստ :
Բայց ըզ հոգին ըն առատ աստ :
ծ-ըծել մտօք ըդ- լեր պատրաստ :
Կենն: կաթիլ միայն թէ առնուցես
ի Զրոյն կենաց որպէս մեղ ուս :
Ո՛չ ծ-արաւէիս աւէ յայժմ ուս :
այլ եւ գետոց բըղխես առ ուս :
Հոյն · հանեաց աւէ մանուկ եւ տես
զինչ իտախտանկըդ- գծ-ագր ես :
Զի մաքրէսն դ-ու նման ես :

զգեստս ամ՛ նորկին զր ես :
Զան-ձայնէ առ՛ քեզ մանուկ կուշիմ :
Թէ՞ անկանջօք լուր ըզ բանս իմ :
Ուսման գրոց չէր մտեր իմ :
Նուբարձրանամս դ-ու նշերկ ին :
Պատմ-զամբուղանէ քեզ լուսատր
ԵԹէ՞ իցես մարդ-մտաւ որ :
ԿրԹեաց յիմաստըս հոգ ն- որ :
որով չինին դ-ու երկնաւ որ :
Ծէն-ձանաչէ լ տառ ըզ հանճար :
ըստ առ՛ ակաց բանին յարմ ար :
Որով խորատես լինիս արդ- ար :
ևամ հանճոյ ար ար :
Մենն-մատուցանէ քեզ օրհնակ :
զորս նմանկանց բարեաց ունակ :
Ըզ դ-անիէ լ մտօք յատ ակ :
յոր Նացանկարր նմա հրեշտ ակ :

Յիշեա՛ սուէ զմանկութեան եր խս :
զաշակերտեալին դանիէլ խս :
Զի Թէ՛ սոցին նման մաքր խս :
ի հրոյ մեղաց ոչ այրեաց խս :
Նայեաց և տես սուէ զայլոյ փ :
ըղ հրեշտակաց նմանն իւէ պ :
Պահեա և դու զքեզ ան վրէ պ :
յեղկալատակին ախտին հանդէպ :
Շնորհեաց սուէ Թէ եւ սիր ող :
դու խմասանաց լեր հետ և ող :
Որք առ՞ խմաստըն փախաք ող :
մինչև ի խմահեղեն ձգն ող :
Ովդու սուէ մանուկն իւ ոս :
նման առ՞ ըեղ ղեղխէ ոս :
Որ իմաչկեանկըն հպեղ ոս :
եԹող ըղ սէր ըստ որ այն ոս :
Զարչարանաց սուէ համէ եր :

պանդըխտութեան ժուժկալ դու լեր
Թէ՞ հարկանես մի՛ երկմտ եր ։
վասն իմաստնոյն ցըն շահաւ եր ։
Պէն-պատուիրէ պարկեշտ լինել
մի՛ զորովայնըդ խծող եր ։
Մի՛ ըզգլխոյն բնաւ սիր ել ։
մի՛ տարաժամ զբերանդ ած ել ։
Զանխ հասցես առէ շնորհ այ ։
մի՛ ծոյլ կենալ եւ դեգեր ած ։
Մի՛ սիրեր քուն դանդաղան այ ։
մի՛ արթնութեն զբաղան այ ։
Ըաշխէ հանէ զքեզ նըւաճուն ա ։
գնալ հոգւով ընդ իմաստու նա ։
Թէ զանձն քո տես խծըզու նա ։
եւցես յիմաստըս գերարբու նա ։
Սիրել առէ ըզխիւթ ուսմ ան ։
զխոհեմութեն առեմելզ ան ։

ւոյ և զխորհուրդըս մաքրական-
արով հոգւոյն զօրան ան :
Վարք զաշխարհին այս ծանուցել-
Թէ է՛ ներհակ ուսման եղե ալ :
Զ խոր ախտին հոգին զանգե ալ :
նայ ի՛շնորհաց հոգւոյն վատե ալ :
Տ ա՛ր ըեղ խորհմտ բան հոգ և որ :
պահել զհոգին ըզգուշա՛ւ որ :
Մ ի՛ յոք հայել արտատա՛ւ որ :
և մի՛ ունել չա՛ր մերձա՛ւ որ :
Ր աբունաբանը վարդապետ է :
քեզ ըզ բարին ուսուցան է :
Հ նազանդ լինել ծերոց աս է :
որպէս օրէնքըն պահանջ է :
Ց ածուն ամէ խոնարհանն ա :
լեր առ՞ ընկերըն բարեմի ա :
էն ո՛չ հպարտ բարուք ևբերա :

Թէ՛ եւ շնորհօք ունիս յոլ   լով :
Ի խուռն ընդ այս բանիս յարմար :
մի՛ շատ խօսիլ եւ վայրապ   ար :
Մի՛ ծախծաղել ան կարգամ բ   ար :
մի՛ վիճաբանն լինել եւ չ   ար :
Փութա՛ ամէն վարժել անձ ու   ն :
եւ ի շնորհաց լինիս ամա   ն :
Եւ թէ՛ մտօք-են բութ եղու   ն :
Ջանիւ դիմեսցես կեր եւ կու   ն :
Զքեզ համարեա՛լ տա՛ բարեկամ :
որ վասն ուսմա՛ն հարուն ըեղ դամ
Զ ան զի ապա՛մի եղաէազ   ան :
յետոյ բաղում փառ ըս ըեղ տան :
Նախանձելի՛ մարդկան լին   իս :
Թէ՛ զվերոյ գրեալս խիստ ունիս :
Ե՛կ բեր մանուկ զունկըն քո՛ յիս :
Լուր եւ ա՛նսամ խմաւմ խրատ   իս :

Բարուն լինիմ բղխմամբ սրտիս ։
ուսուցանել քեզ զքեզ բար ես ։
Սրբեա՛ զուսմունս որով պատու ես ։
՚ի յերկնայնոց եւ յերկրիր ես ։
Երանելի եւ մեծ լին ես ։
ԵԹԷ զերկնաւոր տն ուսան ես ։
Սիրոյ ՚ի բեանց լեր աշխարհ ես ։
Եւ յայն սէրըն վառ ես ։
Ինձ լուր որդեակ հօր քո խրատու ։
Եւ յուսմանէ մի՛ ծուլաց ես ։
ԵԹԷ ՚ի յայսմ սէր բորբոք ես ։
անանց կենաց ժառանգ լին ես ։

Նորին ներսեսի
ասացեալ.

Անէղ ան
հաս ակայ ։

հայր գթութե՟ց ինձ ողորմեա   այ ։
Բանդ ՚ի հօրէ՟ անճառածնունդ ։
որ մարմնացար ՚ի յիս գթ   այ ։
Գովեալ հոգի՟ս սէ   ա՟յ ։
որ նորոգօղ դես ողորմ   այ ։
Դաւանողին երրորդու   թէ ։
երրորդութե՟ն սէ ՚ի յիս գթ   այ ։
Երկնաւորա՟ց եւ ան մահ   ից ։
բանիւ ստեղծօղ ինձ ողորմ   այ ։
Զազգըս մարդկա՟ն յօրինեց   եր ։
ձեռամբ պատկեր քո ՚ի յիս գթայ ։
Էրանու հոյ ա՟ծածն   են ։

մէ ծնընդեամբն ինձ ողորմեա այ :
Ընտրեալ մեծն կարապետ ին :
մկրտութեան յիս գթ այ :
Թագաւորացն ընդ քեզ յերկինս:
առաքելոցն ինձ ողորմեա այ :
Ժառանգողացն զկեանս անմահ ու
աղաչանօքն յիս գթ այ :
Իւրաքանչիւր քո սիրող աց :
մաքուր հայցմամբն ինձ ողորմեա ա:
Լուսապսակ քոյ վկայի ցն :
հեղմամբ յարեամբն յիս գթ այ :
Խաչակցելոյն ընդ քեզ հոգ ւոյ :
պաղատանօքն ինձ ողորմեա այ :
Ծարաւելոց յաղբեր ջրոյ դ :
արբոյ և զին և յիս գթ այ :
Կենարարին չարչարա նօք :
որ յաղագս իմ ինձ ողորմեա այ :

Հարմամբ ծնօտին քո պատկերին
իծառայէն և լոյս գթ   այ:
Ձաղանօք իղձնուորա   ցն:
և եղեգամբ ինձ ողորմե   այ:
Ղօղղանջանօք հա՛մ հոյու   թէ:
և վասն թ՛ըրդն լոյս գթ   այ:
Ճշմարտապէս խաչելութէ   ն:
անպարտական ինձ ողորմե   այ:
Մ̄ծամամբ մըմնոյդ իմայու խաչն-
ոէ բեւեռօքն լոյս գթ   այ:
Յանպարտական կողէն հոսման:
արեամբ և ջրովն շնս լու   այ:
Նորոգելով ինձու   թէ:
կողիւ պարտեալ հինն ադամ   այ:
Շարժմամբ անհնէ երկրի հիմանց
անշարժութէ քո ողորմե   այ:
Որ շմարդկային հոգին աւանդ-:

Նաւուր աւուր հայր բո՛ Յիսուս գթ այ :
Չարչարանօք անարգաբ ար :
համբերելով ինձ ողորմե այ :
Պսակաւ փշոյն զգլուխ մեղաց :
բարձեր ի մէնջ և Յիսուս գթ այ :
Ձամբեալ վն իմ խծառան ին :
զդառն և զլեղին ինձ ողորմեայ :
Ի եսլն բազցու մեղ արբուցեր :
մարմնով յարեամբդ Յիսուս գթ այ :
Սրով եղ մր և արտասու օք :
ի տապանին ինձ ողորմե այ :
Վերամբերեր բո յարութե դ :
զմարդ-ին ինկեանս և Յիսուս գթ այ :
Տր ըզբնութեն արձակեց եր :
և արձակմամբ ինձ ողորմե այ :
Բ հանեալ զմարմինն իմ ընդ հոգույս
ի դպրութեան բո Յիսուս գթ այ :

Ցնծացեալ բերկրեալ յուս ով:
բոյին ծնընդեամբն ինձ ողորմեա
Ւ իւսմամբ փառաց պսակեալ ոգ:
աղաչանօքն կուսիս գթ այ:
Փրկիչ յորժամ գայցես փառօք:
զիս նորոգեալ և ողորմեա այ:
Քեզ գոհութիւն երգեմք ընդ հօր:
և հոգւոյդ այժմ յաւէտ այ:

Սբ՛ Ներսէսի Յիշատակարան յառաջիկայն
Ա ողորմեալ զոր իւրում ձեռօքն գրեաց.

ՀԴ

Ա Եղէ՛ն հոգւ
ձս յիմայ =
խաղաղութ
անուն արք այ:
Բարբառեցա՛ւ իմաստու թէ:
զորդ-իս խրատեա՛ց ըզ գօնութ թէ:
Գեղեցկագի՛ր բանիւ՛ն նկար դ:
գրեչ եղե՛ հոգոյն արա դ:
Դա՛ւիթ որդե՛ մեհ քանըզ մարդ:
մարդարէին ած ուղար դ:
Երրակ տաւղին վերածեր . է:
զմարդ-իկ յերկինս մանկաչք է:
Զ գեստ արկանէ՛ տղայոց բեհեղ
զհնադանդ-ըլինե՛լն հօրըն և-հեղ:

Էին շնորհօք պատուի կալ է:
ոսկի մանեկան զարդարանաց է:
Ըստ մանկական տիոց նոցա ը:
նոյն և խոստումն յանկոլեամ ը:
Թմբեալ հոգւոյն առնէ զուարթ:
իշխանականն զդառնացելոյ թ:
Ժամանակեան կենցաղոյս յոյ ժ:
առէ զանկեալս խամ անբոյ ժ:
Իբրև երամղ խոր գիշեր ի:
կամ պղպջակ ինչ կաթուած ի:
Լայն ճանապարհըն հետևեա լ:
տանի ի գուբ խորին վանեա լ:
Խորատուղեան մանկանցն ի յու խ:
խորատ ընծայէ սայ հոգէ բու խ:
Ծածուկ բարեն է խորհուրդ ազդ ծ
միշտ ի յոգուոյ ունել զ ուծ:
Կենարարին սպասեալ հասա կ:

ոչ մոռանամ ոք զվշտատ կ:
Հայել վերջին յօրն եւ խմա հ:
խապառնալեացն երկիւղն ահ:
Ձայն հաւռուն յոյժ գերապանծ:
որով գայցեն մեռեալքն իւր ձ:
Ղօղեալ սարսեն դատերքն ինաղ:
ողբան ողբար ձայնիւ նուա ղ:
Ճառապայթիւն լուսոյ ճաճանչ:
լուսոյն տատանէ զը ճեմին զուարճ:
Մեծին փայլմամբ չփայլեն այլ ըմ
մինչ փայլակն լոյսն անպատում:
Յորժամ թռչին նկատս ամպոյ:
արդարքն նմին խնոտ մարան ոյ:
Նշխն ծաղկէն չան դարն ան:
գոռնով ոչձնեն վկայքն արն ան:
Շրջին կոծ ով գնացողքն դարշ:
կամար մեղաց անկցին երար շ:

Որբ ներարձունս հայինլուս ոյ:
յաշխին դողման յահեղ բոց ոյ:
Չէ պիտանի արծաթն եւին չ:
եւ ոչ ոսկին գեղ զարդարի չ:
Պարօղն այնու հասցէ վրէ պ:
պտկեր եօթեանց դրուցս ի դէպ:
Ջրոյն կենաց սափորն ինքն ջ:
այն խորտակն աղբերըն մէն ջ:
Ռահեալ սրբոցըն լուսալա ռ:
գնացեն յերկինս ի խուռնն անձառ:
Սա մէջ Ջակինն խրատ մարդոյ ս:
յորժամ շարժին ախտեցըն բոյս:
Վերա դանձան ներհուն բանով:
երգել զնմանս երրորդ տառով:
Տերականին մասին սա զա տ:
որ յերկրայնոց կրեցս ի զա տ:
Րաբունաբար սիրոյն տխրա ր:

կայուցանէ անմիջաբա ր:
Ցնծալ բերկրին ընդ հրեշտակս
ի յառագաստ օրն յորդա ց:
Ի խանեակ հարսին սիրով հնչասու
մարգարտայ հեռ եղուսատ ու:
Փեսայն նշմամբ ցօղատարան:
համբուրէ զունկն լուսոյ յարփ-
Զ աղբր կուշնով ծածկաւ է:
յանմահ թանկան տարեալ բաղա է:

Ընդդարձութիւն տա-
ռից յիշատակի ։

ԷԳ Աղբիւրակուն այս
մաղթանօ բ ։
Ընթացեալ հոգին ես եար մեղօք
Փափաքեցին սրտատամ ի ։
Ես որ ընտ... ես չ... ան
փոփ ։
Ի խուրաքանչիւր բան կենսատու ։
պէսպէսցանէից խմ լուսատ ու ։
Ցնծամ հոգով մինչ կարդեցից ։
Թէ պէտ մէ ոչ... նյախտ ից ։
Րստ զմարմնոյս հոգւ որ ։
զմտօս գործէ բանից աղէխ ր ։
Տանել զանուանեն ամենայն տ ։
հայել անկիւթ լոյսն ում դէ տ ։
Աստուածային տամանել ով ։

ձեւամբ ըղձանց գծագրել ով :
Սաղծուած բարեաց երեւելոյս :
եւ յետ մահուն յիշուածս եւ յոյ ս :
Րենին բաղցու կենաց բարեաւ
պտղաբերէ անմահ այս ծառ ռ :
Ջերմարտասուօք Ջուր կաթուծող
նշողմանց հոսէ յորդո ջ :
Պատանս մեղանց լինի եւ կա պ :
Թէ ոք ամէն լինի պարա պ :
Չէ նախանձու սա ուսուցի չ :
բանիցն ձրին է պարգե ւչ :
Որոտ մտաց այս բերան ոյ :
դուռըն բանից այս հանճար ոյ :
Շնորհէ առատ գանձուցն եւ բոյու շ
իւղով մարդէ եհոտ անոյ շ :
Նարդոս բերեմ զմուռ հալե ին :
կազմէ բանեւք զաւակին ին :

Յանդաստանէ՛ բերեալ խնկ ոյ:
մաքրութեանց ախտից մարմն ոյ:
Մերժէ՛ նեւաց զախտըս տարտամ
գործովք բարեաց ամէն փարթամ:
Ճաւից սորմըսել պատշա ճ:
կենդանի ձայն հընչէ յական ճ:
Ղամպար լուսոյ մատուցնուա ղ:
ննխեալ հոգւոց լինելով աղ:
Զին՛ նման մեծատանց սան ձ:
Իաղջտա՛ց իմաստից գան ձ:
Հաց հանճարոյ սորա անմա հ:
Եկայք կերայք սովեալք իմա հ:
Կացցէ՛ խնկոտըս ձեր յատ ակ:
խառնարանին անմահ բաժ ակ:
Ծարաւեցա՛ն բանից անբ իծ:
Ետարփացա՛ դ՟րոշմեալ ն՛գի ծ:
Խանդակաթեա՛լ աստ միջամուխ

հաւնեաւ մտօ վաղճան կանուխ ։
Լցի զըղձմամբ իմ անձկացե ալ ։
խոյն ժամու վարժմամբ կրթեալ ։
Ի ժամանակեայս անբար ի ։
մինչ գերմանեկն առեալ լին ի ։
Ժամանեցին աշխարհն գոյ ժ ։
քրիստոնէից գոլով անոյ ժ ։
Թուականն հայոց հինգ հարիւրութ
նայ և ութսուն երկուք և ու թ ։
Ընտրեալ գլուխ գոյր հայկազնը ։
գրիգորեան պաշտօն ը ։
Էր խաթուն լոյս նշաւ է ։
շնորհօք լցեալ նա է ։
Զարմ եղաւան հօրն աննկար ։
համանման նոյն և նշնու աղ ։
Եղբայր էրէց գոլ յառաջադն է ։
խմնէրանքն որ գայս երգ է ։

Դր̄ձեալ եղբարց երկուց ծնունդ-
ընդ- աշխարհին գոլ բարէ սնունդ:
Գովեալ վասն լիշխանն առ այգ:
Եւ զօրավարն ընտրեալ հնար գ:
Բայց եւ ծնօղ̄ք հնդ-երձ մեր բեր:
ընծն յիշման-ն աւուրն անձեր բ:
Ով հարտ բանին տր̄ որդիք ա:
առ̈ հասարակ մեղ եւսոց ա:

Ն որին ժողովող անուան
ատ ցեալ է.

Մեղ
այ մարգարէն ա͞ծա
քան. և խնամատ͞ուն
յոյժ խոտնակ ան=
Մ՛ օրինակէ՛ անձն իմ ան=
տղամննէ չմարտու ԹԷ=
Մ՛ խորէն՛ իւր սնփհակ ան=
առնու. ըղ Թմ՛րդն ևղզաւէաղ ան=
Մ՛ պէս և տ͞րն իւր հայրական=
նստեալ յաթ͞ու ա͞ծ ակ ան=
Ոււնն լինէն՛ այն Թաղաւէ որ=
Երկուց կանոնից նախ դատաւէ որ=
Որով մ՛կուաւէ վարակաւէ որ=
Եցոյց զարեմ՛նըն մերձաւէ որ=
Որպէս և տ͞րն իմ դատաւէ որ=

խաչիւ զիշխանութըն բռնաւէ որ:
Որով կրկին գայ ահաւէ որ:
դատել ըզ ող ու ըս բանաւէ որ:
Պամբարութիւն չինել տաճ ար:
այս սողոմոն խորան ամ ար:
Սուր երկաթոյ հնչեալ իբ ար:
ըստ օրինացն խնամ աք ար:
Լուսագոյն յոյժ բան զայս տաճար
զառ ի կուսէն մարմին ար ար:
Լերանց նման ան շարժ ամբ ար:
զեկեղեցոյ կանգնեալ կամ ար:
Ունել ունէր սա սխրա լ ի:
խաղաղութըն անուն բար ի:
Որով աթոռ բազմեալ նստ ի:
յերուսաղէմս որ յաշխարհ ի:
Սաստի նստի ըն մերըն ի:
խաղաղութըն որոց յերկր ի:

Ո՛չ մարմնականն որպէս աս ի-
այլ՛ անմարմնոց ւորք իմարմն ի-
Մեծ ափափանգ տենչ մամբ լցաւ-
սողաւ դչխոյն որ ի հար աւ-
Մինչ զի ծագմանց յերկրէ չոգաւ-
իմաստութե սորա համբ աւ-
Մեծ քան զղ սա տրն ասացաւ-
որով զհրեշտակսն դատեց աւ-
Մխոյն փոխման ժողովս անբաւ-
աւ տրըն մեր հաւաքեց աւ-
Ո՛չ համեմատ երկրածն ագ-
բանն տոյ ըղնայ աս ագ-
Ո՛չ ինախնեաց թագաւոր ագ-
ո՛չ յապագայից բռնաւոր ագ-
Ո՛չ մարմնականն նման փառ ագ-
զոր գերագոյն ծանեաք բազմագ-
Ունի զիմաստըս գեղապան ձ-

կամ հեշտութեանց անցաւոր այ :
Նոյն ինձ ըզ բանն ած յիմ այ :
յան զուգականն գոլով նմ այ :
Նա ի յերկրէ ստորակ այ :
որն ի յերկնից իջեալ արք այ :
Նմա զիմաստունն չափով տ այ :
զոր Եւնոքի ինքն ան ին այ :
Նա կորուսեալ զորեա նմ այ :
սա շնորհօք տայ որ յաղթ այ :
ծէժ Նշանաբան խորհուրդ ինմին :
յայտնէ Եւմ... անուն նոր ին :
Եկայք տեսցուք զիմաստ բանին :
ըզ միտս անուն ծողով ին :
Բանն զհանճար ըս սա կամ ին :
զիմաստութեանց ըզ պետան ին :
Սիրով զորդեան խօսայ էլ ին :
ծողովելով դամեն ես ին :

Ետեսանել զայս առ՛ փրկչ ին :
Ճշմարտապէս ժողովող ին :
Սարսուեցելոցս աղդամանն չարին :
բերող զորդւոյն իմն ատ ին :
Ի խորանն աստ ըստ որ ին :
յերուսաղէմ հանէ վեր ին :
Բայց եւըղ շնորհս ածայ ին :
զոր բաժանել մասունս հոգ ին :
Աշակերտաց շնորհէ բան ին :
նորօք ծնընդոցս աւազան ին :
Ներսէս ծառայ տեառն վերջ ին :
հայցեմ առատ շնորհէդ կրկ ին :
Սրբեա զհոգիս ախտից չար ին :
տաճար առնել քեզ վեր ըստ ին :
Երրորդութեան երրեակ անձին :
երգել եղ փառս ընդ սրովբէ ին :

Թուղթ մխիթարական տն ներսեսի հայոց կթղկսի. առ ոմն իշխան արեւելեան. վ որդոյ իւրոյ տարաժամ մեռանելոյ.

ԷՂ

Սնոտեանէ՛ յոյս ած այ ին:
ըստ առաքելոյն
սուտ բանին:
Բայց որք բանան զաչըս սրտին:
այնք հաւատով ինա հայ ին:
Գտանեն զաննիւթ զանձն իհողին:
Եւ ո՛չ ցանկան նիւթական ին:
Գիտեն զաշխարհըն այն վերին:
ուր ո՛չէ սուգ ւ ոչ տրտմու թին:
Եւ թէ դու զմի՛ զմեղաց մթ ին:
մաքրես յոգւոյդ աչաց բըբ ին:
Զմանուկ տղայդ քո զբաղձալին

այ՛ ո՛չ ողբման կսկծագ ին ։
Երանելեացըն քաղաք ին ։
զնա՛ բնակակցին նայիս նոց ին ։
Ընդ հրեշտակաց իններակ դասին
Աւանդաբանից գրելոց յերկ ին ։
Թագաւորին լուսերամ ին ։
համապայծառ է՛ պանծալ ին ։
Ժառանգ վերինըն սիոն ին ։
ժառանգակից որդւոց նոց ին ։
Ի գիրկըս հօրն է գգուել ին ։
յոյժ գերագոյն ան առակ ին ։
Լոյս աշխարհին հօր միածն ին ։
յեղբայրութեն հրաւիրել ին ։
Խնդամ մեծաւ այսու յուս ով ։
Թափեմ խոգոյդ ըսփոփել ով ։
Ծանիր զ՞բնութեանըս մեր մրմնով ։
մահկանացու անդարձ վշտ ով ։

Կաց ՚ի կանկուն օրինակ ով:
զորմեզ նոտոյն հայրըն զբ ով:
Հայեաց զաւէն լարեամբ մահով:
հօրն առաջին մեռան ել ով:
Ձեզ աբրահամ տխուր առնելով:
զորդին տուօղին նուիրել ով:
Ղամպար մանկանց ողջակիզով:
զմինն ընդ երկս ընծայել ով:
Ճոխացելոց խորին թուօ ով:
մանկանց եօթնեանց նման ել ով:
Մակէանց մօրըն շմաւոն ով:
զորս մի տայր ընծալ ով:
Յիշեա՛ եղկելմանըըն տապան ով:
ըզ մարդկան մահ մեռանել ով:
Նոյն ՚ի յերկիր օրյաւնել ով:
ւմեզ յետ յոյս նման ել ով:
Շինէ զքանդեալս նորոգել ով:

յան մահուԹեն փոփոխել ով։
Որք հենգ տղ մնդ պատուիրանով-
չահին ըղ գործոցն հաւատ ով։
Չորք որ չարեացնեն գործ արան
յաւնին խմհն յանսպակ ան։
Պատին բոցոյն անշիջակ ան։
ուտին յորդմնցն որ ան վաղձան։
Ջերկնարտաուանց կարօտանան։
որ անօգուտէ յետ մահու ան։
Ռամ վարուց հետևեց ան։
վանսայ նորեկ անդադար լան։
Սէ տղայն ոչ լալոյ ձայ ն։
այ՛ երգ խնդման վայել չակ ան։
Վասնորոյ զգին ըզտխորակ ան։
ունէ ըղգետոնոր խանձնէրհան։
Տրամական կնքն ուցէ վաղձան
գաուն արտասուք ձեր եկակ ան։

Րուտեմ զերկինըս Թախծական
զոր մահ մանկանցն ձեզ ծն ան:
Ցոց զմնկամելոյ կամայակ ան:
տալ ստեղծօղին նուէր ակ ան:
Ւիծեալ մարմինն որ խտապան:
ծանիր զհոգին յերկնից խորան:
Փառօք փայլէ արքայու ԹԷ:
ծաղէ նման արեգակ ան:
Քեղ մխիթար սակաւ այս բան:
չափով տառիցըս հայ կակ ան:
Նայեաց զորեսբեղ Թաղնաբար:
հայրըն գթած և բարեր ար:
Եհան զորդին քո յերկրէ ն ար:
ի հրեշտակաց բիւրուցըն ալ ար:
Րենականն լուսոյն անձ առ:
հուպ և տեսող ըզ նայ ար ար:
Սիրէ տէր զայն խրատար ար:

տանջէ զորդեան ընդունմ բար ։
Եցոյց զորդեմն ձեր գերափառ ։
ածնէք նովաւ զորն անդադար ։
Սրբոցն որանդ համն գումար ։
Եւընտրելոցն հաւաս ար ։
Իբերանոյ ձեր գոհաբ ար ։
փառաւոր ութեն հասցէ անճառ ։
Երրորդ ութեն ընտուբ ըշփառ ։
այժմ նյաւէտ եւան ըսպ առ ։

Նորին Ներսեսի Կլայեցւոյ․ Յղ̄ս երկնից և
զարդուց նր̄ Բար անձն չարի դիմաց նր̄
ի չափ երկոտասանից վարեալ ոտից․ ի խն
դրոյ առն բժշկապետի և աստղագիտի Մխի
թար անուն․

ՄԵՂԱԿԱՆ

գոլով բնութե՛ն եւ սկզբն
ական - յանեղէն ձգեալ կամմ͞րան
ղուգական ։
Անձրաւետում ղջաւորսն վերինն եւ

ներքնե

և զներընականն · որպէս պատմէ գ
յինէն մովսէս ածեալ բան ·

Ես եմ միջոց ընդ անմարմնոյն և
մարմնականն · ունիմ առ՛ յիս երկուս
բնութեանց ըն յատկական ·

Ըստ անմարմնոյն ոչ ի ձեռաց շօշա
փական · և ըստ մարմնոյն գոլ ով
աչօք տեսողական ·

Մէ՛ ատամրբեմ մի ագոնդ համա
նման · հինկ երրորդ ծածկոյթ բա
ռնից որոց ծընան ·

Անբանակեմ և չարեաց ան չափակ
ան · այլ՛ և թղաւ՞ միոջ չար նմթէ
ոչ մարդկան ·

Պարունակողեմ անզգայնոց և
զգայական · պարունակեմ յայլմէ
վեհէ անտեսական ·

Յոլորանկեմ կիսայգունոց որպէս
խորան․ բնութիւն կայուն անձամբ
շարժուն․ ան շարժական․
Զխմս եւ աւարտեմ գոյութեց այս
նիւթական․ անդնդունք ի խոր բար
ձունք ի վեր մինչ վերանամ․
Ոչ ոխս անդնդոց ոմըն բղխմնք
անփոխական․ զիչեմ կայուն եւ մի
շտ ինոյն այլ շրջական․
Եւ յո՞ որ անդնդոց նոյն եւ բարձ
ունք են վերնական․ եւ ոչ բղխմնք
նոյն եւ անդնդոց ստորական․
Շարժիմ յաւէտ թուչիմ արագ ան
հասական․ ի շարժմանէ թարթել
ական մի՛ չկայանամ․
Տանեմ մեծի ձեղուն յարկի պա
րսպական․ ոչ յեցեալ ինչ, ոչ ո

մուանքնեցունց պարապանման ։
Քանզի ձգեալ զիս և պարզեալ
ուղեւորման. ոչ պնդեցեր լարեւք.
Հնարիւք այլ միայն բան.
Ժամանակաց երկարութեամբ ես ոչ
հնանամ. և խուռնեալ պայծառու-
թեն չափեղանամ.
Նոյն խմաչեաց տեսողութեան բաղ
դատեցին. մինչ հայելով ոչ վաս
գեն կամ ձանձրանան.
Հոգւով հնչմամբ ոչ սասանիմ այլ
կանխոսն կամ. որոտմանէ ոչ սաս
անիմ այլ զօրանամ.
Քան զի ի ծոցեմ սրբոյ երբու-
ծնեան. և ըստ կամաց նմաց շքեղն
չեն աղբատամբ.
Եւ սէմ պատճառ երկից սեռից կեն

դանութե · օգտականաց երկրաւ
որոց սուրբ ողականն·
Նոյն մահու դարձեալ լինիմ ես
գերեզմանն · եւ յութեն միոյ բնու
թեն որ բանական·
Փարթամութեն ամենայնի եմ պա
հարան · որ պատուականք եւ պան
ծալիք են առ մարդկան·
Ժամանակաց ամենեցուն բաշխ
ողական · ումանց նուաղ ումանց բա
զում աւուրբս տան.
Ո՛չ ինչ եմ այլ՝ ի մերում բաժա
նեցան · այնոր գիտէ զօգուտն
տալ որդւոց մարդկան·
Ոչ իմ առ՝ են պայծառատեսպ մի
կարկեհան · եղեալ ի կանչս ըստ կա
կասին ահարոնեան·

Փեսայ օրէն ջերմամբ սիրոյ յայտ
ըղձական· գիրկս արկանէ հարսին
նորոյ խոնաւութեան·
Իսկ առ գիշերբք սպիտակափայլ
բիւրեղանման· որպիսի աճէ նու-
ազէ հնգետասան:
Թափէ ըզ թէր ժամանակաց որդ-
ոց մարդկանցոր եւ բընաւորըն տաս
նաշէ երգէ դաւթեան:
Բնաւորելով իջին խոնաւ եւ հիւ
Թականմիաւորեալ ամուսնութի
կիզողական·
Ցորոց խառնեաց զօղ համայնից
ծնընդական· բուսոց տնկոց եւ ըզ
զայնոց որ շնչական·
Քան զի ի յեւս կանթեղս եօթն
են նվաւման· որ մոլորեալ տանան

ան մըղմըր իմաստ մարդկան·

Ունին յինքեանս ըզթիւ անուրց
արարչութե· և ըզ խորհրդոց եօ
թեանց դարուց ընկատարման ։

Ք և բաղմեալս պանծալի պարա
գրական· յոր աշտարակք կենդա
նակերպք երկոտասան·

Որք են եօթնից մոլորակի ցըն
կայարան. իմաստնոցն ազդեն կա
նոնս ըզվաղվողդեան·

Ոմանց բարի առեն դիտողք և խո
տանման· այլոց ըզ չար թէ լինիցի
խօսին ըզ բան

Էղի լինել և կատարել զոր խօս
եցան· է՛ զի սղալող և ընդունայն
բար բառեցան·

Եւ այսորի պատճառ է՛ յոյժ խոր

հըրդական · զոր ասասցուք փոքր
'նշանէ լսող յունկան ·
Զի թէ պէտն անկենդանեաց
ոտքն ամբան սակայն շարժմանէ
անձանց ունին ինչ ազդական ·
Ո՛չ նիւթենաց ըղ գայութեց զօ
դուտըն տան · այլ նեանէն որով
երկինք հաստատեցան ·
Եւ չեն զարմանք ըսքանչելեացն ·
որ այս փութան · թէ ի շարժմանց
ոցա լինին նախ գիտական ·
Զի թէ անբանք այս խնկայպէս
բնաւորեցան · նյարմարոտց լինին
ազդումըն գիտութէ ·
Ըզկերպարան ազդի ազդի տալով
նշան · ծանուցանէ բանաւորաց
զյառաջն կայն ·

Նայ եւ զօրէն բնութեան կրկնեն որ ակ
ական · արբուցանեն եւ ողողեն բն
աւորեցան ·

Ըզնոյն եւ հուր ներհակաբար բե
րէ յինքեան · լուսաւորեն եւ հրդե
հեն իւր զօրութեամբ ·

Մխով բարին եւ օգտակար ներ
գործեցան · մինոլորն չար ապակ
անիչ ունակացան ·

Ոչ թէ ինքեամբ յոր եւ կամին փո
փոխեն յայն · զի անըզգայք չուն
ին բնութեան փոփոխական ·

ԿԶ յո՞ որ եստեղծ եւ ինոսամ զայս
բանական · եւ չէ հնար լուծանելոյ
բայց չէ հրաման ·

ԿԶ րդ թէ փոքունց ՚իյեղելոց հաւ
ատացան · զինախնամ գէտ լինել յին

քեա՛ն պատրաստ եցան·

Չէ անտեղի՛ զայս իմանալ թէ
կարգեցա՛ն-զարդ իմպայծառու ուն
եւ զխորհո՛ւրդ իմացական·

Բայց որ միա՛յն կրթեն ուսմամբ
աղօրական· եւ ըզ ընութե՛ն մտացն
ունին ան մաքրական·

Պ ղատրագ՛ին նրբից շարժմանց
ոչ հմտանան· վաննայսորին խօս
ին յոգունըս սխալական·

Ե թէ ըզ միգ ծածկոյթ լուսոյ
մտաց տեսլեան· որմեղաց հոյլք եւ
ըզ բազմուն ըզ նանրութէ·

Հ ողմով հոգւոյն զայն առնէ ին հա
լածական· եւ ըզ հոգին հոգւոյն
մաքրուր սէ ընակարան·

Գ որովայգ՛ին աչս ունել ո՛վ տեսա

ղական · տեսանելով զիմոյ շարժ
մունս անվրիպական ·
Որպէս նախնիքն այնքն որ հաս
են յայս գիտութեան · ի հեշտութեանց
մարմնոյ ի բաց որոշեցան ·
Կեաք ի կարգս մտանելով առանձ
նական · այլք յանապատս բնակե
ին ճգնողական ·
Եւ ի տօսողէն ամենեցունց ողոր
մութե · պաղատէին բանալ զիմ
մոց ըղ գայարան ·
Յորոց շնորհէր զիմաստութիւն
իւրական · խառնեալ ծածուկ ընդ
կրթութիւն նոցին եւ ջան ·
Դու արձեալէ՛ մեզ՞ պատճառ լինել
սխալական · ի թոյլ տալոյն բարե
կամեցն արարչական ·

Զի մի՛ շտասա՛ կարծեն տուող այս
գիտութե՛. և արարչէ՛ն իւրեանց
լինելո՛ մոլորական.

Նայ իմաստնոց մտացն և այս է՛ քն
նական. Թէ եր տուաւ՛ սուրբ իմ
աստ այս խոհական.

Քանզի յորժամ ամենատեղծ ըն
մարդն առաւ. կորոյս մեղօք զշ
նորհսն ձրի՛ն և տիրական.

Ողորմելի՛ որդւոյ նորի՛ն Թըշուառ
ական. ի յարարչէ՛ն նուաղ իմա
ստ այս շնորհեցան.

Նախադուշա՛կ լինել մարդկան.
չա՛ր պատահման. զի աղօթի՛ւք
առնայ փրկի՛ն նխորձութե՛.

Որպէս նոքա՛յ որ արու-եստին այս
հըմտացան. ըստ այս բանիցայանի

լինելին զայս խոստովան·

Թէ չէր հնար ՚ի փորձութեանց որ
մարդոյ գան · փրկել ումեք քան
աղօթիւքըն մաքրական·

Ով երամքդ որ ՚ի նմանութիւն զարհուր
ական · պաշտամանօք առ՛ ՚ի բարեխ
փոփոխեցան·

Ցանկր նեղեալս ո՛վ իմաստունքն և
խորհական · զի այս արուեստ հու
պէր ՚ի հօրն աբրահամեան ·

Նոյ և Մովսէս և այլ՛ ընտրեալք
յայս վարեցան · զխորհուրդն քննել առ
՚ի իմաստ արարչութէ ·

Բայց ո՛չ մոլոր առաքելօք խա
բողական · այլ՛ Ճշմարտին յատակ
մտօք և մաքրական ·

Որպէս գրէ պօղոս ՚ի թուղթն հ

ումսյական. Թէ զարարիչն ար
արածոցն մարդիկք ծանեան.
Զի՞ հեթանոսք նոյն մոլորեցին.
և յարարչէն զգործս մերժեալ
ժպրհեցան.

Վասն այսորիկ լուսոյ մտաց խաւ
արեցան. և յաղձատանցն պատու
անց զոլով անկան.

Թողից զանձն զխմարս հոգով որք
խաբեցան. և զոր սկսան դարձոյց
խնոցըս զոլատան.

Են և անկեալք յիս պատուական.
և բազմազան. ոմանք նուագք և
այլք պայծառ բոցա նման.

Յաչըս մարդկան են յոգնակի և
անթուական. բայց արարչէն ի
Թիւ անկեալ անուանեցան.

Որք օրհնմիք են արդարոց նյա
րութե· զի կէսք նուազք այլք ա-
ռաւելք պայծառանան·

Այս այլ իմաստ ծածկեալ սոք
օք խորհրդական· որ իմաստնոցէ
լսելեաց հաւանական·

Զի թէ եօթնից թիւ աստեղաց
մոլորական· է՛ օրհնման յայսմ աշ
խարհի ու անցական·

Եօթն անդամ շրջապատեալ այս
հազար ամ-ամեն խզուքն ընկղմե
լով յետ կատարման·

Իսկ բազմութեն անմոլարիցն որ
ան շարժական· ութերորդն ան
թիւ դարձուն ուղղաւորեան·

Որում ոչ ամք եւ ոչ ամիսք են
թուական· ոչ ժամանակք եւ ոչ մա

սուրբ ժամանակեան·
Ո՛չ հաղորդից շրջապատութեամբն ըն
՞ր անդամ· և ո՛չ ընկերից ընկերակ
ատենի ընե՞ր հաղորդեան·
Զի մի օրն այն է՛ անհերենի և ան
վաղճան· համայապայծառ և ան
սառուէր արփիական·
Ո՛չ կարօտին աշխարհ առ՞ արե
արեգական· և կամ լուսնին սատ
եղբ ի՛կըս գիշերական·
Զի լուսաւորիչ նորեանց լուսոյն
խառն արանայորժամ ծագէ լոյսն
անմատոյց ածութեան·
Եւ փոփոխի այս աշխարհն կարգ
ամենայն· ի նորոգելն նորոգեցեալ
որով գրեցան·
Եւ դալարին որպէս կոնդակ կառ

կայսրեան - կմ մագաղաթ յորժամ
՚ի հրոյ հոտ մերձենան -
Զէ վարդարո՟յն իմ աթոռո՟յն ար
քայական - որ քան ծածկեմբէ յաշ
խարհէ այս նիւթական -
Եւ մինչ կամի յայտնել ծածկեալ
լոյսն էական - բառնան ՚ի բաց զխ
սպասաւորք աննիւթական -
Գայ իջանէ մեծ Թագաւորն անե
ղական - յայտնի ամե՟ղն էից հանու
րց որ եղական -
Յարուցանէ որք են մեռեալք ՚ի գե
րեզմանս նստի աթոռ մեծ այ՟ն դա
տողական -
Տալով բարեաց անճառ բարիսն
արքայութե - չարեաց ըղ չար հուր
գեհեննին մշտյաւիտեան -

Յայնժամ եղեն նոր նորոգէ զար
մանալեան. եւ զլուսաւորս իմ պան
ծալի յոյժ հրաշալեան.

Ո՛չ խաւարութս շրջագայեց որպէս
եւ այժմ. զի անդ մի՛ ամե՛ ոչ գոյ գեղ
էր հաստողական.

Նորոյ երկնից նորոյ երկրի որք
նորանան. տարերց բանից որք ընդ
նոքօք պարփակեցան։

Զի ակն ունին որք ընդ գլխոյն
ծառայեցան. ազատանան գլխոյն
նոքեանց ազատութե.

Որդ այս բանն սր սաղմոսացեր
գոց դաւթեան. զգործս արար չին
իմ խօսեցայ նորան բան.

Երկինք պատմեն զգործս արար
չին յոյժ լռելեան. եւ զարարածս

հաստատութեան ձայնական·
Ընդ որս և մեք ըսպասաւորս եմ
բանական· որ ընդ խմբից երկնից գր
եցի սակաւ զայս բան·
Նայիմ յերկինս և նկատեմ զայս
ամենայն· և փառըս տամ անեղ բն
ութեանն արարչական·

Նոյնա չափ տաղք
ի խնդրոյ անուան
ազին տանց·

Է

Ա իշտ էինդ անեղ բնու
թեն բնաւորեցան· ան
եղինդ անմահութեն հեռանեցան
խորին խ ընծուքդ անձին անուն
պարփակեցան· և որդոյ ծննդու
թեն ոչ ճառեցան·
Ի հօրէ բղխմամբ հոգւոյդ ոչ ընն

ցան

ցան․ և հոսմամն որդւոյ աւուռն ոչ
պատմեցան․

Թէ զի մարդերրեակ և մի գող ծա
նուցան․ բայց Թէ զինչ է բն բնու
Թիւն ոչ յայտնեցան․

Եւ բարձր պատմէն ըղ գործս
որ եղեան անմարմնոց և մարմնա
կանց որ գոյացան․

Րոպէից քանից տարերք որ տար
բացան․ սերելոք և հակառակք որ
միացան․

Բարձրագոյն հողք անմահից որ
բոց հրացան․ հրեշտակաց դաս
իններեան հոգեացան․

Քամեցիմք ունող կնքեանս լոյսք
այլ ցուցան․ եօթնակն մոլորա
կաց որ կարգեցան․

Տարաւնամէք անշարժ շարժմունք
շարադրեցան · յոր մոլարք ո՛չ մոլո-
րեալք մոլորեցան ։

Կառուցեալք անշարժ բնութիւն
բայց շարժեցան · շարժելոցն աղդեն
շարժմունս որ փոխեցան ։

Իսկ զերկինքն որք անմոլար դար-
կառուցան · կենդանիք երկոտաս-
անք անուանեցան ։

Ընդ նոսին աստղակոյտս համաս-
տեղցան · սեռք եւ մղզ եւ ամրոց
իւք որոշեցան ։

Նոյնք 'ի յօդս յօդաւարինք որ
պարեցան · երկրաւորք եւ ծովայ-
ինք բաժանեցան ։

Կենդանիք ամենեքեան որք սերե-
ցան · բուսահեղ ըստ հրամանաւ

ներգործեցան:

կա Ադամեան սեռս մարդկային որ ըստեղծան․ ի պատկեր աննմանին յդ յօրինեցան:

Լուսատեսպ զարմանաղանն նկարեցան․ երկնաւորն և երկրայինքս զուգեցան:

Ի դրախտին անմահութեանն տնկեցան․ ի պտղոյն մահու կերան և մերկացան․

Նորին ադամ հնոյն ադամայ որդնացաք․ ի կուսէն ած և մարդ նոր խառնեցաք:

Երկակի անճառապէս յոյժ միացաք․ և բնութեան երկաքանչիւր ոչ շփոթեցաք:

Բամեայլքն ի մի զօրութե բնութեն

չբաժանեցաւ։ և յերկուցըն միու-
թն ոչ քակտեցաւ։

Սա ած նոյն է՛ և մարդ որ մեզ ցու-
ցաւ. յերկրի՛ ի մէջ մարդկան մարդ
շրջեցաւ։

Էջ յաշխարհ և ի հօրէ ոչ մեկնե-
ցաւ. ել առ հայր և յաշխարհէ ոչ
հեռացաւ։

Սա ի խաչ վասն ադամայ բևեռե-
ցաւ. ճաշակեաց զմահ մարմնով
զոր ըզգեցաւ։

Եր ած նոյն էր և մարդ որ խաչե-
ցաւ. դնօղն ի կեանս եղեալ ի մահ
կամաւ տուաւ.

Զի անմահ բնութբն իւրով ոչ
մահացաւ. այլ իւրով մարմնով մեռ-
աւ մահկանացուաւ։

ւմ խնայ դժուարին դժոխոց խոր
տակեցաւ. յորժամ էջ ի նոր տապ
անն եւ թաղեցաւ։

Յարուցեալ երրորդ աւուր ող
գրեցաւ. մետասան առաքելոցն
երեւեցաւ։

Այն յերկինս ող եւ էջ նա վերա
ցաւ. ընդ աջմէ ծնողին հօրն
նա բազմեցաւ։

Բայց գալցէ անճառ փառօք որ
պէս ցուցաւ. ի յերկնուցն հրեշտա
կաց մինչ համբարձաւ։

Այդ է փող մեղյարութեն զորխոս
տացաւ. դատաստան յաւիտենից
որ ծանուցաւ. Այս փառք այժմ
յաւիտեան որ ընթացաւ. եւ ան
կէտ յաւիտենին որ կայացաւ.

Շարադրութ̃ համառօտակ վիպասանութե̃.
Սակս հայկազանցն սեռի. եւ արշակունեաց
ըն զարմի. Ի սկզբանցըն մինչեւ ՝ի վախճան.
Աղ ու̃ աստ ցեալ ներսէսի եղբօր կաթողիկոսի
հայոց. տ̃ր գրիգորիսի. յետ բազմանըն նախնեա-
Ի համբակութե̃ եղեալսն.

ԿԷ

ՊԱՐՏԱՊԱՆ

Էհօրն որդի - հատու-
ցանել զվարձ ընդոցի :
Եւ անդ- բաժ-մբարձ փոխարինին :
բազում Երկմնցըն պտղածի :
Բայց ո Կայն ոչ է վերկարողի
այլ զօր- Թէ ի ըստ կարգ ի :
Եւ այս է ըստ օրէն ի :
սոյն ասացեալ սողոմոն ի :
Ծնընդեան անըղղամ ի :

վճիռ հատեալ թէ կորընչ ի:
Իսկ հնազանդութեամբըն զաւակ ի:
սահման եդ-երնա ըղ բար ի:
Քան զի երկրորդ յետ արարչ ի:
ծնելոյ ծ ընօղ պատճառ աս ի:
Վասն այսորիկ ոչ յիշեց ի:
զանկարութ-են ամենայն ի:
Վասն անկատարըս հասակ ի:
Եւ վասն ուսմանն ան հըպել ի:
Զ ի հրահանգեց վար ժարան ի:
չեմ տակաւին ներկուռ բան ի:
Յաթենականըն քաղաք ի:
զանձս իմաստնոց ոչ կրթեց ի:
Որ լարման պղատոն ի:
Եւ չափ ոտնոց հոմերոսյ ի:
Օր ստորոգին արիստոտ էլ:
տասըն բանին գըրողն է ի:

Որ հոյլք ամէն հաւատոր ի:
ժողովարան ճարտասան ի:
Ներհըմտութեան բերական ի:
բայն ըներթմունսն ըներթող ի:
Զորս գիտեմ՝ նախ պատշած ի:
եւ սոսա այսմ ձեւն արկել ի:
Եւ զի յինէն այսէ հեռ ի:
տարաբերեամ յամենայն ի:
Եւ թէ զի՞րդ սխալանաց ի:
եւ կամ որպէս վճարեաց ի:
Սակայն եղեալ եմ խմբա ի:
զաստուածածնին մէջ հոգ. ի:
կէ Ե Ըզ տուօղըն պարգեւ ի:
եւ ըզ փըրկչեանըն յիսուս ի:
Զի տացէ արմատ բան ի:
ինձ ներսէսի անարժան ի:
Սկսանելով ի յայս տաղ ի:

ի նախահօրըն իմ ըստ ազգ ի ։
Ե թէ՛ ոյքէ նինուաստ ի ։
Ւ կամ որում ժամանակ ի ։
Եւ մակագրեմ՝ ի բարութեղ ի ։
զառ՛ ինոցայն գործեալ իր ի ։
Զ ումանց պատմեմ՝ յոյժ գովել ի ։
զարեւ Թինոյն պանծալ ի ։
Զ ոմանց ճառեմ՝ ըղ գործ բան ի ։
Ւ զլխատ անուանս ի յաշխարհ ի ։
Զ ի որք բարւոյն էր ըղձալ ի ։
առ՛ ի բարեաց նախանձ շարժ ի ։
Եւ որ չարին խըսնամ տան ի ։
յօրինակաց տատ կշտամբ ի ։
Զ որ կարճառօտ Ւ ըստ կարգ ի ։
չարադրեցից ի յայս տառ ի ։
Ըզ վէր ծանօթըռ մաղթել ի ։
ւեր բան ըղ կարգըն ՞ խնդրել ի ։

Ի Յիշատակութեան նախնին՝ · ըստ
հոմերի՛ ձկնաւ՝ Երուսաղ.

ԽՀ

Աստուած որ սկզբնաւորեալ
բանիւ ըդ բանն
սկիզբն եղեալ։
Եւ յնոր ընդ հօրնէ՛ էաց եալ·
անեղապէս գոլով ծըն եալ·
Ո՛չ ժամանակի անդր մըտ եալ։
ո՛չ ի ծոցոյն իւր բաժան եալ։
Ո՛չ նախնական գոյիւ ստեղծ եալ
ո՛չ պատուակցօք դերագանց եալ։
Եւ յո՛ միածին որդի ծըն եալ։
լոյս ելուստ հօրէ ծագ եալ։
Յորմէ եկեղեցին աղերսեալ։
ի նոյն հօրէ՛ հոգին բըղխ եալ։
Երրորդութե՛ն անձաւոր եալ.

յածութեն մի հանար եալ:
Ըստ երեսաց տար որոշ եալ:
բնութե անբանակ յոյժ միայց եալ:
Ո՛չ արարած գոյ անդ թու եալ:
Եւ ո՛չ կրսեր ոք ծառայ եալ:
Ո՛չ բարձրութե ոք մեծաց եալ: ԽԿԷ
ո՛չ եղ եւէ ըն աստիճան եալ:
Ո՛չ յերկրաց ոք արար եալ:
ո՛չ խփոքունց յառաջաց եալ:
Ո՛չ իմն մեծաց անընկատ եալ:
այլ՝ հաւասար հաստատուն եղե ալ:
Ա՛ռ խորհրդոյ հայր ծանուցեալ:
զորդի միայն հայր գիտաց եալ:
Եւ՝ ի հոգւոյ նորին ընն եալ:
Եւ նոյնը ըզնա հետազօտ եալ:
Բայց արտաքնոցս անկոյլ ծածկեալ:
Եւ գիտութե դըրունք փակ եալ:

Ի սրովբէից չէ՛ նման Եղ։
Ի քերովբէից անհունանեղ Եղ։
Ի հրեշտակաց ան հրմատաց Եղ։
Ի տարրնայ նոց ան հաս եղ Եղ։
Աղ Ծ անսոսըն վկայ Եղ։
որ ի վերնուստ որոտաց Եղ։
Թէ զած չէք որ նայեց Եղ։
Եւ ըստ ընութ Թէ ըզնա տես Եղ։
ՀԸԾ Բայց մած-խնըն մեզ պատմեալ։
այն որ ի ծոց հօր էնակ Եղ։
Որով երկնքըն գոյաց Եղ։
Եւ աշխարհն սիւն հաստատ Եղ։
Յորմէ երկրորդ լոյս առար Եղ։
Ի յառաջնոյն աղբերաց Եղ։
Որք են հոգիք հարկաւոր Եղ։
Եւ խապաստ մշտ առաք Եղ։
Որով երրորդ լոյսն ըստեղծ Եղ։

բանից տարրերըն բաղկաց եալ։
Զոր խորհրդեամբըն պատկերել
Եւ իւր ինքեան կերպարան եալ։
Անմահական դրախտին եդ եալ։
Եւ յաղենին զորեր անկ եալ։
Իշխանական կամօք պատուիր եալ։
Եւ պատուիրան զանցնին առ եալ։
Իսկ արուսեակին առաւօտ եալ։
որ յամբառնալըն խաւար եալ։
Ընդ պարգեւին մեր մախաց եալ։
զոր յարարչէն էր ընկալ եալ։
Հաւանական բան ընծայ եալ։
ի ձեռն օձին դիւրին խաբ եալ։
Զծակման փառօք պատար եալ։
զբանաւ աչմացըն խոստաց եալ։
Զոր դառնութենըն ճաշակ եալ։
յանմահական կենացն անկ եալ։

Նախ թշնեաւն այնու ափածա-
ռապա զմաշկեանն եղեն զգեցեալ:
Ցարփեափան վայրէն էլ եալ:
Եւ ի յերկնի մահու ած եալ:
Յոր աճեցեալ եւ ուռճաց եալ:
որդւ ըղ հայր փոխանորդ եալ:
Երկիր ծնընդեանն մրդկանցն էլ:
Եւ յընթանունըրս ծաւեալ եալ:
Որոց խոշէպեր զզջան ալ:
զանցանըս հօրն տաղաշխար եալ:
Եւ թողութեն մեղաց հաս եալ:
Եւ յառաջին դառնամ դարձ եալ:
Բայց ցանկական ախտիւ շեխէլ:
Եւ ի մարմնոյ զյոգնափոխ եալ:
Մինչեւ եղեն ջուրբէ հեղեղեալ:
Եւ սահանաց երկնից բան ալ:
Զաշխարհ ամէն խորտակեցէլ:

և զամբարշտն չարըս սատակ եալ:
Այլ՛ տապանին ապրեցուց եալ:
զորս ի յինքեան էր ամփոփ եալ:
Ընդ նոյ որդւովք իւրովք փրկ եալ:
որք ո՛չ զոգեւորն մեռուց եալ:
Որոց եղեալ կատարած եալ:
և վերըստին աշխարհ շին եալ:
Ազգ ըստ ազգի գոլ բաժանեալ:
յորդւոյն իւրոյ որէր ծըն եալ:
Ի սեմայ եբեր սերե ալ:
Եբրայեցիքեն անուան եալ:
Ուստի փրկիչըն մեր ծըն եալ:
յաբրահամեան տոհմէն յայտնեալ:
Եւ իբրամայ քանան եղ եալ:
և զանիծից մասն ընկալ եալ:
Յորմէ ծընընդըք խաւար եալ:
առ՛ ի լուսոյն երկնից ծագ եալ:

Ի սկաւրէթեն զմեզ վճռակ եալ:
սախս ըզ գումբրեղե ծըն եալ:
Զու խմանէն գորոփ յայտն եալ:
այնոր Թխրանկըն կոչեց եալ:
Ծնընդ-եմբ անդ-ծառ խոկյուքեղ:
և Թորգոմեայ սա հայր եղ եալ:
Յուսուլ մոլուէս ազգաբան եալ:
և տաանօր զմերոյն Թող եալ:
Այլ Թորգոմեայ ըզ հայկ ծընեալ:
յորմէ և հայկ մերանուան եալ:
Յաշտարակին մին առ եղ եալ:
յեւԹանամնեյն որ դնա չինեալ:
Ի տուրհանկան ընդու-ակըն եալ:
հայր խարբայ մանխն հառ եալ:
Որոյ յաշխարհըս մերեկ եալ:
և ծընընդ-օք ըզ սա լեց եալ:
Ա բամանեան անդ-բանկացեալ:

որով արժէ՛ն ըմբ կոչեց եալ։
Քանզի յաղթօղ ազգաց եղեալ։
Եւ բաժնութե՛ անուն առ եալ։
Եւ խամանէ՛ կապ մաս ծըն եալ։
այն որ զբեղմն գալ զնկուցեալ։
Զոր եւ հայկնըն ծանուց եալ։
արեւաւմր զգինմի հար եալ։
Ըզ լայնամ՛լնըն լի քաղ եալ։
եւ շեշտ կրծեցն ըզ թափանցեալ։
Զյս գովեստն արժանաց եալ։
նահապետն նախնն գործ- եալ։
Զ ըմանակամ որդի եղ եալ։
որ արմայէս էր անուան եալ։
Ցարմայեկամ գովով յայտան եալ։
այնոր գեղամըն կոչեց եալ։
Ի գեղամամ հարմա եղ եալ։
եւ խհարմամ արամ ծըն եալ։

Եւ այլ՞ բաղձ՟մ զոն համարեալ։
որ խոստ՟մն յարմար եալ։
Զոր աւ՟եղ՟որդ Թուել վարկեալ։
Ծուլագունից լուր ծանրաց եալ։
Ծ Բայց այս նորա անգէտ չեղեալ։
որ զբերթողին տառ վեր ծանեալ։
Քան զի պատմէ Թագաւորեալ։
զանուն պարոյր նախա դասեալ։
Եւ ըզ տնկրան խլերջ յանգ եալ։
զյոբունս խմէջ սոյն կարգ եալ։
Զարայն բնութբ գեղեցկացել։
եւ ըզ հրաչոյն դխմօք վառ եալ։
Եւ զայլ բազումս շարադրեալ։
յարշակունեացն հասուց եալ։
ՀԲ Յաբրահամէ ազգաբան եալ։
յորմէ բետորն եղև ծըն եալ։
Որ զաւետեացն հաստատ եալ։

յորմէ ազգայ Թագաւոր եալ:
եւ որդ խորհրդն զարմէ սկս եալ:
պարթևական տոհմ անուանեալ:
Ուստի արշակի Թագաւոր եալ:
արշակունին ազգըն ցեղ եալ:
Եւ ըղ քաղաքըն պահլ առ եալ: ԶԾ
պահաւոնք անդ կոչեց եալ:
Մի ազգ մի մայեա եալ:
որ ևեկեմանց կողմանց տեր եալ:
Զաղեկանդրեմանըն փախուցեալ:
ներառեհեն գահու նստ եալ:
Եւ սորա մյս պես քաղաց եալ:
և գերագոյն յոքունց եղ եալ:
Զարքունական Թագն ըստ աջեալ:
արտաշիսն որդւոյ Թող եալ:
Որոյ փոխման գահուն նստ եալ:
այնոր արշակի մեծ անուան եալ:

Ըշպատերա՜մ աշանց վանեալ։
զընդդիմամա՜րտս յաղթահարե՜լ։
Նա և եղբօր ձիր պարգեւ եալ։
որ վաղարշա՜կն էր անուան եալ։
Զհայաստանեա՜յս աշխա՜րհ տուէ՜ր
ևատամանոր Թագաւոր եալ։
Որոց զօրօք բազմօք եկ եալ։
մակեդոնեա՜նց յաղթող գտեալ։
Զարքայակա՜ն գահ յօրէն եալ։
ննախարարա՜րս հաստատ եալ։
ծե Քաղաքակա՜ն օրէնս եդ եալ։
ևբարեկա՜րգ կարգաւոր եալ։
Եւ յետ ամա՜ց կենչ վախճան եալ։
մեր արշակա՜յ Թագաւոր եալ։
եւ նոր զպռնատո՜ն գոլով գերեալ։
ևյաղթութե՜ն նշան Թող եալ։
Զի անարե՜ն արձան առ եալ։

յեղր ծուլութեան մեծի կանգն եալ։
Եւ ղեւնականն արեամբ մս եալ։
տիգաւն ըղ թամփ իմս անցուցեալ
Զոր նշյունացըն զայն տեսեալ։
նեռ ամ՛ երկր պագ եալ։
Որք այժմըզ մեզ գոն աղաւթեալ։
զանթագաւորըզըս պարսաւ եալ։
Բայց մեր ի յայս ոչ պանծացեալ։
զի ըստ մարմնոյ գո՛ ներգործեալ։
Հայ՛ այս քաջին վաղճան հասեալ։
արտաշեսին մերոյ նստ եալ։
Եւ յերկրորդին գահ չհաւանեալ։
ըզ նախնականն յափշտակ եալ։
Սա զօրս անթիւըս ժողով եալ։ ՃԼ
ըստ քարտեզըն կարկառ եալ։
Եւ յար նմուտըս խաղաց եալ։
Կղլեդացող արք այն կալ եալ։

Զընթանուր ծով հնազանդեալ:
Եւ ըզ ցամաքըս նուաճ եալ:
Քան զաղէկսանդըր վեհ եղեալ
պօլիկրատեայ գովաբան եալ:
Որ նէտաձիգ զօրացն եղ եալ:
Եւ զմիջօրեայ մըթացուց եալ:
Եւ այլ յորդոնս արխաց եալ:
Եւ զկրկնասոսըն տապակ եալ:
Յիւրոց զօրաց գնդով խոց եալ:
յորմէ վաղճան մահու առ եալ:
☩ Այպայ տիգրան թագաւոր եալ:
այնոր միջինըն կոչեց եալ:
Ըզ յունական զօրսըն հար եալ:
ի պաղեստինա արշաւ եալ:
Ըզ գաբինանըն փախուց եալ:
Եւ զմիհրդատ յինքըն կալ եալ:
ծխ Հռոմայեցւոց զօրացն յաղթեալ:

Ւըզ կրասնու մահացու եալ ։
Ի պաղեստին զօր առաք եալ ։
Ւղհխրկանու գերի ած եալ ։
Զ հռոմայեցւոս պարտէ դարձել ։
Ւխուրովլն նայ վաղձան եալ ։
Յորմէ որդին ըզ Թադն առեալ ։
որ արտասւօք զգէք անուան եալ ։
Որ քաջութ̅ն անուն չառ եալ ։
այ՞ զյորովմնչըն մեծար եալ ։
Մ ենչ խլաղձմն խենեչաց եալ ։
Ւնախատինք նախնեացն եղ եալ ։
Ըզ սա արքամն փոխանակ եալ ։
որ Ւարշամըն կոչեց եալ ։
Ւ.Զ բտաշխուն որդի եղ եալ ։
Ւաբգարու հայր անուան եալ ։
Որոյ ամաց բանեաց կաց եալ ։
խաղաղական կեանս ըստաց եալ ։

Եւ բարւոք վախճան առ եալ։
ըզ կենս աբգար թագաւոր եալ։
ձ՛ծ Ցայս վայրն խնորոգ եալ։
ւփրկութեն ինձ երեւ եալ։
Զի այ որդին ծըն եալ։
ւյանխծնցըն զխս գըն եալ։
Աամնխմածըն մարդ եղ եալ։
զի զմեզ յերկրէ յերկինս հանեալ։
Բայց աբգարու զեդեսշին եալ։
ւանդ զաթոռ իւր հաստատեալ։
Ընդ հերովդէս խաղմարարեալ։
զեղբօր որդին իւր սատակ եալ։
Եւ զփրկչական լուըընլու եալ։
ւըղձական նամակ գըր եալ։
Ի փոքրագոյն քաղաքն իւր գ ալ։
ւբժշկել զինքն ախտաց եալ։
Ո՜վ ւան խոստովան եալ։

ւանդարանին հօր դաւեան եալ:
Որում զերթումն ոչ յանձն առեալ:
բայց անդրան դարձ թխթին յղեալ
Երանին այն միկ աոց եալ:
որ հաւատամն յիս ոչ տես եալ:
Քանզի զյինեն գող աոց եալ: Ծ Զ
մարգարէն զնըն վկայ եալ:
Ի տեսողաց զիս անարդ եալ:
Ւ յանտեսից երկրպագ եալ:
Այս հրճուեմես ցնծ աց եալ:
Թագաւորաւս խմբանծ աց եալ:
Զ իրան զթովմաս յառաջացեալ:
զերանութին մարդկան բեր եալ:
Բայց նախարարքն անդրէն դարձեալ:
Եւ ըզ նամակն առ նա տար եալ:
Այս հաւատաչէն յոյս խոստացեալ:
զաշակերտին գալն աոց եալ:

Իսկ տէրըն մեր զլուրըն լցեալ:
և զհայրականն կամս արար եալ:
Եբրայեցոցըն չարչար եալ:
և ի խաչին վասն իմ մեռ եալ:
Ի գերեզմանն մահու իջ եալ:
և ըզ դժոխս աւար առ եալ:
ՑՀ Երեք օրեանայ յարուց եալ:
և ուսանի էջ անդրէն էլ եալ:
Եւ զաւէտսն հօրն առաք եալ:
առաքելոցն հոգին աց եալ:
Որք ըզ Թադէ առ նա յղ եալ:
ըստ որում խնդիքն էր խոստաց եալ:
Որոյ յուռհայ քաղաքն էկ եալ:
զաբգար յախտից ցաւոց բուժեալ:
Եւ ի հաւէ մտօքս հաստատ եալ:
յառաջադիմնըն դաւան եալ:
Ըզ Թադաւէ որըն մկրտ եալ:

զամենեսին լուսաւոր եղ։
Յարեւելեան անդուստ էլ եղ։
Եւ անդ անոր գոյ կատար եղ։
Աջ յ՞ աբգարու նամակ գըրեալ։
Եւ առ՞ տերէնք կայսր առաք եղ։
Զխաչահանուացն ամբաստանէլ։
Եղհաւատամըն խուր ծանուց եղ։
Որ եւ ըզ նմ խոկ հրաւէր եղ։
խաչեցելոյն հաւատաց եղ։
Ի բաբելոն Թուղթ առաք եղ։ ԾՀ
Եւ առ՞ ներսեհ ըզ նոյն գըր եղ։
Ի յարտաշէս ըզ նոյն յղ եղ։
որէր պարսից Թագաւոր եղ։
Պատասխանի ոչ ընկալ եղ։
օր հասակմանըն փութաց եղ։
Զոր աշխարհեմ ոչ երկար եղ։
զի կանխագոյն էառ դարձ եղ։

Այր՛ իյաթու նորին նոտ եալ:
Իւր անանուն որդին եղ եալ:
Որ բարի հօրն ոչ հետեւ եալ:
Եւ բարին ոչ ժառանգ չեղ եալ:
Այր՛ ըղ տաճար դիցըն բայ եալ:
զհաւատացեալսըն չարչար եալ:
Ում բարկութեն ան հաս եալ:
Եւ չարաչար զնա սատակ եալ:
Եւ Սանատրուկ Թագաւոր եալ:
բեւ Աբգարու որդի ծըն եալ:
Որ զառաքելոյն խողխող եալ:
Եւ զօր իւրդն զիւր սպան եալ:
ԾԴ Ըստ արժանին նա վարձան եալ:
Ընդ Երուանդ արքայ նոտ եալ:
Որ իննոջէ հերատուս եալ:
յար շակոյնոյ զարմէսեր եալ:
Սակայն չարին ունակաց եալ:

որ եւ զարձանսըն պատառ եալ ։
Գործըս յորընըս կատար եալ ։
Եւ ձեռակերտըս յօրէն եալ ։
Զարտաշխէ գոլով սրան եալ ։
ուստի նորայ թագաւոր եալ ։
Սա նախնականն երյօրէն եալ ։
զարտաշատէն չէն հաստատեալ ։
Եւ զալանացըն զօր հար եալ ։
զարբեմ որդ-ին ձեր բանկալ եալ ։
Զչէնադագեղըն կոյս առ եալ ։
ըզ սաթենիկըն դ-խ-ցաղն եալ ։
Ըզ հարազատն իւր արձակ եալ ։
եանկապուտ ու-խտ հաստատեալ ։
Եւ այլ՛ բազում ճակատ մղ եալ ։
Եւ արհեստից գիտն հաս եալ ։ մ
Եւ ըստ էխտէն վաղճան առ եալ ։
արտաւազդ-այ փոխանակ եալ ։

Ըստորու մենեան սակաւ կեցեալ։
ի խորափիտ ինչ անդ մղ եալ։
Զոր յառաստաղէն ոմանց առեալ։
և այլանդամիկըս բարբառ եալ։
Քաջաց ասէն ըղ նա կալ եալ։
յաղատ մասանց լերին տար եալ։
Եւ չխթայնուք պարաւանդ եալ։
միշտ հանապազ գոլով կրծ եալ։
Զոր դարբնաց աւանդ առեալ։
նաւաստարդոջ ըղ սալ հար եալ։
Զի մի՛ զկապանս առէ խըզ եալ։
և աշխարհին վաղճանած եալ։
Ըղ սա տերեան փոխանորդ եալ։
որեւր եղբայր հարաղատ եալ։
Եւ յաղթական գործ կատարեալ։
հանդարտութբ թագաւոր եալ։
Զ կենցաղկան կեանսըն հատեալ։

իձեան հիւսոյ վաղձան առ եալ։
Յորոյ եղբարյրն ըզ Թագն առեալ։ ՄԺ
այնոր տիգրանն ըզ վերջն առ եալ։
Զրխութենց ոչ հետեւ եալ։
յիշատակին չարժանաց եալ։
Սակայն ամենց յոքունց կացեալ։
խաղաղականն մահ ընկալ եալ։
Եւ ընդ սորա վաղարշնատ եալ։
որեր որդին իւր սիրեց եալ։
Ըզ բաղայինն զօր հար եալ։
և բաջասպէս անդ վաղձան եալ։
Ուստի խոսրով Թագաւոր եալ։
և ըզ վերէժ հօրն պահանջ եալ։
Զօրըս բաղումըս գումար եալ։
զհիւսիսականսն նուաճ եալ։
Նա և պարսից յաղթող գտ եալ։
յամըստամին աստպատակ եալ։

Եւ զարտաշիրն անձկացուց եալ:
մինչ ի հնդունկս փախուց եալ:
Զարս և անձամբ արիւն խնդրէր:
զոր սատանայականն էր ըսպան եալ:
մէ Որդ տոհմի ոչ կարաց եալ:
և նենգութեամբ ցըն չհանդուրժ եալ:
Ըզ նախարարսն իւր ժողով եալ:
զպարթեւ ազգայինսն հաւանեց եալ:
Յոլովակին ձիր խոստաց եալ:
և վեհագոյն գահաստաց եալ:
Զերկրորդ անկմանըն բարձ տուէր:
նայն լոկ անուամբ արքայաց եալ:
Եթէ դաւէլ ոչ մարթաց եալ:
և ելս երից այնմ արար եալ:
Իսկ անտանօր յառաջ կաց եալ:
պարթեւազգինն անակ կոչ եալ:
Ըզ նենգական դաւէն ընկալեալ:

Եւ ըզ հրամանըն յանձն առ- եալ:
Ի հաստուածն պատճառս ել եալ:
Եւ առ խոսրով արքայ եկ եալ:
Որ ընդ յառաջ ելով էլ եալ:
Իբր աշխարհին ողջագուր եալ:
Փառօք մեծաւ պատուասիրեալ:
յերկրորդական գահ նստուց էլ:
Բայց սխրալին ինքն իր գործ եալ: Դր
Իշխանապարհն առն դ-իալ եալ:
Տառապէ երկին չիրիմ հաս եալ:
Հուպ առ հանդիստ սրբոյն յօթ էլ:
Սուտ գրիգորին անդ ընծա եալ:
Լուսաւորչին հայոց փայլ եալ:
Որ եւ շնորհօք նորին լց եալ:
Որպէս անդ-ուստ գոլով ծ-ըն եալ:
Զի ըղհակառակն ներ գործ էլ:
Նոյադ մանէն չարին եղ եալ:

Որ ի բարձուն զայն փոխարկ եալ ։
ի խաւարէ մեզ լոյս ծագ եալ ։
Զոր նախ ասացեալքն կատար եալ
շուն իշեղջն գառնըն ծըն եալ ։
եւ որդ մինչ արքայն զուարճացել ։
ընդ անական խորհուրդ առեալ ։
Եւ զօրս անթիւըս գումար եալ ։
ըզ վրէժ արեանըն պահանջեալ ։
Զպայմանըն գնդ ու խաւսն յիշել ։
եւ զթագաւորըն խողխող եալ ։
Մե Եւ ինքն եւ նորքն ամէն մեռեալ ։
պատանեկաց երկուց զերծ եալ ։
Փրկագործին միումըն է եալ ։
որ ինկեամբըն եղե տար եալ ։
Այն ապաշխարանըն գ-իւղ եալ ։
զոր բրնադանեան կրօնիւք վարժել
Որոյ ամաց ինչ անդ կաց եալ ։

ըստ

ըստ աշխարհին ամուսնաց եալ:
Եւ յետ յերկնից որդւոց ծնեալ:
Եւ յերկրորդմանց կամաւ մեկն եալ:
Մարխամու գիրտսերն առ եալ:
Եւ յանապատմանըս հետեւ եալ:
Իսկ անդրբանկմնն անդէն մնացեալ
կենցաղականն վարս ըստաց եալ:
Բայց Գրիգորին յուղղին անկ եալ:
Եւ առ՞ որդւոյն հետ և եալ:
Զոր արտաքնոյդ ունէր առեալ:
Եւ ի հայսներ դուռըն հաս եալ:
Սա խոստովանու որդի եղ եալ:
առ՞ նըշանաց բազ երև եալ:
Եւ յաղթանդամն հսկայից եալ: ՎԾ
ուժեղ կարող անյաղթ գըտ եալ:
Եւ Զբդ նորա մնդըր ժամն եալ:
Եւ շնորհականն պարտ վըճարեալ:

Ի մի ասին պատմութեանց եալ:
յօտարութեան նժդեհաց եալ:
Մինչ դեռ տրդմատըն զօրացեալ:
Եւ նոր երանիկ անդ անուան եալ:
Վան զի զգլխոց երկուց կալեալ:
միով ձեռին զեղջիւրս Թափեալ:
Վան զհուոյր այծին մեծ երեւեալ:
որ ըզ վզէ Եւեթ կալ եալ:
Եւ քան զկրասանն արբաց եալ:
որ ըզ կճղակ եղին կորզ եալ:
Ըզ կոկոսին մեծ ի դարձ եալ:
ձիըն Թացինկ կառամ վար եալ:
Ի սկներ հակին անդ հմտացեալ:
Եւ տրդատայ յերկիր անկ եալ:
Եւ ըմբաքար անդուստ վաղ եալ:
Ըզ քաջընթացս կառաքըն կալ եալ:
մ կ Եւ ըզ քաւեցն երեվար աց:

զընծայս արդեան յետ նահանջեալ:
Վա՜յ խուսափման պատերազմեալ:
որ յիւրականն զօրաց մեռ եալ:
Անդ խմբին մարտին դարձ եալ:
որ եփրատայն յայն կոյս եղ եալ:
Ընդ փախստեամբս չարչարեալ:
Երի վարին վիրաւոր եալ:
Վա՜յ զօրականըն զէն առ եալ:
Ուր ձիոյն կազմած սանձ եալ:
Եւ զանարին գայն դես հատեալ:
Եւ ողջանդամ յայն կոյս անցեալ:
Մինչ բարբարոս խուժանն եկեալ:
յաշխարհ յունացըն բնակ եալ:
Զերկիրն ամէն ըմբռնած եալ:
Ուր բնակին չաւըն նուաճ եալ:
Դ խոկչաւենից հրաման տուեալ:
Հռոմայեցւոց զօրացն հաս եալ:

Ընդ յոգնականս խմբից դասուց։
առ որ արդարն եղև էհ եալ։
ՄՀ Բացեալ դրանն ոչ ժամանն եալ։
առ պարըս պօքն օթայայ եալ։
Եւ զն չգիտր դարման զա եալ։
երն վարանցն որ կերակր եալ։
Դետ ակն ի վեր նոցին կալ եալ։
անսլին անդ խնտ յարաբարդ եալ։
Յորում արդարըն յեռայ եալ։
նբարձրաբերձըն բարձրայ եալ։
Եւ դխադեղ ըղ խոտն հոս եալ։
զմիչեանն ըղկնէ նշօրն արկեալ։
☩ Իսկ բարբարոսն պանծաց եալ։
մենամարտէ լյանքայն յղ եալ։
Զոր նայ լուեալ և զարհուրեալ։
բուաջատանկ արբայն բեկ եալ։
Եւ զայս նմ հերատարակ եալ։

յամե

յամենեցուն յունկըն հընչ եալ ։
Այսոքրանքերով առէ սլձն եալ ։
որ ներհակին դէմ մարտուցեալ ։
Լինիմանէն այն մատուց եալ ։
առ որ տրտմեա պանդըխտացէլ ։
Անհոգանայն արքային լ եալ ։ Մ.Չ
ի յայնմ իրէ ննա տաց եալ ։
Դի խուցաշնակման մանկան դիմէլ ։
յարշակունին զարմէ սեր եալ ։
Զ գործ դ այդ դխորբեմանսնկձրէլ
որպէս հողմին շխուխէ հոս եալ ։
Զերեկոյեանըն գործ պատմեալ ։
զորառնոսին հրաշագործ եալ ։
Եւ ըղնախնին ան արիաց եալ ։
զոր խուր յինքեան յառուկ տեսէլ ։
Այսմ հրամաննումն հաս եալ ։
յարքայական զարդ պատուձեալ ։

Ըսպառազինու զինւորի եալ:
յարբունական ձիոյ հեծ եալ:
Հանդէպ միմեանց առաջակատեալ
մարտի իւրուշտ աշտանակ եալ:
Կայսերակերպըն զօրաց եալ:
բարբարոսաց պետին յաղթ եալ:
Զոր բազմապէս ձերբակալ եալ:
Եւ վերամբարձ ըզնա առ եալ:
ԺԴ Եւ առաջի կայսերն ած եալ:
խոստացելումըն ժաման եալ:
Զարքայական Թագիւ պճնեալ:
հռոմայեցւոց զօրըս տու եալ:
Նորօք իմն ծըն հայցել եալ:
Եւ ըզ պարս ինքըն հալած եալ:
Զյն ինչ նորոմ ահա եկ եալ:
ընձայաբեր բագնեացն եղ եալ:
Անահտական դից մատուցեալ:

ըզ գարնայինն սաղարթեալ:
Յայսմ վայրն սկզբնաւորեալ:
որ փրկութեամբ մեղաւ խթլեալ:
Քան զն զգրիգոր յայսս տանջեալ:
դից ուխէ մօրն սստնուիր եալ:
Զոր եւ յանձին զայս ոչ առեալ:
եւ հրամանաց ոչ հնազանդեալ:
Սաստի հնարից փորձ մատուցեալ
եւ տանջանաց սկիզբն արարեալ:
Գայլ ի երեքմանըն յայն եդեալ: ա
որով յամ խոստովանեալ:
Աղեայ արձան յողըն բարձեալ: բ
այնու հանդերձ վերամբարձեալ:
Նախատանաց Ջրով տանջեալ: գ
ընդ վայր արկման փողով հոսեալ:
Ընդ գարշապարսըն հեղուսեալ: դ
եւ ընդ երկիր ածեցուցեալ:

Ե Նորին կարթիցին զեզ արկեալ :
նայ և բոց ծննդեանն յօշոտ եալ :
Զ Ես եղեգամբ զկողբենբեր եալ :
Է և արտասուօքն անօթ բախ եալ :
Ը Ընդ բաղցր օդոյն աճեալն ծծ եալ :
Թ փոխան ջերմ քացախ արբ եալ :
Ժ Ի տատասկանց վերձյարդ եալ :
որպէս թէ արեան ներկ եալ :
ԺԱ Դարձեալ զկապար նաւացուցեալ :
և ընդ հազմեմն սառն արկ եալ :
ԺԲ Եւ այս ոչ ինչ ոչ չառաց եալ :
այլ և զաւին մէջ կախ եալ :
Երկաթասամն կրիւք տանջ եալ :
ապա նեսմրքերայն արկ եալ :
ԺԳ Զի չէ առեն պարտ գմակ եալ :
մահապարտն որդւեն եղ եալ :
Սաղմոսին երգ սատկատարեալ :

որ վաճըն տնէր ատաց եալ։
Ի գուբ մահու զիս ինձուց եալ։
խաւարին նսեմաց եալ։
ւՀ բդայնպիսին տեղնմ տւ եալ։
հընդէ տասանն ամ համբեր եալ։
Ցածակման խնամոց պահ եալ։
գնժից քարբերն գըլուխ կոխեալ։
Ի հրեշտակացն պատուիր եալ։
բառնալ ձեռամբ վերամբար ձգեալ։
Մինչ եւ եղեւ լըրումն եկ եալ։
խաւար մեղացըն փարատ եալ։
Յարեւմտից լոյսըն ծագ եալ։
Եղար եւ մեզ լուսաւոր եալ։
Օրհնութեանցըն հետ եւ եալ։
փեսաւէրին Թեկուղնս հաս եալ։
Զ հախուխմն գեղեցկաց եալ։
որ քեզ էր հարսնաց եալ։

Ձն Զայն առ՛ արկեալն ի գերեզման կնքել
սիրոյ տարփմամբ զայս տացեալ։
Ըղ պատերազմն առէ վան եալ։
զիշխանն անթ մահու ընկճեալ։
Զերկիրըն քնխոպանաց եալ։
խմ կուսական ծգամբ հերկ եալ։
Ի պետրոսեանցեմբ առաք եալ։
քարոզակցին-փրկանք եղ եալ։
ւԶ բդ ան ծածանչ վայրէդ ելեալ։
զբանըն լուսոյ ընդ քեզ առեալ։
Ի յանդ-աստմն քո սերման եալ։
որ անապատէր ծարաւ եալ։
Զոր շուշանոյ վարդ-ից բուսեալ։
ցօղով արեամբ մեր ոռոգ եալ։
Յորում ըղ հօտ քո արած եալ։
անուշահոտ ծաղկօք բուս եալ։
Ի դ-ալարոջ վայրն բնակ եալ։

Նաւ՞ կենացըն Ջուր սըն եալ։
ևԶ ըդ մինչ նոցին վաղճան առեալ։
յետ յաղթութեան մարտին եղեալ։
Ի բարկութեան ՏՆ հար եալ։ ՅԼ
տրդատ ինքնզրկեղա փոխ եալ։
Ըստ բարեկամին արքային Լ եալ։
անուն աւար խայտառակ եալ։
Ցեղէ զնաշամբ վայրին երթեալ։
ընդ համացեղըն օթարայ եալ։
Նա և յորդոց դիւաբախ եալ։
Նախար արմացըն յիմար եալ։
Ք արամբ զանձինըս կոչիւձեալ։
և տատամամբըք սպատար եալ։
Ոսկան գթած հայրն ոչ ևեալ։
մշտ բարկութե ըզ մեզ խորատեալ
Ոչ յաւէ խոնեան ոխըս սպահ եալ։
և ոչ խապանէ նա բարկաց եալ։

ՙԶյ՛ արքայն̃ քեւ եբեր եալ:
խոսրովն դ̃ուխտ կոյս անուն̂ անեալ:
Ե երազատեսեանց այնմ ասաց եալ:
զայն որ ի խոր̃ վիրապն արկ եալ:
Որոց տեսլեամբըն զարհուր̃եալ:
ու նախարարացն օտամ յղ եալ:
յէս Խնդիր սրբոյն աճապար եալ:
ի յօգնութ̃ին նոցա հաս եալ:
Եւ մինչ զալուստ սրբոյն եղեալ:
զան ընդ առաջ դ̃ւէ արքան եալ:
Թագաւ̂որըն խոզաց եալ:
ու նախարարքըն անզգայ եալ:
Սրբոյն զաղէտըն զայն տեսեալ:
ու արտասուօ̂ք վըտակ հոս եալ:
Եւ ի յերկինս նայեց եալ:
զալ ի յխնամս նոցին խնդր եալ:
Եւ ի հընծ ամ̃նս օթարայ եալ:

զմարմին սրբոյն անդ անփոփել·
Զբանըն կենաց վարդապետել:
զկաթըն տղայոյն ոգւով ջամբել:
Անդ ետեսն լածար եալ:
Ետեսյերկնից լուսոյ ծագ եալ:
Զապագայինցըն ծանուց եալ:
Եւներկային իմաստաց եալ:
Զոյլ եւ զորքայն անասնաց եալ:
ի մարդկային բնութիւ փոխեալ:
Նոր դանիել հրաշագործ եալ: ղծ
որյառիւծուց գբէն ապր եալ:
Խորհուրդ կենաց ի խելս արկեալ:
յած այնոցըն մեծար եալ:
Զի հոտասփեա հոտիցն օծեալ:
զայնոր հոտիւն փրկանք եղ եալ:
Զոյլ նորածին հովուին սա եալ:
զիւր նորակերտ հօտան եւ զընտրէ:

Իյն միաստո̃յն յափըն հաս եալ:
և զանարէն գետ դարձուց եալ:
Կարկաջահո̃ս շըջանառ եալ:
լայն առատարած դաշտ ծա̂ւալեալ:
Ըղ նորայո̃յն հօտն անդր ածել:
զօծման հոգւո̃յն իւղըն հեղ եալ:
Յերկնից լուսո̃յ սիւներև եալ:
արեգակա̃ն գերազանց եալ:
Նոր յորդանա̃ն եփրատ եղեալ:
ձայն հայրակա̃ն առ վկայ եալ:
Յորդեգրութե̃ն վերա̂ կոչ եալ:
զորդիս մարդկա̃ն յեդեմ դ̃րձել:
Կ Զամենեսեա̃ն լուսազարդ եալ:
կենաց հացիւըն կերակր եալ:
Զմեհեանըս դի̃ցըն կործանել:
խորանս լուսո̃յ անթիւ կանգնել:
Սեղան գառինըն յօրին եալ:

իբաւութն պատարագ եալ:
Ըզ կոստանդնեայ դարձին լուեալ:
որէր հռոմայ Թագաւոր եալ:
Յայն ժամանակին զօրօք եղ եալ:
եւԹանասուն հազար ընտրեալ:
Յառաջ եկողն յաԹոռ հաս եալ:
ոք ոսկերացն երկրպագ եալ:
Իյարքայէն պատուական եալ:
հայրապետէն սիրով պատուեալ:
Զ գրիգորեայ վկայ եղ եալ:
խոստովանող վեր ընկալ եալ:
Եւ ըզ տրդատ փառաւոր եալ:
որպէս հրաշիւք փոխակեր պեալ:
Քն ականն խորատիւք խրատեալ:
Նմին հաւատս հաստատ եալ:
Իյուխտ դաշանց միաբան եալ: յէ
Թագաւորացն երկուց եդ- եալ:

Յոսկիապատ կառս ամբարձեալ։
արքունատուր ձրբիւք լըց եալ։
Ի մեծըն հայր անդուստ եկ եալ։
ուրախալից սրտիւ բերկր եալ։
Ինենկեաց ժողովըդ դարձ եալ։
գրիգորեանըն կոչեց եալ։
Յորում երթեալ ոչ անսաց եալ։
մի՛ առաւել զղում պատու եալ։
Զաւխատակէն փոխեան յղ եալ։
որ էր որդին համանման եալ։
Զբան հաւատոյ անդուստ առեալ
տանըս հայոց պարգեւք բեր եալ։
Յորոյ հիման մեր հաստատեալ։
անշարժապէս տրամաւորք եալ։
Զրեսուն չեմք հաւան եալ։
որ զմի բնութիւն յերկս հատ եալ։
Եւ սեբելին չեմք հնազանդ եալ։

որ

որ մարդածին զկոյսն ասաց եալ :
Ո՛չ և տիգէս տեղի գըտ եալ : ՄԷ
որոշ ասաց մարմին առ եալ :
Այլ՞ մեք ի հնայր հաւատաց եալ :
և միածնին երկրպագ եալ :
Եւ ըզ հոգին խոստովան եալ :
յէութէ՟ հօրըն բղխ եալ :
Յերից անձանց մին խոնարհ եալ :
և զադամեան մարմինս առ եալ :
Ընդ իւր ինքեան միացուց եալ :
և ի կուսէն սըրբոյ ծըն եալ :
Նոյնն մարմնով կամաւ խաչ եալ :
և վասն մեր կամաւ մեռ եալ :
Երեքօրեայ նա յարուց եալ :
և ուստի էջըն վերաց եալ :
Գալ միւսանգամն խոստաց եալ :
և անկաշառն Թագաւոր եալ :

Բարեգործեաց բարիս տուեալ:
չարեաց տանջանըս հատուցեալ:
Աղբղայսալին սեան խառընսել:
գրեգորէոս զհօտն իւր Թող եալ:
ՃԴ Զ ուխտակէն փոխան եկեալ:
ինքն իմանեաց յայրըն ծածկեալ:
Սըմս տրդատայում բաղձացեալ:
լուսաւորչին իւր հետեւ եալ:
Ըզ ծխրանմնըն մերկաց եալ:
ւզերկրաւոր Թագն ընկեց եալ:
Հովուապետին անյայտ եղ եալ:
լուսոյն մերոյ լոյս անփոփ եալ:
Ի հովուական դասուց Թողեալ:
Թափառական յայր կարծեցեալ:
Զի որ փրկչին սպասաւորեալ:
նորա զծառայն դխապետ եալ:
Որպէս զմովսէսն անբոյԹեղեալ:

զի մի՛ պաշտօն ըղ նայ առ եալ:
ւՃրխատակէս սու-ղինչ կայց եալ:
Եւ շաւ՛ղաց հօրըն հետե եալ:
Իյան բարոյ առնէ սպան եալ:
Իթխընաւ՛ան նւրում Թաղ եալ:
Արդ անէսն փոխանակ եալ:
Իհայրենին աթոռ նստ եալ:
Ի նոյն շաւ՛էղ ուղղե որ եալ:
Իւրում հօտին առաջնորդ եալ:
ւՃ յլ՛ մերասէր ազին եղ եալ:
դչարխան ասեմ որ գործեց եալ:
Ըզկնի որոյ Թագաւ՛որ եալ:
խոսրով որդի նւրանուան եալ:
Հօրըն բարոյ ոչ նըման եալ:
ամենայնիւ գոլով յետն եալ:
ւՃ րի ուԹենցն ոչ հետե եալ:
Եւ հասակաւ՛ յոյժ յուռաց եալ:

Աստ եկեստին այնպէս կացեալ:
եկեա սակաւ ինչ վրձար եալ:
Անուն բարի ոչ ըստաց եալ:
այլ՛ նախատինք նախնեացն եղէլ:
Բայց մինչ որդւոցն զօրացեալ:
նուաճէլ ազգն ապըստամբ եալ:
Որպէս աղուամոքն արևել եան:
ուր գրիգորիան առաջնորդ եալ:
Լուսոյ բանին ոչ հանդուրժեալ:
չար բարբարոսքըն խաւար եալ:
մժ Այլ՛ չիջուցին զջահըն վառեալ:
իշամշակմն ձիըն Թադր եալ:
Ամենայն և հարց նըման եալ:
եկուստ Թէ առաւել եալ:
Ի վրթանայ որդւոցըն եալ:
համբաւատոնս բաւչապէ տեալ:
Յետ խոսրովու տիրան եղ եալ:

յաթոռըն հօր խորոյ նըստ եալ ։
ա̃ ըմբռնեցեալ ոչ հնեալ եալ ։
այլ վասնորոյ թէ զն համբուն եալ ։
Բայց վերանալն զերկիր լը եալ ։
Եւ ընկեցելն վերանալն եալ ։
Ի ջուր բանին աթոռն եդ եալ ։
զյուսին որդին կու կոչեց եալ ։
Որ բարերար վարուք կեց եալ ։
յանդիմանիչ չարեաց դըստ եալ ։
Ի տէրանց գանին մեռ եալ ։
ընդ պատկերին զոր խոստակեալ
Սէծ երանեալս դանիել ի ։
հեղ ձիւնիք մահու վաղճան տուել
Ինքն ի յաշխարհըն խառնար եալ ։ մե
սաւառ շուաբար յերկինս մեռ եալ ։
Յետ այսր արքային թագաւորեալ ։ ✝
խոնարհանայ որդին ծըն եալ ։

Որ խորին աւորսեղ եալ:
ներսէս հայոց հովիւ նոր եալ:
Լուսաւորչին շաւեղ ծագ եալ:
առ՝ ի նմանէ՝ չորրորդ սեր եալ:
Աթոռուքըն սբ հոգով մաքրեալ:
եւ հանճարով իմաստաց եալ:
Առաքելոց հաւասար եալ:
մարգարէից շնորհօք լց եալ:
Ցած այնմ հոգոյն օծ եալ:
իբրադաւէնին հովանաց եալ:
Որ ըզ չարեացն արմատախլ եալ:
եւ բարեաց կարգըս տընկ եալ:
Զողորմութեան հաստատ եալ:
զտարամադրութեան հալած եալ:
Ընդդէմ չարեաց սուսեր սրեալ:
եւ առ՝ բարեացն հեզաց եալ:
ՆԷ Որպէս արշաւին ամբարշտեալ:

սաստող բանիւքն կշտամբ եալ:
Յարեան գ°նելէ անպարտեղեալ:
յարշաւունոյ քաղաք չին եալ:
Զօրոյ զընտիլիքն ախտացուցեալ
Նաւօթնիւքըն տապալ եալ:
Մինչ ՚ի կղզին յայն աքսոր եալ:
ա͞ծ աքամբ հրաշագործ եալ:
Ջուրն ՚ի յայնեմց վերամբերեալ:
Ջուր ՚ի կղզին աղբերաց եալ:
Ի յարքայէն վերադարձ եալ:
որ Թէոդոս մեծ կոչեց եալ:
Ի մէջ ժողովն որ գումար եալ:
յերկոց յիսնից մին սա եղ եալ:
Բայց ՚ի Շապհոյ արշակ կալ եալ:
Նախուրովն զինքըն ըսպան եալ:
Եւ փոխանակի Թագաւոր եալ:
որդին որդւոյ պապ անուան եալ:

Որընդ շաւիղն խաղմարարեալ:
ընդ հօրն արեանն զոր հեղեալ:
ն խ Որդ յաշխարհս մեր եկ եալ:
անթիւ զօրօքըն բանակ եալ:
Յորժամ հանդէպ մեռանելոյն էլ
Թագաւորացն ըստամբեղ- եալ:
Սէն նեղեալ լերինն էլ եալ:
որպէս մանկանցն պաշտա եալ:
Որ բանըղ ձեռացն տարած եալ:
հայոց զօրացըն զօրաց եալ:
Եւ մինչ ինկայր նոյն խոնարհեալ:
պարզկանանցն ընդ դիմացեալ:
Բայց պապղաշխը վարուչկացէլ:
և խորհրդոյն յանդիման եալ:
Որում մահու դեղ արբուցեալ:
և ինքն մեռան աստի հան եալ:
Այն հաշոյն ակամբ յառեալ:

մինչ

մինչ խլաղձան հուպեղեղ եալ։
Զ ապագայիցն իր հանդերձեալ։
մեր ձակայնիցըն ծանուց եալ։
Յ արշալուսնեանց զարմէ սեր եալ։ ✝
Թագըն փառաց առէ բարձ եալ։
Եւ նյազդեմ լուսաւոր եալ։ ՆԾ
հոլիս բոյսմի այլոչ նստ եալ։
Հ այր ենխմանցըն տապալ եալ։
ազգաց բազմաց կոխան եղ եալ։
Ե կեղեցիքըն խաւար եալ։
մանկունքնորին յազգըս գերեալ։
Ծ առայական ազգին ծընեալ։
հայոց աղամբըն ծառայ եալ։
Եւ քանանու զարմ անիծ եալ։
օրհնեալ զարմին հայոց տիրեալ։
Իսկ խնեւին պղծոյն մերձ եալ։
արխական զօրացն էլ եալ։

Իսմայելեան տոհմին յաղթ եալ:
զերուսաղէմ քաղաքն առ եալ:
Ամբս բազմամբս մարտ եդ եալ:
հանդէպ մեծամեծանց պատերազմեալ:
Ձուլմայեցոցն նուաղ եալ:
ի նետողացն յաղթա՛ հար եալ:
Յետ այնորիկ յոյժ զօրաց եալ:
և զանհաւատսըն հալած եալ:
նկ Եկեղեցիք լուսաւոր եալ:
աշխարհ ամէն խաղաղաց եալ:
Մինչև լրումն երկրի եկ եալ:
դատաստանին օր մերձեց եալ:
և զպստամբաց յերկրէ բարձել:
և արդարոց թագաւոր եալ:
Մինչ զայսպիսիս հոգով խօսել:
հրաժարական յերգ յօրին եալ:
Ամենեցուն ողջոյն տու եալ:

ի սրբութ՟եցըն հրաժար եալ:
Զ հոգին մաքու՟ր ոչ աւանդեալ:
ի հրեշտակա՟ց վէր ընկալ եալ:
Զ որ յամբառնա՟լըն ծանուցէլ:
որք ելերինս միայն աց եալ:
Իսկ ըզ մարմին՟ն ողբով քաւ եալ:
ի թիկնաւ՟ան ըզ նայ տար եալ:
Յերգ հոգեւո՟ր պարաւոր եալ:
ընդ նախահա՟րցըն հանգուցեալ:
Սակայն պատա՟յ պարտաւորեալ:
վասն այս չարեա՟ցս որ գործեցեալ
Թէոդոսի ըզ նայ սպանե եալ: ՆՀ
ըզ վրէժ արեա՟ն սրբոյն խնդրեալ:
եւ Զ բատաւ՟ազդ֊այ փոխանակ եալ: ✝
յարշակունի՟ զարմէ ցեղ եալ:
Իբաջու֊թ՟ե գովաբան եալ:
մինչ տորդատա՟յ համանման եալ:

Ձխմնչ մանուկ յել լադամ լեալ:
առիւծս ոգոնըս կատար եալ:
ԺԷ յո՞ եւըզ հինգ այր քաջացեալ:
Նշներանց վերամսպան եալ:
Եւ այլ՞ բազմումս արեաց եալ:
ապա արքայ հայոց նստ եալ:
Որ ընդ եփրատ անդ բաբալեալ:
եղաւ աղմկըն սաստիկ եալ:
Նորաբայ եղեւս աստերբ եալ:
ընդ սկամանդրոս գետըն վազեալ:
Եւ զընոնեաւ գներազանց եալ:
երկու եքսան կանէրուն քայլեալ:
Բայց մանկաբար անմտաց եալ:
Թեոդոսէ ընտանակ եալ:
ՆՂ Ուստինոսում ղայն ըմբռնեալ:
եխմահու պատիծսարկ եալ:
Յորում երկնից Թագաւոր եալ:

որք նպաստամբ որդւոյս ծըն եալ:
Միոմն արշակ վերան կոչ եալ:
վաղարշակ միւսն անուան եալ:
Սուրբ Թադէոս ոչ պերճաց. եալ:
և ոչ զօրօք զօրացեա եալ:
Մինըն յունաց հարկատու եալ:
միւսըն պարսից հպատակ եալ:
Յայսմ վայրի եղև յայտն եալ:
այնոր մեսրոպայն կոչեց եալ:
Որ տեսական ուսմամբ վարժ եալ
գործնականաւ գերազանց եալ:
Ճգնողական վարս ընկալ եալ:
և յանապատըս հետև եալ:
Օրըստօրէ զմահ անձն առ եալ:
ընդ- քէն չարչարակից եալ:
Բարեաց պատճառ հայոց եղ եալ.
զիմաստութեան գանձըն խնդր եալ:

նղ Զոր աղօթից մատամբք գտ եալ:
հոգւոյն մատամբք ապաւէնու եալ:
Ըստ մովսէսին արժանաց եալ:
զա̃ծագի̃ծ տասն ընկալ եալ:
Երիւք տասամբք վեցիւք յանդէլ
արեգակա̃ն եղեւք չափ եալ:
✠ Զյամ շնորհին սովաւ տու եալ:
մէ ըն սահմի օծընդ ակ եալ:
Որ ներսէսին որդ-ի ծըն եալ:
համանըմա̃ն նախնեացն եղ եալ:
Զ րդ-երկոքին սուրբ ընտր եալ:
եկեղեցւ̃յ ամոլք լծ եալ:
Զբանի ակօսըն պատառ եալ:
զիմաստութ̄իըն սերման եալ:
Մանուկս ուշիմըս ժողով եալ:
նոր դ-պրութ̄ե̃ այնու վարժ եալ:
Որք թարգմանիչք հոգւոյն եղեալ

ըստ

ըստ պատուիրանի իւրոյն շարժ եալ :
Յաւէտեն այնց բաղաքն երթ եալ :
ղեկավարութ՟ե՟ ծաղկիս առ եալ :
Որպէս մեղու թեւօք բարձ եալ : Է
յեկեղեցիս հայոց բեր եալ :
Ձայնէ մոլոխնդաւթիւ եղ եալ :
Եւ մամբրէնք այլք հետև եալ :
Ձայն բան շնորհօք վերին լց եալ :
մինչ զի յուռնանց գերազանց եալ :
Բայց մեսրոպայ շրջագայ եալ :
ղամենեսին լուսաւոր եալ :
Ո՞րաց աղուէանից գիր ըստ եղծեալ
հոգոյն շնորհօք առատաց եալ :
Յեկեղեցոյ կարգ յօրին եալ :
Եւ սքանչելեօք վաղձան առ եալ :
Լոյս ի յերկնից վերածագ եալ :
Ինքն խաչին մարմնոյն խաչ եալ :

Բայց ի նոցունց աւուրբս լեալ:
խոստով անուն յարքանոստ եալ:
Զոր Եւպարսից ըղձա կալ եալ:
զվռամ շապուհ փոխան եդ եալ:
Եւ յետ սորա հայոց տիր եալ:
պարսիկ շապուհըն կոչեց եալ:
ՀԺ Այս վերջինըն վերջաց եալ:
որ արտաշէսն եր անուան եալ:
Ումն նախարարքն ոչ հանդուրժեալ:
ի յաղտեղի գործոյն եղ եալ:
Թագաւորին պարսից մատն եալ
փոխան նորա պարսիկ առ եալ:
Եւ ըզ սահման սբըն մերժ եալ:
որ այսմ իրի ոչ հաղորդ եալ:
Որում փոխան սուրմակ նստեալ:
Եւ ի բրքիշոյ զնա յաջորդ եալ:
Այլ նախարարքըն զզջաց եալ:

առ՛ հովուապետըն քաղցր եկել ։
ւզ երսանկման ձայնիւ մաղթեալ ։
լինել տեսուչ նոցին դարձ եալ ·
Սակայն սրբոյն ոչ յանձն առեալ ։
այլ՛ զհրաշալին տեսիլ պատմեալ ։
Որք որոտմութ̄բ մեծաւըլցեալ ։
զկորուստ անձանցիւրեանց լացել
Իսկ նա յաւուր որում ծընեալ ։
՚ի նոյն աւուր մահուամբ լուծել ։
Մահկանացու յաշխարհ մտեալ ։ ՀԻ
անմահ յիշումն իւրեանց թողեալ ։
Տեսիլ սորին աստ կատար եալ ։
Թագ և հովին հայոց բարձ եալ ։
Զոր նախորոտմամբն եցոյց ծաղել ։
և գունոցն ոսկին կտաւով ծածկել
Սակայն սակաւ ամաց անց եալ ։ †
Թոռըն սորին յառաջաց եալ ։

աՁյն որ վարդ֊ա՛ն վերաձայն եալ։
ա՛ծ֊այնն հոգով լցց եալ։
Մամիկոնեա՛ն զարմ. սեր եալ։
Սպարապետն հայոց եղ եալ։
Զ եկեղեցւ՛յ սիւն հաստատեալ։
վասըն նորա՛ նահատակ եալ։
Սմա բազմ֊ամբ նիզակակից եալ։
սբ նախարարք հանդ֊իսաց եալ։
Որք վարդ֊ագոյն արեամբ զընծեր
զարքայութ֊իւն խոստաց եալ։
Զորթէ կամի՛ ոչ հաստատեալ։
զեղեշայնն տառ վերծան եալ։
ՇԵ Որ ցուցանէ՛ զայս գործեց եալ։
ի յազկերտի՛ աւուրս եղ եալ։
Ըզ գ՛ լու֊խնոտիւքն իւրաց բարձել
զմեծ ըն փոքումբ տարամերժեալ։
Զ հօտըն հովուօք սրոյ տուեալ

զգաւխնս գայլոցն յափըշտակեալ:
Զ Երիտասարդըս խողխողեալ:
իմարց գրկաց տղայք գեր եալ:
Ըզ կուսանս ո՛չ գգաց եալ:
Ծերքյաթոռոց պատուոյ անկեալ:
Ըզքահանայսն ի՛սուր մատնեալ:
զայրիս՛նոցա ոչըք լաց եալ:
Որպէս զեռնդ աւեօք ծածկեալ:
իմաստութ̄է պայծառաց եալ:
Հեղըն սահմանի պատարագեալ:
ոչխարոյ փոխանն այլ ինչ զենեալ:
Սէ ըն յոխնէ ի հոգով մաքրեալ:
Նոյք նոցին աշակերտ եալ:
Որ զերկնայն լոյսըն տես եալ:
Նպսակացն արժանաց եալ:
Ստեփանոսն համանման եալ: շխ
որպէս Նաձայնըն վկայ եալ:

Զայս տեսութիւնս գուշակ եալ ։
հարցըն մերոց նախ տեսաց եալ ։
Ըզբաւկութիւն անտի սկս եալ ։
և մինչ առ մեզ ոչ կատար եալ ։
Քանզի պարսից յայնժամ տիրեալ ։
տանըս հայոց թագաւոր եալ ։
Սակաւ իշխանք ինչ ամրաց եալ ։
յամուր տեղիս ըմբռնաց եալ ։
Եկեղեցիք հրձիգ եղ եալ ։
մանկունք նորա ողբովք ցրու եալ ։
Պայծառ զարդուցըն խըրթնացեալ ։
կտաւըն թուխ նշանակ եալ ։
Իսկ յետ ամաց այն ինչ անց եալ ։
ժամանակացըն երկար եալ ։
Փոքր ինչ չարին աղօտաց եալ ։
հայոց ոգի և շունչ առ եալ ։
Բագրատունեաց թագաւորեալ ։

և մասնաւո՛ր հայոց տէր եղաւ:
Եկեղեցեաց լուսաւոր եղաւ: Հ.Ճ
նախարարաց դաւ հնորոգ եղաւ:
Դարձել մեղաց մեր զարթուցել:
զհարաւայինն ազգըն չարժ եղաւ:
Որոց մահմետըն մոլոր եղաւ:
կոյր և կուրաց առաջնորդ եղաւ:
Նախ ըզպարսից աթոռն առեալ:
արևելից տիրապետ եղաւ:
և պա՛ խմէղ հուրն այն վառեալ:
և զընթանօրըս ճարակ եղաւ:
Այս խլաթուն թ° վականն եղէլ:
ամէ չորրյիսունն զերկիր մանրեալ:
Եւ յետ սոցա այլ ազգ եղ եղաւ:
յանապատէ խնչ հեռաց եղաւ:
Կրօնից նորին հաւատաց եղաւ:
մոլորելոյն ըղհետ եղ եղաւ:

Համայն ազգին Թուրք անանանէլ։
իքսան եւ չորս ցեղ որոշ եալ։
Որոյ եւ չափներ ոչ չափ եալ։
բնութէն թուոցն երոչ յաղթեալ։
ՀԿ ւՉ բուն արբունբ գազանաց եալ։
զազիր գործովք անասնաց եալ։
Զ իշխանութին տաճկաց տուել։
Թէ եւ կրօնիւք հաւատար եալ։
Եւ ընդ աշխարհս տարածեալ։
ծովուայս կղյս համաւրց տիրէլ։
Զ ոսկերբս մեր ըզ չորաց եալ։
զորեբ նախկին ազգաց ծըծ եալ։
Ախշապ օրէն սոցա կլ եալ։
եւ առիւծուց նըման մանր եալ։
Զ ի ինհամար թիւ ոչ անկ եալ։
անպարտ յարնանցըն զոր հեղէլ։
Կամ ծառայիցն անգին գերեալ։

Ու կամ յայտնին որ վաճառ եալ։
Կամ ըղձողին յափըշտակ եալ։
որբ ընդ ձեռամբ նորին անկեալ։
Որոց այնքան աղքատաց եալ։
որպէս յերկաթ գոլով կապ եալ։
Թողից ըզ չարըն մեծ ատ եալ։
զհոգոց կորուստըն գործեցեալ։
Ի հաւատոցն ուրացող եալ։ ՀՆ
կամ չար գործովք ապականեալ։
Արդ այսպիսին սրօք տանջ եալ։
վասն մեղաց մեր դառնաց եալ։
Ի սահակաց սըրբոյ սկս եալ։
մինչեւ առ մեզ ոչ վըճար եալ։
Ի յաշխարհէս ծնընդեան ելեալ։
ի հայրենեաց տարա մերժ եալ։
Յերկիր օտար պանդխտ ացեալ։
մինչ դեռ ըզ մերըն մոռաց եալ։

Զաշխարհըն մեր օտարք կերեն։
մեր առաջին աչաց տես եալ։
և անմիտ ազգաւն ջնջեցուց եալ։
բայց ի մեղաց ո՛չոք դարձ եալ։
Նախնի աթոռ որ լոյս ծագեալ։
այն ի մեզն կայ խաւար եալ։
Աթոռակալըն հնաց եալ։
տարր աշխարհին շրջնդայ եալ։
Տոհմոր թագին փառաւոր եալ։
անարժանից ստորև եղ եալ։
Է Չ Որք աշխարհաց բազմաց տիրեալ
ի քաղցելոց հաց մուրաց եալ։
Սակայն բնութին ազգին պահեն։
որ պալհաւնիկըն կոչեց եալ։
Թէ և թագո՛ւն խիս ամ փոփեալ։
ռամիկ ազգաց միջին ծածկ եալ։
Մխայն ինքեանց ներհուն եղեալ։

որ յայնմ աղգէ գալով սեր եալ:
Որդի ըղ հմյր փոխանակ եալ:
մինչ եւ առմեղ ընհասուց եալ:
Ի նախնական հօրէ սկս եալ: ☩
ի պարթեւէն լուսաւոր եալ:
Մինչ ի վաստակ քաջըն հաս եալ:
այնոր արեամբն նահատակ եալ:
Յորմէ գրիգոր որդի ծըն եալ:
մագիստրոս վերապատու եալ:
Ած այսմ շնորհօք լըց եալ:
իմաստութեւ պայծառաց եալ:
Հ օրըն մերոյ նմ հայր եղ եալ:
ըստ մայրականըն միջնորդ եալ:
Ի յանըսյէն յունաց պատու եալ: ՇՂ
Նահանգնուց յուռունց տեր եալ:
Տեսականաւ ըն ճոխաց եալ:
Ներկեւղեւըն զարդար եալ:

Ըստ հոմերին տաղաչափեալ:
ըստ պղատոնին պերճաբանեալ:
Յունականին ներհուն եղեալ:
յոքնիմաստնիցն մակացեալ:
Զաստուածաշունչ տառ վերծանեալ:
որ ըստ օրէն ինքն կրթեալ:
Եկեղեցին վայելչացեալ:
ի նպաստ ամն աշխարհին եալ:
Ըզ կրօնաստանս յարդարեալ:
ըզ վանականս յանձանձեալ:
Զարդինականն անձն ընկալեալ:
զվարդապետաց հոյլ ժողովեալ:
Հայր ըստ յոյժ որբոց եղեալ:
այրեաց զարմից խնամածեալ:
Ըզնիւթական գանձ ըստ աճեալ
տնանկաց յանձինս սերմանեալ:
ռ Զի մինչ գարուն հոգւոյն հասեալ

բազմաբեղուն պտղաբեր եալ:
Սա՛ այսպիսի վարուք կաց եալ:
ըստ ա՛յ յուղևոր եալ:
Ժամանակի՛ց ինչ յաջող եալ:
և առ՞ նախնեացն յաւէլ եալ:
Ժառանգ կենաց յետևուր Թողեալ:
այս է զորդին բարե մասն եալ:
Պաշտաւոնին յիւրմէ սեր եալ:
ի գրոց ե՛մնց շառաւիղ եալ:
Որոյ վահրամ անուանադրեալ:
յառաջագոյնըն կոչեց եալ:
Մինչ դեռ զօրանց իշխող եղեալ:
ի հայրենին յաթոռ նստ եալ:
Մինչ աշխարհի յօրենս կալեալ:
և իխառանեցն արտակաց եալ:
Քան զի հոգոյներ նուէր եալ:
և ի նորա մասին հաս եալ:

Իսկ

Իսկ յորժամ զայսոսիկ լուծեալ:
զառընտրեալս արհամարհ եալ:
ՌԺ Ըստ ամենայն իր փոփոխ եալ:
մինչև անուանէն փոխադր եալ:
Որպէս սողոց վայրենաց եալ:
ըզկնի սողոց ընդանաց եալ:
Նոյն և վահրամ նախ տացեալ:
գրիգորեանս վերածայն եալ:
Քան զի մինչ իւրքըն կամեցեալ:
Թէ առնովաւ զուարճաց եալ:
Նա զխոստումն բան յիշեց եալ:
և այնոքիւք զինքն խրատ եալ:
Թէ որոք ոչ զանձն ատեց եալ:
և զկնի իմ խաչըն բարձ եալ:
Նա աշակերտ իմ ոչ եղ եալ:
անճառ փառացն ոչ հաղորդ-եալ:
Զայս ոչ բանիւ լոկ տաց եալ:

կամ նարօտին խորհրդած եալ :
և Ջիլ՞ և գործովըք կատար եալ :
և յերկնայինն ուղղին սկս եալ :
Գ աշխարհականն ձև մերկացեալ :
Իշխանականն կամար լուծ եալ :
Ըզ հեզութեանն կերպ առ եալ : ոէ
զխոնարհութեան լուծն ըստ սանձեալ :
Իյսուրայոցն հրաժար եալ :
և յանապատըս հետ և եալ :
Համակրօնից հաւասար եալ :
առաքինին վարուք կրթ եալ :
Յօրէնըստն խուռէ խորհ եալ :
Եղիշերն նմոյն տէն եալ :
Ակայութին տն քնն եալ :
և բոլորով սրտին խնդր եալ :
Ընդ ճանապարհն ամբիծ գնացեալ :
Երանութեանց արժանաց եալ :

Յանապատն առանձնաց եալ:
ըստ յովհաննու պահօք սըն եալ:
Բայց չէր արժան լուսոյն թաքչել
կամ քաղաքին անտես եղ եալ:
Այլ յաշտանակիս բարձրաց եալ
Ի յընթանուր լոյս ծագ եալ:
Զխնդութիւնչ յաւուրսըն յայն հասել:
հայոց հովուէմցըն վաղճան եալ:
որզ Տուն պետրոսեան իւրայ բարձել:
որպէս հեղեան այն ծերաց եալ:
Որով յունաց ընդ մեզ չար եալ:
այլուստ լինել թոյլ ոչ տու եալ:
Զի անտերունչ ասեն եղ եալ:
լիցին ի եկ:ս մեր դարձ եալ:
† Յորժամ արքայն մեր կոչ եցեալ:
գտցէն անուն վերաձայն եալ:
Այնոր ըղ կամս իւրայնս տու եալ:

եւ զծ ամենայն օ դղեալին առ եալ:
Զանխտ մեծաւ դուն գործեցեալ
զինչս բարձումս անթիւ ծախեալ:
Նա՛ եւ ըղձ կամս նախ առաջեալ:
այնըր խնդրոյ փոխանակ եալ:
Զի հովուապետ հայոց դ-րձեալ:
նստցէ յաթոռն ունայնաց եալ:
Սոյն ըղձից այսր հաս եալ:
եւ մատանեաւ սուրբ կնք եալ:
Մինչ ըղ վեհին հրաման առեալ:
հարքս հայոց անդ ժողով եալ:
Եւ միաբան խորհրդ ած եալ: ոխ
զարժանաւոր խնդրոյն գտեալ:
Իվերնական խնամոց յայտնեալ:
յարգարանին զանձըն ծածկ եալ:
եւ յնոր զօղեալն եթարուց եալ:
յանապատին լայն անխափ եալ:

Ընդ որ հանճարոյ կամաց հաճեէլ:
առ՛ ի խնդրելն յորդոր եալ:
Զգրեգորեոս յառաջ ած եալ:
որ և վահրամն նախաձայն եալ:
Ուստի նորա զայն ծանուց եալ:
և խրատուոյն յետ նահանջ եալ:
Զինքն անարժան այնմ ասացէլ:
ընդ այն միջ նորոգ եղ եալ:
Բայց ամենից բանադատ եալ:
և յանկամայն հարկաւոր եալ:
Օծմամբ հոգւոյն ըղձա օծ եալ:
յաթոռ նախնեացն վերանստ եալ:
Նոր ահարոն խոյրիւ պճն եալ:
և սամուէլ տոն ձայն եալ:
Եկեղեցւոյ վէմհիմն եղ եալ:
վերուստ կոչմամբ անօթ ընտրէլ:
Որ և սոցունց համեմատ եալ:

զեկեղեցիս լուսաւոր եալ։
Երկրորդ մեսրոպ մեզ երև եալ։
զգիրըս բազումըս թարգմանեալ։
Ա՞ն ի յունացն և ասոր ող։
Ճառըս սրբոց վերայ բեր եալ։
Տօն յիշատակի նոցին կարգ եալ։
ընթերցուածովքըն զարդարեալ։
Զորս ոչ միայն լոկ վերծանեալ։
այլ և վարուցըն նախանձ եալ։
Սորուսմամբն խոկ ընկալ եալ։
վկայաւէր վերանայն եալ։
Ժառանգութեան ոչ բաւ ագեալ։
ոչ խմբուով վայրի բնակ եալ։
Պանդխտաբար յերկրի շրջեալ։
զբաղձեալ հոգևորսն կերակրեալ։
Յերուսաղէմ քաղաքն երթ եալ։
ուր փրկութիւնն մեր ծագ եալ։

ռկ Եւ խորհրդոց դ-ներս հաս եալ:
յոր վայր նոցա՛ նահատակ եալ:
Յարեւմտակա՛նըս ծաման եալ:
ուր ազգ. հայոց բաղումիջ եալ:
ըՋնդ ըղ նոսի՛ն լուսաւոր եալ:
Եւ ի հաւա՛տոյս հաստատ եալ:
Անդ ուսու ի ծ-նկըն մեծ-այ եալ:
յեղիպտակա՛նսըն փոխիս եալ:
Յպլատոնեանցըն մեծ-ար եալ:
Եւ յարէայէ՛ նոցուց պատու եալ:
Ընդ մէս որո՛նդ չըջագայ եալ:
առ՞ կենդանեօքն եւ հանդու ցէլ:
Յորոց ծ-աղէնկըս հաւաք եալ:
բաղցր վարդուցըննեւթ առ եալ:
Անդ իմաթոռուըն մէ եդ- եալ:
ղառ իբեուէն որդ-ի ծ-ըն եալ:
Զ գրեգորեա՛ն համանուան եալ:

զհօրըն մերոյ եղբայր եղ եալ:
Զայնոր շնորհօք հոգւոյն լց եալ:
անքին վարուք սրտիւ մաքրեալ:
Զայն որ լուսոյ հոգւոյն ծագէլ: ՌՀ
պետոց նըման առաքաց եալ:
Որ յոլովափոյ մեծ-ի նման եալ:
ըզ համազգեա ըզ կնի ձգ եալ:
Զարի եղբօրս իւր քաջացեալ:
ըստ յեսուայ զօրապետ եալ:
Որոյ վահրամ վերամայն եալ:
միւսոյն վասակ անուանառբեալ:
Որք վեհագոյն փառս ընկալեալ:
նմեծարգն պատուոյ հաս եալ:
Ըզ պատերազմ աղանց վանեալ:
զհականակաց հոյլըս յաղթեալ:
Ամայսորինկ շքեղաց եալ:
նաշխարհին նոցունց տէր եալ:

Սաստն մեծին հողմոյն դարձ եալ
գալ յարուեն լըս խորհեց եալ
Պետր սերեցելոյն որդւոց եալ
եղհամամբնունըն հաստատ եալ
Ինքն ինքնեանն լաստին եղ եալ
յերկիր ուղիղ առաջնորդ եալ
Է Յօթնեանսոք զանգիտար եալ
մինչ խոնարհն բեառըն հան եալ
Անդ որ սրբոցըն բնակեց եալ
եւ խմարհմն հրեշտակաց եալ
Մշտամբունչ փառաբանեալ
զերրորդութիւն ամենօրհն եալ
Իմաստնոց յայն մայր եկ եալ
հոմուշտաքեաւն ըղձանաց եալ
Իսկեալ մշթին լեառն անուանեալ
ուրեն հոգին լուսաւոր եալ
Պ յոդնակոտով կեանս թողեալ

զոր և երանշէր ծանուց եալ:
Յածայնմ վարըս ճգն եալ:
Եւ զանմարմնոց կիրս ընկալ եալ:
Զ բանն սերոբէին հաւնաք եալ:
Եւ առ̃ ինքեան բնակեցուց եալ:
Զ գիրըս հոգւոյն միշտ ընթերցեալ:
Եւ ընդ նոսին յար խօսակց եալ:
Ի մէջ երկրայքս անդ-ետ փոխեալ:
որ եփրատայն մերձ առ կայ եալ:
Քաղաքբեսմ իմն անուանեալ: ոզ
ուր հուպէ վանք կարմիր կոչեալ:
Անդ յիշխանէ պատուաւորեալ:
ծ-աւէր անձն երև եալ:
Որոյ վասնն անուն ձայն եալ:
նախնլուզմն մակ անուան եալ:
Նշմն հանգոյն գերազանցեալ:
Եւ աճուամոյն բարեմասն եալ:

Նոցա զհովիւն իւրեանց բերեալ։
որպէս ըղ հայր մէ յանձանց եալ.
Զոր սըփոփ մամբ ծերատացեալ։
յաշխատութենցըն հանգուցեալ։
Փ ոքրինչ նոր անդ յաւալ եալ։
բնաւ որակմանն ախտի շարժ եալ։
Թէ երկրայինն ծանուց եալ։
Եւ ընդ բնութեն մահուկապ եալ։
Որով մարմնոյն կապեց հատեալ։
հոգին յարմաղ յերկինս թռուցեալ։
Եւ որոգայթ որսոյն փշր եալ։
որպէս ճնճղուկ ոգին ազր եալ։
Է Մոկերն երկրին զնխ թըղն թողեալ։
առ՞ սկզբնատիպն նոյնեան փոխեալ
Զ գանձըն տուողին խմէջ բռնեալ։
խեցին անօթ ունայնաց եալ։
Զոր սաղմոսիւք օրհնաբանեալ։

քահանայից դասուցն առ եալ:
Եւ ՚ի շիրիմն մահու եդ- եալ:
հուպ ՚ի խորանս որ անդ շին եալ:
Որք ՚ի նախնեաց գերբս թաղեալ:
այլ օտարաց պանդխտաց եալ:
Այլ ՚ի սյաթնու խաչ հաստատ եալ:
քանկլինս անուանադր եալ:
ռջ բեան առաջին հարազատ եալ:
օծ մամբ հոգւոյն նախ ձեռնադրեալ:
Յարեւելեան կողմանց եկ եալ:
յայլասեռնեցն հալած եալ:
Զսեփհականն աթոռ թող եալ:
՚ի շիրականն անձն շին եալ:
Եւ աստանօր նկարէ որ եալ:
առ ՚ի չխանեն նախ ասաց եալ:
Ի յանապատին խմբին բնակ եալ: ՃԵ
՚ի միջերկրեանց շուրջ անուան եալ:

Բայց նախ բան զայս բարձ զդծել
մէ հայրապետին այս յաջող եալ:
Զոր չէ խղճեալ անտես առն եալ:
զեկեղեցւոյ փրկանըն եղ եալ:
Քանզի յորժամն այդ դառնացել:
ըրխատոնէնց եղէն տէր եալ:
Զարաց ամանց տեղի զըտեալ:
մէ աթոռոյս հանգուակ եալ:
Եկեղեցն մէ աղատ եալ:
Եւ միածնին արեամբ զըն եալ:
Ծառայ նոցին զայն արարեալ:
կապալատու հարկատոր եալ:
Եւ ըզ պտուղ ան ընծայ եալ:
որ այ երնուէր եալ:
Յանօրինաց մասին հան եալ:
Եւ պտուղնկաց վարձկանք տուեալ:
Արդ զայսպիսի աղէտ տեսեալ:

այսօր հոգ̃ւնքն զօրաց եալ:
Զ երկնաւոր մարդկան նէաց մերժեալ: ՃԵ
առ̃ վեհագոյն ազին երթ եալ:
եւ յոր բոլոր ազանց տէր եալ:
որ ընդ ծովու յայս կոյս բնակեալ:
Որ մեզէր չմ̃հանուանատր եալ:
բարեբարոյն գովաբան եալ:
Զ որ և սիրով նոյն ընկալ եալ:
և մեծ արգն փառօք պատուեալ:
Զ կամըս սրտին նորին լըց եալ:
և ըզ խնդրսըն կատար եալ:
Որ և հրաման անդուստ առեալ:
հրահոսանօք այսրէն դարձ եալ:
Զ հանրաւանիցն հոյլս հերքեալ:
որք ըզհաւատըս սպառակեալ:
Զ եկեղեցին սբ̃ ազատ եալ:
և վերըստին մխաւոր եալ:

Թէ

Թէ եկեսցէ նորին դարձ եալ ։
ող հուր չարեացն այն բորբոքեալ ։
ա՛յլ աստանօր վկայատն եալ ։
ղհարաղատէն խմոյ ընտր եալ ։
ՃԼ Որ խառնէ՛ք գոլով հատ եալ ։
առ՛ համանոյն հօրըն վարժ եալ ։
Ի բրն նորա վաղճան առ եալ ։
հօրն երկրորդ ե՛ անանդս առ եալ ։
Զոր սիրաբեր յինքն ընկալ եալ ։
յիմաստ տառնից ներանկրթ եալ ։
Ի բրու այնու յառաջաց եալ ։
և հաստակին մարմնոյ ած եալ ։
Ի սէ կոչնմըն հրաւէր եալ ։
և բանհանոյ ըղնա օծ եալ ։
աշ բդ մինչ կայեն զուարճացեալ ։
և առ՛ միմեանըս խրախոյ եալ ։
Յած այնն վարըս բերկր եալ ։

և ինհոգին ուրախաց եալ:
Լուր դատանութեն եղև հընչեալ:
և ձայն դուժին հասմայ հաս եալ:
Իյաղթմանէն սրտաբեկ եալ:
և աղշութէ զանհնար եալ:
Ք անղն դթած հայրըն խառնեալ:
ըզ հարազատ տէրանցն եղ եալ:
Աճայնն շնորհիւ լըց եալ: ՇԽ
և երկնուզին ըն զարդ-ար եալ:
Գեղապահնյճ անձն երև եալ:
Իշխանութէըն շքեղաց եալ:
Ըզնախնականն անուն առ եալ:
որ ապրատոն էր յորջորջ եալ:
Թ ուըն մեծին գրիգորոյ եալ:
որ մաղխասրիս մախանուն եալ:
Զ այս տուննկ բարին արմատաց եալ:
խամայելեան հողմոյն խու եալ:

Որք ըստ մեղաց մերոց շարժ եալ-
արմատախիլ զհայս արար եալ :
Յարեւելեան կողմեան սկս եալ :
մինչ յարեւմուտ ըստ ժաման եալ :
Որոյ առ՞ մեղ եկեալ հաս եալ :
եւ զամբրակմանըն պաշար եալ :
Ահան աւ որըք կուռ վառ եալ :
նիզակաւ որըք պատրաստ եալ :
Մեքենայիւք պատնէշ կանգնեալ :
ռամբարձիմբ սանդղ ու խոտ հասեալ :
ՇԾ Որում մեք տանել ոչ կարաց եալ :
բաջաղնէից անդ բընակ եալ :
Զ յոր եւ մերըն հայր եղ եալ :
զոր վերադրին նախ ասաց եալ :
Բայց մինչ վաղճան մըտին առեալ :
եԹշնամեացըն հալած եալ :
Անդ չինականն այր պատահ եալ :

Եւ

ւչար յաղթո՟ւմըն գործեց եալ:
Յայլասեռուն՟ց զօրըն հար եալ:
ւյաղթութե՟ն բան բարբառ եալ:
Զվեհն ի հնգե՟մն իւր առձայնեալ:
որ վահանաւ՟նէր պար փակ եալ:
Յորենայ՟լ ինկ կամեց եալ:
զի նահատա՟կըն խրախուս եալ:
Նա թագ՟աւոր՟ անդ դարանեալ:
հագարացի՟ ոմըն նաս եալ:
Ըզ լայնալիճըն լի բաշ եալ:
Թէ երբ՟ն ա՟մ իգիտակն յառ եալ:
Յորժամ ետե՟ս ունայնաց եալ:
ի վահանէն՟ որով ծակ եալ: Հ Կ
Երբէք թեւեան՟ն եռաթիւն եալ:
յանկարծակի՟ն ըզնա հար եալ:
Որ ի ծովէն՟ յայն պատահ եալ:
կտես ար՟ամն իւր ծովաց եալ:

Յաշտարակին յոր վերել եալ։
Ի բազմամանեն սատրակս եալ։
Ըզինի արձանն մեծ Թաւալ եալ։
Եւ զյաղթանդամսն ջախջախեալ։
Յորմէ այլմբ վերամբարձ եալ։
Ի պատուականն գահոյն եդ եալ։
Խոցմամբ վիրացն տագնապեալ։
Եւ յետ մարմն վերափոխ եալ։
Ընդ նահատակս համակարգ եալ
Եւ ընդ զինուորն պսակ եալ։
Զի ընդ նոսին զարիւն հեղեալ։
Եւ ընդ նոսին դասաւոր եալ։
Զոր սաղմոսիւք երգաբանեալ։
Եւ արտասուք զնա ուղարկ եալ։
Քահանայից ախումբ առ եալ։
մաղեզինօր բուրմամբ լուց եալ։
ՃՀ Զօրէն կոծողն անդ կատարեալ։

Եւ չիրենն հարցն ամփոփ եալ:
Նմա բարի այն տնօրին եալ:
զի բարինք մահուամբ լուծեալ:
Բայց մնացելոցս չար եղ եալ:
գլխոյն խմբոչ գլխով բարձ եալ:
Քան զի զհով նորին բաջհարեալ:
զգառն իւրն գայլք յափշտակեալ:
Ի հայրենեաց տարամերժ եալ:
օտար սեռից սաստիւ կաց եալ:
Բայց միայնոյ ոչ շատաց եալ:
զի ըստ մարմնոյ հօրէն տուժ եալ:
Սիրոյ զրկաց նորին մերժ եալ:
Եւ խնամոցն օտարաց եալ:
ԺԶ յր յետ սակաւ ամաց անցեալ:
մինչ դեռ սակաւ տարաբեր եալ:
Ի միւս հօրէն հոգոց զրկ եալ:
բասխլինսըն կոչեց եալ:

Զի ըստ մեղաց մեր յաճախեալ:
նըմին օրհնողըն պատուհ եալ:
Է. Ձ Եւ մերկերկին Թշուառաց եալ:
խիրկութեց ան այս եղ եալ:
Զոր եւ ուխտին նախատացեալ:
զոր նվերոյն յիշատակ եալ:
Քահանայնոք օրհնաբան եալ:
իշուղր անոնըն հանդուց եալ:
Բայց բարեգութ հայրըն գթացեալ
եւ ոչ խափան մեզ բարկաց եալ:
Աղյ՞ յարմարոյ բարեաց բղխեալ:
մեզ գաւազան վերա՛ ծաղկ եալ:
Զհարազատէն խնամատաց եալ:
զոր կանխագոյն բանս յիշեցեալ:
Անուն գրեգոր վերա՛ ձայն եալ:
ըստ նախնական հօրէն ընտրեալ:
Զոր առաջին հայրն ըստացեալ:

Երկրորդին հօր անուանդ տու Էլ։
Եւ ոչ ուսմամբ էր նա կրթ եալ։
Հոգւոյն խրատիւք մանկա վարժեալ։
Եւ խնայողացն մահուան հաս եալ։
Իսկ յաթոռն իւր հաստատ եալ։
Մարգարէին բանին լց եալ։ ՏԶ
փոխանակ հարց որդւոց եղեալ։
Զանբաւականաց հայաստան եալ։
յեկեղեցւոջ իշխանն նստ եալ։
Ի կոչմանէ հոգւոյն ընտր եալ։
բազմաբեղանն շնորհիւ լց եալ։
Ընդ մաղխէսէն ղեւտու տու եալ։
Մեզ փրկութե պատճառ եղեալ։
Յեղիայէ կրկին առ եալ։
ղեղուենս հոգւոց եալ։
Ըղձնն փրկչին առհայր էլ եալ։
Ուղղափառսն յերկրի թող եալ։

Յետ պօղոսին զընթացս առ եալ :
զմխիթէնս մեզ պարգեւ եալ :
Զօրաբաւէն երկրորդ եղ եալ :
եւ ըզ ցրուեալսըն ժողով եալ :
Ըզմայր որդւոյ խորովք բերկրել :
յերուսաղէմ նոր վերած եալ :
Զխուրաբանս իւրքս անօրինեալ :
եւ ըստ բախտին կարգաւոր եալ :
պ Զեղբայրս ինքեան հարազատեալ :
իշխանական գահ յառաջ եալ :
Աստեղ անուն վեհ երեւ եալ :
եւ զօրավար համապատու եալ :
Եւ մարիամ քոյր անուան եալ :
որ յաշխարհին կարգըս մա եալ :
☩ Իսկ ես կրտսեր նուաստաց եալ :
ներսէս անուն վեր աստց եալ :
Որ եւ նովին մեք յիմաստ կրթ եալ :

և յերկնայնմանըն կոչեց եալ։
Թէպէտ խմոչ վերայ Թև եալ։
և ըստ կոչմանըն բարձրաց եալ։
և Չյր՞ ՚ի յերկնի հակամըտ եալ։
սիրով սորին վայրաբեր եալ։
Սակայն նորա ոչ նուաղ եալ։
խնամոց բարեացն առխ եղ եալ։
Յետ ստացողին կրկին ստացեալ։
ընդ տածողին կրկին տած եալ։
Մինչև յորբունըս հասուցեալ։
և քահանայ ձեռամբ օծ եալ։
Երկնաւորին հօր նուէր եալ։ պժ
և միածնին խոր ընծայ եալ։
Թէ պէտ նուէրս ոչ պատշաճեալ
բարեաց գործովք ոչ յառաջ եալ։
և Չյր՞ հեղգութե յոյժ ըստ գտեալ։
և ան պտուղ սերմանն եղ եալ։

Ո՛չ խոնարհին սէր բարբառեալ:
ոչ ի՛նչ որմն ողջախոհեալ:
Այլ՛ ներհակօրէն գաղջացեալ:
որպէս զմնացէ ատացեալ:
Միայն ի յոյսն յուսացեալ:
ի բարձրելոյն աջ զօրացեալ:
Զի յայսցանեմն ի բաց տարեալ:
զիս ի բարիսն փոփոխեալ:
✝ Այլ առաջնին մարդոյն սխալեալ:
ուստի բնութեանս յառաջեալ:
Զանցեալ նախնեաց հայոց սերեալ:
ցուցար բանին հաստատեալ:
Մինչ և ի խնդիրս հատուցեալ:
խմանկական այս ժամանեալ:
ողն Հասարակն խրախճան տուեալ:
որք խնատանիցեն ցանկացեալ:
Յամենեցուն որք ընթերցեալ:

հայցմամբ սրտիւ զայս պաղատել
Յիշել յաղօթս արժանաց եալ:
զանձն անարժան եւ տաժան եալ:
Էին յորմէ յառաջէն եալ:
յանգոյից գոյք էաց եալ:
Բանին ընդ հօր յորմէ ծընեալ:
հոգւոյն անդադար յառաջ բղխել:
Երրորդութեան կատար եալ:
ի թիւ երից անձնաւոր եալ:
Միութեան բաժան եալ:
և բաժանմամբըն միաց եալ:
Զ զբերաբան բարոյն հաս եալ:
բարի ստեղծումըն գոյաց եալ:
Զ Փ ութեն խնուլ օրհն եալ:
օրհնաբանիչըն ըմին եղ եալ:
Սուտի եւմէ յայս յառաջ եալ:
բանին ըղ բան պաղաբեր եալ:

Յաւարտ բանին այսր հաս եալ։
Ըզ տուօղ բանիս փառօր եալ։
Ի հինգ հարիւր Թիւ կատարեալ։
Եօթանասնից ինոյն յանգ եալ։
ՌՂ Կատարեցաւ բանըս չափ եալ։
Է Ի համբակէ նուաստաց եալ։

ՎԵՐՋ

Ծանուցում պայծառ ընթեր ձողաց.

Փառք եւ անձնեալ տրու-
թե. եւ միածնայէնութե.
անհասանելի զօրութե.
եւ անբաւ բարերարութե.
երրեակ եւ միածութե. եւ
անբաժանելի սբ Երրորդու-
թե. հօր եւ որդւոյ եւ հոգւոյն
սրբոյ այժմ եւ միշտ եւ յաւիտեանս
յաւիտենից ամէն. Որ ետ կարողու-
թի նուաստ եւ տառապեալ անձին
իմոյ Յուան պաղդասարա որ մակա
նուամբ ասի Մօլխս որ եմաղդաւ
լաղխնացի ի գեղեցկաշէն մայրա
քղքէն վանատիկոյ Զորբազում
ջանիւք եւ աշխատանօք հազիւ կա

բայց նշանի համեղ ըստ տպագրու-
թէ արուեստս են ոչ ուսեալ է եղ
ևս ինձ օգնութի այսմ տպագրու-
թէ արուեստիս այսորիկ․ Այլ սա
է փնելով նորա անձն եղեւն քա-
և իշխողական բաշխ հաղին որ ան-
բարեխօսութ[ե] որոց ած-ած-
նին․ և աղօթիւք որոց գրեցան
լուսաւորչին․ և բարեխօսութ[ե]
ընտրեալ անօթոյն և առաքելոյն
պետրոսի և պօղոսի եւ ի խնամ ի զա
ւակրութե արհեստն առ ի պայ
ծառութի ազգին հայոց․ Այլ և
պատճառ աշխատանաց մերոց այ
սէր․ որ բազում ժամանակաւ յա
ռաջ ունէի սէր և բարեկամութի հե
ռ ազգին հայոց․ և յաւուր ժամուն

կայն տեսանել ըզշքեղաշուք ընծա
նըսն հայոց խօսից սաֆրաղըն·
Զոր ոչ կարացի համանել ցանկու
թեան իմոյ · զոր փոխեալ է առ մե·
ւ ըզնորհաս որդ-ին իւր ըզխօսից վա
ղ-անն որ մե ընդ-երկայն աւ ուրս
արարեալ · Զոր և պարդ եւ աստուն
ամենեցուն ըս պարդեւեաց իմեզ
ւլին իմոյ զայս չափին առնպայծ-ա
ռութին սանն հայոց ազգ և խնդ-
րեմ անմեղադ-իր լինել սախս ան
յարմարութե· քան զի ամենեքին-
ոչ գիտէին լեզու հայոց· և կամ զիր-
ւոչ տեսեալ նկարագրաց զայս
սպանդութե արհեստ ըստ այս
րդեւեցին սմայ ինոցին սրբոյ· այս
քանյայտ ածեալ երեւեցուցի վա

ան օգտութն աշխին հայոց · զոր
և հասն յաւարտ ըստ ձեռում աղօ
թիւքն և եթէ նուաղութն գտա
նէք ներեցէք խմում պակասութեա
զի կար մեր այսէր · աղ բդ եղև կա
տարումն և աւարտումն երգոյս
Տն ներսեսի հայոց կթուղիկոսի
զոր անուանեալ կոչի Յն որդի ի
լաւ և յընտիր յօրինակէ բաղում
քննութբ և ըստ գործանելով · ի թ
վականութեն հայոց · ռճ և · թ ·
ի յամսեանն մայիսի · · · ի հայրա
պետութեն հայոց հանուրց սեռի
Տն յակոբայ երեցս երանեալ երջա
նիկ հայրապետի ի վայելումն և գե
ղեցկաշէն կոչիս վանատեկոյ եւ
յիշխանութեն նոյն քաղաքի ·

Տօմսնիկս Գօնդարինին Պուճին
եւ մեծ ու մեծաց հրամանաւ եբրև
վկլէճով Պրծլ աղաչեմ զձեզ որք
հանդիպիք սմա կարդալով և կամ
տեսանելով յիշեցէք նըա և մեղաց
թողութիւն խնդրեցէք նմա ճուան
պադիադայ պօլիսիս և ծնողացն
իմոց - եղեռաբոյս ղաւակացն ի
մոց և այլ ամենայն մերձաւորացն
իմոց - եդուք յիշեալ լինիք նըաէ
այ մերոյ ամէն - Պրծլ յիշեցէք նըա
Ջուղայեցի տէր ըստեփանոսն որ
դ-ն եաղուպաղան որնա և աշխա
տեցաւ խորքա գրելն սորա - Պար
ծլ յիշեցէք նըա ղնորա հասմանուկն
ըստեփանոս որէ աղգաւ հայ որ
շատ աշխատեցաւ - և օգնութեն

արար այս արհեստիս խորհրդոցն և նշարեցն և այլ ամենայն որպիսու-թեան սորայ մի թէ որ ած- ընկէն անփորձ պահեսցէ ամենայն չարե-ացն. [illegible]

Կատարեցաւ գիրք. Է. նախ յն որդի և արայ ապխա.

Տպագրատունն Ծօղեանն.